LIBRARY
Brigham Young University
RARE BOOK COLLECTION
Vault
093
B28
1482

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
3 1197 23794 6261

S+4/4/77
V+1/1'14

3rd edition

177 leaves (last [illegible] blank)

but before a, is a real leaf (a 1 r)

(Köln) 148?

[illegible]

A 8

Hoffmann

Isti libri continentur in hoc libro
liber confessionum beati augustini xiij ti
Item quatuor libri beati augustini de doctrina xpiana
Item liber de vita xpiana beati augustini episcopi
Item liber augustini de dogmatibus xpianis
Item Aurelius Augustinus de moribus ecclesie catholice

F G

Dortmund

·9venty Trem· ord· Frē pred·

Hain 2032.

Augustini Confessiones

Cologne 1482

Sciendū eſt q̄ btūs Auguſtin⁹ in trib⁹ vlti
mis libris ꝯfeſſionū nimis obſcur⁹ ē In xj·li·
tractat q̄d ſit tps·ꝛ q̄d fecit ds āte tpa In xij
ꝛ·xiij·ad lōgū ducit ꝛ rducit illd geneſeos In
pn° creauit ds cœlū ꝛ trā īducēs opionē mlto
rū Qd fecit ds añ creacōez cœli ꝛ tre Qd p cœ
lū ꝛ trā ītelligat Qd ē qd legit· tra eāt inanis
ꝛ incōpoſita ꝛ tenebre erāt ſup faciē abyſſi
In fine xij·li· arguit ſupbiā diſputātiū de
vitate p̄dcōꝝ vboꝝ q̄ tm̄ ſuas ſentētias moy
ſen volūt intēdiſſe ꝛ nō alioꝝ Deinde dicit q̄
q̄dē p̄dcā vba intelligūt ſic In pncipio fecit
cœlū ꝛc̄·id ē in filio: vl in pncipio ſcz tpm·fe-
cit cœlū ꝛ terrā·i·iſtā inferiorē ꝛ ſupiorē molē
vn̄ cœtē creatūe fcē ſūt: ſ3 h ſcdū reprobat
Auguſtin⁹ dicēs q̄ p cœlū ſpūales creature
vt āgeli ītelligū Per trā vo matia informis
vn̄ creatūa fōrta ē Ibidē dt q̄ tra eāt īuiſibil
ꝛ īformis qꝛ tenebre erāt ſup faciē abyſſi·ꝛ p
ꝯñs nō eāt tps ꝓpt ꝯfuſionē: ſ3 ꝓpt ſpēs for
matas p diſtictōez fcm ē tps vt patz in textu
In fine xiij·li· expoīt vba p̄dcā miſtice·de rcre
acōne aīe p bapmū·ꝛ q̄uo tenebre pcōꝝ ſūt
ſup faciē abyſſi Et q̄uo de tenebris fiat lux ꝛc̄
Itē q̄uo trinitas btā oſtēſa eſt in creacōne·ſcz
In pncipio·i·filio fecit deus pater cœlum ꝛ
terrā·ꝛ ſpūs ſcz ſcūs ferebatur ſup aquas

UTB

¶ Ex libro retractationū ſcī auguſtini epi·

Confeſſionū mearum libri. xiij· et de malis ⁊ de bonis meis deū laudant iuſtum ⁊ bonū: atq3 in eum excitant intellectum humanū· Interim qđ ad me attinet· hoc in me egerunt. cum ſcriberētur· ⁊ agunt cum legūtur· Quid de illis alij ſentiāt ipſi viderint: multis tamē fratribus eos multū placuiſſe ⁊ placere ſcio· A primo vſq3 ad decimū de me ſcripti ſunt: in tribꝰ ceteris de ſcripturis ſanctis· ab eo qđ ſcriptū eſt. in pncipio fecit deus celū ⁊ terrā. vſq3 ad ſabati requiē: in quarto libro cum de amici morte animi mei miſeriam cōfiterer: dixi qđ anima noſtra vna quodāmodo facta fuerit ex duabus· Et ideo in quā forte mori metuebam· ne totus ille moreretur quem multum amauerā Que mihi quaſi declamatio leuis quā grauis ɔfeſſio videtur: q̄uis vtcūq3 temperata ſit hec ineptia· in eo qđ additum eſt forte Et illud in libro. xiij· qđ dixi firmamētum factum inter ſpirituales aquas ſuperiores ⁊ corporales inferioꝛēs· nō ſatis conſiderate dictū eſt· Res aūt in abdito eſt valde

Hoc opus ſic incipit·

¶ Liber pmus ɔfeſſionū ſcī Auguſtini Epi·

Incipit hic feliciter ∵

MAgnus es dñe et laudabiľ
valde· magna ỽtus tua: ⁊ sa
piẽcie tue nõ est nũs· Et lau
dare te vult hõ aliq̃ portio
creature tue· ⁊ hõ circũferẽs
mortalitatẽ suã. circũferẽs te
stioniũ pcc̃i sui· ⁊ testioniũ qꝛ supƀ resistis.
⁊ tñ laudare te vult hõ: aliq̃ portio creatuꝛ̃
tue Tu excitas vt laudare te delcẽt· qꝛ fecisti
nos ad te: ⁊ inq̃etũ ẽ cor nr̃m donec req̃escat
in te· Da m̃ dñe scire ⁊ itelligẽ. vtꝝ sit pꝰ iuo
care te· an laudaꝛ̃ te: ⁊ scire te pͥus sit an iuo
care te Sꝫ q̃s te iuocat nesciẽs te: Aliud ei p
alio pt iuocaꝛ̃ nesciẽs te An potiꝰ iuocaꝛ̃s vt
sciaꝛ̃s: Q̃uo ãt iuocabũt: in q̃ꝫ nõ crediderũt:
Aut q̃uo credẽt sine pdicãte: Et laudabũt
dñm: q̃ req̃rũt eũ Querentes em̃ iueniũt eũ: ⁊
iueniẽtes laudabũt eũ Querã te dñe iuocãs
te: ⁊ iuocẽ te credẽs in te· pdicatꝰ em̃ es nobꝭ
Inuocat te dñe fides mea quã dedisti m̃. quã
inspiasti m̃ p hũanitatẽ filij tui: p misteriũ p
dicatoꝛ̃s tui Et q̃uo iuocabo deũ meũ. deũ
⁊ dñm meũ: Qm̃ vtiqꝫ in meipm̃ eũ vocabo cũ
inuocabo eũ Et q̃s locꝰ ẽ in me q̃ veniat in me
ds meꝰ· q̃ deus veniat in me· deꝰ q̃ fecit celũ
et terrã: Ita ne dñe deus meus est q̃cq̃m in

me qđ capiat te? An qꝛ celū ⁊ terra q̄ feciſti·
⁊ in q̄bꝰ me feciſti capiūt te? An qꝛ ſine te nō
eſſꝫ q̄cq̄d ē· fit vt q̄cq̄d ē capiat te? Qm̄ itaqꝫ
⁊ ego ſū. q̄d peto vt venias in me· q̄ nō eēm n̄
eēs in me? Nō eī gº iam inferi ⁊ tn̄ etiā ibi es
Nā ⁊ ſi deſcēdero ad īfernū ades Nō gº eēm
deꝰ meꝰ q̄ oīo eēm· n̄ eēs in me An potiꝰ nō eēꝫ
niſi eſſem in te ex q̄ oīa. p quē oīa· in q̄ oīa?
Etiā ſic dn̄e: etiā ſic Quo te inuoco cū in te ſim?
Aut vn̄ venias in me? Quo eī recedā ex celū
⁊ trā· vt īde veniat in me deꝰ meꝰ q̄ dixit· celū ⁊
terrā ego ipleo? Capiūt ergo ne te celū ⁊ tra
q̄m tu ipleꝭ ea? An iples· ⁊ rēſtat q̄m nō te ca
piūt? ⁊ q̄ refūdis q̄cq̄d ipleto celo ⁊ tra rēſtat
ex te? An opꝰ hēs vt a quoq̄ ꝯtineaꝭ q̄ ꝯtines
oīa q̄m q̄ iples ꝯtinēdo iples Nō eī vaſa q̄
te plena ſūt ſtabilē te faciūt: qꝛ ⁊ ſi frāgūꝛ nō
effūderis ⁊ cū effūdeis ſup nos nō tu iaces. ſꝫ
erigis nos: nec tu diſpgeis· ſꝫ colligis nos Sꝫ
q̄ imples oīa iples· te toto imples ōnia. An
qꝛ nō pn̄t te totū capere oīa· ptē tui capiūt·
et eandē ptē ſimul oīa capiūt. An ſingulas
ſingula. ⁊ maiores maioꝛa. minores minoꝛa
capiunt. Ergo eſt aliq̄ ps tua maioꝛ. aliq̄ mi
noꝛ An vbiqꝫ totus es. ⁊ res nulla te totū ca
pit Quid es ergo deus meꝰ? Quid rogo niſi
dn̄s deus? Quis enim deus preter dominū

aut q̃s ds p̄ter deū nr̄m? Sūme optie potē
tiſſiē oipotētiſſiē: miſeicoꝛdiſſiē ⁊ iuſtiſſiē. ſe-
cretiſſiē ⁊ p̄ntiſſiē. pulcherrime ⁊ foꝛtiſſiē. ſta-
bil' ⁊ icomp̄hēſibil'. imutabil' mutās oia. nun
q̄ nou' nūq̄ vet': inouās oia ⁊ in vetuſtatē
pducēs ſupbos ⁊ neſciūt. ſp agēs ſp q̃et'. col
ligēs ⁊ nō egēs. poꝛtās ⁊ iplēs ⁊ ꝓtegēs: cre
ans ⁊ nutriēs et pficiēs. q̃rēs cū nl deſit tibi.
amas nec eſtuas Zelas ⁊ ſecur' es. penitet te
⁊ nō doles. iraſceis ⁊ trāquill' es. opa mutas
nec mutas ↄſiliū. recipis qd iuenis ⁊ nūq̄ ami
ſiſti. nunq̄ iops ⁊ gaudēs lucris nūq̄ auar'
⁊ vſuras exigis Superogat' tibi vt debeas: ⁊ q̃s
hʒ q̄cq̄ n̄ tuū? Reddis dbita nulli debens: dōs
debita nl pdēs Et q̄d dicim' ds me' vita mea
dulceº mea ſcā? Aut q̄d dt aliq's cū de te dt?
⁊ ve tacētibꝫ de te: qm̄ loq̃ces muti ſūt Q's m̄
dabit acq̃eſcē in te? Q's dabit m̄ vt venias in
coꝛ meū et inebries illd: vt obliuiſcar mala
mea ⁊ vnū bom meū āplectar te? Quid m̄ es
Miſerē vt loq̃r. qd tibi ſū ipē: vt amari te iu-
beas a me. ⁊ n̄ faciā iraſcaris m̄. ⁊ minei's igētes
miſerias? pua ne ipa? Sʒ ſi nō amē te heu m̄.
Dic m̄ p miſacōes tuas dn̄e ds me': q̄d ſis m̄
Dic aie mee: ſal' tua ego ſū Sic dic vt audiā
Ecce aures coꝛd mei an̄ te dn̄e: api eas: ⁊ dic
aie mee ſal' tua ego ſū. Curram p' vocē hāc: ⁊

ap̄phendā te: noli abſcōdere a me faciē tuā:
moiar ne moꝛiar vt eā videā· āguſta ē dom⁹
aīe mee q̊ veīas ad eā Dilatet abſ te Ruīoſa ē
refice eā. Hēt q̄ offendāt oclos tuos: fateor
⁊ ſcio Sꝫ q̄s mūdabit eā? Aut cui alteri p̄ter
te clamabo· ab occultis meis mūda me dn̄e· ⁊
ab alienis parce ſuo tuo? Credo ꝓpt̄ qd̄ et lo
quor Dn̄e tu ſcis Nōne tibi ꝓlocut⁹ ſū adū
ſum me delicta mea dn̄e de⁹ me⁹· ⁊ tu dimiſiſti
īpietatē cordis mei Non iudicio ꝯtēdo tecū
q̄ veritas es: et ego nolo fallē meipm̄. ne mē
tiatur iniquitas mea ſibi Nō ergo iudicio cō
tendo tecū. qꝛ ſi iniquitatē obſeruaueris dn̄e·
dn̄e q̄s ſuſtiēbit? Sed tamē ſine me loq̄ apd̄
miſericordiā tuā· me terrā et cinerē Sine me
tn̄ loqui: quoniā ecce miſericordia tua eſt nō
homo irriſor me⁹ cui loquor ⁊ tu fortaſſe irri
des me: ſꝫ ꝯuerſus miſereberis mei Quid em̄
eſt qd̄ volo dicē dn̄e de⁹ meus niſi qꝛ neſcio
vnde venerim huc· in iſtā dico mortalē vitā?
An mortē vitalē neſcio? Et ſuſceperūt me cō
ſolacōes miſeracōnum tuarū ſicut audiui a pa
rētib⁹ carnis mee· ex q̊ ⁊ in q̄ me formaſti in
tempe Nō em̄ ego memini Exceperūt ergo
me ꝯſolacōes lactis hūani Nec mr̄ mea nec
nutrices mee ſibi vbera īplebāt: ſꝫ tu m̄ dn̄e ꝑ
eas dabas alimētū infantie ſm̄ īſtitucōez tuā

ꝛ diuicias vſqꝫ ad fundū rex diſpoſitas Tu ec̄
mihi dabas nolle āplius q̄ꝫ dabas: ꝛ nutriē
tibꝰ me dare mihi velle qđ eis dabas Dare eī
mihi p ordiatū affcm volebāt: q̄ habūdabāt
ex te Nā bonū erat eis bonū meū: ex eis: qđ
nō ex eis ſꝫ p eaꝰ eāt Ex te quippe bō oīa dſ:
ꝛ ex deo meo ſalꝰ m̄i vniūſa: qđ aīadūti poſt
modū clamāte te m̄ p hec ipā q̄ tribuis ītus
ꝛ fois· Nā tūc ſugē norā· ꝛ acq̄eſcē delcātioī
bus flē āt offēſioībꝰ carnꝭ mee: nihil āplius
Poſt h̄ ridē cepi: dormiēs pͦ deinde vigilās
Hoc em̄ de me mihi indicatū ē ꝛ credidi: qm̄
ſic videmꝰ ꝛ alios infantes Nā iſta mea nō
memini Et ecce paulati ſentiebā vbi eēm: et
volūtates meas volebā oñdē eiꝰ p q̄s iplerē
tur ꝛ nō poterā: qꝛ ille intus erāt· foris autē
illi: nec vllo ſuo ſenſu valebāt in aīam meā
introire Itaqꝫ iactabā mēbra ꝛ voces: ſigna
ſilia volūtatibꝰ meis pauca q̄ poterā: q̄lia po
teram Nō em̄ erāt veri ſilia Et cū mihi nō ob
tpabat̄· vel nō intellecto. vł ne obeſſꝫ: idigna
bar nō ſubditis ſꝫ maioribꝰ· ꝛ liberis nō ſer
uiētibꝰ: et me de illis flēdo vindicabā Tales
eē infantes didici q̄s diſcere potui: ꝛ me talē
fuiſſe magis mihi ipſi indicauerūt neſciētes
q̄m ſciētesꝰ nutritoēs mei Et ecce iſantia mea
olim mortua eſt ꝛ ego viuo Tu āt dñe q̄ ꝛ ſp

viuis et nihil moritur in te. qm̄ ante primor
dia ſeculoꝝ. ⁊ ante om̄e qđ vel ante dici pōt
tu es. ⁊ deus es. dn̄sqȝ oīm q̄ creaſti: et apđ
te reꝝ oīm īſtabiliū ſtant cauſe. et rerū oīm
īmutabiliū ſtāt cauſe. ⁊ rerū oīm mutabiliū
īmutabiles manēt origines. ⁊ oīm irrōnabi
liū ⁊ tpaliū ſempiťne viuūt rōes. Dic mihi
ſupplici tuo ds. ⁊ miſericors miſero tuo: dic mi
hi vtꝝ alicui iam etati mee mortue ſucceſſeit
infancia mea: an illa eſt quā egi intra viſcerā
mrīs mee? Nā ⁊ de illa mihi nō nihil īdicatū
eſt: ⁊ p̄gnātes ipē vidi feīas. Quid an̄ hanc
ec̄ dulcedo mea ds me? Fui ne alicubi á ali
q̄s? Nā q̄s mihi dicat iſta nō habeo: nec mr̄
nec pr̄ potuerīt: nec alioꝝ experimentū nec me
moia mea. An irrides me iſta q̄rentē: teqȝ de
h qđ noui laudai a me iubes ⁊ ꝯfitei me tibi?
Cōfiteor tibi dn̄e celi ⁊ t̄re. laudē dicēs tibi de
ꝑmordijs ⁊ īfancia mea q̄ nō memi: ⁊ dediſti
ea hoī ex alijs de ſe ꝯijcē: ⁊ auctoitatibꝫ ec̄ mu
liercularꝝ mlta de ſe credē. Erā ei ⁊ viuebā ec̄
tūc: ⁊ ſiḡ q̄bꝫ ſenſa mea nō alijs facerē. iā in
fine īfācie mee q̄rebā. Vn̄ h tale aīal: n̄ abs te
dn̄e? An q̄ſq̄ ſe faciēdi eīt artifex? Aut vlla
vena trahit aliūde q̄ ec̄ ⁊ viuē currat in nos.
p̄ter quā qđ tu facis nos dn̄e? Cui ec̄ ⁊ viuē
nō aliud atqȝ alid ē: qꝛ ſūme ec̄ ac ſūme viuē

idipſū es? Summus em̄ es. et nō mutaris. neqꝫ pagit᷑ in te hodiern⁹ dies. et tñ in te pagit᷑: qꝛ in te ſūt et iſta oīa Nō em̄ hn̄t vias trā ſeūdi niſi ↄtinēs ea Et qm̄ āni tui nō deficiēt. āni tui hodiern⁹ dies Et quā multi iam dies nr̄i et prm̄ nrōꝝ p hodiernū tuū trāſierūt. et ex illo acceperūt modos. et vtcūqꝫ extiterīt. et tranſibūt adhuc alij et accipiēt. et vtcūqꝫ exiſtēt Tu āt idēipſe es. et oīa craſtina atqꝫ vltē oīaqꝫ heſterna et retro hodie facies. hodie feciſti Quid ad me ſi q̄s nō intelligat? Gaudeat et ipē dicēs Quid ē h? Gaudeat etiā ſic: et amet nō inueniēdo inuenire poti⁹ q̄ʒ inueniēdo nō īuenirē te Exaudi d̄s Ve pcc̄is hoīm Et hō dīt h. et miſereris ei⁹ qm̄ tu feciſti eū: et pccm̄ nō feciſti in eo Quis me ↄmēorat peccatū infancie mee? Quō nēo mundus a pccō corā te: nec īfans cui⁹ ē vni⁹ diei vita ſup t̄rā Quis me ↄmēorat An q̄lꝫ tātill⁹ nūc puul⁹. in q̄ video qđ nō memini de me Quid g° tūc peccabā An qꝛ vberib⁹ inhiabā plorās Nā ſi nūc faciā nō q̄dē vberib⁹ ſꝫ eſce ↄgruēti annis mei⁹ ita inhiās. deridebar atqꝫ rep̄hēdar iuſtiſſiē Tūc g° rep̄hendēa faciebā. ſꝫ qꝛ rep̄hēdentē ītelligē nō poterā. nec mos rep̄hēdit me: nec rō ſinebat Nā extirpā⁹ et eicim⁹ iſta creſcētes Nec vidi aliq̄ꝫ ſcientē cū aliq̄d pur

gat bō ꝓicē. An ꝓ tp̄e etiā illa bō erāt flē° petē
etiā qđ noxie daret᷑: īdignai acrit nō ſbiectis
hoīb⁹ liberi⁹ ⁊ maioib⁹ hiiſqꝫ a q̄b⁹ geit⁹ ē· mł
tiſqꝫ p̄tea prudētioib⁹ nō ad nutū volūtatis
obtꝑantib⁹· ferirē° nocē niti q̄tū p̄t: qꝛ nō obe
dit᷑ ipiis q̄b⁹ ꝑniciose obediret᷑. Ita ībecilli
tas mēbroꝝ īfātiliū inocēs ē: nō aīm⁹ īfantiū
Vidi ego ⁊ expꝰtus ſū zelātē puulū: nōdū lo
q̄bat᷑: ⁊ ītuebaꝛ pallid⁹ amaro aſpcū collacta
neū ſuū. Quis hͦ ignorat? Expiare ſe dicūt iſta
mrēs atqꝫ nutrices neſcio q̄b⁹ remediis. Niſi vō
⁊ iſta inocētia ē: in fōte lactis vberti manāte
atqꝫ habūdāte opib⁹ egētiſſim ⁊ illo adhuc
vno alimēto vitā ducentē ꝯſortē nō pati. Sꝫ
blāde tolerāꝛ hͤ: nō qꝛ nulla vł pua. ſꝫ q̄a eta
tis acceſſu pitura ſūt. Q̄đ lꝫ ꝓbes: tñ ferri eq̄
aīo eadē ipa nō pñt· qñ in aliq̄ annosiore de
p̄hēdunt᷑. Tu itaqꝫ dñe dš meus q̄ dediſti
vitā infanti ⁊ corpus qđ ita vt videmus in-
ſtruxiſti ſenſib⁹· ꝯpegiſti mēbris· figura deco
raſti. proqꝫ eius vniūſitate atqꝫ icolumitate
om̄es conatus aīmanti⁹ inſinuaſti: iubes me
laudare te in iſtis ⁊ confiteri tibi et pſallere
nomini tuo altiſſime: quia deus es omnipo-
tens ⁊ bonus: etiā ſi ſola iſta feciſſes que ne-
mo alius poteſt facere niſi tu vne a quo eſt
oīs modus formoſiſſime qui formas om̄ia

et lege tua ordias oia. Hāc ergo etatē dn̄e q̄
me vixiſſe nō memini. de q̄ alijs credidi. et q̄
me egiſſe ex alijs fantibꝫ ɔiecī. q̄q̄ iſta mltū
fida ɔiectuā ſit. piget me annūare huic vite
mee q̄ viuo in h̄ ſeculo. Quantū em̄ attīet ad
obliuioīs mee tenebras. par illi eſt q̄ꝑ vixi in
mr̄is vtero. Qd̄ ⁊ ſi iniq̄tate ɔcept⁹ ſū. et in
pcc̄is mr̄ mea me in vtero aluit. vbi oro te d̄s
me⁹. vbi dn̄e ego ſeru⁹ tuus. vbi ā qn̄ inocēs
fui. Sz ecce omitto illd̄ tps. Et q̄d iam cū eo
eſt. cui⁹ nulla veſtigia recolo. Nōne ab īfan
tia huc pgēs veni in puericiā. Vel poti⁹ ipa
in me venit. ⁊ ſucceſſit īfantie nec diſceſſit illa
Quo em̄ abijt. ⁊ tn̄ iam nō erat Nō em̄ erā
infans q̄ nō farer. ſz iam puer loq̄ns erā. Et
memini h̄. ⁊ vn̄ loqui didiceri p⁹ aduti Nō
eī docebāt me maiores hoīes p̄bētes m̄ v̄ba
certo aliq̄ ordīe doctrīe ſic̄ paulopt⁹ lr̄as. ſz
ego ipſe mēte quā dediſti m̄ dn̄e de⁹ me⁹ cū ge
mitibꝫ ⁊ vocibꝫ variis. ⁊ varijs mēbroꝝ moti
bus edē vellē ſenſa cord̄ mei. vt voluti pereť.
nec valerē q̄ valebā oia. nec q̄bꝫ volebā oia p̄
ſtabā mēoria. cū ipi appellabāt rē aliq̄ꝑ. ⁊ ſꝫm
eā vocē corp⁹ ad aliq̄d mouebā videbā ⁊ te
nebā hoc ab illis vocari rem illā qd̄ ſonabāt
cum eā vellēt oñdē. Hoc āt eos velle ex motu
corpis apiebať. tanq̄ꝑ verb̄ naturalibꝫ oīm

gentiū q̄ vultu fiūt ⁊ nutu ocłoꝝ ceteroꝛūqꝫ
mēbroꝝ: actu ⁊ ſonitu vocis īdicāte affcōēꝫ aī
in petēdis hn̄dis reiciēdis fugiēdis ve rebꝫ.
Ita v̓ba in variȷ̄s ſentētȷ̄s · locis ſuis poſita · ⁊
crebro audita · q̄rū reꝝ ſig̃ eēnt paulatī colli
gebā: meaſqꝫ iā volūtates edomito in eis ſig
nis ore p h̄ enūciabā Sic cū hȷ̄s int̄ q̄s erā vo
lūtatū enunciādaꝝ ſig̃ cōicaui: ⁊ vite hūane
ꝓcelloſā ſocietatē altius igreſſus ſū: pendēs ex
pntū auctoitate nutuqꝫ maioꝝ hoīm Deus d̄s
meus q̄s ibi miſeias expt⁹ ſū ⁊ ludificacōes:
qn̄ q̄dē rcē m̄ viuē puēo id ꝓponebat̄ obtpaē
monentibꝫ: vt in h̄ ſclo florerē ⁊ excellerē lin
guoſ artibꝫ. ad honorē hoīꝫ ⁊ falſas diuicias
famulātibꝫ Inde in ſcolā datus ſū vt diſce
rem lrās: in quibꝫ q̄d vtilitatis eēt ignorabā
miſer: ⁊ tn̄ ſi ſegnis eēm in diſcēdo vapulabā
Laudabat̄ eī h̄ a maioibꝫ: ⁊ mlti an̄ nos iſtā
vitā agētes ꝓſtruxerāt erūpnoſas vias: p q̄s
trāſire cogebam̄ mltiplicato labore ⁊ dolore
filȷ̄s adā Inueim⁹ āt dn̄e hoīes rogātes te:
⁊ didicim⁹ ab eis ſentiētes te vt putaēm⁹ eē
mg̃nū aliquē q̄ poſſes eē nō appens ſenſibꝫ
nr̄is exaudiē nos ⁊ ſubuenire nob̄ Nā puer
cepi rogare te auxiliū ⁊ r̄fugiū meū: ⁊ in tuā
inuocacōeꝫ rūpebā nodos ligue mee: ⁊ roga
bā te puꝰ nō puo affcū ne in ſcola vapularē

Et cũ me nõ exaudiebas qđ nõ erat ad iſipi
entiã m̃· ridebãtur a maioribꝫ hoĩbꝫ vſqꝫ ab
ipſis pentibꝫ q̃ mihi accidere mali nihil vole
bãt plage mee Mg̃nũ tũc ⁊ g̃ue malũ meũ
Eſt ne quiſq̃ dñe tã magnus anim⁹ pre grã
di affcũ tibi coherẽs Eſt ne inquã q̃ſq̃ ffacit
em̃ h̔ q̃dã etiã ſtoliditas· Eſt ergo q̂ tibi pie
coherẽº ita ſit grãdit affcũs· vt eculeos ⁊ vn
gulas. atqꝫ huiõi varia tormẽª ꝓ quibꝫ effu
giendis tibi p vniũſas terras cũ tiore mg̃no
ſupplicat̃ ita pui eſtimet diligẽ̃s eos q̃ h̔ acer
biſſiᵉ formidãt· queadmodũ pentes nr̃i ride
bãt tormẽta q̃bꝫ pueri a mgr̃is affligebam̃
Nõ em̃ á min⁹ ea metuebam⁹: á min⁹ te de
hijs euadẽdis dep̄cabamur· Et peccabam⁹
tñ min⁹ ſcribẽdo á legẽº· aut cogitãdo de lr̃is
quã exigebat̃ a nob Nõ em̃ deerat dñe me=
moria vel ingeniũ· q̃ nos hrẽ voluiſti pro illa
etate ſatis· ſꝫ delcãbat ludẽ Et vindicabat̃ in
nos ab eis q̃ talia vtiqꝫ agebãt Sꝫ maiorꝝ nu
ge negocia võnt̃: puerorꝝ ãt tlia cũ ſint puni
unt̃ a maioibꝫ: ⁊ nẽo miſat̃ pueros vł illos
vł vtroſꝫ: ñ v̄o approbat q̃ſq̃ bon⁹ rerꝝ arbit̃
vapulaſſe me qꝛ ludebã pila puer· et eo ludo
ĩpediebar q̂ min⁹ celerit̃ diſcerẽ lr̃as q̃bꝫ ma
ior deformius luderẽ Aut aliud faciebat idẽ
ipſe a q̂ vapulabã· q̃ ſi in aliq̃ queſtiũcula a

con doctore ſuo victus eſſet: magis bile atqȝ
inuidia torqret᷑. q̄ꝫ ego cū in certamīe pile a
cōluſoē meo ſupabar Et tñ peccabā dñe ds
ordiator ⁊ creator rex̄ oīm naturaliū: pctōꝝ
āt tm̄ nō ordinator Dñe ds meꝰ peccabā fa
ciēdo ꝯ p̄cepta pntū ⁊ mgr̄oꝝ illoꝝ Poterā eīm
poſtea bn̄ vti lr̄is: q̄s volebāt vt diſcerē q̄ncūqȝ
aīo illi mei Nō eīm melioā eligēs iobediēs erā:
ſȝ amoē ludēdi amās in c̄tamībꝫ ſupbas vic-
toias: ⁊ ſcalpi aureſ meas falſ fabelł q̄ prurí
rēt ardētiꝰ Eadē cuioſi ͤ magꝰ magq̄ȝ p oclos
piclo ſa emitāte īſpctācula ludoſqȝ maiorū: q̄s
tñ q̄ edūt ea digtate p̄diti excellūt. vt hȝ pene
oēs optent puuł ſuis: q̄s tñ cedi libenter
patiūᷓ ſi ſpctācuł talibꝫ īpediāᷓ a ſtudio: q̄ eos
ad tlia edēda cupiūt pueire Vide iſta dñe mi
ſeicordit: ⁊ libeā noſ iā īuocātes te: libeā etiā
eos q̄ nōdū te īuocāt. vt īuocēt te ⁊ libēs eos
Audierā eīm ego adhuc puer de vita etna p
miſſa nob p huilitatē dn̄i dī nr̄i deſcēdētiſ ad
ſupbiā nrām: ⁊ ſigbar iā ſigͦ crucis eiꝰ: ⁊ cō
diebar eiꝰ ſale Jā īde ab vtero mr̄iſ mee q̄ mł
tū ſpauit ī te vidiſti dñe cū adhuc puer eēm
⁊ q̄dā die p̄ſſus ſtōchi dolore repēte eſtuarē
pene moiturꝰ: vidiſti dñe ds meꝰ qm̄ cuſtos
meus iā eras quo motu aī ⁊ qua fide baptiſ-
mum chriſti tui dei et dñi mei flagitaui a pi-

etate m̄ris mee et m̄ris oīm nr̄oꝝ eccē tue: et
ꝯturbata mater carnis mee·qm̄ ⁊ ſempiter-
nam ſalutē meā carius pturiebat corde caſto
in fide tua iam curaret feſtinabūda vt ſacris
ſalutaribꝰ iniciarer·et abluerer te dn̄e ihū cō
fitēs in remiſſionē pcc̄oꝝ niſi ſtatī recreatus
eēm. Dilata ē itaqꝫ mūdatio mea.q̄ſi nccē eſſꝫ
vt adhuc ſordidarer ſi viuerē: qꝛ videlꝫ pꝰ
lauachꝝ illd' maior ⁊ piculoſior in ſordibꝰ de
lictoꝝ reatus foret. Ita iam credebā·⁊ illa·et
oīs domꝰ niſi pat̄ ſolus: q̄ tn̄ nō euicit in me
ius mr̄ne pietatis quominꝰ in xp̄ō crederē·ſic
ille nondū crediderāt. Nā illa ſatagebat vt tu
mihi pat̄ eēs d's meꝰ potiꝰ q̄ ille: ⁊ in h adiu
uabaris eā·vt ſuparꝫ virū cui melior ſuiebat:
qꝛ et in h tibi vtiqꝫ id iubēti ſuiebat. Rogo
te d's meꝰ vellē ſcire ſi tu etiā velles q̄ ꝯſilio di
latus ſim ne tūc baptiſarer: vtꝝ bono meo m̄
q̄ſi laxata ſint lora peccādi an nō laxata ſint
Vn̄ g° etiā nunc de aliis atqꝫ aliis ſonat vn
diqꝫ ī auribꝰ nr̄is ſonat·ſine illū. faciat qd' vlt·
nōdū eīm baptiſatꝰ ē. Et tn̄ in ſalute corpis
nō dicimꝰ·ſine vulneret̄ āplius ·nondū eīm
ſanatus eſt. Q̄nto ergo meliꝰ vt cito ſanarer
et id ageret̄ meū meoꝝ meaqꝫ diligētia .vt
recepta ſalus aīe mee·tuta eſſꝫ tutela tua qui
dediſſes eā. Meliꝰ vē ſꝫ q̄t et quāti fluctus

impēdere temptationū poſt puericiā videbā tur. Nouerat eos illa iam mr: et terrā p eos vn̄ poſtea formaret quā ipā iam effugiē cō mittē volebat. In ipſa tn̄ puericia de q̄ mihi min⁹ q̄ de adoleſcētia metuebat̄ nō amabā lrās. a me in eas vrgeri oderā. a vrgebar tn̄: a bn̄ m̄ fiebat nec faciebā bn̄ Nēo āt iuitus bn̄facit. etiā ſi bonū eſt qd facit Nec qui me vrgebāt bn̄faciebāt: ẜ bene mihi fiebat abs te deus me⁹ Illi em̄ nō metuebant̄ q̄ referrē qd me diſcere cogebāt p̄ter quā ad ſaciādas inſaciabiles cupiditates copioſe inopie. a ig noīoſe glie: tu vō cui numerati ſūt capilli nr̄i errore oīm q̄ mihi inſtabāt vt diſcerē vteba ris ad vtilitatē meā: meo āt q̄ diſcere nolebā vtebaris ad penā meā q2 plecti nō erā indig nus tātill⁹ puer. et tātus pcc̄oꝛ Ita de nō bn̄ facientibꝫ tu bn̄faciebas m̄: a de peccāte me ipſo iuſte retribuebas mihi Iuſſiſti eī a ſic ē vt pena ſua ſibi ſit oīs inordiatus aīm⁹ Qd āt erāt cauſe cur grecas lrās oderā q̄bꝫ pueru lus ībuebar ne nūc q̄dē ſatis exploratū ē Ad amauerā em̄ ltias. nō q̄s p̄mi mgr̄i. ẜ q̄s do= cent qui g̃matici vocant̄ Nā illas p̄mas vbi legere a ſcribere a nūare diſcit̄. nō min⁹ one roſas penaleſq3 hēbā q̄ oēs grecas Vn̄ tn̄ a hoc niſi de pcc̄ō et vanitate vite q̄ caro erā. a

ſpūs ambulās ⁊ nō reuertēs. Nā vtiqȝ me-
liores qꝛ certiores erāt ꝑme ille lrē quibꝫ fie
bat in me. Factū eſt et habeo illð vt et legā ſi
q̄d ſcriptū īuenio ⁊ ſcribā ip̄e ſi q̄d volo: quā
ille quibꝫ tenere cogebar enee neſcio cuiꝰ er-
rores oblitus erroꝝ meoꝝ: ⁊ plorarē didonē
mortuā qꝛ ſe occidit ab amorē. Cū interea
meip̄m in hiis a te morientē ds vita mea ſic
cis oculꝭ ferrē miſerrimꝰ: quid em̄ miſerius mi
ſero nō miſerāte ſeip̄m: ⁊ flentē didonis mor
tem q̄ fiebat amādo eneā. nō flēte āt mortē
ſuā q̄ fiebat nō amādo te dꝰ lumē cordiꝰ mei
et panis oris intus aīe mee. ⁊ v̓tus maritās
mentē meā. ⁊ ſinū cogitacōis mētiꝰ mee. Nō
te amabā ⁊ fornicabar abs te: ⁊ fornicāti ſo
nabāt vndiqȝ euge euge. Amicicia em̄ huiꝰ
mūdi fornicatio ē abs te: ⁊ euge euge dꝛ vt
pudeat ſi nō hō ſit ita. Et flebā nō hͦ ȝ flebā
didonē extictā ferroqȝ extrema ſecutā. ſeq̄ns
ipſe extrema cōdita tua. relicto te et terra in
terrā iens: ⁊ ſi ꝓhiberer ea legē dolerē. qꝛ nō
legerē qð dolerē. Talꝭ demēcia honeſtiores ⁊
vtiliores lrē putāᷣ: q̄ꝫ ille q̄bꝫ legē ⁊ ſcribē di
dici. Sȝ nūc in aīa mea clamet ds meꝰ: ⁊ veri
tas tua dicat m̄ n̄ ē ita nō ē ita: melior ē pror
ſus doctrīa illa ꝑor. Nā patior ſū obliuiſci er
roēs enee atqȝ oīa eiuſmodi: q̄ꝫ legē ⁊ ſcribē

At ei vela appendēt luib𝔬 ḡmaticoꝝ ſcolaꝝ ſʒ
nō illa mag̃ honorē ſecreti·q̄ tegum̄ᵐ erroiˢ
ſignificāt Nō clamēt adūſū me q̄ˢ iam nō ti
meo dū ꝯfiteor tibi q̄ vult aīa mea ⁊ mel ⁊
acq̄eſco in repħēſioē malaꝝ viarū meaꝝ·vt
diligā bōs vias tuas Nō clamēt adūſuˢ me
vēditores ḡmatice vł emptores: q2 ſi ꝓponā
eis īterogās vtrū veꝝ ſit qđ eneā aliqñ carta
ginē veniſſe poeta đt·indoctioēˢ neſcire ſe rñde
būt·doctioēs āt eč negabūt veꝝ eē At ſi q̄raʒ
q̄b𝔬 lr̃is ſcribatᶠ enee nomen.oēs mihi q̄ h̄ di
dicerūt verū rñdēt ſᵐ id pactū ⁊ placitū q̄ int
ſe hoieˢ iſta ſig̃ firmarūt Itē ſi querā q̄d hoꝝ
maiore vite huiꝰ īcōmodo q̄ſq3 obliuiſcatᶠ le
gere ⁊ ſcribē.an poetica illa figmēta·q̄s non
videat q̄d rñſurus ſit q̄ nō eſt peītus oblitꝰ
ſui: Peccabā gᵒ puer cū illa inania iſtis vtili
oribꝰ amoē poſtponebā·vł potiꝰ iſta oderā·
illa amabā Iam vō vnū ⁊ vnū·duo ⁊ duo.q̄
tuor ⁊ q̄tuor.odioſa cauſatio m̄ eāt·⁊ dulciſſi
mū ſpectacłᵐ vanitatiˢ equꝰ ligneꝰ plenꝰ ar
matis.⁊ troie īcendiū·atq3 ipſiꝰ vmbra creu
ſe Cur gᵒ ḡcā eč ḡmaticā oderā tł̄a cātantē:
Nā ⁊ homerꝰ pitꝰ texē tales fabellas.⁊ dul
ciſſiē vanꝰ ē·m̄ tñ amarꝰ eāt puero Credo eč
grecīˢ pueis vgiliꝰ ita ſit.cū eū ſic diſcē cogūᶠ
vt ego illū: viʒ diffīcultas oīo ediſcēde ligue

ꝑegrine quaſi felle aſꝑgebat oēs ſuauitates
grecas fabuloſarū narracōꝫ Nulla em̄ v̄ba
illa nouerā: ⁊ ſeuis terroribꝰ ac penis vt noſſē
inſtabatᷣ m̄ vehementᷣ Nā ⁊ latīa aliqn̄ īfans
vtiqꝫ nulla nouerā: ⁊ tn̄ aduˀtēᵒ didici ſine vl
lo metu atqꝫ cruciatu: īnt ec̄ blādimēᵃ nutri-
cum ⁊ ioca arridētiū ⁊ leticias alludētiū Didici
v̄o illa ſine penali onē vrgētiū: cū me vrgēt
cor meū· ad ꝑienda ꝯcepta ſua: ⁊ q̄ n̄ eſſꝫ n̄ a
liq̄ v̄ba didiciſſē n̄ a docētibꝰ· ſꝫ a loq̄ntibꝰ: in
q̄rū auribꝰ ego ꝑturiebā q̄cq̄d ſentiebā Hīc
ſatis elucꝫ maiorē hr̄e vim ad diſcēda iſta li
berā curioſitatē: q̄ꝫ meticuloſā neccītatē Sꝫ illiꝰ
fluxū reſtrīgis legibꝰ tuis deus: legibꝰ tuis a
mgr̄oꝝ feruł vſqꝫ ad tēptacōes martirꝝ valē
tibus: legibꝰ tuis miſcēs ſalubres amaritudi
nes· reuocātes nos ad te a iocūditate peſtiferā
q̄ receſſeramꝰ a te Exaudi dn̄e dep̄cacōem
meā ne deficiat aīa mea ſb̄ diſciplina tua: ne
qꝫ deficiā in ꝯfitēdo tibi miſeracōes tuas q̄bꝰ
eruiſti me ab oībꝰ vijs meis peſſimis: vt dul
ceſcas m̄ ſup oēs ſeductōes q̄s ſeq̄bar ⁊ amē te
validiſſime: ⁊ āplectar manū tuā totis p̄cor
dijs meis: vt eruas me ab oī tēptacōe vſqꝫ
in finē Ecce em̄ tu dn̄e rex meꝰ ⁊ deus meus
tibi ſeruiat quicq̄d vtile puer didici: tibi ſer
uiat quod loquor ⁊ ſcribo ⁊ lego et numero:

qm̄ cū vanā diſciplinā dabat̄ m̄: ⁊ in eis vaīs
pctā delcātioꝫ meaꝝ dimiſiſti mihi Didici em̄
in eis mlta v̄ba vtilia. Sꝫ ⁊ in rebꝯ nō vanis
diſci pn̄t: ⁊ ea via tuta ē in q̄ pueri tui ābula
rēt Sꝫ ve tibi flumē moris hūani· q̄s reſiſtet
tibi. Q̄mdiu nō ſiccabeis. q̄uſꝫ volues eue fili
os ī maē mg̃m. et formidoloſū· qđ vix tn̄ſeūt
q̄ lignū ꝯſcēderint. Nōne ego in te legi et to
nantē iouem ⁊ adulterātē· ⁊ vtiqꝫ nō poſſꝫ hꝫ
duo:ꝫ actū ē, vt hrēt auctoritatē ad imitādū
verū adulteriū·lenocinātе falſo tonitru Q̄s
āt penulatoꝝ mgr̄oꝝ audit aure ſobria· ex
eođ p̄kuė hoīeꝫ clam antē ⁊ dicentē fingebat
h̄ homer⁹· ⁊ hūana ad deos trāſſēbat· đina
mallē ad nos Sꝫ veri⁹ đꝫ qđ fingebat· Hec
q̄dē ille·ꝫ hoībꝯ flagicioſ đina tribuē°·ne fla
gicia putarent: ⁊ vt q̄ſquis ea feciſſꝫ nō hoīes
pditos·ꝫ celeſtes deos videret̄ imitatus. Et
tn̄ o flumē tartareū iactant̄ in te filij hoīꝫ cū
mercedibꝯ vt h̄ diſcāt: ⁊ mg̃ res agit̄ cū agit̄
h̄ p̄blice in foro in ꝯſpcū legū ſup̄ mercedē ſa
laria decernentiū: ⁊ ſaxa tua pcutis· ⁊ ſonas
dicēs Hic v̄ba diſcunt̄: hinc acq̄rit̄ eloq̄ntia
rebꝯ pſuadēdis·ſentēcijſqꝫ explicādis maxie
necāria Ita vėo nō ꝯgnoſceremꝰ verba hꝫ im
brem aureū· ⁊ gremiū· ⁊ fucū· et tēpla celi· ⁊
alia verba q̄ in eo loco ſcripta ſūt·niſi terēci⁹

inducēt neq̄ adoleſcentē ꝓponentē ſibi iouē
ad exēplū ſtupri: dū ſpectat tabulā q̄ndā pi
ctā in piete vbi ineāt pictuā h̄ iouē q̄ pacto
diane miſiſſe aiūt in gremiū q̄ndā ymbrē au
reū fucū fcm mulieri. Et vide queadmodū ſe
ↄcitāt ad libidinē: q̄ſi celeſti magiſterio. At
quē deū inq̄t. Qui tēpla celi ſūmo ſonitu ↄcu
tit Ego homūtio id n̄ facerē. Ego vͦo illd ſpō
te feci ac libēs. Nō oīo p hāc turpitudinē ver
ba iſta ↄmodius diſcūt: ſʒ p h̄ vͦba turpitudo
illa ↄfidētiꝰ ꝑpetrat. Nō accuſo vͦba q̄ſi vaſa
electā atqʒ p̄cioſa. ſʒ vinū erroīs qd in eis nob
ꝓpinabat ab ebrijs doctoibꝫ: ⁊ niſi bibēmꝰ
cedebamur: nec appellaē ad aliquē iudicē ſo
briū licebat Et tn̄ ego dꝰ meꝰ in cuiꝰ ↄſpcū iā
ſecuā ē rcordatio mea libent h̄ didici: ⁊ in eis
delcābar miſer: ⁊ ob h̄ bone ſpei puer appella
bar Sine me dš meꝰ dicē aliq̄d ⁊ de īgenio
meo munē tuo: in q̄bꝫ a me deliramētis attē
bat. Proponebat ei m̄ negociū aīe mee ſa
tis inq̄etū p̄mio laudis ⁊ dedecoīs vl plagaꝝ
metu. vt diſcerē vͦba iunonis iraſcētis ⁊ dolē
tis q nō poſſz italia teutroꝝ aūtē regē: q̄ nū
q̄ iunonē dixiſſe audierā: ſʒ figmētoꝝ poetico
rū veſtigia errātes ſeq̄ cogebam: ⁊ aliq̄d di
cē ſolutis vͦb q̄le poeta dixiſſz vͦſibꝫ Et ille dice
bat laudabiliꝰ in q̄ p dig̃tate adūbrate pſo
ne ire ac doloīs ſilior affcs emiebat: vͦbꝭ ſniaꝝ

ꝯgruentē veſtiētibꝫ Ut q̄d m̄ illꝺ o va vita dꝫ
meꝰ q̄d m̄ recitāti acclamabāt̄ p̄ mlt̄is coeta
neis ꝛ collcōribꝫ meis. Nōne ecce illa oīa fu
mꝰ ꝛ vētꝰ. Ita ne alid n̄ eāt vbi exce͛ īgeniū
ꝛ līgua mea. Laudeſ tue dn̄e laudeſ tue ꝑ ſcṗ
turas tuas ſuſpēderēt palmitē coꝛꝺ mei: ꝛ nō
rapet̄ ꝑ iania nugaꝝ turpis p̄da volatilibꝫ.
Nō eī vno° ſacrifica͛ tn̄ſgreſſoibꝫ āgel Quid
āt mirū qꝺ in vaītates ita ferebar. et a te ꝺs
meꝰ ibā foꝛas: qn̄ mihi imitādi ꝓponebant̄
hoieſ q̄ aliq̄ fcā ſua nō mala ſi cū barbaiſmo
ā ſoleociſmo enūciarēt. repħēſi ꝯfūdebant̄:
ſi āt libidīes ſuas ītegris ꝛ rite ꝯſeq̄ntibꝫ ver
bis copioſe oꝛnateq3 narrarēt. laudati gl̄ia-
bant̄. Videſ ħ dn̄e ꝛ taces: lōganimiſ ꝛ mlt̄ū
miſericoꝛs et verax. Nūquid ſꝑ taceb. ꝛ nūc
eruis de ħ īmaniſſi° ꝓfūdo q̄rentē te aīa3 et
ſicientē ꝺlcātiōes tuas. ꝛ cuiꝰ coꝛ ꝺt tibi. q̄ſiui
vultū tuū. vultū tuū dn̄e requirā Nā lōge a
vultu tuo in affcū tenebꝛoſo. nō eī pedibꝫ ā
ſpacijs locoꝝ itur abs te: ā redit̄ ad te. Aut
vo filiꝰ ille tuꝰ minoꝛ equos vel currꝰ. vꝉ na
ues q̄ſiuit. ā auolauit pēna viſibili. ā moto
poblite iter egit. vt ī lōginq̄ regiōe viuēs ꝓdi
ge diſſipar3 qꝺ dederās ꝓficiſcēti dulciſ pr̄. q2
dederas ꝛ egeno redeūti dulcioꝛ. In affcū g° li
bidioſo. iꝺ eī ē tenebꝛoſo. atq3. i. lōge a vlt̄u

tuo. ¶ Vide dn̄e ds ⁊ pacient vt vides vide
qm̄o diligent obſeruēt filij hoīm pacta lrāꝝ
⁊ ſillabaꝝ accepta a p̄orib⁹ locutorib⁹: ⁊ a te
accepta etna pacta ppetue ſalutis negligāt:
vt q̄ illa ſonoꝝ vetera placita teneat ā doce-
at. ſi ɔtra diſciplinā ḡmaticā ſine aſpiracōne
p̄ᵉ ſillabe hoīez dixeit mag⁹ diſpliceat hoīb⁹:
q̄ ſi ɔtra tua p̄cepta hoīem oderit cū ſit hō:
q̄ſi vēo quēlz inimicū hoīez pnicioſi⁹ ſentiat
q̄ ipm odiū q̄ in eū irritat̄: ā vaſtet quiſq̄ p
ſeq̄ndo aliū ḡui⁹ q̄ coꝛ ſuū inimicādo vaſtat
Et certe nō eſt iteioꝛ lrāꝝ ſciā. q̄ ſcp̄ta ɔſciā:
id ſe alteri nō facē qd nolit pati Q̄m tu ſecre
tus es hitās in excelſ in ſilētio ds ſolus mag
nus: lege īfatigabili ſpgēs penales cecitates
ſup illicitas cupiditates. ¶ Cū hō eloquētie fa
mam q̄rit aſtans an̄ hoīem iudicē. circūſtāte
hoīm mltitudine inimicū ſuū odio īmaniſſiᵒ
īſectas vigilātiſſiē cauet ne p ligue erroꝛē di
cat int hoīes: ⁊ ne p mētis furoꝛē hoīez aufe
rat ex hoīb⁹ nō cauet Hoꝝ ergo puer moꝛū
in limine iacebā miſer: ⁊ hui⁹ arene paleſtra
erat illa vbi magis timebā barbariſmū facē:
q̄ cauebā ſi facerē nō faciētib⁹ īuidē Dico h̄
⁊ ɔfiteoꝛ tibi ds me⁹: in quib⁹ laudabar ab
eis: quib⁹ placē tūc m̄ eāt honeſte viuē. Nō
em̄ videbā voꝛaginē turpitudis: in quā p̄ie

ctus eram ab ocul' tuis Nā in illis iam quid
me fœdius fuit: vbi etiā talib' diſplicebā fal
lendo innūabilib' mēdacijs ⁊ pedagogū et
mgr̄os et pn̄tes amore ludēdi ſtudio ſpectā
di nugatoria ⁊ imitādi ludicrā inq̄etudinē?
Furta etiā faciebā de cellario paētū ⁊ de
mēſa: vel gula imꝑitāte vel vt hr̄em qd darē
pueris ludū ſuū: in q̄ parit̄ vtriqꝫ delectabant'
cum vendētib'. In quo etiā ludo fraudulētas
victorias ipē vane excellētie cupitate victus
ſepe aucupabar Quid āt tā nolebā pati at
qꝫ atrociter ſi deprehēderē arguebā: q̄m id
qd alijs faciebā? Et ſi depꝑhenſus arguerer:
ſeuire magis q̄ꝫ cedere libebat Iſta ne eſt ino
centia puerił? Nō eſt dn̄e nō eſt oro te de'
meus. Nā hec ipa ſūt q̄ a pedagogis ⁊ ma
giſtris a nucib' ⁊ pilulis ⁊ paſſerib'. ad p̄fe
ctos ⁊ reges aurꝫ predia mancipia: hec ipa
oīno ſuccedētib' maiorib' etatib' transeūt:
ſicuti ferulis maioꝛa ſupplicia ſuccedūt Humili
tatis g° ſignū in ſtatura pueritie rex nr̄ ꝓbaſti
cū aiſti: taliū ē ei regnū celoꝝ Sꝫ tn̄ dn̄e tibi
excellētiſſi° atqꝫ optīo cōditori ⁊ rectori vniūſita
tis deo nr̄o grās: etſi me pueꝝ tm̄ eē voluiſſes
Erā eñ ⁊ iā tūc viuebā atqꝫ ſentiebā meāqꝫ
incolumitatē veſtigiū ſecretiſſīe vnitatis ex q̄
eram cure hēbā: cuſtodiebam interiori ſenſu

integritatē ſenſuū meoꝝ. in qȝ ipis ꝑuis par
uarūqȝ rerū cogitacōnibꝰ veritate delctābar.
falli nolebā. memoia vigebā. locucōe iſtrue
bar. amicicia mulcebar. fugiebā dolorē. abie
ctionē. ignorantiā. Quid in tali aiante nō mi
rabile atqȝ laudabile? At iſta oīa dona dei
mei ſūt: nō mihi ego dedi hec. Et bona ſūt: ⁊
hec oīa ego. Bonꝰ ergo eſt q̄ fecit me: ⁊ ipſe
eſt bonū meū: ⁊ illi exulto bonis oībꝰ quibꝰ
etiā puer erā. Hoc em̄ peccabā. qꝺ nō in ipō
ſꝫ in creaturis eius me atqȝ ceteras volupta-
tes. ſublimitates. veritates q̄rebā. atqȝ irrue
bā in doloēs. ꝯfuſiōes. erroēs. Grās tibi dul
cedo mea ⁊ honor meus ⁊ fiducia mea deus
meꝰ. grāˀ tibi de doīˀ tuis. Sꝫ tu m̄ ea ſua. Jta
em̄ ſuab me. ⁊ augebūtᷣ et ꝑficientᷣ q̄ dediſti
m̄ ⁊ ero ipſe tecū. qꝛ ⁊ vt ſim tu dediſti mihi.

Scī Auguſtini ſecūdꝰ lib incipit

Recordari volo. trāſactaˀ feditates
meas. ⁊ carnales corrupcōes aīe
mee. nō qꝺ eaˀ amem. ſꝫ vt amē te
deꝰ meꝰ. Amore amoīs tui facio iſtꝺ. recolēs
vias meas neq̄ſſiās in amaitu recogitacōis
mee. vt tu dulceſcaˀ m̄ dulcedo nō fallax. dul
cedo felix ⁊ ſecura ⁊ colligēs me a diſpſiōe in
q̄ fruſtratī diſciſſuˀ ſū. dū ab vno te auſus in
mlta euanui. Exarsi em̄ aliqn̄ ſaciari in iferis

in adoleſcẽtia: ⁊ ſilueſcẽ auſus ſũ varijs ⁊ vm
broſis amoib⁹: ⁊ ↄtabuit ſpẽs mea ⁊ ↄputrui
corã ocul' tuis placẽs m̃ ⁊ placẽ cupiẽs ocul'
hoim̄. Et q̃d erat q̃d me delctãbat: niſi amare
⁊ amari. Sꝫ nõ tenebat' modus ab aĩo vſqꝫ
ad aĩm q̃ten⁹ ẽ lumioſus limes amicicie: ſꝫ exa
labãt nebule de limoſa ↄcupia carnis ⁊ ſcate
bra pubtatis: ⁊ obnubilabãt atqꝫ obfuſca-
bãt cor meũ: vt nõ diſcerneret' ſereĩtas dilcõ
nis a caligine libidĩs. Vtrũqꝫ in ↄfuſo eſtua
bat. ⁊ r̃piebat ĩbecillã etatẽ ꝑ abrupta cupi
ditatũ: atqꝫ merſabat gurgite flagicioꝝ. In
ualuerat ſup me ira tua ⁊ neſciebã: obſordu-
erã ſtridore catene mo͞rlitatis mee pena ſup
bie aĩe mee. ⁊ ibã lõgi⁹ a te ⁊ ſinebas: ⁊ iacta
bar ⁊ effundebar ⁊ diffluebã ⁊ ebulliebã ꝑ
fornicacões meas ⁊ tacebas. O tardũ gaudiũ
meũ: tacebas tũc ⁊ ego ibã porro lõge a te ĩ
ꝑlia ⁊ ꝑla ſterili a ſeĩa doloꝝ ſupbia deiectõe
⁊ inq̃eta laſſitudĩe. Quis m̃ modulãe erũpnã
meã ⁊ nouiſſiãꝝ reꝝ fugaces pulcitudies ĩ vſũ
ũtẽt earũqꝫ ſuauitatib⁹ metas p̄figẽt: vt vſꝫ
ad ↄiugale lit⁹ exeſtuarẽt fluct⁹ etatis mee.
Sꝫ tranq̃llitas in eis nõ poterãt eẽ ſine ꝓcreã
doꝝ liberoꝝ ↄtẽta ſic ꝑſcribit lex tua dñe: q̃
fo͞rs etiã ꝓpaginẽ mo͞rlitatis nr̃e: potẽs ĩponẽ
leuẽ manũ ad tpamẽtũ ſpinaꝝ a padiſo tuo
ſeclusarũ. Nõ eñ longe eſt a nob' oĩpotẽtia

tua·etiā cum longe ſum⁹ a te Aut certe ſoni
tum nubiū tuaꝝ vigilātius aduerterē· tribu
lacōem āt carnis hēbūt huiōi· ego āt vobis
parco: ⁊ bonū eſt homini mulierē nō tāgere·
et qui ſine vxore eſt cogitat ea que ſunt dei·
quomō placeat deo: qui autē matrimoīo vin
ctus eſt cogitat ea q̄ ſūt mūdi· qūo placeat
vxoi Has ergo voces exaudirē vigilātior: ⁊
abciſus propt regnū celoꝝ felicior expectarē
āplexus tuos Sꝫ efferbui miſer. ſeq̄ns īpetū
flux⁹ mei relicto te: ⁊ excessi oīa legittīa tua:
nec euaſi flagella tua Quis eī h̄ mortaliū: Nā
tu ſp aderas miſericordit ſeuiēs· ⁊ amariſſimis
aſpgēs offēſioīb⁹ oēs illicitas iocūditates me
as: vt ita q̄rerē ſine offēſiōe iocūdari Et vbi
h̄ poſſē inuenirē q̄cq̄ p̄ter te dn̄e: p̄ter te q̄
fingis dolorē in p̄cepto· ⁊ pcutis vt ſanes: ⁊
occidis nos ne moriamur abs te· Vbi erā q̄
lōge exulabā a delicijs dom⁹ tue āno illo xvi
etatis carnis mee· cū accepit ī me ſceptꝝ. ⁊ to
tas man⁹ ei dedi viſania libidīs litētioſe p de
dec⁹ hūanū· illicite āt p leges tuas: Nō fuit
cura meoꝝ ruētē excipe me mrīoīo: ſꝫ cura fuit
tm̄ vt diſcerē ſmonē facē quā optiuꝫ. ⁊ pſua
dē dictōe Et āno q̄ de illo intmiſſa erāt ſtudia
mea. dū mi rēducto amadauis in q̄ vicina vrbe
iā ceperā lrātoie atqꝫ oātoie pcipiēde grā pe

grinati longinquiores apud kartaginē pe-
grinacōis sūptus pparabant aīositate mag⁹
q̄m opibꝫ p̄ris municipis thagastēſ ad mo
dum tenuis Cui narro hꝫ. Neqꝫ em̄ tibi de⁹
meus:ſꝫ apd te narro hꝫ genei meo gn̄i hūa-
no: q̄ntulacūqꝫ ex pticula īcidere p̄t in iſtas
meas lr̄as Et vt q̄d hꝫ. Vt videlicꝫ ego ⁊ quiſ
quis hec legit cogitem⁹ de q̄ꝫ pfūdo claman
dū ſit ad te Et q̄d propius auribꝫ tuis:ſi coꝛ
ꝯfitēs ⁊ vita ex fide eſt. Quis em̄ nō extolle
bat laudibꝫ tūc hoīem prēm meū:qꝫ vlt̄ vi-
res rei fāiliaīs ſue īpendēt filio quicq̄d eē lō
ge pegrināti ſtudioꝝ cauſa op⁹ eſſꝫ. Multoꝝ
eī ciuiū lōge opulēcioꝝ nullū tale negociū p
libꝛis eāt:cū interea nō ſatagerꝫ idē pr̄ qual
creſcerē.tibi āt q̄ꝫ caſtus eēꝫ:dūmodo eēm di
ſertus vel deſtus poti⁹ a cultura tua d̄s: q̄ es
vn⁹ ver⁹ ⁊ bon⁹ dn̄s agri tui coꝛd mei Sꝫ vbi
ſex° illo ⁊ decīo āno intpoſito ocio ex ncc̄ita
te domeſtica feriat⁹ ab oī ſcola cū pntibꝫ eē ce
pi:excreſſerūt caput meū vepres libidinū: et
nulla eāt eradicās man⁹ Quinȳmo vbi me
ille pr̄ in balneis vidit pubeſcētē ⁊ inq̄eta in
dutū adoleſcētia:q̄ſi iā ex hꝫ ī nepotes geſtirꝫ
⁊ gaudēſ mr̄i īdicauit:gaudēs violētia ī q̄ te
iſte mūd⁹ oblit⁹ ē creatorē ſuū:⁊ cr̄aturā tuā
p te amauit.devio inuiſibili pūſe atꝫ īcliate in

ima volūtatis ſue Sz mřis in pectore iam in- choaueás tēplū tuū· ꝛ exordiū ſancte exhor tacōnis tue Nā ille adhuc catecumin⁹· ꝛ hec recens erat Itaqz illa exiluit pia trepidacōe ac tremoꝛe: ꝛ quāuis mihi nondū fideli· timu it tñ vias diſtortas· in quibꝫ ambulāt qui po nunt ad te tergū ꝛ nō faciē Ei mihi· ꝛ audeo dicē tacuiſſe te ds me⁹ cū irem abs te lōgi⁹? Ita ne tu tacebas tūc mihi? ꝛ cui⁹ erāt ñ vba tua p mrēz meā fidelē tuā q̄ cantaſti in aures meas? Nec īde q̄cq̄ deſcēdit in cor vt facerē illd volebat em̄ illa· ꝛ ſecreto memini vt mo nueit cū ſollicitu^e ingēti ne fornicarer· maxie qz ne adulterarē cuiuſquā vxorē Qui m̄ moīs tus mliebres videbā q̄bꝫ obtpaē erubeſcerē Illi āt tui erant ꝛ neſciebā· ꝛ te tacē putabā· atqz illā loq̄ p quā tu m̄ nō tacebas· ꝛ in illa ꝯtēpnebaiˢ a me: filio ei⁹· filio āc ille tue· ſuo tuo Sz neſciebā: ꝛ p̄cepˢ ibā tāta cecitate· vt int coetaneos meos puderz me minoꝛs dede coꝛis quā audiebā eos iactātes flagicia ſua: et tāto gliantes mag⁹· q̄to mag⁹ turpes eēnt Et libebat facē nō ſolū libidinē fcī· verū etiā laudis Quid dignū eſt vitupacōe niſi viciū? Ego ne vituperarer viciosioꝛ fiebā: ꝛ vbi nō ſubeāt q̄ admiſſo eq̄rer pditis· fingebā me fe ciſſe qd nō fecerā ne viderer abiectioꝛ q̄ eram

innocẽtior: et ne vilior haberer ꝙ̄ erã caſtior:
Ecce cũ q̄bꝰ comitibꝰ iter agebã plateaꝝ ba
bylonie: ⁊ volutabar in ceno ei⁹ tanq̄ in cy-
namomis ⁊ vngẽtis p̄ciosꝭ: ⁊ in vmbilico ei⁹ q̄
tenacius hererẽ calcabat me inimic⁹ inuiſibil'
⁊ seducebat me: q2 ego seductil' erã. Nõ em̄
et illa q̄ iã de medio babilonis fugerat. ꝫ ibat
in ceteris ei⁹ tardior mr̄ carnis mee ſic monu
it me pudiciciã: ita curauit qꝺ de me a viro ſuo
audierat. Itaqꝫ peſtilẽciosũ ⁊ in poſteꝝ pi
culoſũ ſentiebat cohercẽ termĩo ꝯiugal' affe
ctus ſi reſecari ad vnũ nõ poterãt: nõ curauit
h̄: q2 metus erãt ne ĩpediret' ſpes mea ꝯpede
vxoris. Nõ ſpes illa quã in te futuri ſcli hẽbat
mr̄ ꝫ ſpes lraꝝ: q̄s vt noſſẽ nimis volebat pa
rẽs vtqꝫ. Ille q2 de te ꝑpe nihil cogitabat. de
me ãt inania: illa ãt q2 nõ ſolũ nullo detrimẽ
to ꝫ etiã nõnullo adiumẽto ad te adipiſcendũ
ꝓ futurã exiſtiabat vſitata illa ſtudia doctrĩe
Ita em̄ coniicio: recolẽs vt poſſũ mores pntũ
meoꝝ. Relaxabãt̄ eciã m̄ ad ludẽdũ habene vlt̄
tpam̄ ſeueritatis in diſſolucõez affcõz variaꝝ:
⁊ in oībꝰ erat caligo intercludẽs m̄ dn̄s me⁹ ſere
nitatẽ veritatis tue: ⁊ prodiebat tanq̄ ex adipe
iniq̄tas mea. Furtũ certe punit lex tua dñe ⁊
lex ſcrĩpta in cordibꝰ hominũ: qꝫ ne ip̄a quidẽ
delet iniq̄tas. Quis em̄ fur eq̄ aĩo furẽ patit'?

Nec copioſus ad actū inopia · Et ego furtū
facē volui et feci· nulla ꝯpulſus egeſtate nec
penuia: ſȝ faſtidio iuſticie. ⁊ ſagina iniq̄tatis
Nā id furatus ſū qđ mihi habūdabat: ⁊ mlt
tomelius Nec ea revolebā frui quā furto ap
petebā· ſȝ ipō furto ⁊ pccō Arbor erat pirus
invicina nrē vinee· pomis onuſta. nec forma
nec ſapore illecebroſ. Ad hanc excutiēdam
atqȝ aſportandā neq̄ſſimi adoleſcētuli· prexi
mus nocte in tēpeſta. q̊uſȝ ludū de peſtilētie
more in areis pduxeram⁹ Et abſtulim⁹ inde
onera ingētia nō ad nrās epulas· ſȝ vel pijciē
da porcis etͣ ſi aliq̄d inde ꝯmedim⁹. dū fierȝ
tñ a nob qđ eo libet q̄ nō licerȝ Ecce cor meū
ds me⁹ : ecce cor meū qđ miſeatus es in imo
abiſſi· dicat tibi nūc ecce cor meū q̄d ibi q̄re-
bat· vt eēȝ grati⁹ malus: ⁊ malicie mee cā nul
la eſſȝ ṅ malicia Feda eāt· ⁊ amaui eā Ama
ui pire: amaui defectū meū: nō illđ ad qđ de
ficiebā. ſȝ defcm meū ipm amaui Turpi⁹ aīa
et diſſiliēs a firmamē° tuo in exterminiū· nō
dedecore aliq̄d· ſȝ dedecus appetēs Etenī ſpēs
eſt pulchri⁹ corpib⁹. ⁊ auro ⁊ argēto· ⁊ oīb⁹
et in ꝯtactu carnis ꝯgruētia valȝ plimū: cete
riſqȝ ſenſib⁹ ē cuiqȝ accōmodata modificatio
corpoꝝ Hēt etͣ honor tpal ⁊ iperitādi atqȝ
ſupandi potētia ſuū decus· vñ etiā vindicte

auiditas oritur: ⁊ tamē in cūcta hec adipiſcē
da nō eſt egrediendū abs te dñe: neqꝫ deuiā
dum a lege tua Et vita q̄ hic viuim⁹ hēt ille
cebrā ſuā: propt̄ quendā modū decoris ſui ·
et ꝯueniētiā cū hijs oībꝫ infimis pulchris
Amicicia quoqꝫ hoīm caro nodo dulcis eſt:
ꝓpt̄ vnitatē de multis animis· ¶ Propt̄ vni
uerſa hec atqꝫ huiuſ̄di. peccatū admittit̄· dum
īmoderāta in iſta inclinacōe cū extrema bona
ſint meliora et ſūma bō deſerūtur tu dñe de⁹
nr̄: ⁊ veritas tua. ⁊ lex tua Hñt em̄ et hec yma
delectationes· ſed nō ſicut de⁹ meus qui fecit
oīa· qꝛ in ipō delectat̄ iuſtus: et ipē eſt delicie
rcōꝝ corde ¶ Cū itaqꝫ de facinore q̄rit̄ q̄ cā fa
ctū ſit: credi nō ſolꝫ· niſi cū appetitus adipiſcē
di alicui⁹ illoꝝ bonoꝝ q̄ īfima dixim⁹ eē potu
iſſe appuerit· ā met⁹ amittēdi Pulchra eī ſūt
⁊ decora: q̄q̄ p̄ bōis ſupioibꝫ opibꝫ ⁊ btifi
cis abiecta ⁊ iacētia Hoīcidiū fecit Cur fecit?
Adamauit e⁹ ꝯiugē ā p̄diū: ā voluit dep̄dari
vñ viuerꝫ: ā timuit ab illo tale aliq̄d amittē:
aut leſus vlciſci ſe exarſit. Ut em̄ homicidiū
ſine cā faceret ipō hoīci° delcāt⁹: q̄s credide-
rit? Nā et de q̄ dcm̄ ē vecordi ⁊ nimis crudeli
hoīe· qd̄ g̃tuito poti⁹ malus eāt atqꝫ crudel·
p̄dcā eſt tñ cā: ne ꝑ ociū inq̄t torpeſcerꝫ ma-
nus aut animus Id quoqꝫ cur ita? Ut ſcilicꝫ

illa excitacōe ſcele℞ capta vrbe honoēs ipia
dicias aſſeq̄ret᷑: ⁊ caret metu legū ⁊ difficul-
tate re℞ ꝓpt inopiā rei familiaris ⁊ ꝯſciam ſce
lerū. Nec ipā igit᷑ catilina amauit facinora
ſua: ſ3 vtiq3 alid cui⁹ cā illa faciebat ¶ Quid
ego miſer in te amaui o furtū meū: o facin⁹
illd meū nocturnū xvi. āni etatis mee. Nō eī
pulch℞ eās: cū furtū eēs. Aut vo aliq̄d es vt
loq̄r ad te. Pulc̄ erāt poma illa q̄ furati ſum⁹:
qm̄ creatura tua erāt pulcherrime oīm creator
oīm ds bone. ds ſūmū bonū ⁊ bonū ve℞ meū
Pulchra erāt illa poma ſ3 nō ipā ꝯcupiuit aīa
mea miſerabil᷑ Erat ei m̄ melio℞ copia: illa āt
decerpſi tm̄ vt furarer Nā decerpta proieci:
epulat⁹ inde ſolā iniq̄tatē q̄ letabar fruens Nā
et ſi q̄d illo℞ pomo℞ itrauit in os meū: cōdi
mentū ibi facin⁹ erāt Et nūc dn̄e ds me⁹ q̄ro
q̄d me in furto delectauerit: ⁊ ecce ſpēs nulla ē
Nō dico ſic in eq̄tate atq3 prudētia: ſ3 neq3
ſic in mēte hoīs atq3 mēoria ⁊ ſenſib⁹ ⁊ vege
tāte vita: neq3 ſic ſpecioſa ſūt ſydera ⁊ decora
locis ſuis: ⁊ tra et mare plena fetib⁹ q̄ ſucce-
dūt naſcē° decedētib⁹: nō ſaltē vt ē q̄dā defcī
ua ſpēs ⁊ vmbrātica vicijs fallētib⁹ Nā ⁊ ſup
bia celſitudinē imitat᷑: cū tu ſis vn⁹ ſup oīa ds
excelſus Et ābicio q̄d n̄ honoēs q̄rit ⁊ gliam.
Cū tu ſis pre cūctis honorādus vnus ⁊ glo
rioſus ineternū. Et ſeuicia poteſtatū timeri

vult. Quis āt timēdus niſi vnus deꝰ: Cuiꝰ
ptāte eripi aut ſubtrahi q̄d p̄t: qñ aut vbi á
q̄ vł a q̄ p̄t. Et blādicie laſciuiētiū amari vo
lunt: ſ; neq; blādius ē aliq̄d tua caritate: nec
amat̄ quicq̄m ſalubriꝰ. q̄ illa p̄ cūctiſ formo
ſa ꝛ luīoſa veritas tua. Et curioſitas affectaē
videt̄ ſtudiū ſcīe cū tu oīa ſūme noueis. Igno
rātia q̄z ipſa atq; ſtulticia ſimplicitatis ꝛ īno
centie noīe tegit̄: q2 te ſimpliciꝰ q̄cq̄m nō re
pit̄. Quid te āt innocētiꝰ: qñquidē opa tua
mał inimica ſūt. Et ignauia q̄i q̄etē appetit:
q̄ v̄o quieſ certa p̄ter dn̄m. Luxuia ſacietatē
atq; habūdantiā ſe cupit vocari: tu es āt ple
nitudo ꝛ indeficiēs copia icorruptibił ſuaui
tatis. Effuſio liberalitatiſ obtēdit vmbrā: ſ; bo
norū oīm largitor affluētiſſimꝰ tu es. Auari
cia młta poſſidē vult: ꝛ tu poſſides oīa. Inui
dia de excellētia litigat: q̄d te excellētiꝰ. Ira
vindcā; q̄rit: te iuſtius q̄d vindicat. Timor
inſolita ꝛ repētina exhorreſcit rebꝫ q̄ amant̄
adūſantia: dū p̄cauet ſecuritati. Tibi em̄ q̄d in
ſolitū: q̄d repētinū. Aut q̄s a te ſepat q̄d di
ligis: aut vbi ñ apd te firma ſecuritas. Triſticia
rebꝫ amiſſis cōtabeſcit quibꝫ ſe oblcābat cu-
piditas: q2 ita ſibi nollet. ſicut tibi auferri ni
hil poſſe. Ita fornicat̄ aīa cū auertit̄ abs te:
et q̄rit extra te ea q̄ pura ꝛ liquida nō inueīt

niſi cū redit ad te Peruerſe te imitant oēs q̄
longe ſe a te faciūt: ⁊ extollūt ſe aduerſū te.
Sꝫ etiā ſic te imitādo indicāt creatorē te eſſe
oīs nature: et idō nō eē quo a te oīmodo re-
cedat. ¶ Quid ergo in illo furto ego dilexi:
in quo dn̄m meū vel viciose atqꝫ pueſe imi
tatus ſum? An libuit facere ꝯtra legē ſaltim
fallacia q̄a potētatu nō poterā vt mancā li-
bertatē captiuꝰ imitarer faciēdo impune qđ
non licerꝫ tenebroſa oīpotētie ſimilitudie?
Ecce eſt ille ſeruus fugiēs dn̄m ſuū: ⁊ ꝯſecu-
tus vmbrā. O putredo o mōſtrū. vite ⁊ mor
tis pfūditas Potuit ne libere qđ nō licebat:
nō ob aliđ niſi q̄a nō licebat? Quid rtribuā
dn̄o? Qđ recolit h̄ memoia mea ⁊ aīa mea
nō metuit. inde diligā te dn̄e ⁊ gracias agā:
⁊ ꝯfitear noī tuo: qm̄ tāta dimiſiſti mihi ma
la ⁊ nefaria opeā mea. Gratie tue deputo et
miſeicordie tue q̄ pctā mea tanq̄ȝ glaciē ſol-
uiſti: grē tue deputo q̄ q̄cunqꝫ nō feci mala.
Quid em̄ nō facē potui: q̄ etiā ḡtuitū facinꝰ
amaui? Et oīa m̄ dimiſſa eē fateor: et q̄ mea
ſpōte feci mala: ⁊ q̄ te duce nō feci Quis eſt
hoīm qui ſuā cogitās infirmitatē audet viri
bus ſuis tribuē caſtitatē atqꝫ innocētiā ſuā:
vt minꝰ amet te q̄i minꝰ ei neccāria fueit mīa
tua q̄ donas pctā ꝯūſ ad te? Qui ei vocatꝰ a

te ſecutus eſt vocem tuã ⁊ vitauit ea q̄ me de
meipſo recordantē ⁊ facientē legit·nō me de
rideat ob eo medico egrū ſanari a q̊ ſibi p̄ſti
tum ē vt nō egrotarꝫ vel poti⁹ vt min⁹ egro
taret Et ideo te tãtundē ymo ãplius vero di
ligat: qꝛ p quē me videt tãtis pccõꝝ meoꝝ lã
guoib⁹ exui: p eū ſe videt tãtis pccõꝝ lãguo
ribuſ nō īplicari ¶ Quē fructū habui miſer
aliqñ in hijs q̄ nūc recolēs erubeſco: maxīe in
illo furto in quo ipm̄ furtū amaui nihil alid
cum ⁊ ipm̄ eſſet nihil: ⁊ eoipō ego miſerior?
Et tamē ſolus id nō feciſſem· ſic recordor aīm
tūc meū: ſol⁹ oīo id nō feciſſē Ergo amaui ibi
etiã cōſortiū eoꝝ cū quib⁹ id feci Nō g° nihil
aliud q̄ꝫ furtū amaui: imo v̄o nihil aliud: qꝛ
et illd nihil eſt Quid ē reuera? Quis eſt q̄ do
ceat me·ñ q̄ illuīnat cor meū: ⁊ diſcernit vm
bras ei⁹? Quid ē qd m̄ venit in mentē q̄rerē
⁊ diſcutē ⁊ cōſiderarē? Qꝛ ſi tūc ãmarē poma
illa q̄ furatus ſū ⁊ eis frui cuperē: poſſē ec ſo
lus ſi ſatis eſſet cōmittere illã iniquitatē· qua
p̄uenirem ad voluptatē meam nec confrica-
tione cōſociorū animoꝝ accēderē pruritū cu
piditatis mee Sed qm̄ in illis pomis volup
tas mihi nō erat: ea erat in ipō facinore q̄ꝫ fa
ciebat cōſortiū ſimꝫ peccãtiū: q̄d erat ille affect⁹
animi? Certe em̄ plane turpis erat nimis: et

re mihi erat qui habebã illũ Sꝫ tñ quid eát?
Delicta q̃s intelligit? Risus erat q̃ſi titillato
corde: q̄ fallebam⁹ eos qui hec a nobiˢ fieri
nõ putabãt ⁊ vehement̄ nolebãt. ¶ Cur er
go eo me delcãbat: q̄ id nõ faciebã sol⁹? An
q2 etiã nemo facile ſolus ridet? Nemo quidẽ
facile: ſꝫ tñ etiã ſolos ⁊ ſinglos hoĩes cũ ali⁹
nẽo pñs eſt vĩcit riſus aliqñ: ſi aliq̃d nimie
ridiculũ ſenſibꝫ occurrerit vel aĩo. At ego id
ſolus nõ facerẽ: nõ facerẽ oĩno ſol⁹ Ecce eſt
corã te d̄s meus viua recordatio aĩe mee: ſo
lus non facerẽ furtũ illd̄ in q̃ me nõ libebat
id qd̄ furabar ſꝫ q2 furabar qd̄ me ſolũ facẽ
prorſus non libẽt: nec facerem. ¶ O nimis
inimicicia amicicia ſeductõ mẽtiˢ iueſtigabil:
ex ludo ⁊ ioco nocẽdi auiditas ⁊ aliei dãpni
appetitus: nulla lucri mei nulla vlciſcẽdi libi
dine ſꝫ cũ d̄r eamus faciam⁹: ⁊ pudet nõ eẽ
ĩpudentẽ. Quis exapit iſtã tortuoſiſſimã et
ĩplicatiſſimã nodoſitatẽ? Feda ẽ. Nolo in eã
intẽdẽ: nolo eã vidẽ Te volo iuſticia ⁊ ĩnocẽ
tia pulchra ⁊ decorã honeſtis lũibꝫ ⁊ ĩſaciabi
li ſacietate: q̃es ẽ apd̄ te valde ⁊ vita ĩpturba
bil Q̄ ĩtrat in te ĩtrat in gaudiũ d̄ni ſui: ⁊ nõ
tĩebit: ⁊ hẽbit ſe optĩe in optĩo Defluxi ego
abs te ⁊ errãui d̄ˢ me⁹ nimiˢ deui⁹ abſtabili^e^
tua ĩ adoleſcẽ^a^ mea: ⁊ fac⁹ ſũ m̄ rẽgio egeſtatis

Incipit ꝯfeſſionū bti Auguſtini epiſcopi liber tercius.

Veni kartaginē: et circūſtrepe-
bat me vndiqꝫ ſartago flagicio
ſoꝝ amoꝝ. Nondū amabā et
amare amabā: ꝛ ſecretiorē indi
gentia oderā me minꝰ indigen
tem. Querebā qd amarē amans amare: et
oderā ſecuritatē et vias ſine muſcipulꝭ: qm̄ fa
mes m̄ erat intus ab interiore cibo teipſo deꝰ
meꝰ: ꝛ ea fame nō eſuriebā: ſꝫ erā ſine deſide
rio alimentoꝝ icorruptibiliū. Nō qꝛ plenꝰ eis
erā ſꝫ q̄ inanior eo faſtidioſior: ꝛ ideo nō bn̄ va
lebat aīa mea: et vlceroſa ꝓiciebat ſe foras
miſerabiliter ſcalpi auida ꝯtactu ſenſibiliū. Sꝫ ſi
nō hr̄ent aīaꝫ: nō vtiqꝫ amarētur. amare ꝛ amari
Dulce m̄ magꝭ erat: ſi et amātiꝰ corpe fruerer
Venā igr amicicie coinq̄nabā ſordibꝰ ꝯcupie:
cādorēqꝫ eiꝰ obnubilabā de tartaro libidinis:
ꝛ tn̄ fedꝰ atqꝫ inhoneſtꝰ elegās ꝛ vrbanꝰ eē
geſtiebā habūdāti vaie. Rui et in amorē:
q̄ cupiebā capi Deꝰ meꝰ mīa mea q̄nº felle m̄
ſuauitatē illā ꝛ qm̄ bonꝰ aſpſiſti: qꝛ ꝛ amatꝰ
ſū ꝛ perueni occulte ad vinculū fruēdi: ꝛ colliga
bar letꝰ erūpnoſis nexibꝰ: vt cederer virgis fer
reis ardētibꝰ zeli ꝛ ſuſpicōm ꝛ timoꝝ ꝛ irarū
atqꝫ rixaꝝ. Rapiebāt me ſpectacla theatrica

plena imagibꝰ miſeiaꝝ mearũ ⁊ fomitibꝰ ig
nis mei· Quid ē ꝙ hō ibi vult dolē: cū ſpc̄at
luctuoſa ⁊ tragica· q̄ tñ pati ipē nollz∴ Et tñ
pati vult ex eiꝰ dolorē ſpc̄ator: ⁊ dolor ipſe vo
luptas ē eiꝰ: q̄d ē niſi mirabilꝭ īſania∴ Nā eo
magis eis moue² q̄ſqȝ: q̄minꝰ a talibꝰ affc̄ibꝰ
ſanꝰ ē Qñ q̄ cū ipē patit̄ miſeia: cū alijs ꝯpa
tit̄ mīa dici ſolz Sȝ q̄lꝭ tādē mīa in rebꝰ ſcenicis ⁊
fictis∴ Nō eī ad ſubueniēdū ꝓuocat̄ auditor:
ſȝ tm̄ ad dolēdū īuitat̄: ⁊ auctori eaꝝ imaginū
ā pliꝰ fauet cū ā pliꝰ dolz Et ſi calamitates ille
hoīm ł antiq̄ vł falſe ſic agāt̄ vt q̄ ſpc̄at ñ do
leat: abſcedit īde faſtidiēs ⁊ reprehēdēs: ſi āt do
leat manȝ intētꝰ ⁊ gaudēs Et lacrīe ḡo amā²
⁊ dolorēs Certe oīs hō gaudē ⁊ amaē vult An
cū meminē miſeꝝ ſe eē libeat: libet tñ eē miſeri
cordem∴ Qd̄ qꝛ nō ſine dolore ē· hac vna cā
amā² dolorēs: ⁊ ſȝ de illa vena amicicie ē Sȝ q̄
vadit q̄ fluit∴ Vt q̄d decurrit ī torrentē picis
bulliētis eſtus īmaīs tetraꝝ libidinū in q̄ ipā
mutat̄ ⁊ v̄tit̄ ꝑ nutū ꝓpriū de celeſti ſereītate
detorta atqȝ deiecta∴ Repudie² ḡo mīa∴ Neq̄
q̄m Ergo amē² dolorēs aliq̄ñ: ſȝ caue īmūdiciā
aīa mea ſub tutorē deo meo deo prm̄ nrōꝝ et
laudabili ⁊ ſuperexaltato in oīa ſcl'a: caue īmū
diciā Neqȝ eī nūc nō miſereor· ſȝ tūc in thea
tris ꝯgaudebā amātibꝰ cū ſeſe fruebā² ꝑ fla

gicia: q̄ uis h̄ imagiaie gerēt i ludo ſpc̄aculi:
cū āt ſeſe amittebāt q̄ſi miſeicoꝛs ↄtriſtabat:
ꝛ vtrūqꝫ delcābat tn̄ Nūc vͦ magꝰ miſereoꝛ
gaudentē in flagicio: q̄m velut dura ꝑpeſſuꝫ
detmēᵒ ꝑnicioſe voluptatis ꝛ amiſſiōe miſere
felicitatis. Hec certe verioꝛ mīa: ſꝫ nō in ea de
lcāt doloꝛ Nā ꝛ ſi approbat̄ officio caitatis q̄
dolet miſeꝝ: mallet tn̄ vtiqꝫ nō eē qd dolēt q̄
germanitus miſericoꝛs ē Si ei ē maliuola be
niuolētia qd fiei nō p̄t: p̄t ꝛ ille q̄ v̄aciť ſincꝰ
ritqꝫ miſeret̄ cupē eē miſereos vt miſcāť Nō
null⁹ itaqꝫ doloꝛ approbād⁹: null⁹ amād⁹ ē
Hᵒ mō ei tu dn̄e ds q̄ aīas amas lōge lateqꝫ
puri⁹ q̄ nos ꝛ icoꝛruptibili⁹ miſereis: q̄ nul
lo doloē ſauciais Et ad h̄ q̄s ydone⁹: At ego
tūc miſer doloē amabā ꝛ q̄rebā vt eſſꝫ qd do
lerē: qn̄ m̄ in erūpna aliena ꝛ falſa ꝛ ſaltato
ria ea magꝰ placebat actio hiſtrioīs meqꝫ al
liciebat vehem̄ti⁹: q̄ m̄ lacr̄ie excutiebāť Qd
āt mirū: cū ifelix pec⁹ aberrās a grege tuo ꝛ
ipaciēs cuſtodie tue turpi ſcabie fedarer: Et
īde erāt doloꝝ amoēs: nō q̄bꝫ alti⁹ penetrer.
Nō ei amabā tlia ꝑpeti q̄lia ſpc̄arem: ſꝫ q̄bꝫ
auditis et fictis tanq̄ iſupficie raderer: quos
tamē quaſi vngues ſcalpētiū feruid⁹ tumoꝛ
ꝛ tabes ꝛ ſanies hoꝛrida conſequebatur Ta
lis vita mea nunquid vita erat deus meus:

meus? Et circūuolabat ſup me fidel' a lōge
mīa tua? In q̄ntas iniq̄tates diſtabui: ⁊ ſacri
legā curioſitatē ſecut' ſū: vt deſerentē te dedu
ceret me ad yma ⁊ īfida ⁊ circūuētoria obſeq̄a
demonioꝝ: q̄bꝰ īmolabā fcā mea mala: ⁊ in oī
bus flagellabas me. ¶ Auſus ſū etiā in celebri
tate ſolēpnitatū tuaꝝ itra parietes eccē tue ꝯcu
piſcē ⁊ agē negociū ꝓcurādi fruc' mortis: vñ
me v̄beāſti ḡuibꝰ penis: ſ₃ nihil ad culpā meā
O tu p̄grādis mīa mea ds meꝰ refugiū meū
a t̄ribilibꝰ nocētibꝰ in q̄bꝰ vagatꝰ ſū p̄ſidēti
collo ad lōge receдēdū a te: amās vias meas
⁊ nō tuas. amās fugitiuā libtatē. Habebant ⁊
illa ſtudia q̄ honeſta vocabant' ductū ſuū itu
entē fora litigioſa vt excellerē in eis: eo lau-
dabilior q̄ fraudulētior. Tāta ē cecitas hoīz etiā
de cecitate gliantiū et maior iam erā in ſcola
rethoris ⁊ gaudebā ſupbe et tumebā typo:
q̄ꝑ qm̄ lōge ſedacior dn̄e tu ſcis: ⁊ remotꝰ oīo
ab euerſioibꝰ q̄s faciebāt euerſoēs. Hoc ei nomē
ſeuū ⁊ dyabolicū velut inſigne vrbanitatis ē
int' q̄s viuebā pudoē īpudēti: q2 tal' nō erā ⁊
cū eis erā: ⁊ amicicijs eoꝝ delectabar aliqn̄ a
quorū ſemp factis abhorrebā: h₃ eſt ab euer
ſionibꝰ q̄bus ꝓterue inſectabātur ignotorū
verecūdiam quā pturbabāt gratis: illudēdo
atq₃ inde paſcendo maliuolas leticias ſuas.

Nihil est illo actu ſimilius actibꝫ demoniorū. Quid ita verius q̄ euerſores vocant̄. Euſi plane ipſi atqȝ puſi: deridētibꝫ eos et ſeducētibꝫ fallacibꝫ occulte ſpiritibꝫ in eoipſo q̄ alioꝝ irridē amāt et fallē. Int hos ego imbecilli tūc etate diſcebā libroꝝ eloq̄ntie: in q̄ eminere cupiebā fine dāpnabili ꝛ ventoſo p gaudia vanitatis humane Et vſitato iam diſcēdi ordīe puenerā in libꝝ q̄ndā cuiuſdā ciceronis cuiꝰ ligūā fere oēs mirant̄ pectus nō ita: ſꝫ lib ille ipſius exhortacōez ↄtinet ad pħiam: ꝛ vocat̄ ortēſius Jlle v̄o liber mutauit affcūm meū: ꝛ ad teipm̄ mutauit p̄ces meas: ꝛ vota ac deſideria mea fecit alia Viluit mihi repēte oīs vana ſpes ꝛ imortalitate ſapiēcie ↄcupiſcebam eſtu cordis incredibili: ꝛ ſurgere iam ceperā vt redirē ad te Nō em̄ ad acuendā ligūā qd̄ videbar emere maternis mercedibꝫ: cū agerē annū etatis vndeuiceſimū. iā defūcto prē an biennīū: nō g° ad acuendā ligūā referebā illū librū: neqȝ mihi locucōez ſꝫ qd̄ loq̄bat̄ pſuaſerat Quō ardebā d̄s meꝰ quō ardebā euolare a terrenis ad te. Et neſciebā q̄d ageres mecū: apd̄ te ē em̄ ſapiēcia Amor āt ſapiēcie nomē grecū habꝫ philoſophiā: quo me accēdebant ille littere. Sunt qui ſeducāt p philoſophiā magno et blādo et honeſto nomīe

coloꝛātes ꝛ fucātes errores ſuos:ꝛ ipe oēs
qui ex illis et ſup̄ tpib⁹ tales erāt notātur in
eo libro ꝛ demōſtrant:ꝛ manifeſtat ibi ſalu
tifera illa āmoītio ſpūs tui p ſeruū tuū bonū
et piū Uidete ne q̄s decipiat p phiam et ina
nem ſeductōem ſꝫm tradicōem hoīem ſꝫm ele
menta hui⁹ mūdi et nō ſcdꝫ xp̄m: qꝛ in ipſo
habitat oīs plenitudo d̄initatis coꝛpalit. Et
ego illo tpe ſcis tu lumē coꝛdis mei qm non-
dū mihi hec aplica nota erāt: hoc tamē ſolo
delectabar in illa exhoꝛtacōne q nō illā aut
illā ſectā ſꝫ ip̄am queūqꝫ eſſꝫ ſapienciā vt di
ligerē et q̄rerē et aſſeq̄rer et tanerē atqꝫ am
plexarer fortiter excitabar ſmone illo et ac
cēdebar ꝛ ardebā: ꝛ h ſolū me in tāta flagrā
tia refrangebat q nomē xp̄i nō erat ibi: quo
niā hoc nomē ſcdm miaꝫ tuā dn̄e hoc nomē
ſaluatoꝛis mei filij tui in ipō adhuc lacte mr̄is
tenex coꝛ meū pie biberat et alte retinebat.
Et quicq̄d ſine hoc noīe fuiſſꝫ q̄uis lrātum ꝛ
expolitū et veridicū: nō me totū rapiebat Ita
qꝫ īſtitui animū intēdere in ſcp̄turas ſanctas
vt viderē quales eēnt: et ecce video rem nō
ꝯpertā ſupbis neqꝫ nudatā pueris: ſꝫ inceſſu
hūilē ſucceſſu excelſā ꝛ velatā miſterijs: ꝛ nō
erā ego talꝭ vt ītrarē in eā poſſē: aͭ īclinarē ceruicē
ad ei⁹ greſſus Nō enī ſic mō loquoꝛ ita ſenſi

cum attēdi ad illā ſcripturā: ſʒ viſa eſt mihi in
digna ꝙ tuliane dignitati ꝯparē Tumor eī
meus refugiebat modū ei⁹: et acies mea nō
penetrabat interiora ei⁹ Verūptn̄ illa erat q̄
creſcēt cū puuli: ſʒ ego dedignabar eē puul⁹:
et turgid⁹ faſtu m̄ grādis videbar. Itaqʒ
incidi in hoīes ſupbe delirātes ⁊ carnales ni
mis ⁊ loq̄ces: in q̊rū ore laquei diaboli. ⁊ vi
ſcū ꝯfectū ꝯmixtiōe ſillabaꝝ noīs tui. ſʒ ⁊ dn̄i
nr̄i ih̄u xp̄i ⁊ paclitī ꝯſolatoris nr̄i ſpūſcī: ſʒ
em̄ oīa nō recedebāt de ore eoꝝ ſʒ ſonoten⁹ ⁊
ſtrepitu ligue: ceteꝝ coꝛ īane vei Et dicebāt
veritas ⁊ veritas: ⁊ mlti eā dicebāt m̄. ⁊ nuſ ꝙ
eāt in eis: ſʒ falſa loq̄bā² nō de te tm̄ q̄ vē veri
tas es: ſʒ eē de iſti⁹ elemētis h⁹ mūdi creatuis
tuis: de quibꝯ eē v̄a dicētes pħos trāſgredi
debui p̄ amore tuo: mi pr̄ ſūme bone pulchri
tudo pulchroꝝ oīm. O vitas veritas. ꝙ ītime
eē tūc medulle aī mei ſuſpiābāt tibi: cū te illi
ſonarēt mihi freq̄nt ⁊ mltiplicit voce ſola ⁊ li
bris mltis ⁊ igētibꝯ: ⁊ illa erāt fercula in q̄bꝯ
m̄ eſuriēti te īfēbant̄ p te ſol ⁊ luna pulchra
opa tua. ſʒ tn̄ opa tua nō tu: nec ipa prima
Priora em̄ ſpiritalia opa tua: ꝙ iſta corpea
quāuis lucida ⁊ celeſtia. At ego nec priora
illa ſed teipām te veritas in qua nō eſt cōmu
tatio nec momenti obumbratio eſuriebam ⁊

et ſiciebã. Et apponebãtur adhuc mihi in il
lis ferculis fantaſmata ſplẽdida: quib⁊ iam
melius erat amare iſtũ ſolẽ ſaltim iſtis ocul'
verũ: q̃m illa falſa aĩmo decepto p oculoꝭ Et
tñ qꝛ te putabã manducabã nõ auide quidẽ
qꝛ nec ſapiebas in ore meo ſecuti es: neqꝫ eñ
tu eras illa figmẽta inania: nec nutriebar ex
eis: ꝫ exhauriebar magis Cibuꝭ eñ in ſomp
nis ſimilim⁹ eſt cibis vigilantiũ: quo tñ dor
mietes nõ alũtur. Dormiũt eñ At illa nec ſi
milia erãt vllo mõ tibi ſic nũc m̃ locutus es:
qꝛ illa erãt corꝑalia fãtaſmata falſa corꝑa:
q̃b⁊ certiora ſũt v̓a corꝑa iſta q̃ videm⁹ viſu
carneo ſiue celeſtia ſiue treſtria: cũ pecudib⁊
⁊ volatilib⁊ Vide⁹ h̃: ⁊ certiora ſũt q̃ꝫ imagiã
mur ea. Et rurſus certi⁹ imaginam² ea. q̃ꝫ ex
eiꝭ ſuſpicamur alia grãdiora ⁊ ĩfinita q̃ oĩno
nulla ſũt: q̃lib⁊ ego tũc paſcebar inanib⁊ et
nõ paſcebar At tu amor me⁹ in quẽ deficio
vt fortis ſim. nec iſta corꝑea es q̃ videmus
q̃ꝫ qm̃ in celo: nec ea es q̃ nõ videm⁹ ibi. qꝛ tu
iſta ꝯdidiſti: nec in ſũmis tuis ꝯdicõib⁊ hẽs
Qñto g° longe es a fantaſmatib⁊ ill' meis a
fantaſijs corꝑm q̃ oĩno nõ ſũt q̃b⁊ certiores
ſũt phãtaſie corꝑm eoꝝ q̃ ſũt: et eis certiora
corꝑa q̃ tñ nõ es. ꝫ nec aĩa es. q̃ vita ẽ corꝑm
Ideo melior vita corꝑoꝝ: certiorqꝫ q̃ꝫ corꝑa

Sꝫ tu vita es aīaꝝ· vita vitaꝝ: viuēs teipā: ⁊
nō mutaīs vita aīe mee Vbi gͦ tūc mī eras: ⁊
ꝗ̄ lōge peḡnabar abs te excluſuˢ ⁊ a ſiliq̄s
porcoꝝ q̄s de ſiliqˢ paſcebā. Q̄ nͦ ei melioꝛes
ḡmaticoꝝ ⁊ poetaꝝ fabelle: ꝗ̄ illa diciplula.
Nā v̄ſus ⁊ carmē ⁊ medea volās vtilioꝛeˢ cer
te ꝗ̄ qn̄qꝫ elemēta vaie fucata ꝑpt qn̄qꝫ ātra
tenebraꝝ: q̄ oīo nulla ſūt: ⁊ occidūt credentē
Nā verſū ⁊ carmē etc̄ ad v̄a pulmēta tñſfeo:
volātē āt medeā ⁊ ſi cātabā nō aſſerebā: ⁊ ſi
cātari audiebā nō credebā: ꝫ illa credidi· Ve
ve q̄bꝰ ḡdibꝰ deductꝰ ſū in ꝓfūda īferi. Q̄ꝑpe
laboꝛās ⁊ eſtuāˢ iopia veri: cū te dˢ meꝰ. Tibi
em̄ ꝯfiteoꝛ q̄ me miſeratus es ⁊ nondū ꝯfitē
tem: cū te nō ẜm intellectū mētis q̄ me p̄ſtaꝛe
voluiſti vꝉ vis: ꝫ ẜm ſenſū carnis q̄rerē· Tu
āt erās īteioꝛ intīo meo: ⁊ ſupioꝛ ſūmo meo:
Offēdi in illā mulierē audacē inopē prudē-
tie enigma ſalomoīs: ſedentē ſup ſellā ī foꝛibꝰ
⁊ dicētezꝫ Panes occultoˢ libent̄ edite: ⁊ aq̄m
dulcē furtiuā bibite. Que me ſeduxit: qꝛ iue
nit foꝛis hītantē in oculo carnis mee: ⁊ talia
rumīantē apd me q̄lia p illū voꝛaſſē Neſcie
bā ei alid vē q̄d ē: ⁊ q̄i acutule mouebar vt
ſuffragarer ſtultiˢ deceptoibꝰ cū a me q̄rerēt
vn̄ malū. ⁊ vtꝝ foꝛa coꝛpea dˢ frueꝛ· ⁊ hrēt ca
pillos ⁊ vngues: ⁊ vtꝝ iuſti exiſtiandi eēnt q̄

haberēt vxores multas ſimul: et occiderēt ho
mines ⁊ ſacrificarēt de aīalibꝫ Quibꝫ rebus
ignarꝰ ꝑturbabar ⁊ recedēs a veritate· ire in
eam mihi videbar: q2 nō nouerā malū nō eē
niſi priuacōem boni vſqꝫ ad qd oīno nō eſt·
Qd vn̄ viderē cuiꝰ videre vſqꝫ ad corpꝰ erāt
oculꝭ· ⁊ aīo vſqꝫ ad fantaſmaꝰ ⁊ nouerā deū eē
ſpūm· nō cui mēbra eēnt ꝑ longū ⁊ latū· nec
cui eē moles poſſit· q̄a moles in ꝑte minoꝛ eſt.
q̄ꝫ in toto ſuo. Et ſi īfinita ſit· minoꝛ ē in aliq̄
ꝑte certo ſpacio definita. q̄ꝫ ꝑ infinitū· ⁊ nō ē
tota vbiqꝫ ſicut ſpūs· ſicut deꝰ. Et q̄d in nobꝭ
eſſꝫ ſm̄ qd eēmꝰ ſiſerꝰ deo: ⁊ ſi recte in ſcriptuꝛis
dicēmur ad imaginē dei· pꝛorſus ignoꝛabā·
Et nō nouerā iuſticiā verā īteriorē nō ex ꝯſue
tudīe iudicantē· ſꝫ ex lege rcīſſīa dei oīpotētis
q̄ foꝛmarentꝛ moꝛes regionū ⁊ dierꝫ ꝑ regioībꝫ
⁊ diebꝫ· cū ipa vbiqꝫ· ac ſp eſſꝫ ⁊ n̄ alibi alia·
nec alias aliter: ſcꝫ quā iuſti eēnt. abrhā· ⁊
yſaac. ⁊ iacob· ⁊ moyſes· et dauid· ⁊ illi oēs
laudati oꝛe dei: ſꝫ eos ab īperitiſ iudicari ini-
quos iudicātibꝫ ex hūano die. et vniuerſos
moēs hūani gnīſ ex ꝑte mois ſui meciētibꝫ:
tā q̄ꝫ ſiqꝫ neſciꝰ in armamētis· q̄d cuiqꝫ mēbº
accōmodatū ſit· ocrea velit caput ꝯtegi· ⁊ ga
lea calciari· ⁊ murmurꝫ qd nō apte ꝯueniat: ā
in vno die indcō a pmeridianis hoꝛis inſtitoꝛ

quiſquā ſtomachet̃ nō ſibi ɔcedi q̄d venale
ꝑponē qꝫ mane ɔceſſum eſt: ⁊ in vna domo
videat aliq̄s tractare manib⁹ a quoq̄m ſuo
qđ facē nō ſinat̃ q̄ pocula miniſtrat: ⁊ aliq̄d
poſt p̄ſepia fieri qđ ante mēſam ꝓhibeat̃: et
indignet̃ cū ſit vnū hītaculū et vna familia
nō vbiqꝫ atqꝫ oīb⁹ idē tribui Hic ſūt iſti qui
īdignāʳ cū audierit illo ſclo licuiſſe iuſtis ali
q̄d qđ iſto nō lꝫ iuſtis: ⁊ qꝫ illꝫ aliđ p̄cepit ds̄
iſtis aliđ ꝓ tp̄alib⁹ cauſ· cū eidē iuſticie vtri
qꝫ ſuierit: cū ī vno hoīe ⁊ in vº die ⁊ in vnis
edib⁹ videāt aliđ alij mēbro ɔgruē: ⁊ aliđ iā
dudū licuiſſe ⁊ pt᷑ horā nō licē: q̄ddā in illo
angulo pmitti vl' iuberi qđ in iſto iuſte vetet̃
⁊ vindicet̃ Nunq̄d iuſticia varia eſt ⁊ muta
bil᷑: Sꝫ tp̄a q̄b⁹ p̄ſidet nō pit eūt: tp̄a eī ſūt
Hoīes āt q̄rū vita ſup t̃rā breuis ē qꝫ ſenſu
nō valēt cauſaˢ ɔtexē ſcl'oꝝ p̄oꝝ aliarūqꝫ gē
tiū q̄ˢ expti nō ſūt cū his q̄s expti ſūt in vno
āt corpe vl' die vel domo facile pn̄t vidē q̄d
cuiqꝫ mēbro q̄b⁹ momētis· quib⁹ ptib⁹ pſo-
nis ve ɔgruat In illis offēduntur: h̃ ſeruiūt
Hec ego tūc neſciebā ⁊ nō adūtebā: ⁊ ferie-
bant vndiqꝫ iſta oclos meos ⁊ nō videbā: ⁊
cantabā carmīa ⁊ nō mihi licebat ponē pedē
quēlibꝫ vbilibꝫ: ſꝫ in alio atqꝫ alio metro alit̃
atqꝫ aliter: et in vno aliquo verſu nō omib⁹

locis eundē pedē. Et ars ipa q̄ canebā nō hē
bat alid alibi: ſꝫ oīa ſil Et nō ītuebar iuſticiā
cui ſuirēt boni ⁊ ſcī hoīes lōge excellētius at
qꝫ ſublimius hrē ſil oīa q̄ p̄cepit: ⁊ nulla ex
pte variari: et tn̄ varijs tpibꝫ nō om̄ia ſil ſꝫ
ꝓpria diſtribuentē ac p̄cipientē Et reprehēde
bā cecus pios prēs: nō ſolū ſic ds iubēt atqꝫ
inſpirarꝫ vtētes p̄ntibꝫ: veꝝ q̄ꝫ ſic ds reuelaēt
futurā p̄nūciātibꝫ. Sꝫ nunq̄d aliqn̄. ā alicubi
iniuſtū ē diligē deū ex toto corde ex tota aīa
ex tō mēte: ⁊ diligē ꝓximū tanq̄ ſeipm̄? Jta
qꝫ flagicia q̄ ſūt ꝯtra naturā vbiqꝫ ac ſp̄ dete
ſtāda atqꝫ puniēda ſūt: q̄lia ſodomitaꝝ fue-
runt Que ſi oēs gētes facerēt eodē criminis
reatu dīna lege tenēnt q̄ nō ſic fecit hoīes vt
ſe illo vtēnt mō Violat quippe ipſa ſocietas
que cū deo nobꝫ eē dꝫ: cū eadē natura cui⁹ ille
auctor eſt libidinis pūſitate polluit Que
āt ꝯtra mores hoīm ſūt flagicia ꝓ moꝝ diu
ſitate vitāda ſūt: vt pactū int̄ ſe cītatis ā gen
tis ꝯſuetudīe vl lege firmatū nulla ciuis aut
pegne libidīe violet Turpis ei oīs ps: vni
uerſo ſuo nō ꝯgruēs Cū āt ds aliq̄d ꝯ moꝛē
aut pactū quorūlibꝫ iubet: et ſi nunq̄m ibi fa
ctum eſt. faciendū eſt. ⁊ ſi omiſſū inſtauran-
dum eſt: ⁊ ſi inſtitutū nō erat inſtituendū eſt
Si em̄ regi licet in ciuitate cui regnāt iubere

aliquid qđ neqȝ ante illum quiſqm̄ nec ipſe
vnq̄ iuſſerat·ꝛ nō ꝯtra ſocietatē ciuitatiˢ eiꝰ
obtpatᷣ·ymo ꝯtr̄ ſocietatē nō obtpatᷣ: gn̄a
le quippe pactū ē ſocietatis hūane obediē re
gibꝫ ſuis: q̄ntomagꝰ deo regtori vniuſe crea
ture ſue ad ea q̄ iuſſeit ſine dubitacōe ſeruiē
dū eſt. Sic em̄ in ptātibꝫ ſocietatis humane
maior ptās minori ad obediēdū ꝑponitᷣ: ita
deꝰ oībꝫ Itē in facinoribꝫ vbi libido ē nocēdi
ſiue p ꝯtumeliā ſiue p iniuriā·ꝛ vtrūqȝ·vlᷣ vl
ciſcēdi cā ſic inimico inimicus: vlᷣ adipiſcendi
alicuiꝰ ex̄ ꝯmodi ſic latro viatori: vel euitādi
mali ſic ei q̄ timetᷣ: vel iuidēdi ſic feliciori miſe
rior: á in aliq̄ ꝓſpatꝰ ei quē ſibi eq̄ri timet·á
eq̄lē dolet: á ſola voluptate alieni mali ſic ſpe
ctatoēs gladiatoꝝ á irriſoēs á illuſoēs q̄rūlꝫ
Hec ſūt capita iniq̄tatis q̄ pullulāt ꝑncipā=
di ꝛ ſpectādi ꝛ ſentiēdi libidine: á vna á dua
bus eaꝝ: á ſil oībꝫ Et viuitᷣ male adūſuˢ tria
et ſeptē pſalteriū decē cordaꝝ decalogū tuū:
deus altiſſiē·ꝛ dulciſſiᵉ Sȝ q̄ flagicia in te qui
nō corrūpeis: Aut q̄ adūſuˢ te facinora: cui
nocei nō pt. Sȝ h̄ vidicaˢ qđ in ſe hoīes ppe
trant: qꝛ ec cū in te peccāt ipie faciūt in aīas
ſuas: ꝛ mētitᷣ iniq̄taˢ ſibi ſiue corrūpēº ac pu
tēdo naturā ſuā· quā tu feciſti ꝛ ordinaſti: vel
immoderate vtendo ꝯceſſis rebus vel in non

ꝯceſſa flagrādo in eū vſū qui eſt ꝯtra naturā:
aut rei tenē᷑ aīo ⁊ verƀ ſeuiētes ⁊ adu̾ſus te
et adu̾ſus ſtimulū calcitrātes: á cū diſruptis
limitibꝫ hūane ſocietatiˢ letant᷑ audaces pri
uatis ꝯciliacōibꝫ: á direpcōibꝫ ꝓut cuiqꝫ de-
lcāuerit á offēderit Et ea fiūt cū tu delinq̄ris
fōs vite: q̄ es vnꝰ ⁊ verꝰ creator ⁊ rcōr vniūſi
tatis: ⁊ ꝓuata ſupbia diligi᷑ in pte vnū falſū
Itaqꝫ pietate huīli redit᷑ in te ⁊ purgaˢ nos
a ꝯſuetudīe mala: ⁊ ꝓpiciꝰ es pcc̄is ꝯfitentiū
⁊ exaudis gemitꝰ ꝯpeditoꝝ ⁊ ſoluis a vīcul᷑
q̄ nobƀ fecimꝰ: ſi iā nō erigamꝰ adu̾ſus te cor
nua falſe libtatis auaricia plꝰ hn̄di ⁊ dāpno
totū amittēdi: āpliꝰ amādo propriū nr̄m q̄ꝫ
te oīm oē bonū. ¶ Sꝫ int̄ flagicia ⁊ facinora
⁊ tā mltaˢ iniq̄tateˢ ſūt pctā ꝓficiētiū: q̄ a bn̄
iudicātibꝫ ⁊ vitupant᷑ ex regła pfcōis: et lau
dant᷑ ſpe frugiˢ ſic̄ herba ſegetis Et ſūt q̄dā
ſilia vel flagicio vel facinori ⁊ nō pctā: q2 nec
te offēdunt dn̄m ⁊ deū nr̄m nec ſociale ꝯſor-
tiū: cū ꝯciliātur aliq̄ in vſū vite ꝯgrue tpi: et
incertū eſt an libidine habēdi aut puniūtur
corrigēdi ſtudio ptāte ordinata: ⁊ incertū eſt
an libidine nocēdi Mlta itaqꝫ q̄ hoībꝫ ipro
bāda vident᷑ teſtīonio tuo approbata ſūt: et
mlta ~~auſa tareb~~ homībꝫ teſte te dāpnant᷑:
cū ſepe ſe aliter habeat ſpecies facti et aliter

laudata ab

facientis animꝰ atqȝ articulus occulti tp̄is.
Cū vero aliq̄d turepēte inusitatū ⁊ iprouisū
impas: etiā si h̄ aliq̄n vetuisti. ꝗuis cām ip̄ij
tui ꝓ tp̄e occultes ⁊ ꝗuis ɔtra pactū sit ali-
quoꝝ hoīm societatis: q̄s dubitet eē faciēdū
qn̄ ea iusta ē societas hoīm q̄ seruit tibi. Sȝ
btī q̄ te impasse sciūt. Fiūt em̄ oīa a ſuiētibꝰ
tibi. vel ad exhibendū qđ ad pn̄s opꝰ est: vł
ad futura p̄nunciāda ¶Hec ego nesciēs irri
debā illos scōs ſuos ⁊ tuas ꝓphas Et q̄d age
bā cū irridebā illos: n̄ vt irriderer abs te. Se
sim atqȝ paulatī ꝑductus ad eas nugas vt
crederē ficū plorare cū decerpit᷑: ⁊ mrēm eiꝰ
arborē lacteis manare lacrimis Quā tn̄ ficū
si ɔmedisset aliq̄s scū alieno sane nō suo scele
decerptā miscerȝ visceribꝰ ⁊ anhelaret de illa
āgelos. imo vō ꝑticulas dei gemēdo in orōe
atqȝ ructādo: q̄ ꝑticule sūmi et veri dei ligate
fuissent in illo pomo: n̄ electi scī dente ac vētre
soluerēt᷑ Et credidi miser magꝰ eē miaȝ p̄stā
daȝ fructibꝰ terre: q̄m hoībꝰ propt̄ q̄s nasce
rētur Si q̄s em̄ esuriēs peterȝ q̄ maīcheꝰ nō
esset: q̄si capitali supplicio dāpnāda buccella
videret᷑ si ei daret᷑ Et misisti manū tuā ex al
to ⁊ de hac ꝓfūda caligie eruisti aīaȝ meā: cū
ꝓ me plorarȝ ad te mr̄ mea fideł tua: āpliꝰ
ꝗ̄ flent mrēs corꝑea funera Videbat em̄ illa

morte͂ mea͂ ex fide ⁊ spu͂ que͂ he͂bat ex te: ⁊ ex
audiſti ea͂ dn͂e· Exaudiſti ea͂ nec deſpexiſti la
crimas eius: cu͂ ꝓfluentes rigare͂t terra͂ ſub
ocul' ei' in oi͂ loco oꝛo͂is eius: ⁊ exaudiſti ea͂
Na͂ vn͂ illd ſompniu͂ q̄ ea͂ ꝯſolatus es vt
⁊ viue͂ me ſecu͂ crede͂t ⁊ hre͂ mecu͂ eande͂ men
ſam in domo qd nolle cepat: au͂ſans ⁊ dete-
ſta͂s blaſpheīas erroꝛ' mei. Vidit ei͂ ſe ſtante͂
in q̄da͂ regl'a lignea: ⁊ aduenie͂te͂ ad ſe iuuene͂
ſple͂didu͂ hilare͂ atqꝫ arridente͂ ſibi: cu͂ illa eſſꝫ
mere͂s atqꝫ meroꝛe ꝯfecta. Qui cu͂ cauſas ab
ea q̄ſiſſꝫ meſticie ſue cotidianaru͂qꝫ lacmaru͂
doce͂di vt aſſolet no͂ diſce͂di gra͂: atqꝫ illa rn͂-
diſſꝫ. ꝑdico͂ez mea͂ ſe pla͂ge͂: iuſſiſſe illu͂ qd ſe
cura eſſꝫ atqꝫ a͂monuiſſe vt atte͂de͂t ⁊ vide͂t vbi
ee͂t illa ibi ee͂ ⁊ me. Qd illa vbi atte͂dit: vidit
me iuxta ſe in eade͂ regula ſtante͂ Vnde h̄ niſi
qꝛ ea͂nt aures tue ad coꝛ e' o tu bone oi͂pote͂s
q̄ ſic curas vnu͂queqꝫ nr͂m tanq̄ ſolu͂ cures. ⁊
ſic oe͂s tanq̄ ſingulos. Vn͂ illud etia͂ q̄ cu͂ mi
hi narraſſꝫ ipm viſu͂· ⁊ ego ad id trahe͂ cona-
rer vt illa ſe poti' no͂ deſparꝫ futura͂ eſſe qd
era͂: ꝯtiuo ſine aliq̄ heſitaco͂e no͂ inq̄t: no͂ em͂
mihi dc͂m e͂ vbi ille ibi ⁊ tu: ſꝫ vbi tu ibi ⁊ ille
Co͂fiteoꝛ tibi dn͂e recoꝛdaco͂ez mea͂ q̄ntu͂ recolo
q̄ ſepe no͂ tacui: a͂plius me iſto ꝑ mre͂m vigi
lante reſpo͂ſo tuo q̄ ta͂ vicina interpretaco͂is

falſitate turbata nō eſt· ⁊ tā cito vidit qđ vi
dendū fuit· qđ ego certe āteq̄ dixiſſꝫ nō vide
ram· et iā tūc fuiſſe ꝯmotū: quā ipō ſompnio
q̊ femine pie gaudiū tāto poſt futuꝝ ad ꝯſo
lacōem tūc pn̄tis ſollitudiꝰ tāto ante p̄dictū
eſt Nā nouē ferme anni ſecuti ſūt quibꝰ ego
in illo limo ꝓfundi ac tenebris falſitatis cū
ſepe ſurgē conarer ⁊ grauiꝰ allidere voluta
tus ſū: cū tn̄ illa vidua caſta pia et ſobria q̄⸗
les amas iam quidē ſpe alacrioꝛ: ſꝫ fletu ⁊ ge
mitu nō ſegnioꝛ nō deſinēt hoꝛis oībꝰ oꝛōm
ſuaꝝ de me plāgē ad te Et ītrabūt in ꝯſpēm
tuū p̄ces eiꝰ: et me tn̄ dimittebas adhuc vo
lui ⁊ īuolui illa caligine: ⁊ dediſti alteꝝ rn̄ſū
interim qđ recolo Nā et mlta p̄terea propē
qđ ꝓpero ad ea q̄ me magꝰ vrgēt ꝯfiteri tibi:
⁊ mlta nō memi. ¶ Dediſti gͦ alteꝝ ꝑ ſac̄do
tem tuū q̄ndā ep̄m nutritū in eccl̄ia: ⁊ exerci⸗
tatū in libris tuis Quē cū illa fem̄ia rogaſſꝫ vt
dign̄ret meū colloqui ⁊ refellē errorēs meos·
⁊ docerꝫ me mala· ac docēt bō: faciebat em̄ h̄
ſi q̄s forte ydoneoꝰ īueniſſꝫ: noluit ille· prudē
ter ſane q̄nᵐ ſenſi poſtea: rn̄dit ei me adhuc
īdocilē· eo ꝙ inflatꝰ eēm nouitate hēꝛ illiꝰ: ⁊
nōnullis q̄ſtiūculꝭ iam mltos impitos exagi
taſſē ſicut illa īdicauerāt ei Sꝫ inq̄t· ſine illū ibi·
⁊ tm̄ roga pro eo dn̄m: vt ipē legēdo repiat·

quis ille ſit error: ⁊ q̃nta ĩpietas. Sic ec nar
rauit ſe q̃ȝ puulū a ſeducta mrē ſua datū fu
iſſe manicheis: ⁊ oēs pene nō legiſſe tm̄ vez
etiā ſcrip̄titaſſe libros eoꝝ ſibiq̃ȝ appuiſſe nul
lo ꝯ diſputātē ⁊ cōuincēte. q̄ eēt illa ſecta fu
giēda: itaq̃ȝ fugiſſe. Que cū ille dixiſſȝ atq̃ȝ il
la nollȝ acq̃eſcē ſȝ īſtaēt mag̃ dep̄cā° ⁊ vberti
flēdo vt me vidēt ⁊ mecū diſſerēt: ille iā ſbſto
machās tedio. vade inq̃t a me. ita viuas: fieri
eīn nō p̄t vt filiꝰ iſtaꝝ lacrimaꝝ peat. Qd̓ illa
ita ſe accepiſſe inter colloquia ſua mecū ſepe
recordabat̃: at ſi de celo ſonuiſſȝ.

Finit ꝯfeſſionū aurelij auguſtini lib̓ terciꝰ

Incipit liber quartus eiuſdem.

Per idē tps ānoꝝ nouē ab vnde
uiceſimo āno etatis mee. vſȝ ad
duotceſimū ſeducebam̄ ⁊ ſedu
cebamꝰ falſi atq̃ȝ fallētes i va
rijs cupiditatibꝫ: ⁊ palā p doct
nas q̃s liberāles vocāt: oculte āt falſo noīe reli
gioīs. hic ſupbi ibi ſupſticioſi: vbiq̃ȝ vani ac
pplais glē ſectātes inanitatē: vſq̃ȝ ad theatri
cos plauſus ⁊ ꝯtētioſa ctamia ⁊ agonē coro
naꝝ feineaꝝ ⁊ ſpectaculoꝝ nugas ⁊ intpantiā
libidinū. Illac āt purgai nos ab iſtis ſordibꝫ
expetētes cū eis q̄ appellarent̃ elcā ⁊ ſcā affer
remꝰ eſcas: de q̄bꝫ nob̓ in officia aq̄liculi ſui
fabricarēt āgelos ⁊ deos p q̄s liberam̄: ⁊ ſe

ctabar iſta atq; faciebã cũ amicꝭ meis ꝑ me
ac mecũ deceptis Irrideãt me arrogãtes ⁊ nõ
dũ ſalubrit̃ ꝓſtrati ⁊ eliſi a te d̃s meꝰ: ego tñ
cõfitear tibi dedecoꝛa mea in laude tua. Sine
me obſecro: ⁊ da m̃ circuire pñti m̃oia ꝑteri
tos circuitꝰ erroꝛis mei: ⁊ imolaꝛe tibi hoſtias
iubilacõis Q͛d ei ſũ ego m̃ ſine te ñ dux in p̃
ceps: Aut q̃d ſũ cũ m̃ bñ eſt ñ ſugẽs lac tuũ:
ã fruẽs te cibo q̃ nõ corrũpit: Et q̃s hõ ẽ q̃lꝫ
hõ cũ ſit hõ: Sꝫ irrideãt nos foꝛtes ⁊ poten
tes: nos ãt ĩfirmi ⁊ inopes ↄfiteamur tibi
Docebã in illꝭ ãnis artẽ rethoicã: ⁊ victoioſã
loq̃citatẽ victꝰ cupiditate vẽdebã Malebã tñ
dñe tu ſcis bonos hrẽ diſcipłos ſic appellant
boni: ⁊ eos ſine dolo docebã dolos ñ in q̄bꝰ ↄ̄
caput ĩnocẽtis agẽnt: ſꝫ aliqñ ꝓ capite nocẽ
tis Et d̃s vidiſti ĩ lõginq̃ lapſãtẽ in lubrico ⁊
in m̃lto fumo ſcĩtillantẽ fidẽ meã: quã exhibe
bã in illo magiſteio diligẽtibꝰ vanitatẽ ⁊ q̃rẽ
tibꝰ mẽdaciũ ſociꝰ eoꝝ ¶ In illꝭ ãnis vnã hẽ-
bã nõ eo q͛d võ legitimũ ↄiugio ↄgnitã: ſꝫ q̃
vagꝰ ardoꝛ libidĩs iops pꝛudẽtie ĩdagaue
rat: ſꝫ vnã tñ ei q̃ꝫ ſuãs thoi fidẽ In q̃ ſane ex
pirer exẽplo meo q̃d diſtarꝫ int̃ ↄiugalꝭ pla
citi modũ q͛d federatũ eſſꝫ gñandi grã: ⁊ pa-
ctum libidinoſi amoꝛis vbi proles etiã ↄtra
votum naſcitur: quãuis iam nata cogat ſe di
ligi. ¶ Recolo etiam cum michi theatrici

carminis certamē mire placuiſſʒ mādaſſe mi
hi neſcio quē aruſpicē q̄d ei dare vellē merce
dis vt vincerē: me āt fœda illa ſacra deteſtatū
⁊ abhoīatū rn̄diſſe: nec ſi corona illa eēt im
mortalē aurea·muſcā pro victoia mea necari
ſinerē Necatur⁹ em̄ eāt ille in ſacrificijs ſuis
aīantia: ⁊ illis honoribꝫ īuitaturus m̄ ſuffra
gatura demonia videbatᷣ Sʒ h̄ q̊ʒ malū non
ex tua caſtitate repudiaui d̄s cordis mei: nō
em̄ amaē te nouerā: q̄ niſi fulgores corpēos
cogitaē nō nouerā Talibꝫ em̄ figmētis ſuſpi
rans aīa nōne fornicatᷣ ab⁹ te ⁊ fidit in falſ:
et paſcit ventos. Sʒ videlʒ ⁊ ſacrificaī pro me
nollē demonibꝫ: quibꝫ me illa ſupſticōe ipſe
ſacrificabā Quid ē em̄ aliud vento⁹ paſcē·q̄ꝫ
ipōs paſcē: h̄ eſt errādo eis eē voluptati atqʒ
deriſui. Ideoqʒ illos planos q̊s mathemati
cos vocāt plane ꝯſulē nō deſiſtebā: qꝛ q̄ſi nul
lū eis eēt ſacrificiū ⁊ nulle p̄ces ad aliquē ſpm̄
ob d̄inacōez dirigēntᷣ: qd̄ tñ xp̄iana ⁊ v̄a pi
etas ꝯſeq̄nt repellit ⁊ dāpnat Bonū eſt em̄
ꝯfiteri tibi dn̄e·⁊ dicē miſerē mei· ⁊ cura aīaʒ
meā qm̄ peccauit tibi: neqʒ ad licētiā peccādi
abuti īdulgētia tua: ſʒ me meminiſſe dn̄ice voci⁹
ecce ſan⁹ fcs es iā noli peccaē ne q̄d tibi dete
rius ꝯtigat Quā totā illi ſalubritatē interficē
conantᷣ· cū dicūt de celo tibi ē ineuitabilᷣ cauſa

et venus hoc fecit. aut ſaturn⁹ ꝗ̃ mars ſcꝫ vt
hō ſine culpa ſit caro ⁊ ſanguis ⁊ ſupba pu
tredo: culpādus ſit āt celi ac ſyderꝝ creator ⁊
ordinator Et q̄s eſt h̓ niſi ds nr̄ ſuauitas et
origo iuſticie: q̄ reddis vnicuiqꝫ ſ̓ᵐ opa eius
⁊ cor ↄtritū ⁊ huiliatū nō ſpnis ❡ Erat eo
tpe vir ſagax medicīe artis pitiſſim⁹ atqꝫ in
ea nobiliſſim⁹: q̄ procōſul manu ſua coronā
illā agoniſticā īpoſuerāt nō ſano capiti meo:
ſꝫ nō vt medicus Nā illi⁹ morbi tu ſanator: q̄
reſiſtis ſupƀ hūilibꝫ aūt das grām Nunq̄d
tn̄ ec̄ p illū ſenē defuiſti m̄: ꝗ̃ deſtitiſti mederi
aīe mee. Quia ei faūs ei erā familiarior ⁊ ei⁹
ſ̓moībꝫ. erāt ei ſine v̓boꝝ cultu viuacitate ſen
tētiaꝝ iocūdi ⁊ ḡues. aſſidu⁹ ⁊ fixu⁹ īhēbā:
vbi ↄgnouit ex colloquio meo libri⁹ genetli
acorū eē me deditū benigne ac pr̄ne me mo-
nuit vt eos abicerē: neqꝫ curā et opam rebꝫ
vtilibꝫ necāriaꝫ. illi vanitati fruſtra īpenderē
dicēs ſe ita illā didiciſſe vt victus ei⁹ pfeſſio
nē p̄mis āīs etatis ſue deferre voluiſſꝫ q̄ vitā
degēt: et ſi yppocratē intellexiſſꝫ. ⁊ illas vtiqꝫ
lrās potuiſſet ītelligē: ⁊ tn̄ nō ob aliā cām ſe
poſtea illis relictis medicinā aſſecutū niſi q
eas falſiſſimas ↄpiſſꝫ: et nollet vir graui⁹ de
cipiēdis hominibꝫ victū querē At tu īquid
qm̄ te in homībꝫ ſuſtētas rethoricā tenen⁹:

hanc: āt fallaciā libero ſtudio nō ncc̄itate rei familiaris ſectaris: q̄ magis m̄ te optꝫ de illa credē: q̄ eam tā pfcē diſcē elaboraui q̄p ex ea ſola viuē voluī. A q̄ ego cū q̄ſiſſem q̄ cā ergo facerꝫ vt mlta inde vera pnūciarent̄. rn̄dit ille vt potuit · vim ſortis hā facere in reꝝ natura vſqꝫqꝫ diffuſā. Si ei de pagaīs poete cui⁹ piā lōge aliud canētis atqꝫ itendētis cū forte q̄s ɔſulit mirabilr̄ ɔſonus negocio ſepe v̄ſus exiret: mirandū nō eē dicebat ſi ex aīa hūaª ſupiore aliq̄ īſtinctu neſciēte q̄d in ſe fierꝫ · nō arte hā ſorte ſonarꝫ aliq̄d: qd̄ īterrogātis rebꝰ factiſqꝫ ɔcinēt. ¶ Et hā quidē ab illo vel p illum ɔparaſti m̄: et q̄d ipē poſtea p meipm̄ q̄rerē in memoria mea delinaſti. Tūc āt nec ipē nec cariſſim⁹ me⁹ nebridius adoleſcēs valde bon⁹ et valde caſtus irridens totū illd̄ diuinacōnis genus pſuadē mihi potuerūt vt hā abicerē: q̄m me āpli⁹ ipōꝝ auctoꝝ mouebat auctoritas et nullū certū q̄le q̄rebā documentū adhuc īuenerā: q̄ m̄ ſine ābiguitate apperꝫ q̄ ab eis cōſultis v̄a dicerent ſorte nō arte īſpectoꝝ ſydeꝝ dici. ¶ In illis ānis q̄ p̄ᵒ tpe in municipio q̄ natus ſū rufinū docē ceperā: ɔpauerā amicū ſocietate ſtudioꝝ nimis carū coeuū m̄ et ɔflorentē flore adoleſcētie. Mecū puer creuerat et pariter in ſcola ieramus piterqꝫ luſeram⁹: ſꝫ

nondū erat ſic amicus Quāq̄ ne tūc quidē ſi
cuti eſt vera amicicia: q̄a nō eſt vera niſi cū eā
tu agglutinas inter cohērentes tibi caritate dif
fuſa in cordib⁹ nr̄is p ſpūmſcūm q̄ datuꝛ eſt
nob: ſʒ tn̄ dulcis erat nimis· cocta feruore pi
liū ſtudioꝝ· Nā ⁊ a fide vera q̄ ſi germanit⁹
⁊ penitus adoleſcēs tenebat. deflexerā eū in
ſupſticioſas fabellas ⁊ pnicioſas propt q̄s
me plāgebat mr̄ mea: cū iā errabat in aīo il
le hō: ⁊ nō poterāt aīa mea ſine illo Et ecce tu
imminēs dorſo fugitiuoꝝ tuoꝝ d's vltionū ⁊
fōs miaꝝ ſil· q̄ ɔūtiꝰ nos ad te miriꝰ modis:
ecce abſtuliſti hoīez de hac vita: cū vix exple
uiſſet ānū in amicicia mea ſuauis m̄ ſup oēs
ſuauitates illi⁹ vite mee Q̄s laudeꝰ tuaꝰ enu
merat vn⁹ in ſe vno: q̄s expt⁹ ē: Q̄d tūc feciſti
d'ꝰ me⁹: ⁊ q̄ īueſtigabil' abiſſ⁹ iudicioꝝ tuoꝝ.
Cū ei laboraret ille febrib⁹ iacuit diu ī ſudore
lutali ſine ſenſu: ⁊ cū deſperaret· baptiſat⁹ ē ne
ſciēs: me n̄ curāte ⁊ pſumēte id retinē poti⁹ aīaz
ei⁹ qd a me acceperat: nō qd in neſciētiꝰ corpe
fiebat· Lōge āt alit' erat: nā recreat⁹ eſt ⁊ ſal
uus fcūs Statiqʒ vt pmū cū eo loq̄ potui. po
tui āt mox vt ille potuit· q̄m nō diſcedebā· ⁊
nimis pēdebam⁹ ex iuicē: ⁊ tēptaui apd illū
irridere tanq̄ et illo irriſuro mecū baptiſmū
quē acceperat mēte atqʒ ſenſu abſentiſſim⁹: ſʒ

tñ iam ſe accepiſſe didicerat At ille ita me ex
horruit vt inimicū: āmonuitqꝫ mirabili ⁊ re
pētina libtate: vt ſi amicus eē vellē talia ſibi
dicē deſinerē Ego āt obſtupfactꝰ atqꝫ turbatꝰ
diſtuli oēs motus meos vt ꝯualeſcēt prius:
eētqꝫ ydoneus viribꝫ valitudis: cū q̄ agē poſ
ſem qđ vellē Sꝫ ille abreptꝰ demēcie mee vt
apđ te ſuaretᷣ ꝯſolacōi mee: poſt paucos di
es me abſente repetitᷣ febribꝫ ⁊ defūgiᷣ Quo
dolore ꝯtenebratū ē cor meū: et quicq̄đ aſpi
ciebā mors erat: ⁊ eāt m̄ pr̄ia ſupplicū: ⁊ pr̄
na domuꝰ mirā īfelicitas Et quicq̄đ cū illo cōi
cauerā: ſine illo incruciatū īmanē v̉tebatᷣ Ex
petebāt eū vndiqꝫ oculi mei ⁊ nō dabatᷣ: et
oderā oīa qꝛ nō hr̄ent eū: nec mihi iā dicē po
terāt ecce veniet: ſic cū viuerꝫ qn̄ abſens erat
Et factꝰ erā ipſe m̄ mag̃ q̄ſtio: et interogabā
aīam meā q̄re triſtiꝰ eſſꝫ· ⁊ q̄re ꝯturbaret me
valde: ⁊ nihil noueāt rn̄dē m̄ Et ſi dicebā ſpe
ra in deū iuſte nō obtpabat: qꝛ et verior erat
et melior hō quē cariſſimū amiſerā: quā fan
taſma in qđ ſperare videbatᷣ· Solus fletus
erat dulcis m̄: ⁊ ſucceſſerat amico meo in deli
cijs animi mei Et nūc dn̄e iā illa trāſierūt: ⁊
tpe lenitū ē vulnꝰ meū Poſſū ne audiē abs
te q̄ veritas es ⁊ āmouē aurē cordis mei ori
tuo: vt dicas m̄ cur fletus dulcis ſit miſeris:

An tu q̃muis vbiqȝ aſſis longe abiecisti a te
miſeriã nrãm? Et tu in te manes. nos ãt in ex
pimẽtis voluim⁹: ⁊ tñ niſi ad aures tuas plo
raremꝰ nihil reſidui de ſpe nrã fiet Vñ igitᷣ ſua
uis fructus de amaritudīe vite carpitᷣ: gemē
et flē et ſuſpirare ꝯqueri tibi? An h̃ ibi dulce
eſt qđ ſpamꝰ exaudire te? Recte illd in p̃cibꝯ:
q̃ deſideriũ puenīedi habẽt Nunq̃d in doloē
amiſſe rei. ⁊ luctu q̃ tũc opiebar? Neqȝ eñ ſpa
bam reuiuiſcē illũ aũ h̃ petebã lacimis: ȝ tm̃ do
lebã ⁊ flebã. miſer em̃ erã: ⁊ amiſerã gaudiũ
meũ An ⁊ fletus res amara p̄ faſtidio rerũ
q̃bꝯ p̄ꝰ fruebam̃. ⁊ dũ tũc ab eis abhorremꝰ
delectat? Quid ãt iſta loq̃r? Nõ eñ tps q̃rẽdi
nũc ē: ȝ ꝯfitẽdi tibi Miſer erã: ⁊ miſer ē oīs
aīmꝰ victꝰ amicicia rerꝝ mortaliũ. ⁊ dilamatᷣ cũ
eas amittit: ⁊ tũc ſentit miſeriã q̃ miſ ē ⁊ añ
q̄ꝫ amittat eas Sic eñ ego erã illo tp̃e: ⁊ flebã
amariſſīe: ⁊ req̃eſcebã in amaritudīe Ita miſer
eram: ⁊ habebã cariorem illo amico meo vitã
ipſã miſeram. Nã q̄ꝫuis eam mutare vellem
nollē tamē amittere magis q̃m illũ: ⁊ neſcio
an vellē vel p illo ſicut de oreſte ⁊ pilade tra
ditur ſi nõ fingitᷣ. q̃ vellẽt pinuicem mori vel
ſimꝉ mori: qua morte peius eiˢ erat nõ ſimul
viuere. Sed in me neſcio quis affectꝰ nimis
huic cõtrarius ortus erat: ⁊ tedium viuendi

erat in me grauiſſimū ꝛ moriēdi metu⁹ credo
q̄ magis illū amabā· eo magi⁹ mortē q̄ mihi
eū abſtulerat tanq̄ atrociſſimā inimicā oderā
ꝛ timebā: ꝛ eā repēte ꝯſūpturā oēs hoīes pu
tabā· qꝛ illū potuit Sic erā oio memini Ecce
cor meū ds me⁹. ecce intus: vide qꝛ memini
ſpes mea q̄ me mūdas a taliū affectōꝫ īmūdi
cia: dirigēs oclo⁹ meos ad te: ꝛ euellēs de la
queo pedes meos Mirabar em̄ ceteros mor
tales viuē· qꝛ ille quē q̄ſi nō moriturū dilexerā
mortu⁹ erat: ꝛ me mag⁹ qꝛ illi alt̄ erā viuere
illo mortuo mirabar ¶ Bene quidā dixit de
amico ſuo· dimidiū aīe mee Nā ego ſenſi ani
mā meā ꝛ aīam illius vnā fuiſſe aīam in duo
bus corpibꝰ: ꝛ ideo m̄ horror erāt vita· qꝛ no
lebā dimidi⁹ viuē: ꝛ ideo forte moi metuebā:
ne tot⁹ ille moreret̄: quē multū amauerā· O
demētiā: neſcientē diligē hoīes hūaniter· O
ſtultū hoīem īmoderāte hūana paciētē: qđ
ego tunc erā Itaqꝫ eſtuabā. ſuſpirā· flebā tur
babar: nec req̄es erat nec ꝯſiliū Portabā em̄
ꝯciſſam ꝛ cruentē aīaꝫ meā impacientē por
tari a me: ꝛ vbi eā ponerē nō inueniebā Nō
in amenis nemoribꝰ· nō in ludis atqꝫ cātibꝰ
nec in ſuaue olentibꝰ locis nec in ꝯuiuijs ap
patis: neqꝫ in voluptate cubil' ꝛ lecti: nō deni
qꝫ in libris atqꝫ carminibꝰ q̄ſcebā· Horrebāt

omnia: et ipſa lux ꝛ quicquid nō erat qđ ille erat: improbū ꝛ odioſū erat: pͣter gemitū et lacrimas Nā in eis ſolis aliq̄ntula requies. vbi āt inde afferebatᷣ aīa mea. onerabat me grādi ſarcina miſerie: q̄ ad te dn̄e leuāda eāt ꝛ curāda Sciebā ſ; nec volebā nec valebā: eo magis q: nō mihi eras aliqđ ſolidū ꝛ firmū cum de te cogitabā Nō em̄ tu eras: ſ; vanum fantaſma ꝛ error meꝰ erat deus meꝰ Si cona bat eā ibi ponere vt req̄ſceret p inane labe- batur: ꝛ iterū ruebat ſup me: et ego mihi re manſerā infelix locus: vbi nec eē poſſem: nec inde recedē Quo em̄ cor meū fugeret a corde meo: Quo a meipſo fugerē: q̄ nō me ſeq̄rer: Et tamē fugi de pr̄ia Minꝰ em̄ eū querebāt oculi mei vbi videre nō ſolebant: atq; a tha gaſtenſi oppido veni kartaginē Nō vacāt tē pora: nec ocioſe voluūtur p ſenſus nr̄os: fa- ciūt in aīo mira opera Ecce veniebāt et pͣteri bāt de die in diē: ꝛ veniēdo ꝛ pͣtereūdo infere bāt m̄ ſpecies alias et alias mēorias: et pau latim reſarciebāt me priſtinis generibꝰ dele ctacōnum quibꝰ cedebat dolor meꝰ ille: ſed ſuccedebāt nō quidē doloēs alij: cā tn̄ alioꝝ dolorū. ¶ Nā vn̄ me facillime et intime do- lor ille penetraueāt: niſi q: fuderā in harenā aīaz meā diligēdo moituꝝ ac ſi nō moiturū:

Maxīe quippe me repabāt atq3 recreabāt
aliorꝝ amicorꝝ ſolacia cū quibꝰ amabā qđ nō
ꝓ̄ te amabā: et fabula ingēs h̄ erat ⁊ lōgū
mēdaciū: cui' adulterina ꝯfricacōe corrūpe
bat' mens nr̄a pruriēs in auribꝰ Sꝫ illa m̄ fa
bula nō moriebat': ſi q̄s amicorꝝ meorū more
retur Alia erāt q̄ in eis āplius capiebāt aīm:
colloq̄ et ꝯridē ⁊ viciſſim beniuole obſeq̄: ſil'
legē libros dulciloq̄s ſil' nugai ſil' honeſtari:
diſſentire int̄dū ſine odio tanq̄ ipſe hō ſecū:
atq3 ip̄a raiſſima diſſenſiōe ꝯdire ꝯſenſiōes
plimas: docē aliq̄d īuicē ā diſcē ab īuicē: deſi-
derarē abſentes cū moleſtia: ſuſcipe veniētes
cū leticia Hijs atq3 huiōi ſignis a corde amā
tiū ⁊ r̄damātiū ꝓcedētibꝰ p os p linguā p ocu
los ⁊ mille mot' g̃tiſſimos q̄i fomitibꝰ ꝯflaē
aīos ⁊ ex plibꝰ vnū facē. H est qđ diligit' in
amicis: ⁊ ſic diligit' vt rea ſibi ſit huāa ꝯſciā
ſi nō amauerit redamantē. ā ſi amantē nō re
damauerit: nihil q̄rēs ex eius corpe. p̄ter īdi
cia beniuolētie Hinc ille luctus ſi q̄s moriat'
⁊ tenebre dolorꝝ: ⁊ verſa dulcedine in amari
tudinē cor madidū: ⁊ ex amiſſa vita morien
tiū mors viuentiū Btūs qui amat te: ⁊ amicū
in te. ⁊ inimicū propt̄ te Sol' eīn nullū carū
amittit: cui oēs in illo cari ſūt qui nō amittit'
Et q̄s eſt iſte niſi ds nr̄. deus qui fecit celū et

terrā: ⁊ implet ea· qꝛ implēdo ea. fecit ea. Te
nemo amittit: niſi q̄ dimittit Et q̄ dimittit q̊
it· aut quo fugit: niſi a te placido ad te iratū.
Nam vbi nō inuenit legē tuā in pena ſua.
Et lex tua veritas: ⁊ veritas tu Deꝰ virtutum
cōuerte nos: ⁊ oſtēde faciē tuā ⁊ ſalui erimꝰ
Nā q̊quo verſū ſe verterit aīa hoīs: ad dolo
res figitur alibi p̄terq̄ in te Tam· i· q̄uis et
ſi figit᷑ in pulchris extra te et extra ſe q̄ tamē
nulla eēnt niſi eſſent abſ te: que oriūtur ⁊ oc
cidūt· ⁊ oriēdo q̄ſi eſſe incipiūt: ⁊ creſcūt vt ꝑ
ficiātur· ⁊ pfecta ſeneſcūt· ⁊ itereūt: et eñ oīa
ſeneſcūt ⁊ om̄ia intereūt· Ergo cū oriūtur et
tendūt eē q̊ magiſ creſcūt celeiter vt ſint: eo
magis feſtinant vt nō ſint Sic ē modꝰ eoꝝ:
tm̄ dediſti eis· qꝛ ptes ſūt rerū q̄ nō ſūt oēs
ſil͛: ſꝫ decedēdo ac ſuccedēdo agūt oēs vniūſu
cuius ptes ſūt Ecce ſic pagit᷑ ⁊ ſmo nr̄ p ſig̃
ſonātia Nō eī erit totus ſmo ſi vnū v̾bū nō
decedat· cum ſonuerit ptes ſuas: vt ſuccedat
aliud Laudet te ex illis aīa mea d̾s creator
oīm: ſꝫ nō in eis īfigat glutīo amoriſ p ſenſus
corpis Eūt em̄ q̊ ibāt vt nō ſint: ⁊ ꝯſcindūt
eā deſiderijs peſtilēcioſ: qm̄ ip̄e eē vult: ⁊ re
q̃eſcē amat meiſ q̄ amat In illꝭ āt nō ē: vbi qꝛ
nō ſtāt fugiūt Et q̃s ea ſequit᷑ ſenſu carnis:
ā q̃s ea ꝯp̄hēdit vl̾ cū p̄ſto ſūt. Tardꝰ ē em̄

ſenſus carnis: qm̄ ſenſus carnis eſt: ⁊ ip̄e eſt
mod⁹ eius Sufficit et aliud ad qđ fac̄s ē: ad
illđ āt nō ſufficit vt teneat trāſcurrētia ab ini
tio debito vſqꝫ ad finē debitū In v̄bo em̄ tuo
ꝑ qđ creant᷑ ibi audiūt hic ⁊ hucuſqꝫ noli eē
vana aīa mea: ⁊ obſurdeſcere in aure cordis
tumultu vaītatis tue. Audi ⁊ tu Verbū ip̄m
clamat vt redeas: ⁊ ibi ē locus q̄etis imptur
babil᷑: vbi nō deſerit᷑ amor ſi ip̄e nō deſerat.
Ecce illa diſcedūt vt alia ſuccedant: vt oībꝫ
ſuis ptibꝫ ꝯſtet īfima vniūſitas Nunq̄d ego
aliq̄ diſcedo ait verbū dei. Ibi fige manſionē
tuā: ibi ꝯmēda q̄cq̄d īde habes aīa mea ſalti
fatigata fallacijs Veritati ꝯmēda quicq̄t tibi
eſt a veritate ⁊ nō pdes aliq̄d: ⁊ refloreſcēt pu
trida tua ⁊ ſanabū² oēs lāguoēs tui: ⁊ fluxa
tua reforābunt᷑ ⁊ reſtrīgē² ad te: ⁊ nō te depo
nēt q̄ deſcēdunt: ꝫ ſtabūt tecū: ⁊ pmāebūt ad
ſp ſtantē ac pmāentē deū Vt q̄d pu̇ſā ſeq̄ris
carnē tuā. Ipa te ſeq̄t᷑ ꝯu̇ſa Quicq̄d p illā ſen
tis i pte ē: ⁊ ignoās totū cui⁹ hee ptes ſūt. et
delcāt te tn̄ Sꝫ ſi ad totū ꝯphēdendū eſſꝫ ydo
ne⁹ ſenſus carnis tue. ac nō ⁊ ip̄e in pte vniu̇
ſi accepiſſꝫ ꝓ pena tua iuſtū modū: velles vt
trāſires quicq̄t exiſſꝫ in pn̄tia: vt magis tibi
oīa placerēt Nā ⁊ qđ loq̄m² p eūdem ſenſū
carnis audis: ⁊ nō vis vtiqꝫ ſtare ſillabas ꝫ

trāſuolaē:vt alie veniāt·ꝛ totū audias Jta ſp
oīa q̄bꝫ vnū aliq̄d ↄſtat:et nō ſūt oīa ſiĺ ea
quibꝫ ↄſtat Plꝰ delcānt oīa q̄ ſinglā:ſi poſ-
ſint ſentiē oīa Sꝫ lōge hiꝰ melioꝛ q̄ fecit oīa:
ꝛ ipē ē dꝰs nr̄·ꝛ nō diſcedit:qꝛ nec ſuccedit' ei
Si placēt coꝛpa deū ex ilĺ lauda:ꝛ i artificē
eoꝝ retoꝛq̄ amoꝛē:ne in hijs q̄ tibi placēt tu
diſplicias Si placent aīe in deo ament':qꝛ ꝛ
ipē mutabiles ſūt·ꝛ in ipō fixe ſtabiliūtur:a
lioq̄n irēt ꝛ pirēt Jn illo gᵒ ament' ꝛ rape ad
eū tecū q̄s potes:ꝛ dic eis hūc amemꝰ:hūc
amemꝰ ipē fecit h̄.ꝛ nō ē lōge Nō eī fecit at
qꝫ abijt: ſꝫ ex illo in illo ſūt Ecce vbi ē:vbi ſa
pit veritas Jntimꝰ coꝛdi ē ſꝫ coꝛ errauit ab eo
Redite p̄uaricatoēs ad coꝛ:et inhereti illi q̄
fecit vos State cū eo:ꝛ ſtabitis Req̄eſcite in
eo:et quieti eritis· Quo itis in aſpera? Quo
itis? Bonū qd' amatis ab illo ē· Sꝫ q̄ntū eſt
ad illū:bonū eſt ꝛ ſuaue Sꝫ amarū erit iuſte:
qꝛ iniuſte amat' deſerto illo quicq̄d eſt ab il
lo eſt Quo vobis adhuc ꝛ adhuc ambulaē
vias difficileſ ꝛ laboꝛioſas? Non ē req̄es vbi
q̄ritis eā? Querite qd' q̄ritis ſꝫ ibi nō eſt vbi q̄
ritis Btā vitā q̄ritis in r̄egiōe moꝛtis:nō eſt
illuc Quō eī btā vita:vbi nec vita? Et deſce
dit huc ipā vita nrā ꝛ tulit moꝛtē nrāꝫ ꝛ occi
dit eā de habūdāᵃ vite ſue:ꝛ tonuit clamās

redeamus hinc ad eum. in illud ſecretū vnde
pceſſit ad nos in ipm pmū v̄giale vteꝝ vbi
ei nupſit hūana creatura. caro mortał ne ſp
eſſꝫ mortał: ⁊ inde velut ſpōſus pcedeꝰ de tha
lamo ſuo exultauit vt gygas ad currēdā viā
Nō eni tardauit ſꝫ cucurrit clamās dc̄is. fc̄is
morte vita deſcēſu aſcēſu clamās vt redeamꝰ
ad eū Et diſceſſit ab ocul̄ vt redeamꝰ ad coꝛ
⁊ īueniamꝰ eū Abceſſit ei: ⁊ ecce hic ē Noluit
nobiſcū diu eē: ⁊ nō reliqt nos. Illuc ei abceſ
ſit. vn̄ nunq̄ rceſſit: qꝛ mūdꝰ p eū fc̄us ē: ⁊ in
h mūdo erat. ⁊ veīt in hūc mundū pccōreꝰ ſal
uos facē: cui ↄfitet̄ aīa mea ⁊ ſanat eam: qm̄
peccauit illi. Filij hoīm: q̄uſqꝫ graues corde?
Nunq̄d ⁊ poſt deſcenſū vite nō vultiꝰ aſcēdē
⁊ viuē? Sꝫ q̄ aſcēdiſtis: qn̄ in alto eſtis ⁊ po
ſuiſtis in celū os vr̄m? Deſcēdite vt aſcēda=
tis: ⁊ aſcēdatis ad deū Cecidiſtis ei: aſcēdēo ↄ
eū Dic eiꝰ iſta vt ploreīt in ↄualle ploracōis:
⁊ ſic eos rape tecū ad deū: qꝛ de ſpū eius h di
cis eis ſi dicēꝰ ardēs igne caritatis ¶ Hec tūc
nō noueraā: ⁊ amabā pulchra īferiora ⁊ ibā in
pfūdū: ⁊ dicebā amicis meis. nō amemꝰ ali
q̄d n̄ pulcꝝ Q̄d ē gº pulchꝝ: ⁊ q̄d ē pulc̄tuº?
Quid ē qd̄ nos allicit ⁊ ↄciliat rebꝰ q̄s ama
mus? Niſi ei eſſꝫ in eis decꝰ ⁊ ſpēs: nullo mō
nos ad ſe mouerent. Et aīaduteبā ⁊ videbā

in ipſis corporibꝰ aliud eē q̄ſi totū· et ideo pul
chꝛū: aliud āt qd̓ ido decēt q̄m apte accōmo
daretᷣ alicui: ſic ps corpiˢ ad vniūſū ſuū· aut
calciamentū ad pedē ⁊ ſilia: ⁊ iſta ꝯſideratio
ſcatuiuit in aīo meo ex intīo corde meo: ⁊ ſcp
ſi libros de pulchꝛo et apto· puto duos aut
tres Tu ſcis deꝰ: nā excidit m̄ Nō em̄ hēmꝰ
eos: ſʒ aberrauerūt a nob̄ neſcio q̄uo Qͩ eſt
āt qd̓ me mouit· dn̄e ds̓ meꝰ· vt adhieriū rō
ne vrb̄ oratorē ſcriberē illos libros: quē nō
nouerā facie ſʒ amauerā hoīem ex doctrīe fa
ma q̄ illi clara erāt. Et q̄dā v̓ba eiꝰ audierā: ⁊
placuerāt m̄ ſʒ magꝰ qꝛ placebat alijs· ⁊ eū
efferebāt laudibꝰ ſtupētes qd̓ ex hoīe ſyro do
cto p̄us greçe facūdie· poſtea in latinā eē do-
ctoꝛ mirabilᷣ extitiſſʒ· ⁊ eēt ſciētiſſiꝰ rex ad ſtu
diū ſapīe ptinētiū: m̄ placebat Laudatᷣ hō:
⁊ amatᷣ abſens Vtꝝ nā ab ore laudātis ītrat
in coꝛ audiētiˢ amoꝛ ille. Abſit ſʒ ex amāte
alio· accēdiᷣ aliꝰ Hic em̄ amatᷣ· q̄ laudatᷣ: dū
nō fallaci corde laudatoꝛis p̄dicari creditᷣ: i·
cū amās eū laudat Sic em̄ tūc amabā hoīeʒ
ex hoīm iudicio Nō em̄ ex tuo ds̓ meꝰ: in q̄
nēo fallitᷣ Sʒ tn̄ cur nō ſic auiga nobilᷣ. ſic ve
nator ſtudijs ꝓplāꝛibꝰ diffamatꝰ: ſʒ lōge alitᷣ
⁊ g̃uit: ⁊ ita queādmodū ⁊ me laudari vellē
Nō āt vellem ita laudai ⁊ amai me vt hiſto

tiones: ꝙ qm̄ eos ⁊ ipſe laudarē ⁊ amarē: ſꝫ
eligēs latē q̄m ita notuˢ eē ⁊ velle hr̄i odio ꝙ
ſic amari Vbi diſtribuūᶻ iſta pōdera vaioꝝ ⁊
diūſoꝝ amorū in aīa vnaꝰ Qͥd ē qd̓ amo in
alio: qd̓ rurſus n̄ odiſſē nō a me deteſtarer ⁊
repellerē· cū ſit vtqꝫ nr̄m hō: Nō ei ſic equꝰ
bonꝰ amatᷣ ab eo. q̄ nollꝫ h̄ eē eē ſi poſſꝫ h° ⁊
de hiſtriōe dd̓m ē: q̄ natūe nrē ſociꝰ ē. Ergo
ne amo in hoīe: qd̓ odi eē cū ſim hō: Grādē ꝓ
fūdū ē ipē hō: cuiꝰ eē capilloˢ tu dn̄e nūatos
hēs ⁊ nō minuūᶻ in te: ⁊ tn̄ capilli eiꝰ magis
mirabiles ꝙ affcāīs eiꝰ ⁊ motus cord̓ eiꝰ At
ille ṙthor ex eo eāt gn̄e quē ſic amabā vt vel
lem eē me talē: ⁊ errabā typo ⁊ cīcūfēbar oī
vēto: ⁊ nimis oculte gubnabar abˢ te Et vn̄
ſcio ⁊ vn̄ certꝰ ꝯfiteor tibi ꝙ illū in amoē lau
dātiū magꝰ amauerā ꝙ in rebꝰ ipꝭ de quibꝰ
laudabatᷣ: qꝛ ſi nō laudatū vituparēt eū idē
ipſi ⁊ vitupādo atqꝫ ſpnēdo eaipā narrarēt:
nō accēdēr in eū ⁊ nō excitarer Et cēte reˢ nō
alie forēt nec hō ipē aliꝰ: ſꝫ tm̄mō aliꝰ affcāīs
narrātiū Ecce vbi iacꝫ aīa īfirma: nōdū hēns
ſoliditati v̓itatis Sic aure linguaꝝ flauerit a
pectoibꝰ opīantiū: ita fertᷣ ⁊ v̓titᷣ· torquetᷣ ac
retorq̄tur· ⁊ obnubilatᷣ ei lumē. et nō cernitᷣ
veitas: ⁊ ecce ē an̄ nos Et m̄gnū q̄ndā m̄ eāt:
ſi ſmo meꝰ ⁊ ſtudia mea illi viro īnoteſcerēt

Que ſi ꝓbarꝫ flagrarē mag⁹: ſi āt iprobarꝫ:
ſauciaretᷓ cor vanū ⁊ inane ſoliditatis tue Et
tñ pulchꝝ illꝺ atqꝫ aptū vñ ad eū ſtpſerā li
bent aīo vſabā. ob os ꝯteplacōis mee ⁊ nul
collaudatore mirabar Sꝫ tāte rei cardinē in
arte tua nōdū videbā oīpotēs. q̄ facis mirabi
lia ſol⁹: ⁊ ibat aīm⁹ me⁹ p formas corpeas.
Et pulchꝝ qꝺ p ſeipm aptū āt qꝺ ad aliqꝺ
accōmodatū decēt definiebā ⁊ diſtiguebā: ⁊
exēplis corpeis aſtruebā. Et ꝯūti me ad aī
naturā: ⁊ nō me ſinebat falſa opio q̄ꝫ de ſpūa
lib⁹ hēbam verꝝ cernē Et irruebat in oculos
ipa vis rei: ⁊ auertebā palpitantē mentē ab in
corpea re ad liniamēta ⁊ colores ⁊ tumētes mḡ
nitudīes Et q2 nō poterā ea vidē in aīo: puta
bā me nō poſſe vidē aīm meū Et cū in v̄tute
pacē amarē. iniciositate āt odiſſē diſcordiā:
in illa vnitatē. in iſta q̄ndā diuiſionē notabā
Inqꝫ illa vnitate mēs rōalis ⁊ natuā v̄itatis ac
ſūmi boni mī eē videbatᷓ: in iſta vēo diuiſiōe
irrōabilis vite neſcio q̄ꝫ ſbaꝫ ⁊ naturā ſūmi ma
li. q̄ nō ſolū eſſꝫ ſba. ſꝫ oīo vita eſſꝫ. ⁊ tñ ab⁹ te
nō eſſꝫ ꝺs me⁹. ex q̄ ſūt oīa mis opiabar Et il
lā monadē appellabā. tāq̄ꝫ ſine vllo ſexu mētē
hāc vēo dyadē. irā in facinoīb⁹ libidinē in fla
gicijs: neſciēs q̄d loq̄rer Nō eī nouerā neqꝫ di
dicerā nec vllā ſbaꝫ malū eē: nec ipſā mentē

nrām ſummū atqȝ incōmutabile bonū Sicut
em̄ facinora ſūt ſi vicioſus eſt ille aī mot⁹ in
q̄ eſt ipetus ⁊ ſe iactat iſolēter ac turbide ad
flagicia· ſi eſt imoderata illa aīe affectio q̄ car
nales hauriunt' voluptates: ita errōes ⁊ fal
ſe opiniones vitā ꝯtamināt ſi rōnal' mēs ipa
vicioſa ē· q̄lis in me tūc eāt: neſciēte alio luīe
illā illuſtrādā eē· vt ſit pticeps veritatis: qꝛ nō
eſt ipſa natuā veritas Qm̄ tu illuias lucernā
meā dn̄e: ds me⁹ illuiab tenebr̄s meas: ⁊ de
plenitudie tua nos oēs accepim⁹ Et em̄ tu lu
mē verū qd illuiat oēm hoiem veientē in hūc
mūdū: qꝛ in te nō eſt trāſmutacō nec momē
ti obūbratio: ſʒ ego conabar ad te· ⁊ repella
bar abs te vt ſaperē mortē: qm̄ ſupb rēſiſtis
Qd āt ſupbi⁹: q̄ vt aſſerē mira demēcia me
id eē natūalr qd tu es: Cū em̄ ego eēm muta
bil: ⁊ eo m̄ manifeſtū eſſʒ· q vtiqȝ ido ſapiēs
eē cupiebā· vt ex deteriore melior fierē: male
bā tn̄ etiā te opiari mutabilē: q nō h̄ eſſe qd
tu es Itaqȝ repellebar· ⁊ rēſiſtebas vētoſe cer
uici mee Et imaginabar formas corpeas: ⁊
caro carnē accuſabā: ⁊ ſpūs ambulās nondū
reuertebar ad te· Et ambulādo ambulabā
in ea que nō ſūt: neqȝ in te neqȝ in me· neqȝ
in corpore: neqȝ mihi creabantur a veritate
tua: ſed mea vanitate fingebant' ex corpore

Et dicebam puul' fidelibꝫ tuis ciuibꝫ meis a
q̃bꝫ nesciẽs exulabã: dicebã ill' garrulꝰ ⁊ iep
tus Cur gͦ errat aĩa quã fecit d's. Qꝫ m̃ nole
bã dici cur ergo errat d's Et ɔtẽdebã mag̃ in
cõmutabilẽ tuã s̄baz coactã errare: q̄ᵱ meã mu
tabilẽ spõte deuiasse: ⁊ pene errare ɔfitebar
Et etã etate ãnoꝝ fortasse vigĩtisex á vĳ cũ il
la voluĩna scp̄si: voluẽs apd' me corpalia fig
mẽta obstrepẽtia cordi meo ⁊ auibꝫ. q̃s intẽ
debã dulcis vitas in intiorẽ melodiã tuã: co=
gitãs de pulchro ⁊ apto ⁊ stare cupiẽs ⁊ au
dire te et gaudio gaudẽ ꝓpt vocẽ spõsi ⁊ nõ
poterã: qꝫ vocibꝫ erroꝝ mei rapiebar foras: et
põdẽ supbie mee in yma decidebã. Nõ ei da
bas auditui meo gaudiũ et leticiã: á exulta=
bãt ossa q̃ huĩliata nõ erãt Et q̃d m̃ ꝓdeãt q̄ᵱ
annos natꝰ ferme vigĩti cũ inmanꝰ meas ve
nissẽt aĩstotilica q̃dã q̃s appellãt decẽ categoĩ
as q̃rum noĩe cũ eas ꝛ̃thor cartaginẽs mgr̃
meꝰ bucciꝭ typo crepãtibꝫ ɔmẽorarꝫ. ⁊ alĳ q̃
docti hẽbãᶻ. tanq̄ᵱ in nescio q̃d mg̃nũ ⁊ dĩuũ
suspẽsi ĩhiabãt: legi eaꝭ solꝰ ⁊ ĩtellexi. Quas
cũ ɔtulissẽ cũ eis q̃ se dicebãt vix eas mgr̃is
eruditissimiꝭ nõ loq̃ntibꝫ tm̃. ʒ m̃lta in puluẽ
depingẽtibꝫ ĩtellexisse nihil inde aliud michi
dicere potuerũt: quã ego solus apd' meip̄m
legens cognoueram. Et satis aperte michi

videbant̃ loq̃ntes de ſubſtãcijs ſicuti eſt hõ
et q̃ illis eẽnt ſicuti eſt figura hoĩs · q̃lis ſit et
ſtatuá q̊t pedũ ſit: ꝛ ꝯg̃tio cui? frat̃ ſit á vbi
ſit ꝯſtitut? · á qñ natus: á ſtet aut ſedeat · á cal
ciatus á armatus ſit: á aliq̃d faciat á patiat̃
aliq̃d: ꝛ q̃cũqꝫ in hijs nouẽ gñibꝫ q̊rũ exẽpli
grã q̃dã gratis poſui: vel in ipõ ſb̃e genẽ ĩnu
meábilia repiũt̃ Quid h̃ m̃ ꝓderat qñ ꝛ ob
erat: cũ etiã te d̃s me? mirabilit̃ ſimplicẽ atqꝫ
incõmutabilẽ illis decẽ predicamẽtiˀ putans
quicq̃d eſſ; oĩno ꝯprehẽſum ſic ĩtelligere co
narer q̃ſi ꝛ tu ſubiectus eẽs magnitudini tue
aut pulchritudini vt illa eſſ; in te q̃ſi inſubie
cto ſic̃ in corpe: cũ tua mag̃tu° ꝛ tua pulchri
tudo tuip̃e ſis · corp? aũt nõ eo ſit magnũ et
pulchꝝ q̊ corp? eſt · qꝛ ꝛ ſi min? magnũ ꝛ mi
nus pulchꝛũ eſſ; nihilomin? corp? eẽt Falſi
tas em̃ erat quã de te cogitabã nõ veritas: et
figmẽta miſerie mee: nõ firmamẽm btitudĩs
tue Juſſeras ei ꝛ ita fiebat in me · vt terra ſpi
nas ꝛ tribulos parerꝫ m̃: ꝛ cũ laboẽ puenirẽ
ad panẽ meũ. Et q̃d mihi ꝓderat ꝙ oẽs li
bros artiũ q̃s liberales vocãt tũc neq̃ſſimus
malarũ cupiditatũ ſeru? p meip̃m legi et in
tellexi: quoſcũqꝫ legere potui? Et gaudebã
in eis: et neſciebã vnde eẽt · quicq̃d ibi verũ ꝛ
certũ eẽt Dorſum em̃ habebã ad lumẽ: et ad

ea que illuīant faciē: vnde ipſa facies mea q̃ illuīata cernebā nō illuīabatur Quicq̄ de arte loq̄ndi ⁊ diſſerēdi· quicq̄t de dimēſionibꝰ figurarū ⁊ de muſicis ⁊ de numeris: ſine mag̃ difficultate nullo hoīm tradēte ītellexi· Scis tu dn̄e ds meus· qꝛ ⁊ celeritas ītelligēdi· ⁊ diſcēdi acumē donū tuū eſt: ſꝫ nō inde ſacrificabā tibi· Itaqꝫ m̄ nō ad vſū ſꝫ ad pniciē mag̃ valebat: qꝛ tā bonā ptē ſbe mee ſategi hrē in ptāte: ⁊ fortitudinē meā nō ad te cuſtodiebā: ſꝫ pfcꝰ ſū abs te in lōginq̄m regionē: vt eā diſſiparē in meretriceas cupiditates Sꝫ nā q̄d m̄ pderāt bō res nō bene vtēti bn̄. Nō eī ſentiebā illas artes ec̄ abſtudioſ ⁊ īgenioſ difficillime ītelligi. n̄ cū eis eaſdē conabar exponē: ⁊ erāt ille excellētiſſimꝰ in eis q̄ me exponentē nō tardius ſeq̄ret. Sꝫ gº m̄ ſꝫ pderat putāti q̄ tu dn̄e ds vitas corpꝰ eēs lucidū ⁊ īmēſū: ⁊ ego fruſtū d illo corpe. Nimia pūſitas Sꝫ ſic erā nec erubeſco ds meꝰ ꝯfitei tibi in me miſcdias tuas· ⁊ īuocare te: q̄ nō erubui tūc pfiteri hoībꝰ blaſphemias meas· ⁊ latrare adūſū te Quid ergo mihi tūc proderāt īgeniū p illas doctrinas agile ⁊ nullo āminiculo hūani magiſterij· tot nodiſſimi libri enodati: cū deformiter et ſacrilega turpitudīe in doctrina pietatis errarē. Aut quid tantū oberat puulis

tuis lõge tardius ingeniũ: cũ a te lõge nõ re
cederẽt. vt in nido ecclie tue tuti plumeſcerẽt.
⁊ alas caritatis alimẽto ſane fidei nutrirẽt. O
dñe deus nr̃ in velamẽto alarũ tuarum ſperemus:
et ꝓtege nos ⁊ porta nos: tu portabis ⁊ paru
los ⁊ vſqꝫ ad canos tu portabis: qm̃ firmitas
nr̃a qñ tu es tũc ẽ firmitas: cũ aũt nr̃a eſt īfirmi
tas eſt. Viuit apud te ſemp bonũ noſtrũ. Et
qꝛ inde auerſi ſumus: ꝑuerſi ſumus. Reuertamur
iam dñe vt nõ euertamur: qꝛ viuit apud te ſine
vllo defectu bonũ noſtrũ qd tuipſe es Et nõ ti
mebimus ne nõ ſit quo redeamus. qꝛ nos inde rui
mus: nobis autẽ abſentibus nõ ruit domus nr̃a
eternitas tua

Explicit aurelij auguſtini ꝯfeſſionũ liber
quartus Sequitur quintus eiuſdem.

Accipe ſacrificiũ ꝯfeſſionũ mea
rum de manu lingue mee. quã
formaſti et excitaſti vt ꝯfiteatur
nomini tuo: ⁊ ſana oĩa oſſa: ⁊ dicãt
dñe quis ſimilis tibi Neqꝫ eĩ docꝫ te
qd in ſe agatur q̃ tibi ꝯfitetur: qꝛ oculũ tuũ nõ ex
cludit cor clauſũ: nec manũ tuã repellit duri
cia hoĩm: ſꝫ ſoluis eã cũ voles aut miſerans aut vindi
cans: ⁊ nõ ẽ q̃ ſe abſcõdit a calore tuo Sꝫ te lau
det aĩa mea vt amet te: ⁊ ꝯfiteatur tibi miſeratiões
tuas vt laudet te non ceſſat nec tacet laudes

tuas vniu͛ſa creatura tua: nec ſpūs oīs ꝑ os
ↄuerſū ad te·nec aīalia nec corꝑalia·ꝑ os cō
ſiderantiū ea: vt eurgat in te a laſſitudīe aīa
nrā īnitēs eis q̄ feciſti: ⁊ trāſiēs ad te q̄ feciſti
h̄ mirābilit͛: ⁊ ibi refectio ⁊ v͛a fortitudo Eāt ⁊
fugiāt a te inq̄eti ⁊ iniq̄: ⁊ tu vides eos ⁊ diſti
guis vmbras: ⁊ ecce pulchra ſūt cū eis oīa: ⁊
ipſi turpes ſūt Et q̄d nocuerūt tibi. aut in q̄
īpiū tuū dehoneſtauer͛t: a cel' vſq₃ ad nouiſſi
mū iuſtū ⁊ ītegrū? Quo eñ fuger͛t cū fugerēt
a facie tua: aut vbi tu nō īuenis eos? Sʒ fuger͛t
vt nō viderēt te videntē ſe atq₃ execati in te
offēderēt: q₂ nō deſeris aliqd̕ eoꝝ q̄ feciſti In
te offenderēt īiuſti ⁊ iuſte vexaren͛t: ſubtrahē
tes ſe lenitati tue. ⁊ offendētes in rectitudinē
tuā: ⁊ cadētes in aſꝑitatē ſuā Videlꝫ neſciūt ꝙ
vbiq₃ ſis quē null' circūſcribit loc': ⁊ ſol' es
p̄ns eciā hijs q̄ lōge fiūt a te· Conu͛tan͛ gͦ et
querāt te: q₂ nō ſic ipē deſuer͛t creatorē ſuū·
ita tu deſeruiſti creaturā tuam Ipſi ↄu͛tan͛ ⁊
q̄rant te: ⁊ ecce ibi es in corde eoꝝ·in corde cō
fitentiū tibi· ⁊ ꝓiciētiū ſe in te. ⁊ plorantiū in
ſinu tuo poſt vias ſuas difficiles Et tu facil'
terges lac͛mas eoꝝ· ⁊ mag' plorāt ⁊ gaudēt
in fletib': qm̄ tu dn̄e nō aliq̄s hō caro ⁊ ſan-
guis: ſed tu dn̄e qui feciſti reficis et cōſolaris
eos· Et vbi ego erā quādo te querebam? Et

tu eras ante me· ego aūt a me diſceſſerā: nec
me īueniebā: q̄nto minꝰ te ¶ Proloquar in
ɔſpc̄u dei mei annū illū vnde tricesimū etatis
mee Jam venerat kargine quidā maīcheoꝝ
ep̄s fauſtus noīe: magnꝰ laq̄us diaboli Et
mlti īplicabant in eo p illecebrā ſuauiˀ loq̄n
tie: q̄ ego iam· tā et ſi laudabā diſcernebā tn̄
a veritate reꝝ q̄rū diſcēdaꝝ auidꝰ erā: nec q̄li
vaſculo ſmōiˀ ſʒ q̄d m̄ ſciē ɔmedendū appo
neret noīatꝰ apd eos ille fauſtꝰ ītuebar· Fa
ma eīn de illo p̄locuta m̄ erat· q eēt honeſta
rum oīm doctrīaꝝ pitiſſimꝰ: ⁊ apprime diſci
plinis liberālibꝰ eruditus Et qm̄ mlta pħoꝝ
legerā memoriæq; mādata ꝛtinebā: ex eis q̄dā
ɔpabā illꝰ manicheoꝝ lōgiˀ fabulꝰ: ⁊ m̄ pba
biliora iſta videbant. q̄ dixerūt illi q̄ tm̄ po
tuerūt valē vt poſſēt eſtiare ſclm: q̄ qm̄ eiꝰ
dn̄m minime inuenerūt: qm̄ mg̅nꝰ es dn̄e ⁊ hu
milia ꝛſpicis: excelſa āt a lōge ɔgnoſcis Nec
ppinq̄s n̄ obtritis corde· nec inueniris a ſup
bis: nec ſi illi curioſa pitia nūerent ſtellas et
harenā. ⁊ demeciant ſydereas plagas· ⁊ veſti
gent vias aſtroꝝ Mēte eīn ſua q̄runt iſta ⁊
ingenio qd tu dediſti eis: ⁊ mlta īuenerūt: et
p̄nūciauerīt ante mltos ānos defcūs luīariū
ſolis et lune· q̄ die q̄ hora q̄nta ex pte futuri
eēnt: ⁊ nō eos fefellit nūs. Et ita fcm eſt vt

p̄nūciauerūt Et ſcpſerūt regꝉas īdagatas ⁊
legū hodie: atq3 ex eis p̄nūciat᷑. q̄ āno et q̄
mēſe āni· ⁊ q̄ die mēſ. ⁊ q̄ hoá diei. ⁊ q̄ta pte
luīs ſui· defcūra ſit luna vꝉ ſol: ⁊ ita fit vt p̄nū
ciat᷑ Et miránt᷑ h̄ hoīes ⁊ ſtupēt q̄ neſciūt ea: ⁊
exultāt atq3 extollūt᷑ q̄ ſciūt: ⁊ p īpiā ſupbiā
recedētes ⁊ deficiētes a luīe tuo· tāto ante ſolꝭ
defectū futuꝝ p̄uidēt: ⁊ in p̄ñtia ſuū nō vidēt
Nō eñ ɼligioſe querūt vñ hēant ingeniū q̄
iſta gerunt: ⁊ inuenientes q2 tu feciſti eos· nō
ip̄i dant tibi ſe vt ſerues qđ feciſti· et q̄les ſe
ipſi fecerant· Occidūt ſe tibi et trucidāt exal-
tacōes ſuas· ſicut volatilia: ⁊ curioſitates ſuas
ſic̄ piſces maris quibꝫ pambulāt ſecretas ſe
mitas maris abiſſi· ⁊ luxurias ſuas ſicut pe-
cora cāpi: ⁊ tu d̄s ignis edax ꝯſumas mortu
as curas eoꝝ· recreās eos īmortalit᷑ Sꝫ nō no-
uerūt viā v̄bū tuū· p qđ feciſti ea q̄ nūant. ⁊
ip̄os q̄ nūerāt: ⁊ ſenſū q̄ cernūt q̄ numerāt: ⁊
mentē de q̄ nūant· Et ſapīe tue nō eſt nūer᷒
Ipſe āt vnigeitꝰ fcūs ē nob ſapīa ⁊ iuſticia
⁊ ſcīficatio: ⁊ nūatus eſt int̄ nos: et ſoluit tri
butū ceſari Nō nouerūt hāc viā q̄ deſcēdāt
ad illū a ſe: et p eū aſcēdant ad eū Nō noue
runt hāc viā· Et putāt ſe excelſos eē cū ſyde
ribꝫ ⁊ lucidos: ⁊ ecce ruerūt in trā: ⁊ obſcura
tum ē inſipiēs cor eoꝝ Et mlta v̄a de creatuá

dicũt: et verũ creature artificẽ nõ pie q̃runt:
⁊ ido nõ inueniũt. Aut ſi inueniũt ɔgnoſcẽtes
deũ. nõ ſic deũ honorãt. ⁊ grãs agunt ſʒ euā-
neſcũt in cogitacõib; ſuis. ⁊ dicũt ſe eẽ ſapiē-
tes ſibi tribuẽº q̃ tua ſũt: ac p h ſtudẽt pũſiſ-
ſima cecitate eẽ tibi tribuẽ q̃ ſibi ſũt. mẽdacia
ſua in te ɔferẽtes q̃ veritas es: ĩmutãtes gliaꝫ
ĩcoꝛrupti dei in ſilitudinẽ imagiꝰ coꝛruptibil'
hoĩs. ⁊ volucꝝ ⁊ q̃dꝛupedũ ⁊ ſpentiũ: ⁊ ɔũ-
tunt veritatẽ tuã in mẽdaciũ: ⁊ colũt ⁊ ſuiũt
creatuꝛe potiꝰ q̃ȝ creatoꝛi. Multa tñ ab eiꝰ ex ip̃a
creatura vͣa dcã retinebã: ⁊ occurrebat m̃ rõ
p nũos ⁊ oꝛdinẽ tpm ⁊ viſibiles atteſtacões
ſydeꝝ ⁊ ɔfẽbã cũ dcĩs maichei q̃ de hijs reb;
multa ſcpſit copioſiſſiẽ delirãs. Et nõ m̃ occur-
rebat rõ nec ſolſticioꝝ nec eq̃noctioꝝ nec de-
fectuũ luiariũ: nec q̃cq̃t tale in libris ſclaiꝰ ſa-
piẽcie didiceram: ibi ãt credẽ iubebar: ⁊ ad il-
las racões numerꝰ ⁊ oculꝰ meiꝰ exploꝛãtas nõ
occurrebat: ⁊ longe diuerſũ eãt. Nunq̃d dñe
deus veritatis. q̃ſquis nouit iſta iã placꝫ tibi?
Infelix em̃ hõ: qui ſcit illa oĩa te autẽ neſcit
Btũs ãt qui te ſcit: etiã ſi illa neſciat. Qui vͦ
et te ⁊ illa nouit. nõ ꝓpt̃ illa beatioꝛ. ſʒ ꝓpt̃ te
ſolũ btũs ẽ: ſi ɔgnoſcẽs te ſic deũ glificꝫ ⁊ grã-
as agat. ⁊ nõ euaneſcat in cogitacõib; ſuis.
Sicẽ em̃ melioꝛ eſt q̃ nouit poſſidẽ arboꝛem

et de vſu eius tibi grās agit· q̄uis neſciat vł
q̄t cubitis alta ſit vel quāta latitudīe diffuſa:
q̄ͣ ille q̄ eā metit᷑ ⁊ oēs ramos ei⁹ numeāt·⁊
neqꝫ poſſidet eā neqꝫ creatorē ei⁹ nouit aut
diligit: ſic fidelꝭ hō cui⁹ totus mūd⁹ diuiciaꝝ
eſt· et q̄ſi nihil hn̄s oīa poſſidet inherē° tibi
cui ſuiūt oīa· q̄uis nec ſaltē ſeptētrionū gi-
ros nouerit: dubitaꝛe ſtultū ē quī vtiqꝫ melior
ſit q̄ mēſor celi ⁊ nūator ſyderꝝ. ⁊ penſor ele
mētorꝝ· ⁊ negligēs tui q̄ oīa in mēſura ⁊ nūo
⁊ pōdē diſpoſuiſti Sꝫ tn̄ q̄ˢ q̄rebat maicheū
neſcio quē etiā iſta ſcribēꝛe: ſine quorꝝ picia pi
etas diſci poteꝛat Dixiſti em̄ hoī· ecce pietas
eſt ſapiēcia: quā ille ignoraꝛe poſſꝫ: q̄uis iſta
pfecte noſſet· Iſta vero qꝛ nō nouerat: impu
dentiſſime audens docere prorſus illā noſſe
nō poſſet· Vanitas eſt em̄ mūdana iſta etiā
nota ꝓfiteri: pietas aūt tibi ꝯfiteri Vnde ille
deuius ad hoc iſta młtū locut⁹ eſt: vt ꝯuict⁹
ab eis qui iſta vera didiciſſent q̄s eſſꝫ ei⁹ ſen
ſus in ceteris q̄ abdiciora ſūt manifeſte ꝯgno
ſcereꞇ Nō em̄ pui ſe eſtimari voluit: ſꝫ ſpūm
ſcūm ꝯſolatorē ⁊ ditatorē fideliū tuorꝝ aucto
ritate plenaria pſonałr in ſe eē pſuadē cona
tus ē Itaqꝫ cū de celo ac ſtelłꝭ ⁊ de ſolꝭ ac lune
motib⁹· falſa dixiſſe dephēderetꝛ: q̄uis ad do
ctrinā religioīs iſta nō ptineāt· tn̄ auſus ei⁹

ſacrilegos fuiſſe ſatis eminēt: cū ea non ſolū ignoráta ſ; ec̄ falſa tā veſana vanitate ſupbie dicēt vt ea tanq̄ dīne pſone tribuē ſibi mitē. Cū em̄ audio xp̄ianū aliquē frēm illū á illū iſta neſcientē. ⁊ alid̄ p alio ſentientē: pacient íntueor opīantē hoīez: nec illi obeē video cū de te dn̄e creatore oīm nō credat indigna. ſi forte ſitus ⁊ hit9 creatuē corpal' ignoēt Obē āt ſi h ad ip̄am doctrīe pietatis formā ptinē arbitret: ⁊ ptiati9 affirmaē audeat qd̄ ignorat Sz ec̄ tal' īfirmitas in fidei cunabilis a caritate mrē ſuſtinet: donec aſſurgat nou9 hō in viꝝ pfcm: ⁊ circūferri nō poſſit oī vēto doctrīe In illo āt q̄ doctor q̄ auctor q̄ dux et pnceps eoꝝ quib9 illa ſuadēt. ita fieri auſus ē. vt q̄ eū ſeq̄rent nō quēlz hoīez ſ; ſpūm ſcm̄ tuū ſe ſeq̄ arbitraēnt: q̄s tantā demēciā ſicubi falſa dix iſſe ꝯuīceret nō deteſtandā lōgeqz abiciēdā eē iudicaēt. Sz tn̄ nondū liq̄do ꝯperā vtꝝ eē ſm ei9 v̄ba viciſſitudīe lōgioꝝ ⁊ bꝛuioꝝ dieꝝ atqz noctiū. ⁊ ip̄ius noctis ⁊ diei. ⁊ deliq̄a luminū ⁊ ſi q̄d eiuſmodi in aliȷs libris legeám poſſēt exponi: vt ſi forte poſſēt. incertū q̄dē m̄ fiēt. vtꝝ ita ſe res hrēt an nō ita: ſ; ad fidē meā illi9 auctoitatē propt creditā ſctitatē pp̄onerē Et p anos ferme ip̄os nouē q̄b9 eos aīo vagabūdus audiui nimis extento deſiderio

venturũ expectabã iſtũ fauſtũ ¶ Ceteri eñ eo
rum in q̊s forte incurriſſẽ qui taliũ rerũ q̄ſti-
onibꝰ a me obiectis deficiebãt illũ m̄ ꝓmitte
bant: cui᷒ aduẽtu collato q₃ colloquio facilliẽ
m̄ h̃ ⁊ ſi q̄ forte maiora q̄rerẽ enodatiſſiẽ ex-
pedirent᷑ Ergo vbi venit exptus ſũ hoĩnem
gratũ ⁊ iocundũ verb: ⁊ eaipa q̄ illi ſolẽt dicẽ
multo ſuaui᷒ garrientẽ Sz q̊d ad meã ſitim
p̄cioſoꝝ poculoꝝ decẽtiſſim᷒ miſtrator᷑ Iam
rebꝰ talibꝰ ſaciate erant aures mee Nec ido
m̄ meliora videbãt᷑·qꝛ meli᷒ dicebãtur: nec
ido verá qꝛ diſerta: nec ido ſapiẽs aia·qꝛ vul
tus ↄgru᷒ et decoꝝ eloquiũ· Illi ãt q̄ eũ m̄ ꝓ
mittebãt nõ boni reꝝ eſtiatoẽs erãt Et iõ ill᷑
videbat᷑ pꝛudẽs ⁊ ſapiẽs: qꝛ delcãbat eos lo
q̄ns ¶ Sẽſi ãt alid gen᷒ hoĩz eẽ ṽitatẽ hrẽ ſu
ſpcãz: ⁊ ei nolle acq̄eſcẽ ſi cõpto atq₃ vberi ſer
mone ꝓmẽ᷑ Me ãt iã docueás ds me᷒ miris
⁊ occultis modis: ⁊ ꝓptéa credo q̄ tu me do
cuei᷒ qm̄ veꝝ ẽ: nec q̄ſq̄ p̄ter te ali᷒ doctoꝛ ẽ ve
vbicũq₃ ⁊ vndecũq₃ claruerit Iã g° abs te di
dicerã nec eo debẽ videri aliq̄d veꝝ dici. qꝛ elo
q̄nt̄ dr: nec eo falſũ· q̄a incõpoſite ſonãt ſig̃
labioꝝ: rurſus nec ido verũ· qꝛ ĩpolite enũ-
ciat᷑: nec ido falſũ q̄a ſplẽdid᷒ ſmo ẽ Sz pin
de eẽ ſapiam ⁊ ſtulticiã ſic̃ ſũt cibi vtile᷒ ⁊ ĩuti
les: verb ãt ornati᷒ ⁊ ĩornatis ſic̃ vaſ vrbaĩs

et ruſticanis vtroſqȝ cibos poſſe miſtrai Igitᵘ
auiditas mea q̃ illū tāto tpe expectauerā ho
minē· delcāba² q̃ deȝ motu affcūqȝ diſputātis:
⁊ verƀ ꝯgruētibꝫ atqȝ ad veſtiēdas ſentētias
facile ocaurrētibꝫ Delcābar āt: ⁊ cū mltis vł
etiā p̄ mltis laudabā ac efferebā Sȝ moleſte
hēbā ꝙ in cetu audiētiū nō ſinerer īgerē illi
⁊ ptiri cū eo curas q̄ſtionū meaꝝ: ꝯferēº fami
liarit ⁊ accipiēdo ac reddēdo ſmonē Qd vbi
potui· ⁊ aures ei⁹ cū failiaribꝫ meis eoqȝ tpe
ocaupaē cepi· q̊ nō dedecēt alternis diſſerē ⁊
ꝑtuli q̄dam· q̄ me mouebāt: exꝑt⁹ ſum ꝑus
hoīem exꝑtē liberaliū diſciplinaꝝ: niſi g̃ma-
tice atqȝ eius ipſius vſitato mō Et qꝛ legeāt
aliq̃s tulianas oracōes· ⁊ paucissimoꝝ ſenece
libros ⁊ nōnulla poetaꝝ ⁊ ſue ſecte ſi q̃ volu
mina latīe atqȝ ꝯpoſite ꝯſcꝑta erāt: ⁊ qꝛ ad-
erat cotidiana ſmocināđi exercitatio īde ſup
petebat eloquiū qđ fiebat accepti⁹: magiſqȝ
ſeductoriū moderamīe ingenij et q̊dā lepore
natuāli Ita ne ē vt recolo dn̄e ds meus arbit
ꝯſcīe mee corā te cor meū: ⁊ recordatio mea:
Qui me tūc agebas abdito ſecreto ꝓuidētie
tue: ⁊ īhoneſtos erroēꝝ meos iā ꝯūtebas an
faciē meā: vt viderē ⁊ odiſſem Nā poſtea ꝙ
ille m̄ ipit⁹ eaꝝ artiū q̄bꝫ eū excellē putauerā
ſatis appuit: deſpare cepi poſſe mihi eū illa

que me mouebāt apire atq; diſſoluere: q̄rū
quidē ignar⁹ poſſ; veritatē tenē pietatis: ſ; ſi
maniche⁹ nō eſſ;. Libri quippe eoꝝ pleni ſūt
longiſſimis fabul: de celo ꝛ ſyderibꝰ ꝛ ſole et
luna. Que m̄ eū qđ vtiq; cupiebā collati⁹ nu
meroꝝ rōnibꝰ q̊s alibi ego legerā vtrꝝ poti⁹
ita eēnt vt manichei libris ꝯtiebat᷑: an certe
vł par eē inde rō rēdderet᷑: ſubtilr̄ explicarē poſſe
iā nō arbitr̄bar. Que tn̄ vbi ꝯſiderāda et diſ-
cutiēa ꝓtuli: modeſte ſane ille nec auſus ē ſb
ire ipāz ſarcinā. Nouerat em̄ ſe iſta nō noſſe:
nec eū puduit ꝯfiteri. Nō erat de talibꝰ q̄les
mltos loq̄ces paſſus erā conātes ea me docē
et docētes nihil: nec iſte v̊o coꝛ hēbat ꝛ ſi nō
rectū ad te: nec tn̄ nimis incautū ad ſeipm̄.
Nō vſqueq̄q; īpit⁹ eāt īpicie ſue: ꝛ noluit ſe
temē diſputādo in ea coartarē: vn̄ nec exitus
ei vllus nec facił eſſ; redit⁹. Et hīc m̄ ampli⁹
placuit. Pulchrioꝛ ē eī tpantia ꝯfitētis aī: q̄
illa q̄ noſſe cupiebā. Et eū in oībꝰ difficilioꝛi
bus et ſubtilioꝛibꝰ q̄ſtionibꝰ talē inueniebā.
Refracto itaq; ſtudio q̊ intēderā in mani-
chei lrā⁹ mag⁹q; deſpans de ceteris eoꝝ docto
ribꝰ: qn̄ in mltis q̄ me mouebāt ita ille noīa-
tus appuit: cepi cū eo ꝓ ſtudio ei⁹ agē vitā
q̊ flagrabat in eas lrā⁹ q̄s tūc iam rethoꝛ car
taginis adoleſcētes docebā: ꝛ legere cum eo

ſiue que ille audita deſideraret: ſiue q̄ ipe tali
ingenio apta exiſtimarē Ceteꝝ conatus oīs
meꝰ q̊ ꝓficere in illa ſecta ſtatuerā: illo hoīe
ↄgnito prorſus intercidit. nō vt ab eis oīo
ſepararer: ſꝫ q̄ſi melius q̄cq̄ nō īueniēs eo q̊ iā
quoq̊ mō irruerā ↄtētꝰ interī eē decreuerā:
niſi aliqd̓ forte qd̓ magꝰ eligendū eſſꝫ eluceſcet
Ita ille fauſtꝰ q̄ mltis laqueꝰ extitit mortis:
in eū q̊ captꝰ erā relaxari iā cepat: nec volēs
nec sciēs Manꝰ eī tue ds meꝰ in addito ꝓui
dētie tue nō deſerebāt aīaꝫ meā: ⁊ de ſanguīe
cordiꝯ mr̄is mee p lac̄mas eīꝰ diebꝯ ac nocti
bus ꝓ me ſac̄ficabatᷣ tibi: ⁊ egiſti meū miris
⁊ occultis modis Tu illd̓ egiſti ds meꝰ Nā
a dn̄o greſſus hoīs dirigētur: ⁊ viā eīꝰ volet
Aut q̄ ꝓcuratio ſalutis: p̄ter manū tuā īfici
entē q̄ feciſti. Egiſti gᵒ meū vt m̄ pſuaderetᷣ
romā pgē: ⁊ potiꝰ ibi docē qd̓ docebā carthá
gine Et h̓ vn̄ m̄ pſuaſū eſt nō p̄teribo ↄfitei
tibi: qm̄ ⁊ in hijꝯ altiſſimi tui receſſus: ⁊ pn̄tiſ
ſima in nos mīa tua cogitāda ⁊ p̄dicāda eſt
Nō iō romā pgē volui q̄ maiōes q̄ſtus ma
iorqꝫ m̄ digtaꝯ ab amicis q̄ h̓ ſuadebāt ꝓmit
tebatᷣ: q̄q̄ ⁊ iſta ducebāt aīm tūc meū: ſꝫ illa
eāt cā maxīa ⁊ pene ſola: q̄ audiebā q̄etius
ibi ſtudē adoleſcētes ⁊ ordīatioē diſciplīe co
hercōe ſedari: nec in eīꝰ ſcolā q̊ mgr̄o nō vtū

paſſim ⁊ ꝓtue irruāt: nec eos admitti oīno
niſi ille pmiſerit Cōtra apd carthaginē fida ē
⁊ intpans licētia ſcolaſticoꝝ Irrūpūt īpudē
ter ⁊ ꝓpe fuioſa frōte pturbāt ordinē: quē qſ
qꝫ diſcipulꝭ ad pficiēdū īſtitueit Multa iniuio
ſa faciūt mira·hebetudīe ⁊ puniēda legibꝫ: ni
ꝯſuetudo prōna ſit: hꝫ miſeriores eos oñdens
q̊ iā q̄ſi liceat faciūt qd p tuā etnā legē nūq̄
licebat Et īpune ſe facē arbitrantꝰ: cū īpa fa
ciēdi cecitate puniantꝰ: ⁊ incōpabilr paciantꝰ
peiora q̄ faciūt. Ergo q̊s mores cū ſtuderē
meos eē nolui· eos cū docerē cogebar ppeti
alienos: et ido placebat ire vbi talia nō fieri
oēs q̄ nouerāt īdicabāt Verꝰ āt tu ſpesꝰ mea ⁊
portio mea in t̄ra viuentiū ad mutādū t̄raꝝ
loca ꝓ ſalute aīe mee ⁊ carthagini ſtimulos
quibꝫ inde auellerer admouebas: ⁊ rome il
lecebras q̄bꝫ attrahēr ꝓponebas m̄ p hoīes
q̄ diligūt vitā mortuā·hic īſana faciētes·īde
vana polliciētes: ⁊ ad corrigendos greſſus
meos vtebaiꝰ occulte ⁊ illoꝝ ⁊ mea pūſitate
Nā et qui pturbabāt ociū meum feda rabie
ceci erāt: ⁊ q̄ īuitabāt ad alid t̄rā ſapiebāt:
ego āt q̄ deteſtabar h̄ verā miſeriā· illic falſā
felicitatē appetebā Sꝫ q̄re hic abirē ⁊ illuc irē
tu ſciebas ds: nec indicabas mihi nec mrī· q̄
me profectū atrociter plāxit ⁊ vſqꝫ ad mare

ſecuta eſt: ſ3 fefelli eā violenť me tenentē. vt aut reuocarz. á meaū pgét: ⁊ finxi me amicū nolle deſeré donec vēto fcō nauigarē: ⁊ mētitus ſū mr̄i. ⁊ illi mr̄i Et euaſi: q2 ⁊ h̄ dimiſiſti mihi miſericoꝛdit. ꝑuās me ab aquis maris plenū exec̄ndiꝰ ſoꝛdibꝰ vſq3 ad aq̄m grē tue: q̄ me abluto ſiccaēnť fluūna mr̄noꝝ oculoꝝ: q̄bꝰ ꝑ me q̊tidie tibi rigabat terrā ſub vultu ſuo Et tñ recuſāti ſine me rediēvix pſuaſi: vt in loco q̄ ꝓxiꝰ nrē naui eát mēoia bti cipriani manēt ea nocte. ſ3 ea nocte clācuło ego ꝓfcūs ſum: illa āt māſit oꝛādo ⁊ flēdo Et q̄d a te petebat ds meꝰ tātis lacrimis: niſi vt nauigaē me nō fineres. Sz tu alte ꝯſulēs ⁊ exaudiēs cardinē deſiderij eius nō curaſti qđ tūc petebat: vt in me facés qđ ſp petebat Flauit vētus ⁊ īpleuit vela nrā. ⁊ lituꝰ ſbtraxit aſpc̄ibꝰ nr̄is: in q̄ mane illa īſaniebat doloē. ⁊ q̄reľ et gemitu ipleuit aures tuaꝰ ꝯtēpnētes iſta: cū ⁊ me cupiditatibꝰ meis rapés ad finiendas ip̄as cupiditates: ⁊ illiꝰ carnale deſideriū iuſto doloꝝ flagello vapularz Amabat em̄ ſecū pn̄tiā meā moē mr̄m: ſ3 mltiꝰ mltoāpliꝰ: ⁊ neſciebat q̄d tu illi gaudioꝝ facturꝰ eēꝰ de abſētia mea Neſciebat ido flebat ⁊ eiulabat: at q3 illᷓ cruciatibꝰ arguebā² in ea reliq̄aꝝ eue: cū gemitu q̄rens qđ cū gemitu pepeat Et tñ

poſt accuſacōem fallaciaꝝ ⁊ crudelitatiˀ mee
ↄůſa rurſus ad dep̄candū te ꝓ me abijt ad
ſolita: ⁊ ego romā Et ecce excipioꝛ ibi flagel
lo egritudiˀ coꝛpal': ⁊ ibā iam ad īferos poꝛ
tans oīa mala q̄ ↄmiſerā ⁊ in te ⁊ in me et in
alios mlta ⁊ ḡuia: ſup oꝛigīal' pcc̄i vinculū q̄
oēs in adā moimur Nō em̄ q̄cq̄m eoꝝ mihi
donaueꝛas in xp̄o nec ſolueāt ille in cruce ſua
inimicicias q̄s tecū ↄtraxerā pcc̄iˀ meis Quo
em̄ eas ſoluēt in cruce fantaſmatis: qđ de eo
crediderā: Q̄m g° falſa m̄ videbat' moꝛs car
nis eiꝰ: tā v̄a erat aīe mee Et q̄ v̄a erat moꝛs
carnis eiꝰ tā falſa vita aīe mee q̄ id nō crede
bat ⁊ ingrauiſcētibꝰ febribꝰ iā ibā ⁊ pibā Quo
em̄ irē ſi hic tūc abirē: n̄ in ignē atq3 toꝛmēta
digna fc̄is meis in v͛itate oꝛdīs tui: Et h̄ illa
neſciebat: et tn̄ ꝓ me oꝛabat abſens. Tu āt
vbiq3 p̄ns vbi erat exaudiebas eā: ⁊ vbi erā
miſerebaꝛis mei: vt r͛ciparē ſalutē coꝛpiˀ mei
adhuc inſanꝰ coꝛde ſacrilego Neq3 eī deſide
rabā in illo tāto piculo bap̄mū tuū: ⁊ melioꝛ
erā puer qn̄ illū de m̄rna pietate flagitaui ſic
iā recoꝛdatꝰ atq3 ↄfeſſus ſū: ſ3 in dedecꝰ meū
creuerā: ⁊ ↄſilia mediciē tue demēs irridebā:
qui nō me ſiuiſti talē bis moꝛi Quo vulnere
ſi ferireť coꝛ m̄ris: nunq̄m ſanaretur Nō em̄
ſatis eloquoꝛ q̄d erga me h̄ebat aī: ⁊ quāto

maioꝛe ſollicitudīe me ꝑturiebat ſpū· q̄ꝫ carne pepeat Nō itaqꝫ video quō ſanaret͛: ſi mea tal͛ illa moꝛs tñſuerberaſſꝫ viſcera dil̄cōis eꝰ Et vbi eēnt tāte p̄ces ⁊ tā crebre ſine intmiſſiōe: Nuſq̄m niſi ad te: An vō tu dus miaꝝ ſpnes coꝛ ɔtritū ⁊ huiliatū vidue caſte ac ſobrie· fre q̄ntātis elemoſinas· obſequētis atqꝫ ſuiētis ſcīs tuis: nullū diē ꝑtermittētis oblacōeꝫ ad altare tuū· bis in die mane ⁊ veſpe ad ecclīaꝫ tuā ſine vlla intmiſſiōe veniētis· nō ad vanas fabulas· ⁊ aniles loq̄citates. ſꝫ vt te audiret in tuis ſmoībꝰ ⁊ tu illā in ſuis ꝓcibꝰ: Huiꝰ ne tu lacrimas quibꝰ nō a te auꝝ ⁊ argentū pete bat nec aliq̄d mutabile aut volubile bonū ſꝫ ſa lutē aīe filij ſui. tu cuiꝰ munere talis erat ɔtēpnēs: ⁊ repellēs ab auxilio tuo: Neq̄q̄m dn̄e ymo vō aderas ⁊ exaudiebas: ⁊ faciebas oꝛdine quo ꝑdeſtinaueras eē faciendū Abſit vt tu falleres eā in illis viſioībꝰ et reſpōſis tuis q̄ iam ɔmemoraui ⁊ que nō ɔmemoraui: q̄ illa fideli pectoꝛe tenebat: et ſemꝑ oꝛans tanq̄m cyrographa tua īgerebat tibi· Dignaris em̄ q̄m in ſeculū mīa tua eis quibꝰ oīa debita di mittis: etiā ꝓmiſſionibꝰ tuis debitoꝛ fieri. Sa nasti g° me ab illa egritudīe: ⁊ ſaluū feciſti filiū ancille tue tūc interī coꝛpe: vt eſſꝫ cui ſalu tē melioꝛē atqꝫ certioꝛē dares Et iūgebar eē

rome tūc falſ ill atqȝ fallētibꝰ ſcīs: nō ei tm̄
auditoibꝰ eoꝝ q̄rū in nūo eāt ec̄ is in cui⁹ do
mo egrotauerā ꝛ ↄualuerā: ſ ei⁹ etiā q̊s elcōs
vocāt Adhuc ei m̄ videba² nō eē nos q̄ pecca
mus: ſ neſcio q̄ aliā in nob peccaē naturā Et
delcābat ſupbiā meā ex̄ culpā eē: et cū aliq̄d
mali feciſſem nō ↄfitei me feciſſe. vt ſanares
aīam meā qm̄ peccabat tibi: ſ excuſare eam
amabā: ꝛ acuſaē neſcio q̄d alid qd meū eſſ
ꝛ ego nō eēm Verꝰ āt totū ego erā. ꝛ aduerſū
īpietas mea me diuiſcāt: ꝛ eāt pctm̄ īſanabi
lius q̊ me pcōꝛez eē nō arbitrabar: ꝛ execra
bil iniq̄tas te ds omp⁹ te a me ad pniciē meā
q̄m me a te in ſalutē malle ſupai Nondū g°
poſueras cuſtodiā ori meo. ꝛ oſtiū ↄtinentie
circūlabia mea: vt nō declīarꝫ coꝛ meū i v̄ba
maligna ad excuſādas excuſacōes in pctīs cū
hoibꝰ opātibꝰ iniq̄tatē: ꝛ ido adhuc ↄbina
bar cū elcīs eoꝝ. Sꝫ tn̄ iā deſpās in ea falſa
doctrīa me poſſe pficē eaip̄a q̄bꝰ ſi nl meli⁹
repirē ↄtētus eē decreuerā: iā rmiſſi⁹ negligē
tiuſqȝ retinebā Etem̄ ſboꝛta ē ec̄ m̄ cogitatio
pꝛudētioēs illos fuiſſe ceteis pbos q̊s acha
demicos appellāt q̄ de oībꝰ dubitādū eē cēſu
erāt: nec aliquid veri ab hoīe ↄphendi poſſe
decreuerāt Ita em̄ ꝛ mihi liquido ſenſiſſe vi-
debantur: vt vulgo habentur etiam illorum

intẽtionem nondũ intelligẽti. Nec diſſikaui
eũdem hoſpitẽ meũ reprimẽ a nimia fiducia
q̄ꝫ ſenſi eũ hrẽ de rebꝯ fabuloſis: quibꝯ mani
chei libri pleni ſũt. Amicicia tñ eoꝝ famlia
rius vtebar: q̄ꝫ ceteroꝝ hoīm q̄ in illa hereſi
nō fuiſſent Nec eā defendebā priſtina aīoſi
tate: ſꝫ tamē familiaitas eoꝝ. pſes em̄ eos ro
ma occultat pigri⁹ me faciebat aliud q̄rere:
pſertim deſperantē in eccĩa tua dñe celi et ṫre
creator oīm viſibiliũ ⁊ inuiſibiliũ poſſe inue
niri veꝝ vñ me illi auerterāt Multũqꝫ mihi
turpe videbat᷑ credere figurā te habẽ huma
ne carnis: et membroꝝ nr̄oꝝ liniamētis cor
poralibꝯ terminari. ⁊ quoniā cũ de deo meo
cogitare vellē. cogitaẽ niſi moles corporũ nō
nouerā neqꝫ em̄ videbat᷑ mihi eē quicq̄ꝫ qꝫ ta
le nō eſſet: hec maxīa ⁊ prope ſola cauſa eāt
ineuitabil᷑ erroris mei Hic em̄ ⁊ mali ſubſtā
tiam quandā credebā eſſe talē ⁊ hẽre ſuā mo
lem tetrā ⁊ defoꝛmē: ſiue craſſam quā terram
dicebāt: ſiue tenuem atqꝫ ſubtilē ſicuti eſt ae
ris corp⁹: q̄m malignā mentē p illā terrā re
pentē imaginant᷑ Et quia deũ bonũ nullam
malā naturā creaſſe q̄liſcunqꝫ me pietas cre
dere cogebat: cōſtituebā ex adūſo ſibi duas
moles vtrāqꝫ infinitā: ſꝫ malam anguſti⁹. bo
nam grādius: ⁊ ex hoc initio peſtilēcioſo me

cetera ſacrilegia ſeq̄bant̄. Cū em̄ conaret̄ animus me⁹ recurrere in catholicā fidē repercutiebar: q2 nō erat catholica fides q̄ eſſe arbitrabar. Et mag̃ pius m̄ videbar: ſi te d̄s me⁹ cui ꝯfitēt ex me miſeracōes tue vl̄ ex cetis ptib⁹ īfinitū crederē. q̄ q̄ ex vna q̄ tibi moles mali oppōebat cogēr finitū fateri: q̄ ſi ex oīb⁹ ptib⁹ in corpis hūani fōr te opīabar finiri. Et melius m̄ videbar credē nullū malū te creaſſe qd̄ mihi neſciēti nō ſolū aliq̄ ſba ſ; ec̄ corpea videbat̄: q2 ⁊ mentē cogitare nō nouerā niſi eā ſubtile corp⁹ eē qd̄ tn̄ p loci ſpacia diffūderet̄ abs te: q̄m crederē abs te eē q̄lē putabam naturā mali. Ipm̄ q3 ſaluatorē nr̄m vnigenitū tuū tanq̄ de maſſa luciđiſſiē mol̄ tue porrectū ad nr̄ām ſalutē ita putabā: vt alid̄ de illo nō crederē: niſi qd̄ poſſe; vaītate imaginai. Talē itaq3 naturā ei⁹ naſci nō poſſe de maia virgīe arbitrabar: niſi carne ꝯcerneret̄. Cōcerni āt ⁊ nō inq̄nari nō videbā: qd̄ mihi tale figurabā. Metuebā itaq3 credē in carne natū: ne credē cogrer ex carne inq̄natū. Nūc ſpitales tui blādē ⁊ amant̄ ridebūt me: ſi has ꝯfeſſiones meas legerint. S3 tn̄ talis erā. Deinde que illi in ſcripturis tuis reprehēdebant defendi non poſſe exiſtimabā: ſ; aliqn̄ ſane cupiebā. cum aliquo illorum librorum

doctiſſimo ɔferre ſingſa: ⁊ expiri q̄d inde ſentiret Jam em̄ helpidij cuiuſdā adūſus eoſdē maīcheos corā loquētis ⁊ diſſerētis ꝑmōes. etiā apd̓ carthaginē mouē me ceperant: cū talia de ſcp̄turis ꝓferret quibꝰ reſiſti nō facile poſſꝫ: ⁊ imbecilla mī r̄nſio videbat̄ iſtoꝝ ¶ Q̄ m̄ quidē nō facile palā ꝓmebāt. ſꝫ nob̄ ſecretiꝰ: cū dicerēt ſcp̄tuáꝫ noui teſtamēti falſatas fuiſſe a neſcio quibꝰ q̄ iudeoꝝ legē inſerē xp̄ianę fidei voluerīt: atqꝫ ipſi icorrupta exēplaía nulla ꝓferrēt Sꝫ me maxie captū ⁊ offocatū q̄dāmō dep̄mebāt corpalia cogitantē moles ille: ſub quibꝰ anhelās in aurā tue veritatis ſi q̄dā ⁊ ſimplicē r̄ſpirare nō poterā ¶ Sedulo gᵒ agē ceperā ꝓpt̄ qd̓ venerā vt docerē rome artē rethoricā: et p̄us domi ɔgregare aliq̄s quibꝰ ⁊ p q̄s īnoteſcē ceperā: ⁊ ecce ɔgnoſco alia rome fieri q̄ nō patiebar in affrica. Nā reuera illas eūſiōes a pditis adoleſcētibꝰ ibi nō fieri maīfeſtatū eſt m̄ Sꝫ ſbito inquiūt ne mercedē mgr̄o reddāt. ɔſpirant mlt̄i adoleſcētes ⁊ tr̄ſferūt ſe ad aliū deſertoēs fidei: ⁊ q̄bꝰ pre pecunie caritate iuſticia vilis eſt ¶ Oderat etiā iſtos cor meū q̄ꝫ uis nō pfcō odio ¶ Qd̓ eī ab eis paſſurꝰ erā magꝭ oderā fortaſſe: q̄ꝫ eo q̄ cuilibꝫ illicita faciebāt ¶ Certe tn̄ turpeꝫ ſūt tł̄es: ⁊ fornicāᶻ abꝫ te amāᵒ volatica ludibria

tempoꝝ et lucrū luteū: qđ cū apphēdit manū
inquinat: ⁊ amplectēdo mundū fugientē· et
ꝯtempnēdo te manentē· ⁊ reuocantē· ⁊ igno
ſcentē redeūti ad te mētrici aīe hūane Et nūc
tales odi prauos ⁊ diſtortos ꝗ̄uis eos corri
gēdos diligā: vt pecunie doctrinā ipām quā
diſcūt p̄ferāt: ei v̊o te deū veritatē ⁊ vbertatē
certi boni ⁊ pacē caſtiſſimā. Sꝫ tūc magꝰ eos
pati nolebā malos ꝓpt me: ꝙ̄ fieri ꝓpt te bo
nos volebā Itaqꝫ poſtea ꝙ̄ miſſum eſt a me
diolano romā ad p̄fectū vrƀ vt illi ciuitati re-
thorice mgr̄ ꝓuideret impertita etiā euectiōe
publica: egoipē ambiui p eoſdē ipſos mani
cheos vanitatibꝫ ebrios quibꝫ vt carerē ibā
ſꝫ vtriqꝫ neſciebamꝰ: vt dictōe ꝓpoſita me ꝓ
batū p̄fcūs tūc ſymacꝰ mitteret Et veni medio
lanū ad ambroſiū ep̄m in optimiſ notū orbi
terre piū cultorē tuū: cuiꝰ tūc eloq̄a ſtrēnue
miſtrabāt adipē frumēti tui. et leticiā olei· et
ſobriā vini ebrietatē ꝑplo tuo Ad eū aūt du
cebar abs te neſciēs: vt p eū ad te ſciēs duce
rer Suſcepit me p̄ne ille hō dei: ⁊ pegrina
tionē meā ſatis ep̄aliter dilexit Et eū amare
cepi: p̄ᵒ quidē nō tanꝙ̄ doctorē veri ꝗ in ecclia
tua prorſus deſpabā: ſꝫ tanꝙ̄ hoiēꝫ benignū
in me Et ſtudioſe audiebā diſputantē in po
pulo: nō intencōe q̄ debui: ſꝫ q̄ſi explorāſ eiꝰ

facundiā vtrū ꝯueniret ſue fame: an maioꝛ
minoꝛ ve ꝓfluēt ꝙ̄ ṗdicabat᷑ Et verb̄ ei⁹ ſuſ
pēdebar intētus: rerū āt incurioſu⁹ ⁊ ꝯtēptoꝛ
aſtabā: et delcābar ſuauitate ſmonis· ꝙ̄ qm̄
eruditiōis· min⁹ tn̄ hylareſcētis atqꝫ mulcē
tis ꝙ̄ fauſti erāt: qđ attinet ad dicēdi modū
Ceteꝝ reꝝ ipaꝝ nulla ꝯpatio Nā ille p ma
nicheas fallacias aberrabat: iſte āt ſaluberri
me docebat ſalutē Sꝫ lōge ē a pcc̄oribꝫ ſal⁹:
q̄lis ego tūc aderā: ⁊ tn̄ propinq̄bā ſenſim et
neſciēs Cū em̄ nō ſatagerē diſcē q̄ dicebat. ſꝫ
tm̄ queadmodū dicebat ea audiē: m̄ quippe
iā deſpanti ad te viā patē hoī inanis cura re
māſcāt: ſꝫ veniebat in aīm meū ſil̄ cū verb̄ q̄ di
ligebā res ec̄ q̄s negligebā Neqꝫ em̄ ea dirī
mē poterā Et dū coꝛ apirē ad excipiē^m ꝙ̄ de
ſerte dicēt: piter ītrabat ⁊ ꝙ̄ vē dicēt: gdati
quidē Nā p° ec̄ ipa defēdi poſſe m̄ iā ceperūt
videri: ⁊ fidē catholicā pro q̄ nl̄ poſſe dici adū
ſus oppugnātes manicheos putauerā· iā nō
īpudentē aſſeri exiſtiābā: maxie audito vno at
qꝫ altero ⁊ ſepi⁹ enigmate ſoluto de ſcṗturis
veteribꝫ de ſpūali intellcū vbi cū ad lrām acci
perē occidebar ſpiritalit Itaqꝫ pleriſqꝫ illoꝝ li
broꝝ expoſitis locis. iā rephēdebā deſpacōeꝫ
meā: illā dūtaxat q̄ credideram legem ⁊ ꝓphas
deteſtātibꝫ atqꝫ irridētibꝫ reſiſti oīo nō poſſe

Nec tamē ideo iam mihi catholicā viā tenē
dam eſſe ſentiebā: qꝛ et ipā poteát habē do
ctos aſſertores ſuos q̄ copioſe ⁊ nō abſurde
obiecta refellerēt: nec idō iam dampnandū
illud qd tenebā: qꝛ defenſioīs ptes eq̄bant
Ita em̄ catholica nō m̄ victa videbat: vt nō-
dū eē victrix apperet Tū vero fortiter intēdi
animū: ſi q̄uo poſſez certis aliquibꝫ documē
tis manicheos ↄuincere falſitatis Qd ſi poſ
ſem ſpiritalē ſubſtantiā cogitare· ſtatī machi
namēta illa oīa ſoluerētur· ⁊ abicerētur ex
aīo meo: ſꝫ nō poterā Verūptñ de ipſo mūdi
hui⁹ corpoē ōniqꝫ natura quā ſenſus carnis
attigerꝫ: multo ꝓbabiliora pleroſqꝫ ſenſiſſē
ph̄os. magis magiſqꝫ ↄſiderās atqꝫ ↄpans
iudicabā Itaqꝫ achademicoꝝ more ſicut exi-
ſtimant dubitans de oībꝫ atqꝫ inter oīa flu
ctuās· maicheos quidē r̄linq̄ndos eē decreui:
nō arbitrās eoipō tpe dubitacōis mee in illa
ſecta mihi pmanendū eſſe· cui iam nō nullos
ph̄os ꝓponebā: quibꝫ tñ ph̄is qd ſine noīe
ſalutari xp̄i eēnt· curacōez lāguois aīe mee cō
mittē oīno recuſabā Statui ergo tā diu eē ca
thecumin⁹ in catholica eccā· m̄ a pntibꝫ ↄmē
data: donec aliq̄d certi elucēt· quo curſū diri-
gerem·

Explicit ↄfeſſio^m bti auguſtini epi lib q̄ntus

Incipit liber sextus

Spes mea a iuuẽtute mea vbi mi-
hi eras: ⁊ q̊ recesseras? An vẽo tu
nõ feceras me. ⁊ discreueras me a
q̈drupedib⁹ ⁊ volatilib⁹ celi? Sa
piẽciorẽ me feceras: ⁊ ambulabã p tenebr̃s ⁊
lubricũ Et q̄rebã te foris a me ⁊ nõ iueniebã
deũ cordis mei: ⁊ venerã in pfundũ maris: ⁊
diffidebã ⁊ despabã de iuentõe veri Iã venerat
ad me mr̃ pietate fortis tra maiq̃ me seq̄ns:
⁊ in piculꝭ oĩb⁹ de te secura Nã ⁊ p maria dis
crimĩa ipõs nautas ɔsolabat: a q̄b⁹ rudes abissi
viatores cũ pturbãt ɔsolari solẽt: pollicẽs eis
puẽtionẽ cũ salute: qꝛ h̄ ei tu p visũ pollicit⁹
eras. Et iuenit me piclitantẽ quidẽ g̃uit despa
cõe idagãde vitatis: ꝫ tñ ei cũ indicassẽ nõ me
q̄dẽ iã eẽ maicheũ· ꝫ neq̃ catholicũ xp̄ianum: iã
q̄i iopĩatũ aliq̄d audierit exiliuit leticia: cũ iã
securã fiẽt ex ea pte miserie mee· in q̄ me tanq̄
mortuũ ꝫ resuscitãdũ tibi flebat ⁊ fẽtro cogita
tiõis efferẽbat: vt dicẽs filio vidue· iuuenis tibi
dico surge· ⁊ reuiuiscẽt ⁊ icipet loq̄· ⁊ reddẽs il
lũ mr̃i sue Nulla g° turbulẽta exultacõe tre-
pidauit cor e⁹: cũ audisset ex tãta pte iã fc̃m q
tibi cotidie plãgebat vt fiẽt: vitatẽ me nõdũ
adeptũ ꝫ falsitati iã ereptũ imo vº o qꝛ ctã erat
et qd̾ restabat te datuꝝ q̄ totũ pmiseras placi

diſſiē et pectore pleno fiducie reſpōdit mihi credere ſe in xp̄m· q̄ priuſq̄ de hac vita emi graret me viſura eēt fidelē catholicū Et hoc quidē mihi Tibi āt fons miſericordiaꝝ p̄ces et lacrimas denſiores: vt accelerares adiuto rium tuū ⁊ illumiares tenebras meas: ⁊ ſtu dioſius ad eccliaȝ currē: ⁊ in ambroſij ora ſu ſpēdi ad fontē ſaliētis aq̄ in vitā eternā Dili gebat autē illū ſicut angelū dei: eo q̄ p illū ꝯgnoueāt me interī ad illā ancipitē fluctua tionē iam eſſe pductū: p quā trāſituꝝ me ab egritudine ad ſanitatē itercurrēte artiori pi culo q̄ſi p acceſſionē quā creticā medici vocāt certa p̄ſumebat Itaqȝ cū ad memorias ſcōꝝ ſicut in affrica ſolebat pultes ⁊ panē ⁊ merū attuliſſet atqȝ ab oſtiaria ꝓhiberet: vbi hoc ep̄um vetuiſſe ꝯgnouit tā pie atqȝ obedient amplexa eſt: vt ip̄e mirarer q̄ facile accuſa- trix potius ꝯſuetudis ſue quā diſceptatrix illius ꝓhibicōis effecta ſit Nō ei obſidebat ſp̄m eius vinolētia eāqȝ ſtimulabat in odiū veri amor vini: ſicut pleroſqȝ mares ⁊ feīas q̄ ad cā ticū ſobrietatis. ſicut ad potionē aq̄taȝ madidi nauſeāt Sȝ illa cū attuliſſȝ caniſtꝝ cū ſolēpni bus epul p̄guſtādis atqȝ largiēdis plus eē q̄ vinū potillū ꝓ ſuo palato ſatis ſobrio tpatū vn̄ digtionē ſumēt nō ponebat ⁊ ſi mlte eēnt

que illo mō videbant᷑ honorāde memorie de
fūctoꝝ: idē ipſū vinū qd vbiqȝ ponēt circūferre
bat: q̄ iā nō ſolū aq̄tiſſi⁹ · ſʒ et tepidiſſimo cū
ſuis pn̄tibꝫ p ſorbicōnes exiguas ptiret᷑: q2
pietatē ibi q̄rebat nō voluptatē Itaqȝ vbi cō
pit a p̄claro p̄dicatoꝛe atqȝ antiſtite pietatis
p̄ceptū eē iſta nō fieri nec ab eis q̄ ſobrie face
rēt · ne vlla occaſio ſe īgurgitādi daꝛ ebrioſ:
et q2 illa q̄ſi pntalia ſupſticōi gētiliū eēnt ſimi
ma: abſtinuit ſe libētiſſiē: ꝛ ꝓ caniſtro pleno
t̄renis fructibꝫ plenū purgatioibꝫ votis pe
ctus ad mēorias mr̄tiꝝ afferre didiceāt: vt ꝛ
qd poſſʒ daēt egētibꝫ: ꝛ ſic cōicatio dn̄ici coꝛ
poris illic celebraret᷑: cui⁹ paſſioīs imitacōe
īmolati ꝛ coꝛonati ſūt mr̄es Sʒ tn̄ videꝛ m̄
dn̄e ds me⁹ ꝛ ita ē in ɔſpcū tuo de hac re coꝛ
meū: n̄ facile foꝛtaſſe de hac āputā ɔſuetu
mrēm meā fuiſſe ceſſurā. ſi ab alio ꝓhibētur
quē nō ſic ambroſiū diligebat. ꝛ quē ꝓpt ſa
lutē meā maxie diligebat: eā vo ille ꝓpt ei⁹
r̄ligioſiſſimā ɔūſacōez q̄ in bonis opibꝫ tā fer
uēs ſpū freq̄ntabat ecc̄iaz. ita vt ſepe erūpēt
cū me vidēt in ei⁹ p̄dicacōez: ḡtulās m̄ q tale
matrē haberē. neſciēs qualem illa me filium
qui dubitabā de illis omnibꝫ: ꝛ inueniri poſ
ſe viā vite minime putabā Nec iā ingemiſce
bā orādo vt ſubuenires m̄: ſʒ ad q̄rendū intē
tus: ꝛ ad diſſerendū inq̄etus eāt aīm⁹ meus

Ipſūqȝ ambroſiū felicē q̄ndā hoīem ſcd'ȝ ſe-
culū opiabar: quē ſic tāte ptāte˛ honorarēt:
celibatus tm̄ eius mihi laborioſus videbat̃.
Q'd āt ille ſpei gererȝ. et adu̇ſus ipius excel
lētie temptamēta q̄d luctaminis hrēt. q̄d re
ſolaminis in adu̇ſis: ⁊ ocultū os ei⁹ qd' erat
in corde eiu˛ q̄m ſapida gaudia de pane tuo
ruminarȝ. nec conicē nouerā nec exptus erā:
nec ille ſciebat eſtus meos nec foueā pericli
mei Nō ei q̄rere ab eo poterā qd' volebā ſic
volebā: ſecludētib⁊ me ab eiu˛ aure atqȝ ore.
cateruis negocioſoꝝ hoīm: q̊rū īfirmitatib⁊
ſeruiebat Cū quib⁊ qn̄ nō erat. qd' p exiguū
tpis erat ā corp⁹ reficiebat necãrijs ſuſtēta
culis ā lcōe aīm. Sȝ cū legebat oculi ducebā
tur p paginas: ⁊ cor intellectū rimabat̃: vox
āt ⁊ ligua q̄eſcebāt Sepe cū adeſſem⁹. nō em̄
vetabat̃ quiſq̄ȝ ingredi ā ei venietes nūciari
mos erat: ſic eū legentē vidim⁹ tacite alit̓ nū
q̄m Sedētesqȝ in diuturno ſilētio. q̄s ei tā in
tēto eē onerī auderȝ: diſcedebam⁹ ⁊ coniectaba
mus eū puo ipſo tpe qd' repande menti ſue
nãciſceba² feriatū ab ſtrepitu cauſaꝝ alienaꝝ
nolle in alid' auocari: ⁊ cauē fortaſſe ne audi
tore ſuſpēſo ⁊ intēto ſi q̄ obſcuri⁹ poſuiſſʒ ille
q̄ȝ legerat. ⁊ iā exponē eſſʒ necē. ā de aliquib⁊
difficilioīb⁊ diſceptaē q̄ſtioīb⁊ atqȝ huic opi

tpib⁹ impēđ min⁹ q̄ꝫ vellet voluīnū euoluēt:
q̄ꝫ qm̄ ⁊ cā ſuādē vocis q̄ illi facillime obtūde
bat̄ poterat eē iuſtioꝛ cā tacite legēdi: q̄lꝫ tn̄
aīo id agēt· bono vtiqꝫ ille vir agebat: ſꝫ cer
te m̄ nulla dabat̄ copia ſciſcitādi q̄ cupiebā
de tā ſcō oꝛaculo tuo pectoꝛe illi⁹: niſi cū aliq̄d
breuit̄ eſſꝫ audiendū Eſtus āt illi mei ociosū
eū valde cui effūdent̄ reqrebāt: nec vnq̄ꝫ īue
niebāt· Et eū q̄dē in ꝓplo v̄bū veritatis rcē tra
ctantē oī die dn̄ico audiebā: ⁊ mag⁹ magiſqꝫ
mihi ↄfirmabat̄ oēs v̄ſutaꝝ calūpniaꝝ no-
dos quos illi deceptoꝛes nr̄i adu̇ſus diuinos li
bros īnectebāt poſſe diſſolui Vbi v̄o etiā ↄꝑi
ad imaginē tuā hoīeꝫ a te factū ab ſpūalib⁹
filiis tuis q̇s de mr̄e catholica p grām regn̄a
ſti n̄ ſic ītelligi vt hūani coꝛpis foꝛ te t̄miatū
crederēt atqꝫ cogitarēt: q̄ꝫ qm̄ q̄mo ſe hr̄et ſpi
ritalꝭ ſb̄a ne quidē tenuit̄ atqꝫ ī enigmate ſu
ſpicabar: tn̄ gaudēs erubui nō me tot ānos
adu̇ſus catholicā fidē· ſꝫ ↄ carnaliū cogitacōꝫ
figmēta latraſſe Eo quippe temerarius ⁊ īpi⁹
fuerā: q̄ꝫ ea q̄ debebā q̄rē° diſcē accuſādo dixerā
Tu eñ altiſſiē ⁊ ꝓxiē· ſecretiſſime ⁊ p̄ntiſſiē
cui mēbra nō ſūt alia maioꝛa ⁊ alia minoꝛa· ſꝫ
vbiqꝫ totus es ⁊ nuſq̄ꝫ locoꝝ es: nō es vtiqꝫ
foꝛma iſta coꝛpea: tn̄ feciſti hoīeꝫ ad imaginē
tuā: ⁊ ecce ipē a capite vſqꝫ ad pedes in loco ē

Cū g° neſcirē quō h̄ ſubſiſtēt imago tua: pul
ſans ꝓponerē quō credēdū eſſꝫ: nō īſultāˢ op
ponerē q̄re ita creditū eſſꝫ. Tāto igiᵗ acrioꝛ
cura ro debat intia mea q̄d certi ṫtinēm: q̄nto
me magis pudebat tādiu illuſū et deceptū ꝓ
miſſiōe certoꝝ pueili errore ⁊ aīoſitate tā mlta
īcerta q̄i certa garriſſe Qd em̄ falſa eēnt: po
ſtea m̄ claruit Certū tñ eāt ꝙ incerta eēnt. et
a me aliq̄n ꝓ certis hita fuiſſēt cū catholicā
tuā cecis ↄtētioībꝫ accuſarē: ⁊ ſi nondū ↄptā
vt v̄a docentē: nō tñ ea docentē q̄ g̃uiᵗ accu
ſabā. Itaqꝫ ↄfūdebar ⁊ ↄūtebar et gaudebā
d̄s meꝰ. ꝙ ecc̄a tua vnica corpꝰ vnici tui q̄ m̄
nomē xp̄i infanti ē inditū nō ſapēt infātiles
nugas: neqꝫ h̄ h̄rēt in doctrīa ſua ſana: ꝙ te
creatorē oīm in ſpaciū loci q̄ ꝗuiˢ ſūmū ⁊ āplū
tñ vndiqꝫ ṫmiatū mēbroꝝ hūanoꝝ figūa cō
trudēt Gaudebā etc̄ ꝙ vetera ſcp̄ta legis ⁊
ꝓphaꝝ iā nō illo oculo mihi legēda ꝓpnēntᵘ
q̊ āteavidebā² abſurda: cū arguebā tanq̄ ita
ſentiētes ſcōˢ tuos Deꝝ āt nō ita ſentiebāt Et
tanq̄ ṙgl̄aꝫ diligētiſſiē ↄmēdarꝫ. ſepe in ꝓpla
ribꝫ ſermonibꝫ ſuis dicentē ambroſiū letus
audiebā. littea ́ occidit ſp̄us autē viuificat:
cū ea q̄ ad litterā pūſitatē docere videbātur
remoto miſtico velamēto ſpiritaliṫ aperiret:
nō dicēs qd̄ me offenderꝫ: q̄muis ea diceret

que vtꝝ vera eēnt adhuc ignorarē. Tenebā
eīn cor meū ab oī aſſentiōe timēs p̄cipiciū: ⁊
ſuſpēdio mag⁹ necabar Volebā eīn eoꝝ que
nō viderē ita me certū fieri: vt certus eēm ꝙ
ſeptē et tria decē ſunt. Neqꝫ eīn tam inſan⁹
erā vt ne hoc quidē putarē poſſe ꝯprehēdi:
ſ; ſicut h̓. ita cetera cupiebā: ſiue corpalia q̄
corā ſenſibꝫ meis nō adeēnt: ſiue ſpiritalia de
quibꝫ cogitaꝛe niſi corpalit̓ neſciebā Et ſanai
credē° poterā: vt purgatior acies mētis mee
dirigeret̄ aliq̊ mō in veritatē tuā ſemp manē
tem ⁊ ex nullo deficientē: ſ; ſicut euenire aſſo
let vt malū mediaū exptus etiā bono timeat
ſe cōmittere: ita erat valitudo aīe mee. Que
vtiqꝫ n̄ credēdo ſanari nō poterat: ⁊ ne falſa
credēt curari recuſabat: reſiſtēs manibꝫ tuis
qui medicamēta fidei ꝯfeciſti ⁊ aſperſiſti ſup
morbos orbis terrarū: ⁊ tantā illis auctorita
tem tribuiſti Ex hoc tn̄ q̊ꝫ iam p̄ponēs doctri
nam catholicā modeſti⁹ ibi minimeqꝫ falla
citer ſentiebā iuberi vt crederet̄ qđ nō demō
ſtrabat̄: ſiue eſſ; q̊d. ſ; cui forte nō eſſ;. ſiue nec
q̊d eēt: qm̄ illic temeraria pollicitacōe ſciē cre
dulitatē irridei: ⁊ poſtea tā m̄lta fabuloſiſſiᵃ
⁊ abſurdiſſima. qꝛ demōſtrai nō poterāt cre
dēda īpari Deīde paulatī tu dn̄e manu mi
tiſſima ⁊ miſeicordiſſima ptractās ⁊ ꝯponēs

coꝛ meum ꝯſiderāti ꝙ̄ innumerabilia credere͂
que non viderem·neqȝ cum gererētur affuiſ=
ſem: ſicut tā mlta in hiſtoia gētiū· tā multa de
locis atqȝ vꝛbibꝫ q̄ nō viderā· tā mlta amicis
tā mlta medicis· tā mlta hoībꝫ alijs atqȝ alijs
q̄ n̄ crederēt' oīo in hac vita n̄l agerem': poſtre
mo ꝙ̄ inconcuſſe fide fixū retinerē de quibꝫ pn
tibꝫ ortus eēm: qđ ſcire nō poſſez· n̄ audiēdo
credidiſſez: pſuaſiſti m̄ nō q̄ crederēt libris tu
is quos tāta in oībꝫ fere gētibꝫ aucte fūdaſti· ſȝ
q̄ nō crederēt eē culpādos: nec audiēdos eē·
ſi q̄ forte m̄ dicerēt· vn̄ ſcit' illos libros vni'
veri ⁊ v̄acissimi dei ſpū eē hūano gn̄i miſtratos
Idipſū eī maxie credēdū eāt: qm̄ nulla pug
nacitas calūpnioſaꝝ q̄ſtionū p tā mlta q̄ le=
gerā int ſe ꝯfligentiū phoꝝ extoꝛquē m̄ potu
it. vt aliqn̄ nō crederē te eē q̄cq̄d eēs poſſes
qđ ego neſcirē à āmiſtracōez reꝝ hūanaꝝ ad
te ptinē· Sȝ id credebā aliqn̄ robuſti' aliqn̄
exili': ſp tn̄ credidi ⁊ eē te ⁊ curā nr̄i gerē: et
ſi ignoꝛabā vl' quid ſentiēdū eſſȝ de ſubſtātia
tua: vl' q̄ via ducēt à reducēt ad te Ideoqȝ cū
eēm' ifirmi ad inueniendā liquida rōe verita
tem· et ob h̄ nobis opus eēt auctoitate ſan
ctarū litteraꝝ: iam credē ceperā nullo modo
te fuiſſe tributurum tam excellentē illi ſcrip
ture per omēs iam terras auctoritatem: niſi
⁊ p ipāȝ tibi credi· et p ipām te q̄ri voluiſſes

Jam enī absurditatē que me in illis lr̄is sole
bat offēdē. cū m̄lta ex eis ꝓbabilit̄ exposita
audissē: ad sacrōꝝ altitudinē referebā. Eoqꝫ
mihi illa venerabilioꝛ ꝛ sacrosc̄ā fide dignioꝛ
appebat auctoitaˢ q̄ ꝛ oībꝰ ad legēdū eēt in
ꝓ̄ptu: ꝛ secreti sui dig̃tatē in ītellcū ꝓfūdi
oꝛe ſuaēt. v̄biˢ aptiſſimis. ꝛ hūilimo gn̄e lo
q̄ndi se cūctis p̄bēs. ꝛ exercēs ītencōez eoꝝ q̄
nō sunt leues coꝛde: et vt exciperet oēs pp̄lari
sinu. ꝛ p āgusta foꝛamina paucoˢ ad te trai
cerēt: m̄lto tn̄ pl'eˢ q̄ si nec si tāto apice auctoi
tatis emineret. nec turbas gremio sc̄e hūilita
tis hauriret Cogitabā h̄ ꝛ aderas m̄: suspira
bam ꝛ audiebaˢ me: fluctuabā ꝛ gubnabas
me Ibā p viā scli latā: nec deserebas Inhia-
bam honoribꝰ lucris ꝯiugio: ꝛ tu irridebas
Patiebar in eis cupiditatibꝰ amariſſimaˢ dif
ficultates: te ꝓpicio totāmagˢ q̄nto minꝰ sine
bas m̄ dulcescē quicq̄d nō eras tu. Vide dn̄e
coꝛ meū. q̄ voluisti vt h̄ recoꝛdarer ꝛ ꝯfiterer
tibi: nūc tibi inhereat aīa mea: q̄ de visco tā te
naci mortiˢ exuisti Qm̄ miseā erāt: ꝛ sensū vul
neris tu pūgebas: vt relictiˢ oībꝰ ꝯūtere' ad
te q̄ es sup oīa. et sine q̄ nulla eēnt oīa: ꝯūte
ret ꝛ sanaret' Qm̄ gᵒ miser erā: et q̄uo egisti
vt sentirē m̄seriā meā: Die illo q̄ cū parē reci
tare īpatoꝛi laudes q̄bꝰ pl'a mētirer. ꝛ mētiēti

fauereť ab ſciētib⁹ eaſqʒ curas anhelaret cor
meū· ꝛ cogitacōm tabificaꝝ febrib⁹ eſtuaēt:
traſiēˀ pvicū q̄ndā mediolanēſē aīaduṫi pau
perē mēdicū· iā credo ſaturꝝ· iocantē atqʒ letā
tē: ꝛ igemui Et locut⁹ ſū cū amicis q̄ mecū erāt
mltos doloēs īſaniaꝝ nr̄aꝝ: qꝛ oīb⁹ talib⁹ co-
natib⁹ nrīs q̄lib⁹ tūc laborabā ſb ſtimulꝭ cupi
ditatū· trahēs īfelicitatis mee ſarcinā ꝛ trahē°
exaggerās nil vellem⁹ alid n̄ ad ſecurā noticiā
ꝑuenie: q̄ nos mēdicus ille iā p̄ceſſiſſʒ nunq̄
illuc fortaſſe venturos Qđ em̄ iā ille paucꝭ ꝛ
emendicatis nūmulꝭ adeptus eāt ad hͦ ego tā
erūpnoſ āfractib⁹ et circuitib⁹ ambiebā: ad
leticiā ſcʒ tpalꝭ felicitatis Nō em̄ veꝝ gaudiū
hēbat: ſʒ ꝛ ego illꝭ ambicōib⁹ mlto falſi⁹ q̄re
bā Et certe ille letabať: ego anxi⁹ erā Secu
rus ille: ego trepid⁹ Et ſi q̄ſq̄ pcūctareť me
vtꝝ mallē exultare an metuē: rn̄derē exultaē
Rurſus ſi interogarʒ· vtꝝ me talē mallē qualꝭ
ille. an q̄lis ego tūc eēm: meip̄m curis timoib⁹
qʒ ɔfectū eligerē: ſʒ pūſitāte nūq̄ veritate. Ne
qʒ eī eo me ꝓponē illi debebā q̄ doctior erā qm̄
nō inde gaudebā: ſʒ placē inde q̄rebā hoīb⁹:
nō vt eos docerē. ſʒ tantū vt placerem· Prop
terea et tu baculo diſcipline tue cōfrigebas
oſſa mea· ¶ Recedant ergo ab anima mea:
qui dicunt ei. intereſt vnde quis gaudeat·

Gaudebat mēdicās ille vinolētia: tu gaudē
cupiebas glīa Qua glīa dn̄e. Que nō ē in te
Nā sic veꝝ gaudiū nō eāt: ita nec illa vā glīa:
⁊ āpli⁹ vtebat mentē meā. Et ille ipā nocte
digesturus erat ebrietatē suā: ego āt cū mea
dormierā ⁊ surrexerā. ⁊ dormitur⁹ ⁊ surrectu
rus erā Vide q̄t diebꝫ Interest vo vn̄ q̄s gau
deat: scio et gaudiū spei fidel' incōparabilr di
stat ab illa vaītate: ſʒ ⁊ tūc distabat int̄ nos
Nimirū quippe ille felicior erat: nō tm̄ ꝙ hy
laritate pfundebat᷑ cū ego curis euiscerarer:
veꝝ etiā ꝙ ille bene optādo acq̄siuerat vinū:
ego āt mētiendo q̄rebā cyphum. ¶ Dixi tūc
mlta in hac sentētia caris meis. Et sepe adū
tebā in hijs q̄uo mihi esset: ⁊ inueniebā male
mihi eē: ⁊ dolebā et cōduplicabā ipm̄ male.
Et si q̄d arrisisset pspeꝝ tedebat apprehēdē:
qꝛ pene pusq̄ teneret᷑ auolabat Cōgemisce
bam⁹ in hijs: q̄ sil' amice viuebam⁹ Et maxi
me ac familiarissiē cū alipio et nebridio ista
colloq̄bar: q̄rū alipius ex eodē q̄ ego erā or-
tus municipio parētibꝫ pmatib⁹ municipa
libꝫ me minor natu Nā ⁊ studuerat apd̄ me
cū in nr̄o docē cepi oppido ⁊ postea cartagie:
et diligebat mltū me. ꝙ ei bon⁹ et doct⁹ vide
rer: ⁊ ego illū propt̄ magnā vtutis indolem.
q̄ in nō mag̃ etate satis eminebat. Gurges

tn̄ morū carthaginēſiū q̄bꝰ nugatoria feruēt
ſpctācula obſorbueāt eū: in īſania circēſiū Sꝫ
cū in eo miſeābilit voluēt. ego āt rethoricā ibi
pfeſſꝰ pblica ſcolavtēr: nōdū me audiebat
vt mgr̄m: ppt q̄dā ſimltatē q̄ int me ⁊ prēm
eiꝰ eāt exorta Et ↄperā q circū exiciabilr ama
ret: ⁊ ḡuit āgebar. q tantā ſpē pditurꝰ vł ec
pdidiſſe iā videbatᷣ Sꝫ monēdi eū ⁊ aliq̄ co
hercōe reuocādi nulla erat copia: vł amicicie
beniuolētia. vł iure mgr̄ij. putabā ei eū de me
cū prē ſentiē: ille v̄o nō ſic erat Jtaqꝫ poſtpo
ſita in hac re prīs volūtate ſalutaē me cepat
veniēs in auditoriū meū ⁊ audire aliq̄d ⁊ ab
ire. Sꝫ enī de memoia mī lapſū erat agē cū
illo: ne vanoꝝ ludoꝝ ceco ⁊ p̄cipiti ſtudio tā
bonū interimēt ingeniū Veꝝ āt tu dn̄e. q̄ pſi
des gub̄naculꝭ oīm q̄ creaſti: n̄ eū oblitꝰ eās
futuꝝ inē filios tuos antiſtitē ſacr̄i tui Et vt
apte tibi tribuereᷣ eiꝰ correptio p me quidē
illā ꝫ neſcientē opatꝰ es Nā q̄dam die cū ſe
derē loco ſolito. ⁊ corā me adeēnt diſclpli: veīt
ſalutauit. ſedit: atqꝫ in ea q̄ ageban² intēdit
aīm. Et forte lectio in maībꝰ eāt: q̄ dū expo
nerē ⁊ optune m̄ adhibēda videᷓ ſilitu° circē
ſiū: q̄ illd̄ qd̄ īſinuabā ⁊ iocūdꝰ ⁊ planiꝰ fiēt:
cū irriſiōe mordaci eoꝝ q̄s illa captiuaſſꝫ inſa
nia Scis tu dꝰ noſter: q tūc de alipio ab illa

peſte ſanādo nō cogitauerim. At ille in ſe ra-
puit·meq; illd nō niſi propt ſe dixiſſe credi-
dit Et qd alius acipet ad ſuccēſendū m: ac
cepit honeſtus adoleſcēs ad ſuccēſendū ſibi
⁊ ad me ardētiꝰ diligendū Dixeras ei tu iam
olim: ⁊ inexueás lr̄is tuis Corripe ſapientē:
et amabit te At ego illū nō corripuerā. Sz
vtēs tu oībꝰ ⁊ ſciētibꝰ ⁊ neſciētibꝰ ordie quo
noſti·⁊ ille ordo iuſtus eſt· de corde ⁊ lingua
mea carbones ardētes opatus es: quibꝰ mē
tem bone ſpei adureres tabeſcentē ac ſanaés
Taceat laudes tuas q̄ miſeracōes tuaꝝ nō cō
ſiderat: q̄ tibi de medulliꝭ meis ꝯfitent͛ Etem̄
ille poſt illa v̄ba ꝓripuit ſe ex fouea tā alta
q̄ libent̄ demergebat͛: et cū miſerabili volup-
tate cecabat͛ Et excuſſit aīm forti tpantia: ⁊
reſilierūt oēs circenſiū ſordes ab eo: āpliꝰ q;
illuc nō acceſſit. Sz deinde prēm reluctātem
euicit: vt me mgr̄o vteret͛ Ceſſit ille: atq; cō
ceſſit Et audire me rurſus incipiēs illa mecū
ſupſticōe inuolutus eſt: amās in manicheis
ſuſtētationē ꝯtinētie quā verā et germanā eē
putabā Erat āt illa vecors ⁊ ſeductoria p̄cio
ſas aīas captas nondū v̄tutiꝭ altitudinē ſciē
tes tāgē: ⁊ ſupficie decipi faciles: ſꝫ tn̄ adum
brate ſilr̄ateq; v̄tutis Nō ſane relinqns incā
tatā ſibi a pntibꝰ terrenā viā romā p̄ceſſeāt

vt ius diſceret: ⁊ ibi gladiatorij ſpectaculi in
hyatu incredibili ⁊ incredibilit̃ abrept9 eſt
Cū eñ auerſaret̃ ⁊ deteſtaret̃ talia: quidā ei9
amici ⁊ cōdiſcipuli cū forte de prādio redeūti
bus p̃ui9 eſſʒ recuſantē vehement̃ et reſiſtētem
familiari violētia duxerūt in amphiteatrū·
crudeliū ⁊ funeſtoꝝ ludoꝝ diebꝫ h̄ dicētem.
Si corp9 meū in locū illū trahitis ⁊ ibi cōſti-
tuitis: nunq̄d ⁊ aīm ⁊ oculos meos in illa ſpectā
cula poteſtis intēdere? Adero itaqʒ abſens: ac
ſic et vos ⁊ illa ſup̲abo Quibꝫ auditis illi ni
hilo ſegni9 eū adduxerūt ſecū: idip̄m forte ex
plorare cupiētes vtꝝ poſſʒ efficere Quo vbi vē
tum ē et ſedibꝫ q̃bꝫ potuerūt locati ſūt: ferue
bāt oīa īmaniſſimis voluptatibꝫ Ille clauſis
foribꝫ oculoꝝ īterdixit aīo ne in tāta mala p
cederet: atqʒ vtinā ⁊ aures obturaſſʒ Nā q̊-
dā pugne caſu cū clamor ingēs toti9 ppli ve-
hemēter eū pulſaſſʒ: curioſitate victus ⁊ q̄ſi
paratus quicq̄d illd eēt ec viſu cōtēpnere ⁊ vincere
ap̲uit oculos: ⁊ p̲cuſſus eſt grauiore vulnere in
aīa q̃ȝ ille ī corpe quē cernere cōcupiuit: cecidit
qʒ miſerabili9 q̃ȝ ille· q̊ cadēte fact9 ē clamor q̄
p ei9 aures ītrauit: ⁊ reſerauit ei9 luīa vt eſſʒ
q̄ feriret̃ ⁊ deiceret̃ audax adhuc poti9 q̃ȝ for
tis aīm9: ⁊ eo īfirmior q̊ de ſe p̄ſūpſerat. q̄ de
buit de te Vt eī vidit illū ſanguinē imanitatē ſil

ebibit: ꝛ nō ſe aďůtit. ſ fixit aſpectū· et haurie
bat furias ꝛ neſciebat: ꝛ delcābat ſcelē certa
minis: ꝛ cruēta voluptate inebriabat Et nō
erat iā ille q̄ veneát: ſ vnꝰ de turba ad quā ve
nerat: ꝛ vus eoꝝ ſociꝰ a quibꝫ adductus erat
Q̄d plaꝰ Spcāuit. clamauit· exarſit. abſtu-
lit inde īſaniā q̄ ſtimularet redié: nō tm̄ cū ill
a quibꝫ pus abſtractꝰ ē: ſ etc p̄ ill ꝛ alios tra
hēs Et īde tū manu validiſſiā ꝛ miſcđiſſima
eruiſti eū tu: ꝛ docuiſti nō ſui hr̄e ſ tu fiduciā
ſ lōge poſtea Verūptn̄ iā h ad medicinā fu
turā in eiꝰ memoia reponebat Nā ꝛ illd q̄d
cū adhuc ſtudēt. iā me audiēs apud cartha
ginē· ꝛ medio die cogitaret in foro quod reci
taturus erat ſic̄ exerceri ſcolaſtici ſolēt: ſiuiſti
eū ꝯp̄hēdi ab edituis fori tanq̄ furē Nō ar
bitror aliā ob cām te pmiſiſſe d̄s nr̄: niſi vt
ille vir tātus futurꝰ iā incipet dicē· q̄ nō faci
le in ꝯgnoſcēdis cauſ hō ab hoīe dāpnādꝰ
eſſ temeraia credulitate Quippe an̄ tribunal
deābulabat ſolꝰ cū tabul ꝛ ſtilo Cū ecce ado
leſcens q̄dā ex nūo ſcolaſticoꝝ furverꝰ· ſecuri
clā cū lo apportās illo nō ſentiēte igreſſus ē ad
cācellos plūbeos q̄ vico argētaio deſup pmi
nerēt: ꝛ p̄cidē plumbū cepit Sono āt ſecuis
audito ſbmurmuauerēt argētarij q̄ ſubt erāt:
ꝛ miſerūt· q̄ apphenderēt quē forte īueniſſēt

Quoꝝ vocibꝰ auditis relicto instrumē toille diſceſſit: timēs ne cū eo teneret. Alipius aūt qui nō viderat intrantē: et exeuntē ſenſit. et ce leriꝰ vidit abeuntē. Et cām ſcire cupiēs igreſ ſus eſt locū: et iuentā ſecurim ſtās atqz admi rās ꝯſiderabat. Cū ecce illi q̄ miſſi erāt repiūt eū ſolū ferentē ferrū cuiꝰ ſonitu excitati vene rant: tenēt attrahūt: ꝯgregatis inq̄linis fori tanq̄ furē manifeſtū ſe ꝯprehēdiſſe gl'iabāt. et inde offerendꝰ iudicijs ducebat. Sz hatte nus docēdꝰ fuit. Statī em̄ dn̄e ſubueniſti ino centie: cuiꝰ teſtis eās tu ſolus. Cū em̄ duceret vel ad cuſtodiā vel ad ſupplicium: fit eis obuiā quidā architectꝰ cuiꝰ maxīa erat cura pblica rū fabricaꝝ. Gaudēt illi eū potiſſimū occur riſſe. cui ſolebāt in ſuſpicōem venīe ablatarū rerūqz periſſent de foro: vt q̄ſi tandē iam ille cognoſcēt a q̄bꝰ h̄ fierēt. Verū āt viderat hō ſepe alipiū in domo cuiuſdā ſenatoris ad quē ſalutandū ventitabat: ſtatiqz ꝯgnitū manū ap p̄hēſa ſemouit a turb. Et tāti mali cām q̄rēs quid geſtū eē audiuit: oēſqz tumultuātes q̄ aderāt et minaciꝰ fremētes iuſſit venīe ſecū. Et venerūt ad domū illiꝰ adoleſcētis: q̄ rē ꝯmiſe rat. Puer v̄o erat an̄ oſtiū et tā puꝰ eāt: vt ni hil exide dn̄o ſuo metuēs facile poſſz totū idi caē. Cū eo q̄ppe in foro fuit pediſſequꝰ puer:

quē poſtea q̄m recoluit alipi⁹ architecto inti
mauit At ille ſecurī demōſtrauit puero q̄rēs
ab eo cui⁹ eēꝫ Qr ꝯfeſtī nr̄āīq̄t Deinde inter
gatus: aꝑuit cet̄a Sic in illā domū trāſlata cā
ꝯfuſiſq; turbꝭ q̄ de illo triūphaē iā ceꝑant: fu
tur⁹ diſpēſator ṽbi tui ⁊ mlt̄aꝝ ī ecc̄a tua cāꝝ
examiātor expientior īſtructiorq; diſceſſit
Hūc g° rome īuenerā: et adheſit m̄ fortiſſi°
vīclo: mecūq; mediolanū ꝓfc̄us ē: vt nec me
deſerēt ⁊ de iure qđ didiceāt aliq̄d ageꝛ ẜm
votū mag⁹ pntū q̄ ſuū Et ibi iā aſſederat mirá
bili ꝯtinētia ceteris: cū ille magis miraret eos
q̄ auꝝ īnocētie ꝑponerēt Tēptata q̊ꝫ ē ei⁹ ido
les. nō ſolū illecebra cupiditatis: ꝫ ec̄ ſtimulo
mortis Rome aſſidebat comiti largicōm yta
licianaꝝ Erat eo tpe quidā potētiſſim⁹ ſena
tor cui⁹ ⁊ bn̄ficijs obſtricti mlt̄i ⁊ trore ſbditi
erāt: voluit ſibi licē neſcio q̄d ex more potētie
ſue: qđ eēꝫ p leges illicitū. Reſtitit alipi⁹: ꝓ
miſſū ē p̄miū. irriſit aīo. p̄tēte mine. calcauit:
mirātib⁹ oīb⁹ īuſitatā aīaꝫ q̄ hoīeꝫ tm̄ ⁊ īnua
bilib⁹ p̄ſtādi nocēdiq; modis. ingēti fama ce
lebratū vł amicū nō optarꝫ: vł nō formidarꝫ imi
micū Ipe āt iudex cui ꝯſiliari⁹ eāt. q̄uis ⁊ ipē
fieri nollet nō tn̄ apte recuſabat: ꝫ in iſtū cām
transferēs ab eo ſe nō pmitti aſſerebat: quia
⁊ reuera ſi ipē faceret iſte diſcedēt. Hoc ſolo
autem pene electus erat ſtudio litterario: vt

p̄cib9 p̄toiamis codices ſibi ɔficiēdos curarꝫ
Sꝫ ɔſulta iuſticia deliberacōem in meli9 v̄tit:
vtiliorē iudicās eq̄tatē q̄ ꝓhibebat᷑: q̄m ptā
tem q̄ ſinebat᷑ Paruū eſt h̄: ꝫ q̄ in p̄uo fidel
eſt ⁊ in m̄gno fidel ē Nec vllo mō erit inane
qđ de tue v̄itatis ore ꝓceſſit: ſi in iniuſto mā
mona fideles nō fuiſtis qđ veꝝ eſt q̄s credet
vob: ⁊ ſi in alieno fideles nō fuiſtis· qđ v̄r̄m ē
q̄s dabit vob. Tal ille tūc īhēbat m̄: meaūꝫ
nutabat in ɔſilio· q̄ſnā eēt tenēd9 vite mod9
¶ Nebridi9 etiā q̄ r̄licta p̄ria· vicīa cartagini
atqꝫ ip̄a carthagie. vbi freq̄ntiſſi9 eāt· r̄licto
p̄rno rure optio. relicta domo: ⁊ nō ſecutura
mrē. nullā ob aliā cām mediolanū veneāt: n̄
vt mecū viuerꝫ in flagrātiſſi° ſtudio v̄itati9 ⁊
ſapie Parit ſuſpirabat p̄itqꝫ fluctuabat bt̄e
vite inq̄ſitor ardēs: ⁊ q̄ſtio^m difficilliā ſcru
tator acerrimus || Et erāt ora egentiū: ino-
piam ſuā ſibimet iuicē anhelantiū: ⁊ a te ex-
pectātiū vt dares eis eſcā in t̄pe oportuno
Et in oī amaitu^e q̄ nr̄os ſc̄lares act9 ſeq̄bat᷑
de mia tua. ituētib9 nob finē cur ea patemur
occurrebāt tenebre: ⁊ auūſabam^r gemētes ⁊
dicebam9 Q̄n̄ diu h̄c. Et h̄ crebro diceba9:
et dicētes nō relinq̄bam9 ea: q2 nō elucebat
certū aliq̄d qđ illi relictis ap̄p̄hēdēm9 Et ego
maxie mirabar ſatagēs et recolēs q̄m longū

tps eſſ ab vndeuiceſi° ãno etatiꝰ mee q̊ feruẽ
ceꝑaʒ ſtudio ſapiẽ: diſponẽs ea iuẽta rliquẽ
oẽs vanaꝝ cupiditatũ ſpeꝰ ianes. ⁊ iſaiaꝰ mẽ
daces Et ecce iã tricenariã etatẽ gẽbã in eodẽ
luto heſitãs: auidita e fruẽdi pñtibꝫ fugiẽtibꝫ
⁊ diſſipãtibꝫ me: dũ dico craꝰ iueniã. ecce maĩ
feſtũ appebit ⁊ tenebo ⁊ ecce fauſtꝰ veiet ⁊ ex
ponꝫ oĩa O mḡni v achadeici: nl ad agẽdã vi
tã cti ꝯphẽdi ꝑt. Ymo q̃ramꝰ diligẽtiꝰ: ⁊ ñ de
ſpemꝰ Ecce iã nõ ſũt abſurda i libꝰ ecc̃aſticis
q̃ abſurda videbã: ⁊ pñt aliť atqꝫ hoẽſte itel
ligi ſfigã pedeꝰ in eo ḡdu. in q̊ puer a pñtibꝫ
poitꝰ erã: donec iueniať pſpicua vitas Sꝫ vbi
q̃reť. Q ñ q̃reť. Nõ vacat ãbroſio: nõ vacat
legẽ Vbi ipõꝰ codiceꝰ q̃rimꝰ. Vñ aũ qñ ꝯpamꝰ
A q̃bꝫ ſuimꝰ. Deputẽ tpa: diſtribuãt hoẽ:
ꝓ ſalute aĩe mḡ ſpeꝰ aboꝛta ẽ Nõ docꝫ catho
lica fideꝰ qd putabamꝰ: ⁊ verã accuſabaꝰ Ne
phas hñt docti eꝰ credẽ. deũ figũa hũani coꝛ
pis tmiatũ: ⁊ dubitamꝰ pulſaẽ q̊ apiã ceťa
Añ meidiaĩs hoĩs diſcipli ocupãt: ceťis q̃d
faciꝰ: cur nõ id agimꝰ. Sꝫ qñ ſalutamꝰ ami
coꝰ maioẽs: q̃ꝝ ſuffrḡijꝰ opꝰ hẽmꝰ. Qñ ꝑpa
mus: qd emãt ſcolaſtici. Qñ rpamꝰ nos ipõs:
rlaxã° aĩos ab ĩtencõe cuãꝝ. Peant oĩa: ⁊ di
mittamꝰ h vana ⁊ iania: ꝯfeãmꝰ nos ad ſolã
inq̃ſicõem veritatis Vita hec miſera eſt Moꝛs
incerta ſi ſubito obꝛepat: et quomodo hinc

exibim⁹: ⁊ vbi nob̄ diſcēda ſunt q̄ h̄ neglexi
mus: ac nō poti⁹ hui⁹ negligētie ſupplicia luē
da ſūt. Q̄d ſi mors ipa oēm curā cū ſenſu am
putabit ⁊ finiet. Ergo ⁊ h̄ q̄rendū. Sʒ abſit
vt ita ſit. Nō vacat: nō eſt inane. qd̄ tā emi
nens culmē auctoitatis xp̄iane fidei toto orbe
diffūdit. Nunq̄ tāta ⁊ talia p̄ nob̄ diuinitus
agerent: ſi morte corporis etiā vita aīe ɔſumeret.
Quid cūctam² igit̄. relicta ſpe ſcli ɔferre nos
totos ad q̄rendū deū ⁊ vitā btāʒ. Sʒ expecta:
iocūda ſūt et iſta: hn̄t nō puā dulcedinē ſuā
Nō facile ab eis p̄cidēda ē intētio: qꝛ turpe
eſt ad ea rurſū redire. Ecce iam q̄ntū ē ⁊ im
petret aliq̄s honor. Et qd̄ āplius in hijs de
ſiderādū. Suppetit amicorꝫ maiorꝫ copia: vt
nihil alid ⁊ mltū feſtiem⁹: vel p̄ſidat⁹ dari p̄t
⁊ ducēda vxor cū aliq̄ pecunia ne ſūptū nr̄m
g̃uet. Et ille erit mod⁹ cupiditatis. Multi mg̃ni
viri ⁊ imitatōe digniſſimi: ſapīe ſtudio cū ɔiu
gibꝫ dediti fuerūt. Cū h̄ dicebā ⁊ altnabāt hij
venti ⁊ impellebāt huc atqꝫ illuc cor meum:
trāſibant tp̄a ⁊ tardabā ɔūti ad dn̄m deū: ⁊
differebā de die in diē viuere in te: ⁊ nō differe-
bā q̄tidie in memetipō mori. Amās btāʒ vitā
Timebā illā in ſede ſua: ⁊ ab ea fugiēs q̄rebā
eā. Putabā eī me miſerū fore nimis: ſi femie pri
uarer āplexibꝫ. Et medicinā miſericordie tue

ad eandē infirmitatē ſanandā non cogitabā
q2 exptus nō erā: et ꝓpriaꝝ viriū credebā eē
ↄtinētiā quaꝝ mi nō erā ↄſci9: cū tā ſtult9 eēm
vt neſcirē ſicͣ ſcptū ē. neminē poſſe eē ↄtientē
niſi tu dedeis Vtiqȝ daēs ſi gemitu ītno pul
ſarē aure9 tuas: ⁊ fide ſolida in te iactarē curā
meā Prohibebat me ſane alipi9 ab vxoē du
cēda: cāns nullo mō nos poſſe ſecuro ocio ſil
in amore ſapiē viuē ſicͣ iā diu deſideraēm9: ſi
id fecīſſē Erat ei ipē in ea re eē tūc caſtiſſim9.
ita vt mirū eſſȝ: q2 vl experientiā ↄcubitus cepe
rat in īgreſſu adoleſcētie ſue. ȝ nō heſeāt: ma
giſqȝ dolueāt ⁊ ſpreueāt: ⁊ deīde iā ↄtinētiſſiē
viuebat Ego āt rīſiſtebā illi exēpli9 eoꝝ q̄ ↄiu
gati coluiſſēt ſapiāȝ ⁊ ꝓmeruiſſent deū: ⁊ ha
buiſſent fidelit ac dilexiſſent amicos. A q̄rū
ego quidē grāditate aī lōge aberā: ⁊ delcātus
morbo carnis mortifera ſuauitate trahebā ca
thenā meā ſolui timēs: ⁊ q̄ſi ↄcuſſo vulnē re
pellēs v̄ba bn̄ ſuadētis tanq̄ manū ſoluētis
Inſup eē ꝑ me ipſi q̊ȝ alipio loq̄batͬ ſerpēs:
⁊ innectebat atqȝ ſꝑgebat ꝑ līguā meā dul
ces laqueos in via e9: q̄bꝰ illi honeſti ⁊ expe
diti pede9 īplicaēntͬ cū ei me ille mirarē2 quē
nō puipēdēt ita herē viſco illius voluptatis
vt me affirmarē q̊ciēſcūqȝ īde int no9 q̄rem9
celibē vitā nullo mō poſſe degē atqȝ ita me de

fendere: cū illū mirantē viderē ⁊ dicerē multū
īterēē int̃ illd̃ qd̃ ip̃e rapti ⁊ furti expťus eſſꝫ
qd̃ pene iā nec meminiſſꝫ q̃dē atqꝫ ideo nulla
moleſtia facile ꝯtēpnēt: ⁊ delcātiōes ꝯſuetu
dinis mee ad q̃s ſi acceſſiſſet honeſtū nomē
mr̃imonij·nō eū mirai oportē cur ego illā vitā
neq̃rē ſpnē: cepat ⁊ ip̃e deſiderae ꝯiugiū: ne
q̃q̄m victus libidīe tal' voluptatis. ſꝫ curioſita
tis Dicebat ei ſcire ſe cupē q̃dnā eſſꝫ illd̃: ſine q̃
vita mea·q̃ illi ſic placebat·nō m̄ vita ſꝫ pena
videt̃ Stupebat ei lib ab illo vīculo aīm' ſer
uitutē meā: ⁊ ſtupēdo ibat in expiēdi cupidi
nē·vētur' in ipſā expientiā: atqꝫ inde fortaſſe
lapſuru' in eā q̄m ſtupebat ſuitutē: q̄m ſpō
ſionē volebat facē cū morte: ⁊ q̃ amat piculū·
īcidit in illd̃ Neutꝝ ei nr̃m ſic ē ꝯiugale dec'
in officiū regēdi mr̃imonij ⁊ ſuſcipiēdoꝝ libe
roꝝ ducebāt: n̄ tenuit Mag̃ āt ex p̄te atqꝫ
vehement' ꝯſuetudo ſaciāde īſaciabil' ꝯcupiē
me captū excruciabat: illū āt āmiratio capiē
dū trahebat Sic eram' donec tu altiſſiē nō
deſerēs humū nr̃ām. miſeāt9 miſeroꝝ ſbueni
res miri' ⁊ occultis modis Et īſtabat̃ īpigre
vt ducerē vxorē Jā petebā iam ꝓmittebat̃:
maxīe mrē dāte opam·q̃ me iā ꝯiugatū bap
tiſm' ſalutaīs abluēt. q̃ me indies gaudebat
aptai: ⁊ vota ſua ac promiſſa tua in mea fide

cõpleri aĩaduertebat ¶Cũ ſane ⁊ rogatu meo
⁊ deſiderio ſuo forti clamore cordis ab' te de
ꝓcaret' cotidie· vt ei ꝑ viſũ oñdẽs aliq̃d de fu
turo mr̃imonio meo: nunq̃ voluiſti Et vide-
bat q̃dã vana ⁊ fantaſtica· q̃ cogebat ĩpet'
de hac re ſatagẽtis hũani ſpũs : et narrabat
nõ cũ fiducia q̃ ſolebat cũ tu demõſtrabas' ei:
ꝫ ɔtẽpnẽs ea Diſcebat em̃ diſcernẽ ſe neſcio
q̊ ſapore· quẽ verb' explicare nõ poterat: q̃d
intereſſet int' reuelantẽ te· ⁊ aĩam ſuã ſomp
niantẽ Inſtabat' tñ ⁊ puella petebat': cuius
etas ferme biẽnio minor q̃ nubil' erat Et q̃a
ea placebat expectabat' Et mlti amici agita
ueram' aĩo: ⁊ colloq̃ntes ⁊ deteſtãtes turbu
lẽtas hũane vite moleſtias: pene iam firma
ueram' ẽmoti a turb' ocioſe viuẽ Id ociũ ſic
moliti: vt ſi q̃d hrẽ poſſem' ɔferrẽ' in medi
um vnãq; rẽ faĩliarẽ ɔflarem' ex oĩb': vt ꝑ
amicicie ſinceritatẽ ñ eſſꝫ aliud h' ⁊ alid illi':
ꝫ qd' ex cũctis fierꝫ vnũ ⁊ vniu̇ſũ ſingloꝝ eſſꝫ
⁊ oĩa oĩm cũ videmur nob' eẽ poſſe decẽ nos
ferme hoĩes in eadẽ ſocietate eẽntq; int' nos
ꝑdiuites rõmian' maxie ɔmuniceps nr̃: quẽ
tũc g̃ues eſtus negociorũ ſuorũ ad comitatũ
attraxerãt: ab ineũte etate m̃ faĩliariſſimus.
Qui maxie ĩſtabat huic rei: ⁊ magnã inſua
dẽdo hẽbet auctoritatẽ: ꝗ ãpla res eis mltũ

nobis vt bimi ãnui tanꝗ̃ ingratus oĩa neccã-
ria curarēt: ceteris q̃etis ¶ Sꝫ postea ꝙ̃ cepit
cogitaꝛ vtꝝ h̄ mlierculę sinerēt q̃s ⁊ alij nr̄m
iã h̄ebãt· ⁊ nos hr̄e volebam⁹: totũ illꝺ pla
citũ qꝺ bñ formabam⁹ dissiluit in maib⁹: at
qꝫ ꝯfractũ ⁊ abiectũ ē ¶ Inde ad suspiã ⁊ gemi
tus ꝯũtebam⁹ · ⁊ gressus ad seq̄ndas latas ⁊
tritas vias secli: q̃m m̄ste cogitacõ'es erãt i corde
nr̃o: ꝯsiliũ ãt tuũ manꝫ ieťnũ ¶ Ex q̊ ꝯsilio deri
debas nr̃a ⁊ tua p̄pabas: nob' datur⁹ escã in
oportuĩtate: ⁊ aptur⁹ manũ tuã atqꝫ ĩpletu
rus aĩas nr̃as bñdictõe ¶ Intẽa mea pc̃tã mlti
plicabant᷑: ⁊ auulsa a latē meo tanꝗ̃ ĩpedi-
mēto ꝯiugij cũ q̃ cubare solitus erã: cor vbi
adherebat ꝯscisũ ⁊ vulneratũ m̄ erat ⁊ trahe
bat sanguinē ¶ Et illa in affricã redieãt: vouēs
tibi aliũ se virũ nesciturã: relicto apꝺ me natu
rali ex illa filio meo ¶ At ego infelix nec femĩe
imitator· dilacõis ĩpaciēs· tanꝗ̃ post biēniũ
acceptur⁹ eã ꝙ̃ petebã: qꝛ nõ amator ꝯiugij
ꝫ libidĩs ꝓuus erã· ꝓcuraui aliã nõ vtiqꝫ ꝯiu
gem: q̃ tanꝗ̃ sustētaret᷑ ⁊ ꝓduceret᷑ vl' ĩteger
vl' anxior morb⁹ aĩe mee· satellitio ꝑdurãtis
ꝯsuetudĩs in regimē vxoris ¶ Nec sanabat᷑· vul
nus illud meũ· qꝺ prioris p̄cisione factũ fue-
rat: ꝫ post feruorē dolorēqꝫ acerrimũ putre
scebat· ⁊ q̃si frigidi⁹ ꝫ desperatius dolebat·

Tibi laus tibi gl̃ia: fons mīaꝝ· Ego fiebam
miſerior. ⁊ tu ꝓpinq̄or: aderat iamiāqꝫ dextra
tua ereptura me de ceno ⁊ ablutura me ⁊ ig=
norabā Nec me reuocabat a ꝓfūdiore volup
tatū carnaliū gurgite niſi metus mortis ⁊ fu
tui iudicij tui: q̄ p vaias q̄dē opiones nūq̄m
tñ reſiſtit de pectore meo Et diſputabā cum
amicis meis alipio et nebridio· de finibꝰ bo=
norū et maloꝝ epicorū accepturū fuiſſe pal
mā in aīo meo: niſi ego credidiſſeꝫ poſt mor
tem reſtare aīe vitā· et tract⁹ meritoꝝ: q̄d epi
cur⁹ credē noluit Et q̄rebā ſi eēm⁹ īmortales ⁊
in ꝑpetua corporis voluptate ſine vllo amiſſio
nis terrore viuerem⁹: cur nō eēm⁹ bti á q̄d aliud
q̄rēmus: neſciēs idipm̄ ad magnā miſeriā p
tinē· q̄d ita demerſus ⁊ cecus cogitare nō poſ
ſem lumē honeſtatis et g̃tiſſiē ā̄plectēde pul
chritudinis: quā nō vidit oculus carnis· ⁊ vi
detur ex aīo Nec ꝯſiderabā miſer ex q̄ vena m̄
manaret: ꝙ iſta ipā feda· tñ cū amicis dulcit
ꝯferebā: nec eē ſine amicis poterā btūs· ec̄ ſcḋm
ſenſū quē tunc hēbā in q̄ntalibꝰ affluēcia car
naliū voluptatū Quos vtiqꝫ amicos g̃tis di
ligebā: viciſſimqꝫ ab eis me diligi g̃tis ſentie
bā O tortuoſas vias Ve aīe audaci: q̄ ſpera
uit ſi a te receſſiſſꝫ ſe aliq̄d meli⁹ hituram: vſa
⁊ reuſa in tergū ⁊ in lateā ⁊ in vētrē Et dura

a miſerabilib⁹ erroribꝫ:⁊ ꝯſtituis nos in via
tua:⁊ ꝯſolaiˢ nos ⁊ dicis Currite:ego feram
et ego ꝑducam:et ibi ego feram.

Explicit ꝯfeſſionū beati Auguſtini Epi
liber ſextus Incipit liber ſeptimus.

IAm mortua erat adoleſcētia mea
mala ⁊ nephāda et ibam in iuuē
tutē:q̄nto etate maior.tāto vani-
tate turpior Q̄ cogitaē aliq̄d ſbe
miſi tale nō poterā:q̄le ꝑ hos oculos videi ſo
let Nō te cogitabā dˢ in figūa corpiˢ hūani:
ex q̄ audire aliq̄d de ſapīa cepi.ſꝫ h̄ ſp fugi:⁊
gaudebā me h̄ reꝑꝑeiſſe in fide ſpītal̄ mr̄iˢ nrē
catholice tue Sꝫ q̄d te alid̄ cogitarē nō occur
rebat Et conabar cogitare te hō ⁊ tal̄ hō ſu-
mū ⁊ ſolū ⁊ verꝫ deū:⁊ te icorruptibilē ⁊ iuio
labilē ⁊ incōmutabilē totis medull̄ credebā:
q̄ꝑ uiˢ q̄ꝫ neſciēs vn̄ ⁊ q̄uo:plane tn̄ videbā ⁊
certus erā id qđ corrūpi p̄t deti⁹ eē q̄ꝑ id qđ
nō p̄t:⁊ qđ violai nō p̄t incūctant̄ ꝑponebā
violabili:⁊ qđ nullā patit̄ ꝑmutacōeꝫ.meli⁹
eē q̄ꝑ id qđ mutai p̄t.clamabat violēt cor meū
adūſuˢ oīa fātaſmata mea:⁊ h̄ vno ictu cona
bar abigē circūuolantē turbā imūdiᵉ ab acie
mētiˢ mee Et vix dimota ī ictu ocli:ecce ꝯglo
bata rurſus adeāt.⁊ iruebat in aſpcūm meū

et obnubilabat eū:vt q̄uis nō formā hūani
corpis· corpeū tñ aliq̄d cogitare cogerer p
ſpacia locoꝝ:ſiue infuſū mūdo ſiue etiā extra
mundū p infinita diffuſū:etiā ipm̄ īcorrup=
tibile ⁊ īuiolabile ⁊ incōmutabile qđ corrup
tibili et violabili ⁊ cōmutabili ꝑponebā: qm̄
quicq̄d ꝑuabā ſpacijs talib⁹ nihil m̄ eē vide
bat᷑ Sʒ prorſu⁹ nihil nec inane quidē: tanq̄
ſi corp⁹ auferat᷑ loco ⁊ maneat loc⁹ oī corpe
vacuatus· ⁊ ṫreno ⁊ huīdo ⁊ aereo ⁊ celeſti:
ſʒ tñ ſit loc⁹ inani⁹ tanq̄ ſpacioſū nihil· Ego
itaqʒ incraſſatu⁹ corde nec m̄ metipī vł ipē cō
ſpicuus: quicq̄d nō p aliq̄nta ſpacia tēderet᷑
vł diffūderet᷑ vł ꝯglobaret᷑ vł tumēt vł tale
aliq̄d capet· ā cape poſſʒ· nihil prorſus eē ar
bitrabar Per q̄les em̄ formas ire ſolēt oculi
mei: p tales imagīes ibat cor meū Nec vide
bam hāc eandē intentōnem qua illas ipſas
imagines formabā non eē tale aliquid Que
tñ ipā⁹ nō formarʒ: ṅ eſſʒ mḡnū aliq̄d Ita eē
te vita vite mee grandē p īfinita ſpacia vndi
qʒ cogitabā penetrare totā mūdi molē: ⁊ ex̄
eā quaq̄ vſū p imēſa ſine ṫmino· vt hrēt te
ṫra· hrēt celū hrēnt oīa: ⁊ illa finirētur in te:
tu āt nuſq̄m̄ Sic aūt luci ſol᷑ nō obſiſterʒ cor
pus aeris h⁹ q̄ ſup̄ terrā eſt· q̄min⁹ p eū trai
ceret᷑ penetrās eū· nō dirūpēdo ā ꝯcidēdo ſʒ

implēdo eū totū: ſic tibi putabā nō ſolū celi ꝛ
aeris ꝛ maris ſꝫ etiā tre corp⁹ puiū: ꝛ ex oibꝫ
maximis mīmiſqꝫ ptibꝫ penetrabile ad capi
endā pñtiā tuā occulta iſpiracōe intrinſec⁹ ꝛ
extrinſecꝰ āmiſtrantē oia q̄ creaſti Ita ſuſpi
cabar: qꝛ cogitaē alid nō poterā: nā falſū eāt
Illo eī mō maior ps tre maiorē tui ptē hrēt
ꝛ minorē mior. atqꝫ ita te plena eēnt oia: vt
āplius tui capet elephāti corp⁹ q̄ꝫ paſſeris.
qm̄ eſtꝫ iſto grādi⁹. grādiorēqꝫ ocuparꝫ locū:
atqꝫ ita fruſtatī ptibꝫ mūdi mḡnis mḡnas.
breuibꝫ breueꝰ ptes tuas pñtes facēs ¶ Nō
es āt ita Sꝫ nondū illuīaueras tenebras me
as. Sat erat mī dñe adūſuꝰ illos deceptos et
deceptores et loq̄ces mutos: qm̄ nō ex eis ſo
nabat v̄bū tuū: ſat erat g° illd qd iā diu ab
uſqꝫ carthagīe a nebridio ꝓponi ſolebat Et
oēs q̄ audieām⁹ ꝯcuſſi fuim⁹ Qd eāt tibi fa
ctura neſcio q̄ gēs tenebraꝝ q̄m ex adūſa mo
le ſolēt opponē: ſi tu cū ea pugnaē voluiſſes?
Si eī rñdēꝛ aliq̄d fuiſſe nocituā: violabil̄ tu
ꝛ corruptibil̄ foēs Si āt nl ea nocē potuiſſe
diceret: nulla afferret cā pugn̄di: ꝛ ita pug
nandi vt quedā porcio tua ꝛ membꝝ tuū vl̄
proles de ipa ſubſtātia tua miſceret aduer=
ſis poteſtatibꝫ et nō a te creatis naturis: at=
qꝫ in tm̄ ab eis corrūpet ꝛ ꝯmutaēꝛ in deti⁹

vt a btitudine in miſeriā verteret᷑ ⁊ indigerꝫ auxilio q̇ erui purgariq; poſſꝫ: ⁊ hāc eē aīaꝫ qui tuus ꝟmo ſeruiēti liber. ⁊ ↄtaminate pur⁹ et corrupte integer ſubueniretꝫ Sꝫ ⁊ ipſe cor- ruptibil᷑: quia ex vna eadēq; ſb̄a Itaq; ſi te q̄cquid es. i. ſb̄aꝫ tuā icorruptibilē dicerēt: falſa illa eē oīa ⁊ execrabilia. Si āt corrupti bilē: idipſū iā falſū ⁊ ꝓma voce abhoiandū Sat eát ergo iſtud adúſus eos oīmodo euo mēdos a ꝓſſura pectoris: qꝛ nō hēbant qua exirēt ſine horribili ſaclegio cordis ⁊ ligue: ſentiēᵒ de te oīa iſta ⁊ loq̄ndo ⸿ Sꝫ ⁊ ego ad huc q̄ꝟuis incōmutabilē ⁊ incontūtibilē ⁊ nul la ex ꝑte mutabileꝫ dicerē. firmeq; ſentirem dn̄m nr̄m deū verꝫ. q̇ feciſti nō ſolū aīas nr̄as. ſꝫ etiā corpa nr̄a: nec tm̄ nr̄as aīas ⁊ corpa. ſꝫ et oēs ⁊ oīa: nō tenebā explicitā et enodatā cām mali queq̄; tn̄ eſſꝫ Sic eā q̄rendā vide bā: vt nō ꝑ illū ↄſtringerer deū incōmutabi lem mutabilē credē: nec ipe fierē qđ q̄rebā. Itaq; ſecur⁹ eā q̄rebā ⁊ certus nō eē verꝫ qđ illi dicerēt q̇s toto aīo fugiebā: qꝛ videbam q̄rendo vn̄ malū repletos malicia: q̇ opina- rent᷑ tuā poti⁹ ſb̄aꝫ eē male pati. q̄ꝟ ſuā male facē ⸿ Et intēdebā vt cernerē. qđ audiebā. liberꝫ volūtatis arbitriū cām eē vt malū face rem⁹: ⁊ rectū iudiciū tuū vt patémur: et eā

liquide cernere nō valebā· Itaqȝ aciem men
tis de pfūdo educē conatus mergebar iteꝝ:
et ſepe conatus mergebar iterū atqȝ iterum
Subleuabat eī me in lucē tuā: qꝛ tam ſciebā
me hrē volūtatē ꝙ me viuere Itaqȝ cū aliq̄d
vellē aut nollē· nō aliud q̄m me velle ac nolle
certiſſim⁹ erā: et ibi eē cām pcī mei. iāiamqȝ
aīaduertebā: qđ autē īuitus facerē pati me
potius ꝙ facere videbā Et id nō culpā. ſȝ pe
nam eſſe iudicabā: q̄ me nō iniuſte plecti te
iuſtū cogitās cito fatebar Sȝ rurſus dicebā
Quis fecit me? Nōne deus me⁹: nō tm̄ bon⁹
ſed ipſū bonū? Vn̄ igit̄ mihi male velle ⁊ bn̄
nolle: vt eſſȝ cur iuſte penas luerē? Quis in
me h̄ poſuit ⁊ inſeruit m̄ plantariū amaritu
dinis: cū totus fierē a dulciſſi° deo meo? Si
diabol⁹ auctor: vn̄ ipē diabol⁹? Qđ ſi ⁊ ipē
pu'erſa volūtate ex bono āgelo diabol⁹ fcūs
eſt: vn̄ ⁊ in ipō volūtas mala q̄ diabol⁹ fierꝫ:
qn̄ totus āgelus a ꝯditore optīo fcūs eſſȝ bo
nus? Hijs cogitacōibꝫ deꝑmebar iterū ⁊ ſuf
focabar: ſȝ nō vſqȝ ad illū īfernū ſeducebar
erroꝛis vbi nemo tibi ꝯfitet̄: dū tu poti⁹ mala
pati ꝙ hō facē putat̄ Sic eī nitebar īuenire
cetā vt iam īuenerā meli⁹ eē īcoꝛruptibile ꝙ
coꝛrupti°: ⁊ ido te q̄cq̄d eēs eē īcoꝛruptibilē
ꝯfitebar Neqȝ eī vlla aīa vnq̄ potuit poterit

re cogitarē aliq̄d qđ ſit te meli⁹: q̄ ſūmū ⁊ op
timū bonū es Cū āt veriſſimē atq₃ certiſſimē icor
ruptibile corruptibili ꝓponat̃ ſicͨ iā ego ꝑpo
nebā: poterā iam cogitacōe aliq̄d attigē qđ
eſſ₃ meli⁹ đo meo: n̄ tu eēs icorruptibil̃ Ubi
igit̃ videbā icorruptibilē corruptibili ꝑferē-
dū eē· ibi te q̄rē debā: atq₃ inde aduertē vbi ſit
malū: id ē vñ ſit ip̄a corruptio q̄ violari ſba
tua nullo mō p̄t Nullo em̄ prorſu⁹ mō vio-
lat corruptio deū nr̄m: nulla volūtate. nulla
necītate· nullo iprouiſo caſu: qm̄ ipſe eſt đs:
et qđ ſibi vult bonū eſt· ⁊ ip̄e eſt idē bonum·
Corrūpi āt nō eſt bonū· Nec cogeris iuitus
ad aliq̄d: q₂ volūtas tua nō eſt maior q̄ po
tentia tua Eſſ₃ āt maior: ſi teip̄ō tuip̄e maior
eēs Etem̄ volūtas ⁊ potētia dei· đs ipſe ē Et
q̄d iprouiſū tibi: q̄ noſti oia. Et nulla natuā
eſt: niſi q₂ noſti eā Et vt q̄d mlta dicim⁹ cur
nō ſit corruptibil̃ ſba q̄ đs ē. qn̄ ſi h̃ eſſ₃· nō
eſſ₃ đs. Et q̄rebā vñ malū ⁊ male inq̄rebā: ⁊
in ip̄a inq̄ſicōe mea nō videbā malū· Et ꝯſti
tuebā i ꝯſpcū ſpūs mei vniuſā creaturā: q̄cq̄
in ea cernē poſſum⁹· ſicuti eſt t̃ra ⁊ mare· aer
⁊ ſyderā· et arbores ⁊ aīalia mortalia. ⁊ quicq̄t
in ea nō videm⁹ ſicut firmamentū celi: inſup
et oēs angelos ⁊ cūcta ſpiritalia eius: ſed
etiā ipſa quaſi corpora eſſent · locis et locis

ordinauit imaginatio mea. Et feci vnā maſ-
ſam grandē. diſtinctā gnibꝫ corpm creaturā
tuā. ſiue q̄ vera corpa erāt. ſiue q̄ ipe pro ſpū
alibꝫ finxerā: et eā feci grandē. nō q̄nm erāt qd
ſcire nō poterā. ſꝫ q̄ntū libuit vndiqꝫ verſum
ſane finitā: te aūt dn̄e ex oī pte ambientē et
penetrantē eā. ſꝫ vſquequaqꝫ infinitū. Tanq̄ ſi
mare eſſꝫ vbiqꝫ et vndiqꝫ p imenſa ſpacia īfi
nitū ſolū mare: et h̄ret ītra ſe ſpongiā q̄mlibꝫ
magnā et finitā tn̄: et plena eſſꝫ vndiqꝫ ſpon
gia illa ex ōni ſua pte ex īmenſo mari: ſic cre
aturā tuā finitā te infinito plenā putabā: et
dicebā. Ecce de⁹. et ecce q̄ creauit de⁹. et bon⁹
ds: atqꝫ hijs validiſſiē lōgiſſimeqꝫ p̄ſtātior:
ſꝫ tn̄ bon⁹ bō creauit: et ecce q̄uo ambit atqꝫ
īplet ea. Vbi gº malū et vn̄: et q̄ huc irrepſit?
Que radix eius: et qd ſemen ei⁹? An oīo nō
eſt? Cur gº timem⁹: et cauem⁹ qd nō ē? Aut
ſi inanit timem⁹: certe vł timor ipe malū eſt:
q̄ icaſſū ſtimula͛ et excruciat͛ cor. Et tāto gra
uius malū: quāto nō eſt qd timeam⁹ et time
mus. Idcirco autē eſt malū qd timem⁹: aut
hoc malū eſt qꝛ tiemus. Vnde eſt igit͛? Qm̄
deus fecit hec oīa: bonu⁹ bona. Maius quidē
et ſūmū bonū: minora fecit bona. Sꝫ tn̄ et cre-
ans et creata: bō ſūt oia. Vn̄ ē malū? An vn̄
fecit ea. materies aliq̄ mala erāt: et fōrmuit atqꝫ

ordinauit eam ſed reliquit aliquid in illa qd in bonū nō ɔuerteret. Cur ꝛ hoc. An impotens erat totā vertē ꝛ ɔmutare vt nihil mali remanēt: cū ſit oīa potēs. Poſtremo cur idē facē aliqd voluit: ac nō poti⁹ eadē oīpotētia fecit vt nulla eſſʒ oīno. Aut vō exiſtē poteāt ɔtra e⁹ volūtatē. Aut ſi etna eāt. cur tādiu p īfinita retro ſpacia tpm ſic eā ſiuit eē: ac tāto poſt placuit aliqd ex ea facē. Aut iā ſi aliqd ſubito voluit agē: h̄ poti⁹ agēt oīpotēs vt illa nō eſſʒ: atqʒ ipē ſolus eſſʒ totū verū ꝛ ſūmū ꝛ īfinitū bonū. Aut ſi nō eāt bn̄. vt nō aliqd boni eē fabricaret et ɔdēt q̄ bon⁹ eāt illa ſublata ꝛ ad nihilū ṙdacta materie q̄ mala eāt: bonā ipſe īſtituēt vn̄ oīa crearet. Nō em̄ eſſʒ oīpotēs ſi ɔdē nō poſſʒ aliqd boni: niſi ea q̄ ipē nō ɔdideāt adiuuaret materia. Talia voluebā pectore miſero ingrauidato curis mordaciſſimis de timoē mortis: ꝛ nō īuēta veritate ſtabilit tn̄ herebat in corde meo in catholica ecc̄a fides xp̄i tui dn̄i ꝛ ſaluatoꝛ nr̄i: in mltis q̄dē adhuc īformis ꝛ p̄ter doctrīe normā fluctuās. Sʒ tamē non eā relinquebat aīm⁹: ymmo indies magis magiſqʒ imbibebat eam: ꝛ iā mathematicoꝝ fallaceſ diuinacōes ꝛ ipia deliramēta reiecerā. Cōfiteant etiā hinc tibi de intimis viſceribꝫ aīe mee miſeracōes tue

deus meus: tu em̄ tu oīno nam quis alius a morte oīs erroris reuocat nos· niſi vita que mori neſcit: ⁊ ſapiēcia mētes indigētes illuiꝰ nans nullo indigēs luīne: q̄ mūdus admini ſtrat· vſq3 ad arboꝝ volatica folia Tu ꝓcura ſti puicacie mee q̄ obluctatus ſū vindiciano acuto ſeni et nebridio adoleſcēti mirabil' aīe: illi vehemēter affirmāti· huic cū dubitacōne quidē aliq̄ ȝ tn̄ crebro dicenti· nō eē illā artē futura ꝓuidēdi coniecturas āt hoīm ſepe hrē vim ſortis· ⁊ mltā dicēdo dici pleraq3 ventura neſciētibꝰ eiꝰ q̄d dicerēt· ȝ in ea nō tacē° incur rētibꝰ: ꝓcuraſti ergo tu hoīez amicū nō quidē ſegnē ꝯſultorē mathematicorū: nec eas lrās bene callentē· ȝ vt dixi ꝯſultorē curioſū: ⁊ tn̄ ſcientē aliq̄d qd a prē ſuo ſe audiſſe dicebat: qd q̄ntū valerz ad illius artis opinionē euer tendā ignorabat Hijs g° vir noie firminꝰ li beralit' inſtitutꝰ ⁊ excultꝰ eloq̄a cū me tanq̄ cariſſimū de q̄buſdā rebꝰ ſuis in q̄s ſecularis ſpes eiꝰ intumuerat ꝯſulēt q̄d m̄ h'm ſuas q̄s ꝯſtellacōes appellāt vidēt: ego āt q iā de hac re in nebridij ſentetiā flecti cepam. nō quidē abnuerē comicē ac dicere qd mutāti ocurre bat: ȝ tn̄ ſubicē ꝓpe iā eſſe m̄ pſuaſū ridicula illa eē ⁊ inania Tū ille narrauit m̄ prēm ſuū fuiſſe libroꝝ taliū curioſiſſi'm ⁊ hūiſſe amicū eq̄

illa ſimulq; ſectantē: q̄ pari ſtudio ↄ collacōe flagꝰbāt in eas nugas igne cordis ſui: ita vt mutoꝝ q̊q; aīaliū ſi q̄ domi pareret obſuarēt momēta naſcētiū: atq; ad ea celi poſicōe; no tarēt: vn̄ illiꝰ q̄i artis expimēta colligēnt Ita q; dicebat audiſſe ſe a prē ſuo ꝙ cū eiuſdē fir mini pgnās mr̄ eēt· ec illiꝰ prīi amici famla q̄dā pit vtēo grādeſcebat: qd latē nō potuit dn̄m q̄ ec canū ſuaꝝ ptus examīantiſſiā dili gētia noſſe curabat: atq; ita fcm eē vt cū iſte ↄiugis ille āt āncille dies ↄ hoāꝛ minutioreſq; horarū articulos cautiſſiā obſuacōe nūarēt enixe eēnt ambe ſil': ita vt eaſdē ↄſtellacōes vſq; ad eaſdē minutias vtriq; naſcēti facē co gēnt: iſte filio ille ſuulo Nā cū mlīēs pturiē cepiſſent: indicauerūt ſibi ambo q̄d in ſua cu iuſq; domo agereꝫ Et pauerīt q̊s ad ſe īuicē mitterēt: ſil' vt natū qd pturiebatꝫ eēt cuiq; nunciatū Qd tn̄ vt ↄtiuo nūciareꝫ tanq̄ in rgno ſuo facile efficerēt: atq; ita q̄ ab alteru tro miſſi ſūt· tā ex pibꝰ domoꝝ intuallis ſibi obuiā fcōs eē dicebāt: vt aliā poſicōe; ſydeꝝ aliaſq; pticulas momētoꝝ neuē eoꝝ notare ſinereꝫ· Et tn̄ firminꝰ amplo apd ſuos loco natus dealbatiores vias ſeculi curſitabat: au gebatur diuicijs: ſublimabatꝫ honoībꝰ Ser uus autem ille condicōis iugo nullatenus

relaxato dn̄is ſeruiebat: ipſo indicante qui
nouerat eū Hijs itaqꝫ auditis ⁊ creditis tal̄
quippe narrauerat oīs illa cōluctatio mea re
ſouluta cōcidit Et p̄mo firminū ip̄m conat⁹
ſum ab illa curioſitate reuocare: cū dicerē cō
ſtellacōnibꝫ eius inſpectis vt vera ꝓnūciarē.
debuiſſe me vtiqꝫ vidē ibi ꝑntes int̄ ſuos eē
p̄marios nobilē familiā ꝓprie ciuitatis: nata
les ingenuoꝝ honeſtā educacōem liberaleſqꝫ
doctrīas At ſi me ille ſeru⁹ ex hijſdē ꝯſtella
tioībꝫ q̄ ⁊ illius ipē eēnt ꝯſuluiſſent vt eidē
q̄ꝫ vera ꝓferrē: debuiſſe me rurſus ibi videre
abiectiſſimā familiā. ꝯdicōem ſeruilē: ⁊ ceťa
lōge a prioribꝫ aliena. longeqꝫ diſtātia Vn̄
aūt fieret vt eadē inſpiciēs diuerſa dicerē: ſi
vera dicerē: Si āt eadē dicerē: falſa dicerem.
Inde certiſſime collegi: ea q̄ vera ꝯſideratis cō
ſtellacōnibꝫ dicēnt᷑. nō arte dici ſʒ ſorte Que
aūt falſa: nō artis impicia ſʒ ſortis mēdatio.
Hinc āt accepto auditu ip̄e meaū talia ru
minādo ne q̄s eorūdeꝫ deliroꝝ q̄ talē q̄ſtū ſeq̄
rent᷑ q̄s iamiāqꝫ īuadē atqꝫ irriſos refellē cu
piebā. m̄ ita reſiſtēt q̄ſi á firmin⁹ m̄. á illi pať
falſa narraueit: intēdi ꝯſideracōem in eos q̄
gemini naſcunt᷑: q̄rū pleiqꝫ ita p⁹ īuicē fūdūᷓ
ex vtō: vt puū ip̄m tpi⁹ intuallū q̄ꝑtāꝫ vī in
reꝝ natura hrē ꝯtendant Colligi tn̄ hūana

obſeruatōe nō poſſit: lr̃iſqꝫ figr̃i oīo nō vale
at q̃s mathematic⁹ īſpaūt⁹ ē vt v̾a ꝓnūciet ⁊
nō erūt v̾a: qꝛ eaſdē lr̃as īſpiciēs eadē debuit
dicē de eſau ⁊ iacob: ſ; nō eadē vtriqꝫ acciderīt
Falſa g° dicēt. ą̃ ſi vera diceret· nō eadē dicēt:
ą̃ eadē īſpiceret; Nō g° arte ſ; ſorte vera diceret;
¶ Tu eñ dn̄e iuſtiſſiē modeātor vniūſitatis
ꝯſulētib⁹ ꝯſultiſqꝫ neſciētib⁹ oculto inſtictu
agis: vt dū q̃ſqꝫ ꝯſulit h̾ audiat qḋ eū oportꝫ
audiē ocultis meītis aīaꝝ ex abyſſo iuſti iu
dicij tui: cui nō dicat hō q̃d eſt h̾ vt q̃d eſt h̾
nō dicat: hō eſt eñ Iā itaqꝫ me adiutor me⁹
illis vinculꝭ ſolueras: ⁊ q̄rebā vn̄ malū: ⁊ nō
erat exitus. Sꝫ me nō ſinebas vllis fluctib⁹
cogitacōnis auferri ab ea fide· q̃ credebam et
eē te· ⁊ eſſe incōmutabilē ſubſtantiā tuā: ⁊ eē
de oīb⁹ curā ⁊ iudiciū tuū: ⁊ in xp̄o filio tuo
dn̄o nr̄o. atqꝫ in ſcriptur̾ ſāctis. q̃s eccl̾ie tue
catholice ꝯmēdaret auctoitas· viā te poſuiſſe
ſalutis hūane ad eam vitā q̄ poſt hāc mortē
futurā eſt. ¶ Hijs itaqꝫ ſaluis atqꝫ incōcuſſe
roboratis in aīo meo: eſtuāſ q̄rebā vn̄ ſit ma
lum Que illa tormēta pturiētis cordis mei:
q̄ gemit⁹ d̾s me⁹? Et ibi erāt aures tue neſci
ente me: ⁊ cū in ſilētio fortit̾ q̄rerē magne vo
ces erāt ad miām tuā tacite ꝯtricōnes aī mei
Tu ſciebas quid patiebar ⁊ nullus hominū

Quantū em̄ erat: qđ inde digĕbaẗ p linguā meā in aures fāiliariſſimoꝝ meoꝝ. Nunq̄d totuˢ tumult⁹ aīe mee. cui nec tpa nec os meū ſufficiebat ſonabat eis. Totū tn̄ ibat in auditū tuū qđ rugiebā a gemitu cordis mei: et an̄ te eát deſideriū meū: ꝛ lumē ocłoꝝ meorū nō erat meū Intus ei eát: ego āt foras Nec in loco illđ At ego intēdebā in ea q̄ locis ꝯtinent: ꝛ nō ibi īueniebā locū ad reqeſcendū. Nec ꝛ̄cipiebāt me iſta vt dicerē ſat eſt. ꝛ bn̄ eſt: nec dimittebāt redire vbi m̄ ſatis bn̄ eſſꝫ Supior ei erā iſtis: te v̄o īferior Et tu gaudiū veꝝ m̄ ſbito tibi: ꝛ tu m̄ ſubieceás. q̄ infra me creaſti Et h̄ erat rc̄m tpamēᵐ. ꝛ media regio ſalutiˢ mee: vt manerē ad imaginē tuā: ꝛ tibi ſuiēs dn̄arer corpi. Sꝫ tū ſupbie ꝯtra te ſurgerē et currerē adu̓ſus dn̄m in ceruice craſſa ſcuti mei: ꝛ ec̄ iſta īfima ſup̄ me fc̄a ſūt. ꝛ p̄mebāt: ꝛ nuſq̄ eát laxamētū ꝛ ꝛ̄ſpiamentū Spa ocurrebāt vndiqꝫ aceruati ꝛ ꝯglobati cernēti: cogitāti āt imagines corpm ipē oppone bāᶻ redeūti: qi dicēᶻ. Q̊ is īdigne ꝛ ſordide. Et h̄ de vulnē meo creuerāt. qꝛ huīliaſti tā q̄ vulneratū ſupbū: ꝛ tumoē meo ſepabar abs te: ꝛ nimis īflata facieˢ claudebat oculos meos Tu v̄o dn̄e ietnū manes: ꝛ nō ietnū iraſceris nob: qm̄ miſcát⁹ es t̄rā ꝛ cinerē Et placuit

in ↄſpectu tuo reformare deformia mea: ⁊ ſti
mulis internis agitabas me. vt īpaciēs eēm:
donec mihi p interiorē aſpectū certus eſſem
Et reſidebat tumor meꝰ ex occulta manu me
dicīe tue: aciesqꝫ ↄturbata ⁊ ↄtenebrata mē
tis mee acri collirio ſalubriū doloꝝ meoꝝ de
die in diem ſanabatᷣ Et pᵒ volēs oñdē mihi
quia reſiſtas ſupbis· hūilibꝫ āt des grām· et
q̄nta miſcdia tua demōſtraſti hoībꝫ viā hui-
litatis. qđ v̄bū tuū caro fc̄m eſt. et habitauit
inter hoīes: ꝓcuraſti mihi p quendā hoīem
īmaniſſimo typo turgidū q̊ſdā platonicorū
libros ex greca lingua in latinā verſos Et ibi
legi nō quidē hijs verbis. ꝫ hoc idē oīno mł
tis et multiplicibꝫ ſuaderi racōnibꝫ qđ in p̄n
cipio erat verbū. et verbū erat apud deum· ⁊
deus erat verbū. hoc erat in principio apud
deum: oīa p ip̄m facta ſūt et ſine ip̄o factū
eſt nihil: qđ factum eſt in eo vita eſt· et vita
erat lux hoīm· ⁊ lux in tenebris lucet· ⁊ tene
bre eam nō ↄprehēderunt: et quia aīa hoīs
q̄muis teſtimoniū phibeat de lumine nō eſt
tñ ip̄a lumē ſed verbū dei: deus eſt lumē veꝝ·
qđ illuīat omnē in hunc mundū: ⁊ qꝛ in hoc
mūdo erat ⁊ mūdus p eū fcūs eſt· ⁊ mūdꝰ eū
nō ↄgnouit Qꝛ v̄o in ſua ꝓp̄a venit. ⁊ ſui
eū nō receperūt quotq̄t āt recepert eū dedit

eis ptātem filioꝝ dī fieri credētibꝯ in noīe eiꝰ:
nō ibi legi. Jtē ibi legi qꝛ v̄bū d̄s nō ex car
ne. nō ex ſanguīe. nō ex volūtate viri neqꝫ ex
volūtate carnis: ſꝫ ex deo natꝰ ē. Sꝫ qꝛ verbū
caro fctm̄ ē ⁊ hītauit in nobꝫ: nō ibi legi. Jnda
gaui q̃ppe in illꝭ lr̄is vaie dc̄m ⁊ mltis modis
ꝙ ſit filius in forma pr̄is nō rapinā arbitra
tus eſſe eq̄lem deo: qꝛ naturalr̄ idipm̄ eſt. Sꝫ
qꝛ ſemetipm̄ exinaniuit formā ſerui accipiēs
in ſilitudine hoīm fcūs. et habitu inuētus vt
hō huiliauit ſe fcūs ⁊ obediēs vſqꝫ ad mortē
mortē āt crucis ꝓpt qd ⁊ ds exaltauit a mor
tuis. ⁊ donauit illi nomē qd ē ſup oē nomen
vt in noīe ih̄u oē gēu flectatꝛ celeſtiū terreſtriū
et infernoꝝ. ⁊ oīs ligua ꝯfiteatꝛ qꝛ dn̄s ih̄s
xp̄us in gloia eſt dei pr̄is: nō habēt illi libri.
Qd em̄ āte oīa tempa ⁊ ſup oīa tpa incō
mutabilit̄ manet vnigenitus filius tuus coe
ternus tibi. ⁊ q̃a de plenitudīe eiꝰ accipiūt
aīme vt beate ſint. ⁊ q̃a pticipacōe manētis
in ſe ſapiēcie renouātur vt ſapiētes ſint: eſt
ibi. Qd āt ſm tps pro ipſis mortuꝰ ē. ⁊ filio
tuo vnico nō pepciſti. ſꝫ ꝓ nobꝫ oībꝯ tradidi
ſti eū: nō eſt ibi. Abſcōdiſti em̄ hec a ſapiēti
bus et reuelaſti ea puulis: vt venirēt ad eum
laborātes ⁊ onerati ⁊ rficerꝫ eos. qꝛ mitiꝰ ē ⁊
huīlꝭ corde: ⁊ dirigēt mites in iudicio. ⁊ docēt

manſuetos vias ſuas: vidēs hūilitatē nr̃am
⁊ laborē nr̃um ⁊ dimittēs oīa pctā nr̃a Qui
āt coturno tanꝗ̃ doctrīe ſublimiois elati nō
audiūt dicentē. diſcite a me qm̄ mitis ſū ⁊ hu
milis corde et īuenietis requiē aīabꝫ vr̃is: et
ſi cognoſcūt deū· nō ſicut deū glificāt· aut grās
agunt· ſʒ euaneſcūt in cogitacōibꝫ ſuis. et ob
ſtinat' īſipiēs cor eoꝝ: dicētes ſe eē ſapiētes
ſtulti fiūt Et ido legebā ibi ec̄ īmutatā gliaꝫ
īcorrupcōis tue in ydola ⁊ varia ſimulachra
in ſilitudinē imaginis corruptibil' hoīs ⁊ vo
lucrū ⁊ q̃drupedū ⁊ ſpētiū: viꝫ egiptiū cibū
q̄ eſau ꝑmogeīta ſua ꝑdidit: qm̄ caput q̃dru
pedis pro te honorauit ꝑpl's ꝑmogenit' ꝯū
ſus corde in egiptū: et curuās imaginē tuam
aīaꝫ ſuā ante imaginē vituli mādūcātis fenū
Inueni h ibi: ⁊ nō māducaui Placuit ei tibi
dn̄e auferre obprobriū diminucōnis ab ia-
cob vt maior ſeruiret minori: ⁊ vocaſti gētes
in hēditatē tuā Et ego ad te venerā ex gētibꝫ:
⁊ intēdi in aurū qđ ab egipto voluiſti vt au
ferret ꝑpl's tuus: qm̄ tuū erat vbicūqꝫ erat Et
dixiſti athenienſibꝫ ꝑ apl'm tuū q in te viui
mus· ⁊ mouemur ⁊ ſum': ſic ⁊ quidā ſm eos
dixerūt Et vtiqꝫ ide erāt illi libri Et nō attēdi
in ydola egiptoꝝ q̄bꝫ de auro tuo miſtrabāt:
qui trāſmutauerūt veritatē dei in mēdatiū: et

coluerūt ꝛ ſuierūt creature potiꝰ q̄ꝑ creatoꝛē
Et ide āmonitꝰ rēdire ad memetipm̄ itraui
in intīa mea duce te: ꝛ potui qm̄ factꝰ es adiu
toꝛ meꝰ Intraui ꝛ vidi q̄liaūqꝫ oculo aīe mee
ſup̄ eūdē oculū aīe mee· ſup̄ mentē meā lucē
dn̄i incōmutabilē: nō hāc vulgarē ꝛ ꝯſpicuā
oī carni: nec q̄ſi ex eodē gn̄e grādioꝛ eāt: tāq̄ꝑ
ſi iſta mlto mltoqꝫ claius clareſcēt· totūqꝫ oc
cuparꝫ magn̄tudīe Nō h̄ illa eāt ſ; alid: aliud
valde ab iſtis oībꝫ Nec ita eāt ſupra mentē
meā· ſic oleū ſup aquā· nec ſic celū ſup trā: ſ;
ſupioꝛ qꝛ ipē fecit me: ꝛ ego īfeioꝛ· qꝛ factꝰ ſū
ab ea Qͥ nouit v̄itatē nouit eā: ꝛ q̄ nouit eā
n ouit etn̄itatē Caitaſ nouit eā O etn̄a v̄itas
ꝛ v̄a caitas· ꝛ cara etn̄itas: tu es dn̄s meꝰ: tibi
ſuſpiro die ac nocte Et cū te ꝑmū ꝯgnoui· tu
aſſūpſiſti me vt viderē cū qd viderē et nōdū
me eē q̄ viderē Et reūberaſti īfirmitate aſpc̄s
mei radiaſ in me vehement: ꝛ ꝯtremui amoꝛē
ꝛ hoꝛroꝛē Et īueni lōge me eē a te in r̄giōe diſ
ſīlitudīs: tāq̄ꝑ audirē vocē tuā de excelſo Cibꝰ
ſū gn̄diū: creſce ꝛ mādūcabꝰ me Nec tu me mu
tabꝰ in te· ſic cibū carnis tue: ſ; tu mutaberis in
me Et ꝯgnoui qm̄ ꝓ iniq̄tate erudiſti hoīem
et tabeſcē feciſti ſic araneā aīam meā Et dixi
Nūquid nihil eſt veitas: Qm̄ neqꝫ ꝑ īfinita
neqꝫ ꝑ finita locoꝝū ſpacia diffuſa eſt Et cla
maſti de lōginquo: ymmo vero ego ſum qui

ſum Et audiui ſicut audit̃ in corde: ⁊ nō eāt
procſus vnde dubitarē Faciliusqȝ dubitarē
viuere me: ꝙ nō eē veritatē. q̄ p ea q̄ facta ſūt
intellcā ꝯſpiciat̃ Et inſpexi cetera infra te: ⁊ vi
di nec oīno eſſe. nec oīno nō eē Eſſe quidē qm̄
abs te ſūt: nō eē āt qm̄ id qd̄ es nō ſūt Jd em̄
vere eſt: qd̄ incōmutabilr̄ manet Mihi āt in
herē deo bonū eſt: qꝛ ſi nō manebo in illo nec
in me potero Jlle āt in ſe manēs inouat oīa
Et dn̄s meꝰ es: qm̄ bonoꝝ meoꝝ nō eges Et
maifeſtatū eſt m̄. qm̄ bona ſūt q̄ corrūpunt̃:
q̄ neqȝ ſi ſūma bō eēnt neqȝ n̄ bona eēnt cor-
rūpi poſſēt: qꝛ ſi ſūma bō eēnt icorruptibiᵃ
eēnt: ſi āt nulla bona eēnt qd̄ in eiꝰ corrūpetᵘ
non eſſʒ Nocet em̄ corruptio: ⁊ niſi bonū mi
nueret non nocerʒ Aut igit̃ nihil nocet cor
ruptio qd̄ fieri nō p̄t: á qd̄ certiſſimū eſt oīa
q̄ corrūpunt̃ p̄uāt̃ bono Si āt oī bono p̄ua
būtur: oīno non erūt Si em̄ erūt et corrūpi
iam nō poterūt: meliora erūt. qꝛ incorrupti
bilit̃ pmāebūt Et q̄d mōſtruoſiꝰ: ꝙ ea dicē
om̄i bono omiſſo facta melioraᶜ Ergo ſi ōni
bono priuabūtur: oīno nulla erūt Ergo q̄m
diu ſunt: bona ſūt Ergo quecūqȝ ſunt: bona
ſunt. ¶ Malūqȝ illd̄ qd̄ q̄rebā vn̄ eſſʒ nō eſt
ſubſtātia: q̄a ſi ſubſtātia eēt bonū eēt Aut ei
eēt incorruptibil̃ ſb̄a magnū vtiqȝ bonū: á

ſubſtātia corruptibil' eſſꝫ: que niſi bona eſſet corrūpi nō poſſꝫ Itaqꝫ vidi ⁊ maifeſtatū eſt mihi qꝛ oīa bō tu feciſti: ⁊ proceſus nulle ſbe ſūt q̄s tu nō feciſti Et qm̄ nō eq̄lia oīa feciſti: ið̄o ſūt oīa qꝛ ſingula bona ſūt ⁊ ſil' oīa valde bona: qm̄ feciſti d̄s nr̄ oīa bona valde Et tibi oīno nō eſt malū: nō ſolū tibi ꝫ vniūſe creature tue: qꝛ extra te nō eſt aliq̄d qð irrūpat et corrūpat ordinē quē ipoſuiſti ei. In ptibꝫ āt eiꝰ q̄daꝫ q̄buſdā qꝛ nō ꝯueniūt: mala putant' Et eadē ipſa ꝯueniūt alijs. ⁊ bona ſūt: ⁊ in ſemetipſiſ bona ſūt Et oīa hec q̄ ſibimet inuicē non ꝯueniūt inferiori pte reꝝ. q̄m terram dicimꝰ habentē celū ſuū nubiloſū atqꝫ ventoſū ꝯgruū ſibi Et abſit iam vt dicerem non eē iſta: q̄a et ſi ſola iſta cernerē. deſiderarem quidē meliora: ꝫ iam etiā de ſol' iſtis laudare te deberē: qm̄ laudandū te oſtēdunt de terra dracones ⁊ oēs abyſſi Ignis grādet nix glacies. ſpūs tēpeſtatis: que faciūt verbum tuū Montes ⁊ oēs colles: ligna fructifera ⁊ oēs cedri Beſtie ⁊ oīa pecora: reptilia ⁊ volatilia pēnata Reges tre ⁊ oēs pp̄li: p̄ncipes ⁊ oēs iudices tre Iuuenes ⁊ v̄gines ſenes cū iunioibꝫ: laudēt nomē tuū Cū v̄o et de celis te laudēt. laudēt te deus noſter in excelſis omes angeli tui: omes virtutes tue. ſol ⁊ luna omes ſtelle et lumen. celi celoꝝ et aque

que ſup celos ſunt laudēt nomē tuū: nō iam deſiderabā meliora· quia oīa cogitabā: et me liora quidē ſupiora q̄ iſeriora: ſ; meliora oīa q̄ ſola ſupioa· iudicio ſaniore pendebā Nō eſt ſanitas eis quibꝰ diſplicet aliq̄d creature tue: ſic nec m̄ nō erat· cū diſpliceret m̄lta q̄ feciſti· Et qꝛ nō audebat aīa mea. vt ei diſplicēt dn̄s meus: nolebat eſſe tuū quicq̄d ei diſplicebat Et inde ierat in opinionē duarū ſbaꝝ: et nō requieſcebat: ⁊ aliena loq̄batᷣ Et inde rediens fecerat ſibi deū p infinita ſpacia locoꝝ oīm: ⁊ eū putauerāt eē te Et eū collocauerāt in corde ſuo: et facta erat rurſus templū ydoli ſui ab hoīandū tibi ¶ Sꝫ poſtea q̄m fouiſti caput neſcientis· et clauſiſti oculos meos ne viderēt vanitatē: ceſſaui de me paululū· ⁊ ꝯſopita ē inſania mea: ⁊ euigilaui in te: ⁊ vidi te infini tum alit̄ Et viſus iſte nō a carne trahebatᷣ· Et reſpexi alia ⁊ vidi tibi debē qꝛ ſūt· ⁊ in te cūcta finita· ſ; alit̄: nō q̄ſi in loco: ſ; qꝛ tu es oīa tenēs manu veritatē: ⁊ oīa v̄a ſūt inq̄ntū ſūt: nec quicq̄ eſt falſitas niſi cū putatᷣ eē q̄d nō eſt Et vidi qꝛ nō ſolū locisˀ ſua queqꝫ ſuis cō ueniūt: ſ; et tpibꝰ Et qꝛ tu ſolꝰ eternꝰ es. nō poſt innūabilia ſpacia tpm cepiſti opari: qꝛ oīa ſpacia tpm et q̄ p̄terierūt ⁊ q̄ p̄teribūt· nec abirēt nec venirēt n̄ te opante ⁊ manēte

Et ſenſi ex opib⁹ tuis ⁊ exptus ſū nō eē mirū q palato nō ſano pena ē panis q̄ ſano ſuauis eſt: ⁊ oculꝭ egris odioſa lux q̄ puris amabilꝭ eſt Et iuſticia tua diſplicꝫ iniq̄s: ne dū vipera ⁊ vmiculꝰ q̄ bō creaſti apta īferioīb⁹ creaturē tue ptib⁹ q̄b⁹ ⁊ ipi iniq̄ apti ſūt. q̄nᵒ diſſimiores ſūt tibi: apti aūt ſupioīb⁹. q̄nto ſimioēs fuerit tibi Et q̄ſiui q̄d eēt iniq̄tas ⁊ nō īueni ſbām: ſꝫ a ſūma ſba te deo detorte in infima volūtatis puſitatē: proiciētis intima ſua ⁊ tumeſcētis foās Et mirabar q iā te amabā: nō p te phātaſma. Et nō ſtabā frui deo meo: ſꝫ rapiebar ad te decoꝛe tuo Moxqꝫ diripiebar abs te ponde meo: ⁊ ruebā in iſta cū gemitu Et pōdꝰ hꝫ ꝯſuetudo carnalꝭ Sꝫ mecū erāt memoria tui Neqꝫ vllo mō dubitabā eē cui cohērem ſꝫ nōdū eē me q̄ cohererē: qm coꝛpꝰ qd corrūpit aggrauat aiaꝫ: ⁊ depmit trena inhitatio ſenſū mlta cogitantē Erāqꝫ certiſſimꝰ q inuiſibilia tua a ꝯſtitucōe mūdi p ea q̄ fcā ſūt ītellcā ꝯſpiciūt: ſempitna q̄ꝫ vtus ⁊ diuitas tua Querēs ei vn̄ approbarē pulchritudinē coꝛpm ſiue celeſtiū ſiue treſtriū. ⁊ q̄d m pſto eēt ītegre demutabilib⁹ iudicāti ⁊ dicēti hꝫ ita eē dꝫ illd nō ita: hꝫ gᵒ q̄rēs vn̄ iudicarē cū ita iudicarē: īuenerā incōmutabilē ⁊ verā vitatis etnitatē ſup mentē meā ꝯmutabilē Atqꝫ ita

gradatī a cozpibꝰ ad ſentientē p corpꝰ aīaꝫ:
atqꝫ ĩde ad eꝰ intiorē vī cui ſenſuſ cozpis exti
ora ānūciarꝫ et quſqꝫ pñt beſtie: atqꝫ ĩde rur
ſus ad ratiocīantē potētiā ad quā refertꝰ iudi
candū qd ſuitꝰ a ſēſibꝰ cozpis Que ſe quoqꝫ ĩ me
ꝯpiēſ mūbilē· erexit ſe ad ītelligētiā ſuā: ⁊ ab
duxit cogitacōez a ꝯſuetudīe· ſubtrahēs ſe ꝯdi
cētibꝰ turbꝫ phātaſmatū· vt iueīrꝫ quo lumie aſp
gēterꝫ: cū ſine vlla dubitacōe clamarꝫ incōmū
pfēnm eē mutabili· vñ noſſꝫ ipm incōmūbile
qd niſi aliquo mō noſſꝫ· nullo illd mutabili certa
ꝑponēt: ⁊ pueīrꝫ ad id qd ē in ictu trepidātis
aſpcūs· Tū vo iuiſibilia tua p ea que fcā ſūt in
tellcā ꝯſpexi: ſꝫ aciē figere nō valui Et rpcuſ
ſus īfirmitate· redditꝰ ſolitis nō mecū ſēbā niſi
amantē memoriā: ⁊ quaſi olfacta deſiderāntē que
ꝯmedē nōdū poſſē Et qrebā viā ꝯparandi ro
boris qd eſſꝫ ydoneū ad fruēdū te nec iuenie
bā: donec āplectēr mediatorē dei ⁊ hoīm· ho
minē ihm xpm q ē ſup oīa ds bñdcs in ſcla:
vōntē ⁊ dicentē Ego ſū via vitas ⁊ vita Et
cibū cui capiē iualidꝰ erā miſcentē carni qm
vbū caro fcm ē: vt ifantie nrē lacteſcēt ſapia
tua. p quā feciſti oīa Nō eī tenebā dñm meū
ihm xpm hūilꝰ huilē: nec cuiꝰ rei mgrā eſſꝫ eiꝰ
īfirmitaſ noueram. vbū eī tuū etna vitas ſupi
oribꝰ creature tue ptibꝰ ſupemineſ ſbditos

erigit ad ſeipſam: in inferioribꝫ aũt edificauit
ſibi hũilē domũ· de limo nrō ꝑ quã ſubdēdos
deꝑmēt a ſeipſ· ⁊ ad ſe traicēt: ſanãs tumorē
et nutriēs amorē: ne fiducia ſui ꝓgrederent̃
lōgiꝰ· ſꝫ potiꝰ ĩfirmarēnt̃· añ pedes ſuos vidē
tes ĩfirmã dĩuitatē ex ꝑticipacōe tunice pelli
cie nrē: ⁊ laſſi ꝓſternēnt̃ in eã: illa aũt ſurgēs
leuarēt eos Ego vͦo aliđ putabã: tm̃qꝫ ſentie
bam de dño xpō meo· q̃ntũ de excellētiꝰ ſapiē
viro cui nullꝰ poſſꝫ eq̃ri: p̃ſerti qꝛ mirabilr na
tus ex v̓gine ad exēplũ ↄtēpnendoꝝ tpaliũ
pro adipiſcēda ĩmoꝛ̃litate dĩna ꝓ nob̄ cura
tantã auctoitatē magiſterij meruiſſe videba
tur Quid aũt ſacramēti hrēt verbũ caro fcm̃:
nec ſuſpicari quidē poterã Tantũ ↄgnoueram
ex hijs q̃ de illo ſcripta tradēnt̃: qꝛ mãduca-
uit et bibit doꝛmiuit ⁊ ambulauit: exhilara
tus eſt ↄtriſtatus eſt ſermocinatꝰ eſt: nō he
ſiſſe carnē illã v̓bo tuo niſi cũ aĩa ⁊ mēte hũa
na Nouit h̄ oĩs qui nouit incōmutabilitatē
verbi tui: quã ego iam nouerã q̃ntũ poterã:
nec oĩno quicq̃ inde dubitabã Etenĩ nũc mo
uere mēbra coꝛpiꝰ ꝑ volũtatē. nũc nō mouē:
nũc aliq̄ affcũ affici· nũc nō affici: nũc ꝓferre
ꝑ ſigͣ ſapiētes ſñias· nũc eē ĩſilētio: ꝓpria ſũt
mutabilitatiꝰ aĩe ⁊ mētis Que ſi falſo de illo
ſcͥpta eēnt· eē oĩa piclitarēnt̃ mēdatio: neqꝫ in

illis lr̄is vlla fidei ſalus gn̄i hūano remanēt
Quia itaqꝫ vera ſcripta ſūt· totū hoīez in xp̄o
agnoſcebā: nō corp⁹ tm̄ hoīs· ā cū corpe ſine
mēte aīam· ſ; ip̄m hoīez: nō pſona veritatis· ſ;
mḡna q̄dā hūane natuē excellētia· ⁊ pfc̄iore
pticipacōe ſapiēcie· p̄ferri ceteis arbitrabar
Alipi⁹ āt deū carnē indutū ita putat credi a
catholicis: vt p̄ter deū et carnē nō eē in xp̄o
aīaz mentēqꝫ hoī⁹ in eo p̄dicai nō exiſtiabat
Et qm̄ bn̄ pſuaſū tenebat. ea q̄ de illo mēoie
mādata ſūt ſine vitali ⁊ rōali creatuā nō fieri
ad ip̄am xp̄iānā fidē pigri⁹ mouebat᷑: ſ; po
ſtea hēticoꝝ appolliaiſtaꝝ hūc errorē eē cog
ſcēs: catholice fidei colletatu᷑ ⁊ ꝯtpat⁹ ē Ego
āt aliq̄nto poſteius didiciſſe me fateor in eo
ꝙ v̄bū caro fcm̄ ē: quō catholica veritas a fo-
tini falſitate dimat᷑ Improbacō quippe hēti
corū facit eminē q̄d ecc̄ia ſētiat: ⁊ q̄d hēat ſa
na doctrīa Oportuit ei ⁊ hēſes eē: vt pbati ma
nifeſti fiēnt int̄ īfirmos Sꝫ tūc lc̄is platoicoꝝ
ill' lib⁹ poſtea cū īde āmonit⁹ q̄rerē incorpeā
veritatē: īuiſibilia tua p ea q̄ fcā ſunt intellcā
ꝯſpexi Et ꝛpulſus ſenſi· ꝙ p tenebr̄s aīe mee
ꝯtēplari nō ſinēr cert⁹ eē· te ⁊ infinitū eē· nec
tn̄ p locoꝝ finitos īfinitos ve diffūdi: ⁊ vē te
eē q̄ ſp idēip̄e eēs. ex nulla pte nulloqꝫ motu
alit̄ ā alit̄: ctā v̄o ex te eē oīa h̄ ſolo firmiſſi°

documēto q̄ ſunt: certus quidē in iſtis erā. ni
mis tñ infirmus ad fruendū te ¶ Garriebā
plane q̄ſi peritus: ⁊ n̄ in xp̄o ſaluatore nr̄o viā
tuā q̄rerē: nō peritus ſʒ periturꝰ eēm. Iam enī ce
perā velle videri ſapiēs plenus pena mea: ⁊
nō flebā: īſup ⁊ inflabar ſc̄ia Ubi enī erat illa
edificās caritas a fūdamēto hūilitatis: qđ ē
xp̄s ih̄s? Aut qñ illi libri me docerēt eā? In
q̄s me ꝓpterea p̄uſq̄m ꝯſiderarē ſcp̄turas tu
as credo voluiſti incurrē: vt īprimerer memo
rie mee quō ex eis affc̄s eēm Et cū poſtea in
libris tuis mā̄ſuefc̄is eēm et curātibꝰ digitis
tuis ꝯtrectarētur vulnera mea diſcernerē at
qʒ diſtinguerē. q̄d intereſſʒ int̄ p̄ſūptionē et
ꝯfeſſionē. int̄ vidētes q̊ eundū ſit. nec viden
tes q̄: ⁊ viā ducentē ad btificā patriā. nō tm̄
cerneudā. ſʒ et inhitandā Nā ⁊ ſi p̊ ſc̄is tuis
lr̄is informatꝰ eēm. ⁊ in eaꝝ familiaritate ob
dulciuiſſes m̄. ⁊ poſtea in illa volūia incidiſſē:
fortaſſe á abripuiſſent mea ſolidamēta pie
tatis: á ſi ī affcū quē ſalubrē ībiberā pſtitiſſē:
putarē eē ex ilł libris eū poſſe ꝯcipi. ſi eos ſo
los q̄ſqʒ didiciſſʒ ¶ Itaqʒ auidiſſiē arripui ve
neábilē ſtilū ſpūs tui ⁊ p̄ ceteis apłʒ paulū: ⁊
pierūt ille q̄ſtiōes in q̄bꝰ m̄ aliqñ viſus ē adū
ſari ſibi: ⁊ nō ꝯgrue teſtioniis legꝰ ⁊ ꝓphāꝝ
textꝰ ſmoīs eiꝰ Et appuit m̄ vna facies elo

quiorũ caſtoꝝ: ⁊ exultare cũ tremore didici ⁊ cepi: ⁊ ĩueni q̃cq̄ illac veꝝ legerã. hac cũ ↄmẽ datõe grẽ tue dici: vt q̃ videt nõ ſic glietᷣ q̃ſi nõ accepeit: nõ ſolũ id qđ videt. ƺ etĩ vt vide at Q'd em̄ hƺ qđ nõ accepit? Et vt te q̃ es ſp idẽ nõ ſolũ amoneatᷣ vt videat: ƺ etĩ ſanetᷣ vt teneat Et q̃ de lõginq̃ vidẽ nõ p̄t. viã tñ am bulz. q̃ veniat ⁊ videat ⁊ teneat: qꝛ ⁊ ſi ↄdelcẽᷓ hõ legi dei ƀm interiorẽ hominẽ: q̃d faciet de alia lege in mẽbris ſuiꝭ repugnãte legi men tis ſue et ſe captiuũ ducẽte in lege pcc̃i q̃ ẽ in mẽbris eius? Qm̃ iuſtus es dñe. nos ãt pec cauimus. inique fecim⁹ ipie geſſim⁹: ⁊ g̃uata eſt ſup noꝭ man⁹ tua: ⁊ iuſte traditi ſum⁹ ãti quo pcc̃ori ꝓpoſito mortis: qꝛ pſuaſit volun tati nrẽ ſilitudinẽ volũtatis ſue: q̃a in veritate tua nõ ſtetit Quid faciet miſer hõ? Quis eũ liberabit de corpe mortis hui⁹: niſi g̃tia tua p ihm xp̄m dñm noſtrũ? Quẽ genuiſti coe ternũ: ⁊ creaſti in pñcipio viarũ tuaꝝ. In q̃ pñceps mũdi h⁹ nõ inuenit q̃cq̄ morte dig ⁊ occidit eũ: ⁊ euacuatũ ẽ cyrog̃phũ qđ erãt ↄtrariũ nob̃ Hoc ille lrẽ nõ hñt Nõ hñt ille pagine vultũ pietatis h⁹: lacrĩmas ↄfeſſiõis. ſacrificiũ tuũ. ſpũm ↄtribulatũ cor ↄtritũ et huĩliatũ: ꝑli ſalutẽ. ſpõſam ciuitatẽ. arrã ſpũs ſancti: pocului̅ precij nri Nemo ibi decantat.

nōne deo ſubdita erit aīa mea: ab ipō em̄ ſa-
lutare meū Etem̄ ipē eſt d̄s me⁹ ꝛ ſalutaris
meus: ſuſceptoꝛ meus nō mouebar āplius.
Nemo ibi audit vocantē: venite ad me q̄ la
boꝛatis Dedignātur ab eo diſcere qm̄ mitis
eſt ꝛ humil̄ coꝛde Abſcōdiſti em̄ hec a ſapiē
tibus ꝛ prudētibꝫ: et reuelaſti ea pūulis. Et
aliud eſt de ſilueſtri cacumīe vidē pīriam pa
cis. ꝛ iter ad eā nō inuenire: ꝛ fruſtra conari
p inuia circūobſidētibꝫ et īſidiātibꝫ fugitiuis
deſertoribꝫ: cū principe ſuo leone ꝛ dracone
Et aliud tenere viā illuc ducentē cūris cele-
ſtis impatori⁹ munitā: vbi nō latrocinant̄ q̄
celeſtē miliciā deſeruerūt: vitāt em̄ eā ſic ſup
pliciū Hec mihi inuiſceābant̄ miri⁹ modis:
cum minimū apl̄oꝝ tuoꝝ legerē: ꝛ ꝯſideraue
ram opa tua et expauerā

Explicit liber ſeptimu⁹ ꝯfeſſionū bti Au
guſtini epi Incipit octauu⁹.

Deus me⁹ recoꝛder in grāꝝ actōe
tibi: ꝛ confitear mias tuas ſup
me Perfūdant̄ oſſa mea delcā
tōe tua: ꝛ dicāt dn̄e q̄s ſili⁹ tibi
Diſrupiſti vincula mea: ſacrifi
cem tibi ſacrificiū laudis. Qūo diſrupiſti ea
narrabo: ꝛ dicēt oēs q̄ adoꝛāt te cū audiūt h̄
Bn̄dcūs dn̄s in celo ꝛ in terra: magnū ꝛ mi

rabile nomē eius Inheſerāt p̄cordijs meis
v̄ba tua: et vndiqꝫ circūuallabar abs te. De
vita tua etna certꝰ erā: q̄uis eā in enigmate
et q̄ſi p ſpeclm viderā: dubitatio tn̄ oīs de icor
ruptibili ſba q ab illa eſſꝫ oīs ſba. ablata m̄
eāt Nec certior de te: ſꝫ ſtabilior i te eē cupie
bā De mea v̄o tpali vita mutabāt oīa: et mū
dādū eāt cor a fermēto vetei: et placebat via
ip̄e ſaluator: et ire p eiꝰ āguſtias adhuc pige.
bat. Et imiſiſti in mentē meā. viſūqꝫ ē bonū
in ꝯſpcū meo pgē ad ſimplicianū: q̄ m̄ bonꝰ
appebat ſuꝰ tuꝰ. et lucebat in eo grā tua Au
dierā eē q a iuuētute ſua. deuotiſſiē tibi viuēt
Jā vē̄o tūc ſenuerat: et lōga etate in tā bono
ſtudio ſectādevie tue mlta exptꝰ mlta edoctꝰ
mihi videbaᷓ: et vē ſic eāt Vn̄ m̄ vt pferrꝫ vo
lebā ꝯferēti ſecū eſtus meos. q̄s eſſꝫ aptꝰ mo
dus viuēdi ſic affcō vt ego erā: ad ābulādū
in via tua Videbā em̄ plenā ecc̄iaꝫ: et alius ſic
ibat: aliꝰ āt ſic Mihi āt diſplicebat qd̄ age
bā in ſclo: et onei m̄ eāt valde nō iā inflāman
tibꝰ cupiditatibꝰ vt ſolebāt ſpe honois et pe
cuie. ad tolerādā illā ſuitutē tā ḡuē: iā ei me
illa nō delcābāt p̄ dulcedie tua et decoē domꝰ
tue q̄m dilexi: ſꝫ adhuc tenacit colligabar ex
femia Nec me phibebat apl's ꝯiugai: q̄uis
exhortareᷓ ad meliꝰ: maxie volēs oēs hoies

ſic eē vt ipē eāt Sȝ ego īfirmioꝛ eligebā mol
lioꝛē locū Et ꝓpt̄ h̄ vnū voluebar in ceteꝛis lā
guidꝰ: ⁊ tabeſcēs curiˀ marcidis· qd̄ ⁊ in alijs
rebꝫ q̄s nolebā pati ꝯgruē cogebar vite ꝯiu
gali cui deditꝰ ꝯſtrīgebar Audierā ex oꝛe vȋ
tatis eē ſpadones· q̄ ſeipōs abſciderūt ꝓpt̄
r̄gnū celoꝝ: ſȝ q̄ p̄t īq̄t cape capiat Vani ſūt
certe oēs hoīeſ q̄bꝫ nō ē dī ſcīa: nec de hijs q̄
videᶻ bō· potuer̄t īuenire eū q̄ eſt At ego iā nō
erā in illa vanitate Trāſcēderā eā: ⁊ ꝯteſtāte
vniūſa creatūa tua· īuenerā te creatoꝛē nr̄m
⁊ verbū tuū apd̄ te deū. tecūq; cū ſpūſcō vnū
deū: p qd̄ creaſti oīa Et ē alid̄ genꝰ īpioꝝ: q̄
ꝯgnoſcētes dm̄ nō ſic deū glificauer̄t· ā grās
eger̄t In h̄ q̄ȝ īciderā: ⁊ dextra tua ds ſuſcepit
me Et īde ablatū poſuiſti vbi ꝯualeſcerē: q̄a
dixiſti hoī· ecce pietas ē ſapīa· ⁊ noli velle vi
deri ſapiēs: qm̄ dicētes ſe eē ſapiētes ſtulti fcī
ſūt Et īuenerā iā bonā margaritā: ⁊ vēditis
oībꝫ q̄ hr̄ēm emēda erat: ⁊ dubitabā Perrexi
gᵒ ad ſimpliciaᵐ p̄rēm in accipiēᵃ grā tua tūc
epī ābroſij: ⁊ quē ve vt prēm diligebat Nar
raui ei circuitꝰ erroīſ mei Vbi āt ꝯmēoraui le
giſſe me q̄ſdā libros platoīcoꝝ q̄s victoinꝰ
q̄ndā rethoꝛ vrb̄ rome quē xp̄ianū defūctū
eſſe audierā in latinā līguā trāſtuliſſꝫ: gratula
tus eſt mihi ꝙ non in alioꝝ pħoꝝ ſcp̄ta inci
diſſem plena fallaciarū ⁊ decep cōnum ſcd̄m

elemēta huiꝰ mūdi: in iſtis āt oībꝫ modis in ſinuari deū ⁊ eiꝰ v̄bū ¶ Deinde vt me exhortaret̄ ad huilitatē xp̄i ſapiētibꝫ abſcōditā et reuelatā puul̄·victorinū ip̄m recordatꝰ eſt: quē rome cū eſſz faīliaiſſiē nouerāt Deqꝫ illo m̄ narrauit· qđ nō ſilebo Hēt ei magnā laudē grē tue ꝯfitēdā tibi· quēadmodū ille doctiſſimus ſenex ⁊ oīm liberaliū doctrinaꝝ pitiſſimꝰ quiqꝫ pħoꝝ tā mlta legerat ⁊ diiudicauerāt ⁊ dulcidauerāt doctor tot nobiliū ſenatoꝝ q̄ ec̄ ob inſigne p̄clari magiſterij qđ ciues hꝰ mūdi eximiū putāt·ſtatuā rōno foro meruerāt ⁊ accepat vſqꝫ ad illā etatē venerator ydoloꝝ ſacrorūqꝫ ſacrilegioꝝ pticeps Quibꝫ tūc tota fere rōna nobilitas īflata ſpirabat ꝓꝓlinqꝫ iā ⁊ oīgenū deū mōſtra ⁊ anubē latratorē q̄ aliqn̄ ꝯ neptunū ⁊ venerē ꝯtraqꝫ mineruā tela tenuerāt. ⁊ a ſe victis iā rō ſupplicabat Que iſte ſenex victorinꝰ tot ānos ore tricrepo defenſitauerat nō erubuerit eē puer xp̄i tui ⁊ infans fontis tui Subiecto collo ad huīlitatis iugū: edomita frōte ad crucis opprobriū O dn̄e q̄ inclinaſti celos ⁊ deſcēdiſti tetigiſti mōtes ⁊ fumigauerūt: q̄bꝫ modis te inſinuaſti illi pectori. Legebat ſane ſic ait ſimplicianꝰ ſcāz ſcp̄turā: oēſqꝫ xp̄ianꝰ lr̄as iueſtigabat ſtudioſiſſie ⁊ pſcrutabat̄ Et dicebat ſimpliciaꝰ

non palã ꝫ ſecretiꝰ ⁊ familiarius Noueris me iã eẽ xp̄ianū. Et rñdebat ille Nõ credã nec deputabo te int xp̄ianos: ń in ecc̄ia xp̄i te videro Ille ãt irridebat eũ dicẽs Ergo parietes faciũt xp̄ianos. Et h̄ ſepe dicebat ſe iã eẽ xp̄ianũ: ⁊ ſimplicianꝰ illd ſepe rñdebat: ⁊ ſepe ab illo parietũ irriſio repetebat. Amicos eĩ ſuos verebat offẽdẽ ſupbos demoĩacas: quoꝝ ex culmine baloĩce dignitatis q̄ſi ex cedris libani q̄s nõdũ ↄtriuerat dñs grauit ruituraſ in ſe inimicicias arbitrabat. Sꝫ poſtea q̄ legẽdo ⁊ inhiãdo auxit firmitatẽ. timuitq3 negari a xp̄õ corã ãgelꝭ ſc̄is. ſi eũ timet corã hoib9 ↄfiteri: reuſq3 ſibi magni criminis appuit erubeſcẽ de ſacris hũanitatis vbi tui. ⁊ nõ erubeſcẽdo de ſacris ſacrilegijs ſupboꝝ demoĩoꝝ q̄ imitator ſupb9 accepat: depuduit vitati vanitati ⁊ erubuit: ſbito q3 ⁊ ĩopinatꝰ ait ſimplicianõ vt ipẽ narrbat Eamꝰ in ecc̄iaz: xp̄ianꝰ volo fieri At ille nõ ſe capiẽſ leticia pꝑxit cũ eo Vbi ãt ĩbutꝰ ẽ p̄mis ĩſtructõz ſacr̄is . ń mltopoſt ec̄ nomẽ dedit vt p baptiſmũ r̄gñaret: mirãte rõ . gaudẽte ecc̄ã Su pbi videbãt ⁊ iraſcebãt . dẽtib9 ſuiſ ſtridebãt ⁊ tabeſcebãt: ſuo ãt tuo dñs dꝰſ erat ſpes eiꝰ: ⁊ nõ r̄ſpiciebat in vanitates ⁊ ĩſanias mẽdaces Deniq3 vt ventũ ẽ ad horã pfitẽde fidei. q̄ vbis cerde ↄceptiſ r̄tẽtiſq3 mẽorit de loco eminẽtioẽ

in ↄſpectu ppſi fidel' rome reddi ſolet ab eis q̃ acceſſuri ſūt ad grām tuā: oblatū eē dicebat victorino a pſbr̄is vt ſecreti⁹ redderꝫ: ſic nō nullis q̃ verecūdia trepidaturi videbātur offerri mos erat: illū aūt maluiſſe ſalutē ſuā in ſpcū ſcē mltitudis ꝯfiteri Nō em̄ erat ſal⁹ q̄ꝑ docebat in rethorica: ⁊ tn̄ eā publice ꝓfeſſus erat Quātominꝰ ergo vereri debuit māſuetū gregē tuū. ꝓnūciās verbū tuū: q̄ nō verebatᷣ in verb̄ ſuis turbas inſanoꝝ Itaqꝫ vbi aſcē- dit vt redderꝫ: oēs ſibimet inuicē q̄ſqꝫ vt eū nouerat inſtrepuerūt nomē ei⁹ ſtrepitu gra- tulacōnis. Quis āt ibi nō eū nouerat? Et ſonuit pſſo ſonitu p ora cūctoꝝ collætātiū: vi ctorinus victorin⁹ Cito ſonuert̄ exultacōe qꝛ videbāt eū: cito ſiluerūt ītentōe vt audirēt eū. Pronūciauit ille fidē v̄acē p̄clara fiducia: ⁊ volebāt eū oēs rape ītro in coꝛ ſuū: ⁊ rapie bāt amādo ⁊ gaudēdo Hee rapiētiū manus erāt De⁹ bone q̄d agit' in hoīe vt plus gau deat de ſalute deſpate aīe ⁊ de maiori piculo liberāte: q̄ꝑ ſi ſpes ei ſp affuiſſꝫ ā piculū min⁹ fuiſſꝫ? Etem̄ tu q̄ꝫ miſericors pr̄ plus gaudes de vno penitēte: q̄ꝑ de nonagita nouē iuſtis quibꝫ nō opus eſt penitētia Et nos cū mag na iocūditate gaudem⁹ cum audim⁹ q̄m ex ultātibus paſtoris humeris reportet' ouis

que erraueratꝛ ⁊ dragma referat̃ in theſau-
ros tuos colletātibꝰ vicinis mſiei q̄ īuenit Et
lacrias exutit gaudiū ſolēpnitatis dom9 tue:
cū legiᶻ in domo tua de mīoi filio qm̄ mortu9
eát ⁊ reuixit:pieát ⁊ inuēt9 ē Gaudes q̄ppe in
nobꝫ ⁊ in āgel tuis ſcīs:ſcā caritate Nā tu ſp idē
q̄ ea q̄ nō ſp nec eodē mō ſūt eodē mō ſp oīa
noſti Qd ḡo agit̃ in aīa cū āpli9 delcāᶻ inuē
tis á reddit rebꝰ q̄s diligit q̄ ſi eas ſp hūiſſꝫ.
Cōteſtāt̃ ei ⁊c̄. ⁊ plena ſūt oīa teſtionijs cla
mātibꝰ ita ē Triūphat victor īpatorꝛ ⁊ nō vi
ciſſꝫ n̄ pugnāſſꝫ Et q̄ntomaius piculū fuit in
p̄lioꝛ tāto mai9 ē gaudiū in triūpho. Jactat
tēpeſtas nauigantes. minat̃qꝫ naufragiū:
oēs futuá morte palleſcūt: trāquillat̃ celū et
maéꝛ ⁊ exultāt nimis qm̄ tiuerūt nimis Eger
eſt car9 ⁊ vena ei9 malū renūciat: omes qui
eum ſaluum cupiūt.egrotāt ſimul aīo. Fit ei
recte ⁊ nondū ambulat p̄ſtinis viribꝰ: ⁊ fit
iam tale gaudiū. quale nō fuit cū antea ſal-
uus ⁊ fortis ambulaét. Eaſqꝫ ip̄as volupta
tes hūane vite.et̄ nō iopinatis et p̄ter volū
tatē irruētibꝰ.ſed inſtitutis ⁊ volūtarijs mole
ſtijs acquirūt homines. Edendi ⁊ bibēdi vo
luptas nulla eſt: niſi precedat eſuriēdi ⁊ ſiti
endi moleſtia Et ebrioſi quedam ſalſiūcula
cōmedūt quo fiat moleſtus ardorꝛ quē dum

extigwit potatio. fit delcãtio. Et institutũ est
vt iam pacta spõsa nõ tradat᷑ stati: ne vilem
hẽat maritus datã. q̃m nõ suspirauerit spõsus
dilatã Hoc in turpi ⁊ execrãda leticia: hꝫ in ea
q̃ ↄcessa et leticia ẽ Hoc in ipa sinceꝛissiã ho
nestate amicicie: hꝫ in eo q̃ moꝛtuus erat ⁊ re
uixit: pierat ⁊ inuẽt᷒ est vbiqꝫ mai᷒ gaudiũ
molestia maioꝛe p̄cedit᷑ Qđ ẽ hꝫ dñe d̃s me᷒:
cũ tu etnũ tibi tuipse sis gaudiũ. ⁊ q̃dã de te
cir᷑ te sp gaudeãt᷑. Qđ ẽ qđ hꝫ reꝝ ps altnat᷑
defectu ⁊ pfectu: offẽsioibꝫ ⁊ ↄciliacoĩbꝫ. An is
est mod᷒ eaꝝ. Et tm̃ dedisti eis. cũ a sũmis ce
loꝝ vsqꝫ ad yma traꝝ. ab initio vsqꝫ in finẽ se
culoꝝ. ab ãgelo vsqꝫ ad vermiculũ. a motu p°
vsqꝫ ad extremũ. oĩa gña bonoꝝ. ⁊ oĩa iusta
opa tua suis q̃que sedibꝫ locaẽs ⁊ suis q̃que
tpibꝫ agẽs Heu m̃ q̃ excelsus es in excelsis. ⁊
q̃m pfũd᷒ es in pfũdis: ⁊ nusq̃m recedis. ⁊
vix redim᷒ ad te Age dñe ⁊ fac: ⁊ excita ⁊ re
uoca nos Accẽde ⁊ rape: flagra dulcesce Iam
amemus ⁊ curram᷒ Nõne multi ex pfũdioꝛe
tartaro cecitatis redeũt q̃m victoꝛin᷒ redeũt
ad te et accedũt: et illuiant᷑ recipiẽtes lumẽ.
Qđ si q̃ recipiũt: accipiũt a te ptãtem vt filij
tui fiãt Sꝫ si min᷒ noti sũt ꝑplis: min᷒ de illis
gaudẽt etiã q̃ nouert eos Qñ ei cũ multis gau-
detur ⁊ in singul᷒ vberi᷒ ẽ gaudiũ: qꝛ feruere

faciūt ſe· ⁊ iſlāmāꝛ ex altutro Deīde ꝙ mł'tis
noti. mł'tiˀ ſūt aucte ad ſalutē. ⁊ mł'tiˀ p̄eūt ſe
cutuis: iō q₃ mł'tū de illꝭ ⁊ q̄ eos p̄ceſſerīt letāꝛ
Plibꝫ ꝯgaudēt qꝛ ñ de ſolꝭ letātꝰ Abſit ei vt ī
tabnaclo tuo p̄ paupibꝫ acápiāꝛ pſone ditū
ā p̄ ignobilibꝫ nobiles: qn̄ potiꝰ īfirma mūdi
elegiſti vt ꝯfūdēs fortia: ⁊ ignobiᵃ hꝰ mūdi
elegiſti ⁊ ꝯtēptibilia· ⁊ ea q̄ nō ſūt tanq̄ ſint
vt ea q̄ ſunt euacuaēs ¶ Et tñ idē ip̄e mīmꝰ
apłoꝝ tuoꝝ p cuiꝰ liguā tu iſta v̄ba ſōuiſti· cū
paulꝰ pcōſul p eꝰ militiā d̄bellata ſupbia ſb
leui iugo xp̄i tui miſſꝰ eſſ₃ regꝰ mḡni puīcialꝭ
effcs: ip̄ē q̊₃ ex p̄oꝛe ſaulo paulꝰ vōri amauit
ob tā mḡne īſigne victoīe Plꝰ ei hoſtis vicitᵘ
in eo quē plꝰ tenet: ⁊ de q̊ pl'es tenet Plus āt
ſupbos tenet noīe nobilitatis: ⁊ de hijs pl'es
noīe auctis Qñto igr ḡtiꝰ cogitabatꝰ victoīni
pectꝰ ꝙ tāq̄ īexpugnabile rceptacułū diabo
lus obtīuerat victoīni ligua q̊ telo grādi ⁊ a
cuto mł'tos pemeát: ⁊ tāto habūdātius exul
tare oportuit filios tuos· qꝛ rex nr̄ alligauit
fortē: ⁊ videbāt eiꝰ erepta vaſa. mūdai ⁊ ap
tari in honoꝛē tuū· ⁊ fieri vtilia dn̄o ad omne
opus bonū ¶ Sꝫ vbi mihi hō tuuˀ ſimplicia//
nus de victoīno iſta narrauit exarſi ad imitā
dū: ad h̄ vēo ⁊ ille narrauerat Poſtea vēo ⁊
illd̄ addidit: ꝙ īpatoiˀ iuliaī tpibꝫ lege data

ꝓhibiti ſūt xp̄iani docere lr̄aturā ⁊ oratoriā
Qm̄ legē ille amplexꝰ loq̄cem ſcolā deſerere
maluit: ꝙ verbū tuū q̄ liguas infantiū facis
diſertas Nō mihi fortior ꝙ felicior viſus ē:
qꝛ inuenit occaſionē vacādi tibi· Cui rei ego
ſuſpirabā ligatus· nō ferro alieno: ſꝫ mea fer
rea volūtate Velle meū tenebat inimicus: et
inde mihi cathenā fecerat: ⁊ ꝯſtrinxerat me·
Quippe ex volūtate pu̇ſa· fcā eſt libido: ⁊ dū
ſeruit̄ libidini· fcā eſt ꝯſuetudo: ⁊ dū ꝯſuetu
dini nō reſiſtit̄ fcā eſt necc̄itas· Quibꝰ q̄ſi an
ſulis ſibimet inexis vnā cathenā appellaui:
tenebat me ꝯſtrictū dura ſuitus Volūtas āt
noua q̄ m̄ eē ceperāt· vt te g̃tis colerē· fruiqꝫ
te vellē deꝰ· ſola certa iocūditas: nondū erat
ydonea ad ſupandā p̄orē vetuſtate roboratā
Ita due volūtates mee vna vetus alia noua.
illa carnal' iſta ſpiritual' ꝯfligebāt īter ſe: atqꝫ
diſcordādo diſſipabāt aīam meā Sic intelli
gebā in meipſo expimēto id qđ legerā: quō
caro ꝯcupiſcēt adu̇ſus ſpūm· ⁊ ſpūs adu̇ſus
carnē Ego quidē in vtroqꝫ: ſꝫ magꝰ ego in eo
qđ in me approbabā: ꝙ in eo qđ in me īpro
babā· Ibi eī magꝰ iā nō ego: qꝛ ex mag̃ pte
id patiebar īuitus ꝙ faciebam volēs· Sꝫ tñ
ꝯſuetudo adu̇ſuꝰ me pugnatior ex me fcā erat:
qm̄ volēs q̄ nollē puenerā Et quis iure ꝯtra

diceret: cū peccātem iuſta pena ſeq̄ret. Et
nō erat iam vlla excuſatio q̄ videri m̄ ſolebā
ꝓpterea nondū me ɔtēpto ſcl̄o ſeruire tibi:
qꝛ incerta m̄ eēt ꝑceptio veritatis Iam eñ et
ip̄a certa erat Ego āt adhuc t̄ra obligat⁹ mi
litare tibi recuſabā: ⁊ īpedimētis oīb⁹ ſic time
bā expediri: queādmodū īpediri timēdū eſt
Iſta ſarcina ſcl̄i velut ſompno aſſolet dulcit̄
p̄mebar: ⁊ cogitacōes quib⁹ meditabar in te
ſiles erāt cogitacōib⁹ expgiſci volentiū: q̄ tñ
ſupati ſoporis altitudīe remergunt. Et ſic ne
mo eſt q̄ dormire ſp velit· oīmqꝫ ſano iudicō
vigilare p̄ſtat: differt tñ plerūqꝫ hō ſompnū
excutere cū grauis torpor in mēbris eſt. eūqꝫ iā
diſplicentē carpit libētius q̄uis ſurgēdi tp̄s
aduenerit: ita certū hēbā eē melius tue cari-
tati me dedere q̄ mee cupiditati cedē Sꝫ illd
placebat ⁊ vincebat: h̄ libebat ⁊ vinciebat·
Nō eī erāt qd tibi rñderē dicēti m̄· ſurge qui
dormis ⁊ exurge a mortuis et illuīabit te cri-
ſtus: ⁊ vndiqꝫ oñdēti v̄a te dicē Nō erāt oīo
q̄d rñderē v̄itate ɔuict⁹: n̄ tm̄ v̄ba lēta ⁊ ſōp
nolēta· mō ⁊ ecce mō: ſine paululū Sꝫ mō ⁊
mō nō hēbat modū et ſine paululū in lōgū
ibat Fruſtra ɔdelcābar legi tue ſm̄ interiorē
hoīeꝫ: cū alia lex in mēbris meis repugn̄ret le
gi mētis mee: ⁊ captiuūme ducēt in lege pcā

q̄ in mēbꝰ meis eāt Lex eī pcc̄i ē violēᵃ ꝯsuetu
dis: q̄ t'hit' ⁊ tenet' et̄ īuit⁹ anī⁹: eo meito q̄ in
eā volēꝰ illabit': miſeꝝ gᵒ me q̄ꝰ libeárꝫ ď corpe
mortiꝰ h⁹: n̄ gr̄a tua p iħ'·xp̄·dn̄m nr̄m. Et de
vīclo q̄dē deſiderij ꝯaibit⁹ q̄ artiſſie̅ tenebar
⁊ ſclariū negocīoꝝ ſuitute q̄madmoᵐ me exe
meiꝰ narrābo: ⁊ ꝯfitebor tibi dn̄e adiutor me⁹
⁊ r̄demptor me⁹ Agebā ſolita crēſcēte ā̄xietuᵉ ⁊
q̄tidie ſuſpirábā tibi ſrequētabā ecc̄āꝫ tuā: q̄ꝝᵐ
vacabat ab eiꝰ negociꝭ ſb q̄ꝝ pōdē gemebā
Mecū eāt alipi⁹ ociosus ab ope iuiſpitoꝝ:
p⁹ aſſeſſiōeꝫ tc̄iā expc̄ānꝰ q̄bꝰ iteꝝ ꝯſilia vēdēt
ſic̄ ego vēdebā diſcēdi facultatē: ſi q̄ docēᵒ p̄ſ-
ſtai p̄t Nebridi⁹ āt aīcicie nr̄e ceſſeāt: vt oīm
nr̄m faīliaiſſiᵒ vēcūᵒ mediolanēſi ⁊ ciui gr̄ma
tico ſb'dēt: vehemēt deſiderāti ⁊ faīliaitatiꝰ iuē
flagitāti de nr̄o nūo fidele adiutoriū q̄ īdige-
bat nimis Nō itaqꝫ nebridiū cupiditaꝰ ꝯmo
doꝝ eo t'xit: maioā eī poſſꝫ ſi vellꝫ de lr̄iꝰ agē: ſꝫ
officio beīuolētie peticōeꝫ nr̄ām ꝯtēpnē nolu
it amic⁹ dulciſſi⁹ ⁊ mitiſſim⁹ Agebat āt illď
prudētiſſie̅ cauēꝰ īnoteſcē pſoīꝰ ſ'ᵐ h̄ ſclm ma
ioib' deuitāꝰ ī eis oēm inq̄etudinē aī q̄ꝫ vole
bat hr̄e libeꝝ· ⁊ q̄ꝝ mltis poſſꝫ hoīs feiatū: ad
q̄rēᵐ aliq̄ꝝ vł legēdū ł audiēdū de ſapia Quo
dā igr̄ die nō r̄colo cām q̄ eāt abſēs nebdi⁹:
cū ecce ad nos domū venit ad me ⁊ alipiū pō
ticiā⁹ q̄dā ciuis nr̄ inq̄nᵐ afer· p̄clae ī palacō

militāſ neſcio q̄d a nob volebat: et ↄſedim⁹
vt colloq̄remur: ⁊ forte ſup̄ mēſam luſoriā q̄
an̄ nos erat. attēdit codicē. tulit apuit. inuenit
apl̄m paulū inopīate ſane Putauerat eī ali
q̄d de libris: q̄rū pfeſſio me ↄtēbat Tū vēo
arridēs meq3 intuēs ḡtulatorie: miratus ē q̄
eas et ſolas p̄ ocul meis lr̄aſ repēte compiſſz
Xp̄ian⁹ quippe ⁊ fidel eāt: ⁊ ſepe tibi deo nr̄o
pſterneba' in ecc̄ā crebris ⁊ diuturniſ orōi
bus Cui ego cū indicaſſē ill me ſcp̄turis curā
maximā īpendē: ortus ē ſmo ipō narrāte de
antonio egiptio mōcho: cui⁹ nomē excellent
clarebat apd ſuos tuos: nos āt vſq3 ī illā ho
ram latebat Qd vbi ille cōpit: īmorat⁹ ē in
eo ſmōe inſinuās tm̄ viꝛ ignorātib: ⁊ āmi
rās eandē nr̄am ignorātiā Stupebam⁹ āt au
dientes tā recēte memoria ⁊ prope nr̄is tpib
teſtatiſſiā mirabilia tua: in fide recta ⁊ catho
lica ecc̄ia Oēs mirabam': ⁊ noſ qꝛ tā mḡna
erāt: et illi quia in audita nobis erant. Inde
ſermo eius deuolut⁹ eſt ad monaſteioꝝ gre
ges: ⁊ mores ſuaueolētie tue. ⁊ vbeá deſerta
hēmi. q̄ꝝ noſ nihil ſciebam⁹ ¶ Et eát mōſte
riū mediolani plenū bonis frib ex̄ vrb me-
nia. ſb ābroſio nutritorē: ⁊ nō noueám⁹ Per
tēdebat ille ⁊ loq̄bat' adhuc: ⁊ nos itēti tace
bamus Vn̄ incidit vt dicēt. neſcio qn̄ ſe tres

alios ↄtub̄nales ſuos·nimirū apꝺ treueros
cū īpatoꝛ ꝓ meīdia° circēſiū ſpc̄acl̄o tenē²·ex
iſſe deābulatū in oꝛtos muiˢ ↄtiguos:atqꝫ il
lic cū foꝛte ↄbīati ſpaciabāt̄:vnū ſecū ſeoꝛſū·
⁊ alios duos itidē ſeoꝛſū pitqꝫ digreſſos Sꝫ
illos vagabūdos irrruiſſe ī q̄ndā caſā.vbi hī
tabāt q̄dā ſ̄ui tui ſpū paupes q̄liū ē ꝛ̄gnū ce
loꝝ:⁊ iueīſſe ibi codicē in q̊ ſcp̄ta eāt vita an
thonij Q̄m̄ legē̊vnꝰ eoꝝ cepit.⁊ mirai ⁊ accē
di:⁊ inꝛ̄ legēdū meditai arripe talē vitā·⁊ ꝛ̄li
cta militia ſcl̄ai ſ̄uiē tibi Erāt āt ex hjs q̊s di
cūt agētes ī rebꝫ Tūc ſ̄bito ꝛ̄pletꝰ amoē ſcō
⁊ pudoē ſobrio:iratꝰ ſibi ↄiecit ocl̄os ī amicū
⁊ ait illi Dic q̄ſo te oībꝫ iſtis laboribꝫ nr̄is· q̊
ābimꝰ puenīē: Q̄d q̄rimꝰ: Cuiꝰ rei cā milita
mus: Maioꝛ ne eē poteit ſpeˢ nrā in palacō:
q̄ꝫ vt amici īpatoꝛis ſimꝰ: Et ibi q̄d n̄ fragile:
plenūqꝫ picul̄: Et p q̊t picl̄a pueiᶻ ad gn̄diꝰ
picl̄m Et q̄ꝫdiu iſtꝺ eit: Amicꝰ āt ꝺi.ſi voluēo
ecce nūc fio Dixit h̄ ⁊ turgidꝰ noue vite ptui
cōe ꝛ̄ddidit ocl̄os pagīs ⁊ legebat:⁊ mūbatᷣ
ītus vbi tu videbas:⁊ exuebatᷣ mūdo mēs eꝰ
vt mox appuit Nāqꝫ dū legit ⁊ voluit fluctꝰ
coꝛꝺ ſui:īfrēuit aliq̄n ⁊ diſcuit melioā: iāqꝫ
tuꝰ ait aīco ſuo·ego iā abrupi me ab illa ſpe
nrā ⁊ ꝺo ſ̄uiē ſtatui:⁊ h̄ ī h̄ loco agḡdioꝛ Te
ſi pigꝫ imitai:noli aduſ̄ai·r̄ndit ille adherē ſe
ſocio tāte m̄ceꝺ ⁊ militie Et ābꝫ tui edificabāt

turri: ſūptu ydoneo relinq̄ndo oia et ſeq̄ndo te Tū pōticianꝰ ꝛ q̄ cū eo p alias orti ptes deābulabat q̄rētes eos deuenerūt in eūdē locū: ꝛ iueniētes āmonuerūt vt redirēt: q᷑ iā decli naſſꝫ dies At illi narrato placito ꝛ propoſito ſuo q̄tqꝫ mō in eis tal' volūtas orta eēt atqꝫ firmata: petiuerūt ne ſibi moleſti eēnt ſi adiū gi recuſarēt. Iſti āt nihilo mutati a p̄ſtinis fle uerūt ſe tñ vt dicebat: atqꝫ ill' pie ꝯgratulati ſūt: ꝛ ꝯmēdauerūt ſe orōibꝯ eoꝝ Et trahētes cor in t'rā: abierūt in palaciū Illi āt affigētes cor celo: māſerūt in caſa Et hēbāt ambo ſpō ſas: q̄ poſtea q̄ꝫ h̄ audierūt dicauerūt ipē eē v̄ginitatē tibi Narrabat h̄ pōticianꝰ Tu āt dñe int' v̄ba eiꝰ retorq̄bas me ad meip̄m: au ferēs me a dorſo meo vbi me poſuerā dū nol lē me attēdē et ꝯſtituebas me añ faciē meā: vt viderē q̄ꝫ turpis eēm: q̄ꝫ diſtortus ꝛ ſordi dus macloſuſqꝫ ꝛ vlceroſus Et videbā ꝛ hor rebā: ꝛ q̄ a me fugerē nō eāt Et ſi conabar a me auītē aſp̄cm narrabat ille q̄d narrabat. ꝛ tu me rurſus opponebas m̄. ꝛ ip̄ingebas me in oculos meos: vt iuenirē iniq̄tatē meā et odiſſeꝫ Nouerā eā ſꝫ diſſilabā: ꝛ cohibebā ꝛ obliuiſcebar Tūc v̄o q̄nto ardētiꝰ amabā il los d' q̄bꝰ audiebā ſalubres affcs q᷑ ſe totos tibi ſanandos dederāt: tāto execrabillius me

ꝯpatū eis oderā: qm̄ m̄lti āni mei meciī eff lux
erūt forte xij āni ex q̊ ab vn̄uicesi° āno etatiˢ
mee lcō cicerōiˢ hortēsio excitatꝰ erā ſtudio ſa
pie: ⁊ differebā ꝯtēpta felicitate trena ad eā īuesti
gādā vacare: cꝰ n̄ īuētio ſʒ ſola inq̄sicō iā p̄po
nēda erat etiā īuētiˢ theſauris regnīʒ gētiū: ⁊ ad nu
tū circūfluētibꝫ corpis voluptatibꝫ At ego ado
leſcēs miſ valde· miſ ī exordio ipiꝰ adoleſcētie
etiā petierā a te caſtitatē: ⁊ dixerā da m̄ caſtitatē
⁊ ꝯtinētiā ſʒ noli mō Timebā eī ne me cito exau
dires· ⁊ cito ſanares a morbo ꝯcupiſcētie: quē
malebā expleri potiꝰ q̄ꝫ extigui Et ierā p vias
p̄uas ſupſticōe ſacrilega: nō q̄dē c̄tuſ ī ea: ſʒ q̄ſi
p̄pones eā ceteris q̄ nō pie q̄rebā· ſʒ inimice op
pugnābā Et putauerā me p̄tea differre de die
in diē ꝯtēpta ſpe ſcli te ſolū ſeq̄: q̄ꝛ n̄ m̄ appe
bat certū aliq̄d q̊ dirigerē curſū meū Et veneāt
dies q̊ nudarer m̄: ⁊ īcreparꝫ me ꝯſcīa mea.
Vbi es ligua: nēpe tu dicebas: ꝓpt īcertū verū
nolle te abicere ſarcinā vanitatis Ecce iā certū ē.
⁊ illa te adhuc p̄mit hūeriſq̄ꝫ libērioibꝫ pēnas
rapiūt: q̄ neqꝫ ita inq̄rēdo attriti ſūt: nec decēnio
⁊ alipiꝰ iſta meditati Jta rodebar̄ ītus ⁊ ꝯfūde
pudore horribili vehemēt: cū pōticianꝰ talia
loq̄ret̄. Terminato āt ſmōe ⁊ cā q̄ veneāt:
abijt ille Et ego ad me· q̄ nō in me dixi: Qui
bus ſentētiar̄ verberibꝫ nō flagellabā aīam
meam: vt ſequeret̄ me conantē poſt te ire·

Et renitebat᷑ recuſabat: et nō ſe excuſabat Conſūpta erāt ꝛ ↄuicta argumēta oīa: remāſerat muta trepidatio: ꝛ q̄i moꝛtē reformidabat rēſtrigi a fluxu ↄſuetudis q̊ tabeſcebat in moꝛtē Tū in illa grādi rixa interioꝛis domꝰ mee ꝙ̄ fortit̄ excitauerā cū aīa mea in cubiclo nrō coꝛde meo tā vultu ꝙ̄ mēte turbatꝰ iuado alipiū: ꝛ exclamo Quid patimᷣ? Q̄d ē h̄ qd̄ audiſti? Surgūt indocti et celū rapiūt: et nos cū doctrinis nr̄is ſine coꝛde ecce vbi volutamur in carne ꝛ ſanguie An qꝛ p̄ceſſerūt pudet ſeq̄: ꝛ nō pudꝫ nec ſaltē ſeq̄? Dixi neſcio q̄ talia ꝛ abripuit me ab illo eſtꝰ meꝰ: cū tacēt attonitus me intuēs. Neqꝫ eī ſolita ſonabā. Plꝰ loq̄bāt͛ aīm meū. frōs gene. oculi coloꝛ. modꝰ vocis: ꝙ̄ v̄ba q̄ ꝓmebā Oꝛtulus q̄dā erāt hoſpicij nr̄i: q̊ nos vtebām̄ ſic̄ tō domo. Nā hoſpes ibi nō hītabat: dn̄s domꝰ. Illuc me abſtulerāt tumultꝰ pectoꝛis. vbi nēo īpediret ardentē litē ꝙ̄ mecū aggreſſuſ erā: donec exirꝫ q̄ tu ſciebaſ ego āt nō ſciebā. ſꝫ tm̄ iſaniebā ſalubrit̄. ꝛ moꝛiebar vitalr̄ gnarꝰ q̄d mali eēꝫ: ꝛ igrꝰ q̄d boni pꝰ paululū futurꝰ eēꝫ Abceſſi gͦ in oꝛtū: ꝛ alipiꝰ pede poſt pedē Neqꝫ eī ſecretū meū nō erāt: vbi ille aderāt. Aut qn̄ ſic me affectū deſereret? Sedimꝰ q̄ntum potuimus remoti ab edibus Ego fremebā ſpi-

nō irē in placitū. et pactū tecū dꝫ meꝰ: in qđ eū dū eē oīa oſſa mea clamabāt: et in celū tollebāt laudibꝫ: et nō illuc ibatur nauibꝫ. aut qđrigꝭ aut pe debamꝰ. Nā nō ſolū ire verūetiā puenire illuc dibꝫ: qn̄ ſalti de domo in eū locū ierā vbi ſe nil eāt aliđ. ꝗ velle ire: ſꝫ velle fortit et itegre: nō ſemiſauciū hac atqꝫ hac vͤſare et iactaͤ vo lūtatē: cū hac pte aſſurgēte. cū alia pte cadē te luctantē Deniqꝫ tā mlta faciebā corpe in ipſꝭ cūctacōis eſtibꝫ. q̄ aliqn̄ volunt hoīes. et nō valēt: ſi aut ipā mēbra nō hn̄ant: aut ea vl col ligata vīculꝭ vl diſſoluta lāguoͤ vl q̄q̄ mō ipe dita ſint Si vulſi capillū. ſi pcuſſi frontē. ſi cō ſertis digitis āplexatꝰ ſū genu. qꝛ volui feci. Potui aūt velle et nō facē: ſi mobilitaꝭ mēbroꝝ nō obſeq̄ret̄ Tā mlta gͦ feci. vbi nō h eāt vel le qđ poſſe: et nō faciebā qđ et incōpabili af fectu āpliꝰ m̄ placebat. et mox vt vellē poſſez: q̄a mox vt vellē vtiqꝫ vellē Ibi eī facultas ea q̄ volūtas: et ipm̄ velle iā facē erat: et tn̄ nō fie bat Faciliuſqꝫ obtpabat corpꝰ tenuiſſiē vo luntati aīe vt ad nutu mētis mēbra mouērēt: ꝗ ipā ſibi aīa ad volūtatē ſuā mgn̄ā in ſola volūtate pficiēdā Vn̄ h mōſtrū: et q̄re iſtud? Luceat mīa tua et introgē: ſi forte m̄ rn̄dē poſ ſint latebre penaꝝ hoīm. et tenebroſiſſiē ↄtri tiōes filioꝝ adā Vn̄ h monſtrū et q̄re iſtud?

Jmpat aīm⁹ corpi: ⁊ pet̄ stati Jmpat aīm⁹
ſibi ⁊ r̄ſiſtit̄ Jmpat aīm⁹ vt moueat̄ man⁹:
⁊ tāta ē facilitas· vt vix a ſuitio diſcnat̄ ipſū
Et aīm⁹ aīm⁹ ē: man⁹ āt corp⁹ ē Jmpat ani
mus vt velit aīm⁹: nec alt̄ ē: nec facit tn̄· Vn̄
h mōſtrū: ⁊ q̄re iſtd̄: Jmpat inq̄ vt velit. q̄
nō īparꝫ n̄ vellꝫ: ⁊ nō fit qd̄ īpat: ſꝫ nō ex toto
vlt· nō gͦ ex toto īpat: Nā intm̄ īpat inq̄m
vult ⁊ intm̄ nō fit qd̄ īpat inq̄nm nō vlt Qm̄
volūtas īpat vt ſit volūtas: nec alia ſꝫ ipā Nō
vtiqꝫ plena īpat: ido nō ē qd̄ īpat Nā ſi ple
na eſſꝫ· nec īparꝫ vt eſſꝫ: qꝛ iā eēt Nō igr̄ mō
ſtrū pti velle pti nolle: ſꝫ egritudo aī ē qꝛ nō
totus aſſurgit v̾itate ſ̄bleuat⁹ ꝯſuetudine p̄
g̃uat⁹ Et ido ſūt due volūtates: qꝛ vna eaꝝ
tō nō ē: ⁊ h ad ē altei qd̄ deeſt altei ¶ Pereāt
a facie tua d̄s ſic peūt vaniloq̄ ⁊ mētis ſedu-
ctoēs: q̄ cū duas volūtates in delibeāo aīadū
tet̄it. duas natuās duaꝝ mētiū eē aſſeuerāt:
vnā bonā alterā malā Jlli maliſūt. cū iſta ma
la ſentiūt: ⁊ idēipſi boī erūt ſi v̾a ſēſerit veiſqꝫ
ꝯſēſerit: vt dicat eis apl̄s tu⁹· fuiſtis aliqn̄ te
nebre: nūc āt lux ī dn̄o Jſti eī dū volūt eē lux
n̄ ī dn̄o ſꝫ ī ſeipſ: putā⁹ aīe naturā h eē qd̄ d̄s
ē. ita fcī ſūt dēſioēs tenebre: qm̄ lōgi⁹ a te rceſ
ſerūt· horrēā arrogātia· a te v̾o luīe illuiante oēꝫ
hoīeꝫ veientē ī hūc mūdū Attēdite q̄ dicatis

et erubeſcite: ꝛ accedite ad eū ꝛ illuīamini: ꝛ
vultus vr̄i nō erubeſcēt Ego aū deliberabā vt
iā ꝑuirē dn̄o deo meo ſic diu diſpoſuerā: ego
erā q̄ volebā· ego q̄ nolebā: ego ego erā Nec
plene volebā: nec plene nolebā Jdo meū cō
tēdebā ꝛ diſſipabar a meipō: ꝛ ipā diſſipatio
me inuito q̄dē fiebat: nec tn̄ oñdebat naturā
mentis aliene ſ; penā mee. Et ido iā nō ego
opabar illā: ſ; qd̄ hitabat in me pc̄cm de ſup
plicio liberioꝛ pcc̄ā: qꝛ erā filiꝰ adā Nā ſi tot
ſūt ꝯtraie natūe q̄t volūtates ſibi ꝛ̄ſiſtūt· nō
iā due ſ; pl̄es erūt· Si deliberz q̄ſqm̄ vtꝝ ad
ꝯuenticulū eoꝝ pgat an ad theatꝝ: clamāt
iſti Ecce due natūe: vna bō hac adducit: alt̄a
mala illac reducit Nā vn̄ iſta cunctatio ſibi
met adūſantiū volūtatū: Ego āt dico ambas
malas: ꝛ q̄ ad illoꝛ ducit: ꝛ q̄ ad theatꝝ r̄du
cit Sz nō credūt n̄ bōm eē q̄ itur ad eos Qd̄ ſi
gᵒ q̄ſq̄ nr̄m delibēt· ꝛ ſecū altricātibꝰ duabꝰ
volūtatibꝰ fluctuet vtꝝ ad theatꝝ pgat: an
ad ecc̄az nr̄az: Nōne ꝛ iſti q̄d rn̄deāt fluctu
abūt: Aut ei fatebū qd̄ nolūt· bō volūtate
pgi in ecc̄az nr̄ām. ſic in eā pgūt q̄ ſacrīꝰ eiꝰ
ībuti ſūt atqꝫ detient: á duas malas natuās
ꝛ duas malas mētes in vno hoīe ꝯfligē pu
tabūt: ꝛ nō erit veꝝ q̄ ſolēt dicē vnā bonā et
alterā malā: á ꝯūtent̄ ad veꝝ: ꝛ nō negabūt

eſtuare. Iã ergo nõ dicãt cũ duas volũtates in hoīe vno adúſantes ſibi ſentiũt duas ɔtrarias mẽtes de duabꝰ ɔtrarijs ſb̃ſtãtijs. et de duobꝰ ɔtrarijs pn̄cipijs ɔtẽdẽ: vnã bonã alterã malã Nã tu d̃s verax īprobas eos et redarguis atq̃ ɔuīcis eos: ſic̄ in vtraq̃ mala volũtate cũ q̃ſq̃ delibeát vtꝝ hoīem veneno intimat an ferro: vtꝝ fũdũ alienũ illũ an illũ īuadat. qñ vtrũq̃ ñ p̄t: vtꝝ emat voluptatẽ luxuia. an pecuniã ſuet auaiciã: vtꝝ ad circũ pgat an ad theatrũ ſi vno die vtrũq̃ exhibeat: ad do ec̄ tãũ. an ad furtũ de domo aliena ſi ſubẽ occaſio: ad do q̃ q̃rtũ an ad ɔmittẽdũ adulteriũ. ſi q̃ ĩde ſil̃ facultas apit: ſi oīa ɔcurrãt in vnũ articulũ tpis. pitq̃ cupiãr oīa q̃ ſil̃ agi nequeũt Diſcerpũt em̃ aīm ſibimet adúſãtibꝰ q̃tuor volũtatibꝰ. vl̃ ec̄ plibꝰ ī tãta copia reꝝ q̃ appetũr: nec tñ tantã mltitudinẽ diúſaꝝ ſbaꝝ ſolẽt dicẽ Ita q̃ in bonis volũtatibꝰ Nã q̃ro ab eis vtꝝ bonũ ſit delcãri lcõe apli: q̃ vtꝝ bo^m ſit delcãri pſalmo ſobo: q̃ vtꝝ bonũ ſit euãgeliũ diſſerẽ Rñdebũt ad ſingla bonũ Qd ſi g^o pit delcẽnt oīa ſilq̃ vno tpe: Nõne diúſe volũtates diſtẽdũt cor hoīs cũ delibat. q̃d potiſſi^m arripias: q̃ oẽs boẽ ſũt q̃ certãt ſecũ donec eligat vnũ q̃ ferat tõ volũtas vna q̃ ī pl̃es diuideba: Ita ec̄ cũ eẽnitas delcãt

ſupius ⁊ tpal' boni voluptas retẽtat īferius
eadē aīa ē nō tō volūtate illđ á h̄ volēs: ⁊ iđo
diſcerpit' ḡui moleſtia: dū illđ v̇itate p̄poīt
h̄ fāiliaitate nō poīt Sic egrotabā ⁊ excru
ciabar acuſās memetip̄m ſolito acerbiꝰ ni-
mis ac voluēs ⁊ verſans me in viculo meo:
donec abrūpet' totū q̊ iā exiguo tenebar Sꝫ
tenebar tñ: ⁊ īſtabas tu in occultis meiꝯ dn̄e
ſeuera mīa flagella ingeīans tioīs ⁊ pudois:
ne rurſus ceſſaēm. ⁊ nō abrūpet' idip̄m exi-
guū ⁊ tenue qđ r̄māſcát: ⁊ reualeſcét iteꝝ et
me robuſtiꝰ alligarꝫ ¶ Dicebā ei apđ me in
tus. ecce mō fiat. mō fiat: ⁊ cū verbo iā ibā in
placitū iā pene faciebā. et nō faciebā: nec re
labebar tñ in p̄ſtina: ſꝫ de ꝓxio ſtabā ⁊ reſpi
rabā Et itē conabar: ⁊ paulominꝰ ibi erā et
paulomiꝰ. iāiāq; attigebā et tenebā. ⁊ non
ibi erā nec attigebā nec tenebā: heſitās moꝛi
moꝛti ⁊ vite viuē Plꝰ q; in me valebat ⁊ detiꝰ
inolitū: q̄ meliꝰ iſolitū Pūctūq; ip̄m tpis q̊
aliđ futurꝰ erā q̄nto ꝓpius admouebat' tāto
āpliorē incutieba horrorē: ſꝫ nō recutiebat
retro nec auertebat: ſꝫ ſuſpēdebat. Retinebāt
nuge nugaꝝ ⁊ vaītates vaītatū antiq̄ amice
mee: ⁊ ſucutiebāt veſtem meā carneā: ⁊ ſub
murmuabāt Dimittiꝯ ne nos? Et a momēto
iſto nō erimꝰ tecū vlt' ietnū: ⁊ a momē° iſto

nō tibi licebit hꝫ ⁊ illd vlť ineťnū? Et q̄ ſuggē
bāt ī eo qđ dixi hꝫ ⁊ illđ q̄ ſuggēbāt dˢ me⁹ aū
tat ab aīa ſerui tui mīa tua: q̄s ſordes ſuggē
bāt q̄ dedecoꝛa! Et audiebā eaˢ iā lōge min⁹ q̄
dimidi⁹: nō tāq̄ libē ꝯdicētesˢ eūdo ī obuiā ſ;
velut a dorſo muſitātes: ⁊ diſcedētē q̄ſi furti vel
licātes vt ſpicerē Retardabāt tñ recūctantē
me abripe atqꝫ excutē ab eis. ⁊ tñſiliē q̊ vōbr̄
cū dicēt m̄ ꝯſuetu⁰ violēta Putaſ ne ſine iſtis
poteis? Sꝫ iā tepidiſſiē hꝫ dicebat Apiebat
ei ab ea pte q̄ itēderā faciē ⁊ q̊ trāſire trepi
dabā caſta dig̃tas ꝯtinētie ſerena ⁊ nō diſſo
lute hilais: honeſte blādiēs vt venirē neqꝫ
dubitarē: ⁊ extendēs adme ſuſcipiēdū ⁊ am
plectēdū pias manus plenas gregib⁹ bono
rum exemploꝝ Ibi tot pueri ⁊ puelle: ibi iu
uētus mlta. ⁊ oīs etas. ⁊ g̃ues vidue ⁊ v̄gīes
anus: ⁊ in oīb⁹ ipa ꝯtinētia. neq̄qm̄ ſteril: ſꝫ
fecūda mr̄ filioꝝ gaudioꝝ de marito te dn̄e
Et irridebat me irriſiōe exhoꝛtatoria: q̄ſi di
dicēt Tu nō poteis: qđ iſti ⁊ iſte? An v̄o iſti
⁊ iſte in ſemetipſ̄ pn̄t: ac nō in dn̄o đo ſuo?
Dn̄s dˢ eoꝝ ne dedit eis? Qđ in te ſtas ⁊ nō
ſtas? Proice te in eū: noli metuē: nō ſe ſubtra
het vt cadas. Proice te ſecur⁹: excipiet te et
ſanabat te Et erubeſcebā nimis: qꝛ illaꝝ nu
gaꝝ murmur adhuc audiebā: ⁊ cūctabūd⁹

pendebam ¶ Et rurſus illa q̄ſi diceret obſur
deſce ad uſus immūda illa mēbra tua ſup terrā:
vt mortificētur Narrāt tibi delectatiōes: ſz nō vt
lex dn̄i dei tui Jſta ɔtrouſia in corde meo nō
n̄ de meipō: aduſus meipm At alipius affixus
lateri meo: inuſitati motus mei exitū tacitus
opiebatur Vbi vō a fūdo archano alta ɔſideá
tio ɔtraxit et ɔgeſſit totā miſeriā meā in ɔſpcū
cordis mei: oborta ē pcella igēs ferēs igentē
imbrē lacrimarū. Et vt totū effūderē cū vocibus
ſuis: ſurrexi ab alipio Solitudo mihi ad negociū
flēdi aptior ſuggerēbatur Et ſeceſſi remotius: q̄ vt
poſſz mihi oneroſa eē eciā eius pn̄tia Sic tūc erā: et
ille ſenſit neſcio Q̄d enim. Puto dixerā in quo ap
parebat ſonus vocis mee iā fletu grauidus: et ſic ſur
rexerā Māſit ergo ille vbi ſedebamus: nimis ſtu
pēs Ego ſub q̄dā fici arbore ſtraui me neſcio
quō: et dimiſi habenas lacrimis prupērūt flumina
oculorū meorū acceptabile ſacrificiū tuū Et nō q̄dē
hijs verbis: ſz in hac ſnīa multa dixi tibi Et tu
dn̄e vſqz quo. Vſqz quo dn̄e iraſceris in finē. Ne me
mor fueris iniq̄tatū nr̄ap̄ ātiq̄rū Sētiebā enim ab
eis me teneri Et iactabā voces miſerabiles:
q̄mdiu q̄mdiu cras cras. Quare nō modo:
quare nō hac hora finis turpitudinis mee.
Dicebā hec: et flebā amariſſima ɔtricōe cor
dis mei Et ecce audio vocem de vicina domo

domo cū cantu dicētis ⁊ crebro repetētis: q̄ſi
puei an puelle neſcio Tolle lege: tolle lege·
Statiq; mutato vultu intētiſſi⁹ cogitaṙe cepi
vtrū nā ſolent puei in aliq̄ gn̄e ludēdi cātitaṙe
tale aliq̄d: nec occurrebat aīo oīo audiſſe me
vſpiā Repſſoq; īpetu lacrīaꝝ ſurrexi: nl alid
īterp̄tās dīmit⁹ m̄ iubei: n̄ vt apirē codicē ⁊ le
gerē qd p̄m capitulū īueniſſez Audierā eī de
āthonio ꝙ ex euāgelica lcōne cui forte ſup
ueneāt āmonit⁹ fueīt tanꝗ̄ ſibi dicē qd lege
bat: vade vēde oīa q̄ hēs ⁊ da paupibꝫ ⁊ hēb
theſauꝝ in cel ⁊ veni ſeq̄re me: ⁊ tali oraculo
cōfeſtim ad te eē ꝯuerſū. Itaq; cōcitus redij
ad eū locū vbi ſedebat alipius· ibi em̄ poſue
ram codicē apl̄icaz cū inde ſurrexerā· arripui
apui ⁊ legi in ſilētio capitulū: quo primū cō
iecti ſūt oculi mei Nō in ꝯmeſſacōnibꝫ ⁊ ebri
etatibus nō in cubilibꝫ et impudicijs: nō in
ꝯtencōne et emulacōne: ſed īduite dn̄m ihm
xp̄m Et carnis ꝓuidentiā ne feceritis in cōcu
piſcēcijs Nec vltra volui legere: nec op⁹ eāt
Statim quippe cū fine huiuſcemodi ſentētie
quaſi luce ſecuritatis infuſa cordi meo: oēs
dubitacōis tenebre diffugerūt Tūc intiecto
ā digito ā neſcio q̄ alio ſigno codicē clauſi: ⁊
tranquillo iam vultu indicaui alipio At ille
q̄d in ſe ageret qd ego neſciebā ſic īdicauit:

petit vidẽ quid legiſſem Oſtẽdi: ⁊ attẽdit et᷑
vltra quã ego legerã: et ignorabã q̃d ſeq̄ret᷑
Sequebat᷑ vero: infirmũ aũt in fide recipite
Qd ille ad ſe retulit: mihiq3 apuit Sed tali
ãmonicõe firmatus eſt: placitoq3 ac ꝓpoſito
bono ⁊ ꝯgruẽtiſſi° ſuis moib9 quib9 a me in
melius iam olim valde lõgeq3 diſtabat ſine
vlla turbulẽta cũctacõe ꝯiũctus eſt Inde ad
mrẽm ingredimur: indicam9 gaudet: narra
mus q̃madmodũ geſtũ ſit: exultabat ⁊ triũ
phat Et bñdicebat tibi q̃ potẽs es vltra q̃m
petim9 ⁊ ĩtelligim9 facẽ: q2 tãto ãplius ſibi
a te ꝯceſſũ de me videbat: q̃ꝫ petere ſolebat
miſerabilib9 eius flebilib9q3 gemitib9 Conũ
tiſti ei me ad te. vt nec vxorẽ q̃rerẽ nec aliq̃ꝫ
ſpẽ ſcli h9: ſtãs ĩ ea regła fidei in q̃ me añ tot
ãnos ei ṙuelaueãs Et ꝯũtiſti luctũ ei9 in gau
diũ mło vberi9 q̃ꝫ volueãt: ⁊ mło cari9 atq3
caſtius q̃ꝫ de nepotib9 carnis mee req̄rebat

Explicit ꝯfeſſionũ beati Auguſtini Epi
liber octauus Incipit nonus.

O Dñe ego ſeruus tuus: ego ſu9
tuus. ⁊ filius ãcille tue. Diſru-
piſti vĩcula mea. tibi ſacrificabo
hoſtiam laudis. Laudet te cor
meũ et ligua mea. et oĩa oſſa
mea dicãt Dñe q̃s ſilis tibi. Dicãt ⁊ rñde mi:

Dic aīe mee ſal⁹ tua ego ſū. Quis ego ⁊ qualꝭ
ego. ꝗ̄ ꝗnt⁹ ego. Quid non mali ego: ꝗ̄ facta
mea. aut ſi nō facta dicta mea: aut ſi nō dicta
volūtas mea fuit. Tu autem dn̄e bonus et
miſericors: ⁊ dextera tua reſpiciens profundi
tatē mortis mee: ⁊ a fūdo cordis mei exhau-
riens abyſſū corruptōnis: et hoc erat nolle
qđ volebas. ⁊ velle quod nolebas. Sed vbi
erat tā ānoſo tp̄e et de ꝗ ymo alto qʒ ſecreto
euocatū eſt in momēto liberꝝ arbitriū meū:
ꝗ ſubderem ceruicē leui iugo tuo ⁊ humeros
leui ſarcine tue xp̄ē iħu adiutor me⁹ ⁊ redēp
tor me⁹. Quā ſuaue mī ſubdito fcm ē carere
ſuauitatibꝯ nugaꝝ. Et ꝗs amittē metus fue
rat: iā dimittē gaudiū erat. Eiciebas eñ eas
a me vera tu ⁊ ſūma ſuauitas: eiciebas ⁊ ītra
bas ꝓ eis oī voluptate dulcior. ſꝫ nō carni et
ſanguini: oī luce clarior ſꝫ oī ſecreto interior:
oī honore ſublimior ſꝫ nō ſublimibꝯ in ſe. Iā
lib erat aīm⁹ me⁹. a curis mordacibꝯ ambiē
di ⁊ acꝗ̄rēdi ⁊ volutādi. atqʒ ſcalpēdi ſcabiē
libidinū: ⁊ garriebā tibi claritati mee ⁊ diui
cijs meis ⁊ ſaluti mee dn̄o đo meo. Et pla
cuit m̄ in ꝯſpcū tuo nō tumultuoſe abripe. ſꝫ
leuit ſubtrahē miniſteriū līgue mee nūdinis
loꝗcitatis: ne vlterius pueri meditātes nō le
gem tuā. nō pacē tuā. ſꝫ inſanias mēdaces et

furori ſuo Et oportune iam paucíſſime dies
ſuperāt ad videmiales feias:ꝛ ſtatui tolerāe
illos vt ſolēpnit abſcederē:ꝛ redēptus a te iā
nō redirē venal Cōſiliū ergo nr̄m eāt corā te·
corā hoīb9 āt miſi nr̄is nō erat : ꝛ cōuenerat
int nos ne paſſim cuiq̄ effūdē: q̄ qm̄ tu nob
a ꝯualle ploracōis aſcēdētib9 ꝛ cantātib9 can
ticū g̃duū dederās ſagittas acutas ꝛ carbones
vaſtatoēs adūſus linguā ſubdolā velut ꝯſu
lēdo ꝯtradicentē:ꝛ ſic cibū aſſolꝫ amādo ꝯſu
mentē Sagittaueras tu cor nr̄m caritate tua
et geſtabam9 verba tua trāſfixa viſceribꝫ: et
exēpla ſeruoꝝ tuoꝝ q̄s de nigris lucidos ꝛ de
mortuis viuos feceras ꝯgeſta in ſinū cogita
tiōis nr̄e vrebāt ꝛ abſumebāt grauē torporē
ne in yma vergēm9 :ꝛ accēdebāt nos valide:
vt oīs ex ligua ſubdola ꝯtradictōis flatus in
flāmare nos acri9 poſſꝫ nō extiguē Verūptn̄
qꝛ propt nomē tuū qd ſcificaſti p tras ec vti
qꝫ laudatoēs hrēt votū ꝛ propoſitū nr̄m: ia
ctātie ſile videbat non opiri tā pximū feiaꝝ
tps·ſꝫ publica pfeſſiōe atqꝫ āte oculos oīm
ſita·an̄ diſcedē:vt ꝯūſa in fcm meū ora cūcto
rum ītuentiū· q̄ vicinū vindemialiū dié pue
nire voluerim: mlta dicerēt q̄ q̄ſi appetiſſem
mg̃nus videi Et q̄ mihi erat iſtud vt putaē
ꝛ diſputaētur de aīo meo: et blaſphemaētur

bonū nr̄m. Nō eē q ipā estate lr̄atoio laboē
nimio pulmo me⁹ cedē cepat. ⁊ difficulť trhē
suspiā. doloibꝫ qꝫ pectoiˢ testai ſe sautiū. vocē
qꝫ clarioꝛē ꝓductioꝛē ve recuſaē p⁹ pturbaue
ueāt me: qꝛ magiſterij illius ſarcinā pene iā
nccītate deponē cogebat: ā ſi curai ⁊ ꝯualeſcē
potuiſſem: certe intmitterē Sꝫ vbi plena vo
lūtas vacādi et vidēdi qm̄ tu es dn̄s oboꝛta
m̄ eſt atqꝫ firmata: noſti ds me⁹ eē gaudē ce
pi. qd h̄ q̄ꝫ ſubeāt nō mēdax excuſatio q̄ offē
ſionē hoīm tparet: q̄ ꝑpť liberos ſuos me li
berū eē nunq̄ȝ volebāt Plen⁹ igitᷣ talio gau-
dio tolerabā illd intuallū tpiˢ donec decurre
ret: neſcio vtꝝ vľ vigīti dies erāt Sꝫ tn̄ foꝛ
titer toleābantᷣ: qꝛ receſſerat cupiditas q̄ me
cum ſolebat ferre ḡue negociū: ⁊ ego p̄mēd⁹
remāſerā n̄ pacīa ſucederꝫ Peccaſſe me in h̄
q̄ſq̄ȝ fuoꝝ tuoꝛū frm̄ meoꝝ dixerit: q ia ple
no coꝛde militia tua. paſſus me fueri vel vna
hoꝛa ſedē in cathedra mēdacij At ego nō cō
tēdo Sꝫ tu dn̄e miſeicoꝛdiſſiē. nōne ⁊ h̄ pctm̄
cū ceteris hoꝛrēdis ⁊ funereis in aq̄ ſcā igno
uiſti ⁊ ēmiſiſti m̄. Macerābatᷣ anxietudie vē
cund⁹ de iſto nrō bono: q propť vincula ſua
quibꝫ tenaciſſiē tenebatᷣ deſei ſe nrō ꝯſoꝛtio
videbat nōdū xp̄ian⁹ ꝯiuge fideli: eaipā tn̄
arctioꝛe p̄ ceteris cōpede in itinē qd aggreſſi

eramus retardabat᷑ Nec xp̄ianū eē alio mō
ſe velle dicebat: q̄m illo quo nō poterat. Be
nigne ſane obtulit: vt q̄ diu ibi eēmus in re
eius eēm⁊ Retribues illi dn̄e in reſurrectiōe
iuſtoꝝ qꝛ iam ipſam ſoꝛtē retribuiſti ei. Q̄ñ
uis em̄ abſentibꝰ nobis cū rome iam eēmus
coꝛpali egritudīe coꝛrept⁊ ⁊ in ea xp̄ian⁊ et
fidel᷑ fcūs ex hac vita migrauit. ita miſert⁊ es
nō ſolū ei⁊ ſ; etiā nr̄i: ne cogitātes egregiā circa
nos amici hūanitatē. nec eū in grege tuo nu
merātes. doloꝛe intoleꝛābili cruciaꝛemur Grās
tibi ds nr̄: tui ſum⁊ indicāt coꝛ̄es ⁊ ꝯſolatio
nes tue fidel᷑ ꝓmiſſoꝛ Reddes vēcūdo ꝓ rure
illo ei⁊ caſcato. vbi ab eſtu ſecli reqeuim⁊ in
te. amenitatē ſempitne virētiꝰ padiſi tui: q̄m
dimiſiſti ei pctā ſup terrā in mōte incaſiato.
mōte tuo mōte vbei Tangebat᷑ gº tūc ipē:
nebridi⁊ āt colletabat᷑ Q̄muiꝰ ei ⁊ ipē nōdū
xp̄iā⁊ in illā foueā pniciosiſſimi erroiꝰ īcideāt
vt vitatiꝰ filij tui carnē fātaſma credēt: tn̄ īde
emergēs ſibi eāt nondū vllis ībut⁊ eccl̄e tue
ſacr̄is. ſ; inq̄ſitoꝛ ardētiſſim⁊ veritatis Quē nō
mlto p⁊ ꝯūſionē nr̄ām ⁊ r̄gn̄acōe; p bapm̄ū
tuū ipm eē fidelē catholicū caſtitate pfcā at-
q; ꝯtinētia tibi ſiuentē in affrica apud ſuos.
poſtq̄ tota dom⁊ ei⁊ p eū xp̄iana fcā eſſ; car-
ne ſoluiſti: ⁊ nūc ille viuit in ſinu abraham.

Quicq̃d illd᷑ eſt qd᷑ illo ſignat᷑ ſinu: vbi ne-
bridius me⁊ viuit dulcis amic⁊ me⁊: tu⁊ ãt
dñe adoptiu⁊ ex liberto fili⁊ ibi viuit Nã q̃s
alius tli aie locus? Ibi viuit: vñ me mlta int
rogabat homũtionẽ inexptũ. Iã nõ ponit
aurẽ ad os meũ. ʒ ſpiritale os ad fontẽ tuũ:
⁊ bibit q̃ntũ pt ſapiam p auiditate ſua ſine
fine felix Nec eũ ſic arbitror inebriari ex ea
vt obliuiſcat᷑ mei: cũ tu dñe quẽ potat ille nri
ſis memor Sic ergo eramus vẽcundũ ↄſo
lãtes triſtẽ ſalua amicicia de tali ↄu̇ſatõe nrã
⁊ exhortãtes ad fidẽ grad⁊ ſui vite ſcilʒ cõiu
gal᷑: nebridiũ ãt opiẽtes qñ ſeq̃ret᷑. qd᷑ de tã
pxio poterat: ⁊ erat iamiãqʒ facturus. Et ecce
euoluti ſũt dies illi tandẽ Nã lõgi et mlti vi
debant᷑ p amore libtatis ocioſe: ad cãtandũ
de medull᷑ oib᷒. tibi dixit cor meũ. q̃ſiui vul-
tum tuũ: vultũ tuũ dñe requirã. Et vẽit dies
in q̃ ec̃ actu ſoluerer a pfeſſiõe rethoica: vñ
iã cogitatu ſolutus erã Et fcm ẽ Et eruiſti li-
guã meã: vñ erueras cor meũ. Et bñdicebã
tibi gaudẽs: pfcus⁊ i villã cũ meis oib᷒ Ibi
q̃d egeri in lrĩs iam quidẽ ſuiẽtib᷒ tibi. ʒ ad
huc ſupbie ſcolã tanq̃ in pauſacõe anhelã-
tib᷒ teſtant᷑ libri diſputati cũ pñtib᷒. ⁊ cũ ipõ
me ſolo corã te: que autẽ cum abſente nebri
dio teſtãtur epiſtole. Et q̃ndo mihi ſufficiat

tps ꝯmemorādi oīa mḡna erga nos bn̄ficia
tua in illo tpe: pꝑti ad alia maioꝛa ꝓperātib⁹ Re
uocat eīm me recordacō mea: ⁊ dulce m̄ fit dn̄e
ꝯfiteri tibi q̄b⁹ iterim me ſtimulis pdomueris: et
q̄madmodū me ꝯplanaueris humiliatis mō
tib⁹ ⁊ collib⁹ cogitacōꝫ meaꝝ. ⁊ tortuoſa mea
direxeris. ⁊ aſpa lenieris: q̄ꝫ mō ipm eciā alipiū
frēm cordis mei ſubegeris noī vnigeniti tui dn̄i
⁊ ſaluatoris nr̄i ihu xp̄i: qd p⁹ dedigbat iſeri
lr̄is nr̄is Mag⁹ eī volebat eas redolē gynaſi
oꝝ cedros q̄s iā ꝯtriuit dn̄s: q̄ꝫ ſalubres her
bas ecclaſticas aduſas ſpētib⁹ ¶ Quas tibi
ds me⁹ voces dedi. cū legēꝫ pſalmos dauid cā
tica fidelia. ⁊ ſonos pietatis excludētes turgi
dū ſpm. rudis in germano amoꝛe tuo. cathe-
camin⁹ in villa cū cathecumino alipio feriat⁹:
mrē adhērente nob̄ muliebri hitu virili fide. ani
li ſecuritate materna caritate. xp̄iana pietate.
Quas tibi voces dabā i pſalmis illis: ⁊ quō in
te iflāmabar ex eis ⁊ accēdebar eos recitare ſi
poſſē toto orbe trarꝝ aduſū typhū gn̄is hūa
ni. Et tn̄ toto orbe cantā²: ⁊ n̄ ē q̄ ſe abſcōdat
a caloꝛe tuo. q̄ꝫ vehemēti ⁊ acri doloꝛe idigbar
maicheis: ⁊ miſerabar eos rurſus q̄ illa ſacra
illa medicamēta neſcirēt: ⁊ iſani eēnt aduſus
antidotū q̄ ſai eē potuiſſēt. ¶ Vellē vt aliꝗbi
iuxta eēnt tūc ignorāte me vtꝝ audirent: et

me neſciēte q̄ ibi eēnt Intuēnt̉ faciē meā· et
audirēt voces meas ·qn̄ legi q̄rtū pſalmū: in
illo tūc ocio q̄d de me fecerit ille pſalm⁹: cū īuo
carē exaudiuit me d̄s iuſticie mee in tribula
tiōe dilataſti m̄ Miſerere mei dn̄e: ⁊ exaudi
orōez meā Audirēt ignorāte me· vtꝝ audi
rēt ne me ꝓpt̄ ſe illa dicē putarēt. q̄ int̄ h̄ v̄ba
dixerī: qꝛ ⁊ reueá nec ea dicerē nec ſic dicerē
ſi me ab eis audiri viderīqz ſentirē: nec ſi di-
cerē ſic accipēnt· quō mecū ⁊ m̄ corā te de faī
liari affcū aī mei Inhorrui timēdo: ibidēqz in
ferbui ſperādo ⁊ exultādo in tua mīa pr̄: ⁊ h̄
oīa exibāt ꝑ oculos meos ⁊ vocē meā: cū ɔū
ſus ad nos ſpūs tu⁹ bon⁹ ait nob̄ Filij hoīm:
q̊uſqz g̃ues corde? Ut q̄d diligitis vanitatē: ⁊
q̄ritis mēdaciū? Dilexerā eī vaītatē: ⁊ q̄ſierā
mēdaciū Et tu dn̄e iā mag̃ficaueás ſcm̄ tuū
ſuſcitās eū a mortuis· et collocās ad dexterā
tuā: vn̄ mitteret ex alto ꝓmiſſionē ſuā paclitū
ſpūm veritatis Et miſerát eū iā: ſ; ego neſciebā
Miſerat eū: qꝛ iā mḡnificat⁹ erát reſurgēs a
mortuis ⁊ aſcēdēs in celū Ante āt ſpūs nōdū
erat datus: q̄a ih̄s nondū erat clarificat⁹ Et
clamat prophecia Quouſqz g̃ues corde? Ut
q̄d diligitis vanitatē: et q̄ritis mēdaciū? Et
ſcitote qm̄ magnificauit dn̄s ſcm̄ ſuum Cla
mat quouſqz· clamat ſcitote: et ego tam diu

neſciēs vanitatē dilexi ⁊ mēdaciū q̄ſiui: ⁊ idō
audiui ⁊ cōtremui: qm̄ talib⁹ d̄z q̄lē me fuiſſe
remiſcebar In fātaſiȷ̈s ei q̄s pͦ vitate tenuerā:
vanitas erāt ⁊ mēdaciū Et inſonui mlta ḡuit
ac fortit: ī doloꝛ ⁊ rcoꝛdacōis mee Que vtinā
audiſſēt q̄ adhuc diligūt vaītatē ⁊ q̄rūt mē
daciū: forte ꝯturbaēnt ⁊ euomuiſſēt illd̄. et
exaudiēs eos cū clamarēt ad te: qm̄ v̄a moꝛ
te carnis moꝛtu⁹ ē ꝑ nob̄ q̄ te intpellat pro
nob̄ Legebā iraſcimi ⁊ nolite peccaꝛe Et q̄mō
mouebar d̄s me⁹ q̄ iā didicerā iraſci mihi de
p̄teritis vt de cetero nō peccarē: ⁊ merito iraſci
qꝛ nō alia natuā gētis tenebrarꝫ de me pecca
bat. ſic dicūt. q̄ ſibi nō iraſcūꝛ ⁊ theſauriſant
ſibi irā in die ire ⁊ ꝛuelacōis iuſti iudicij tui.
Nec iā bō mea foꝛis erāt: nec oculꝭ carneis in
iſto ſolo q̄rebāꝛ Volētes ei gaudeꝛ foꝛinſec⁹
facile euaneſcūt: effūdunt in ea q̄ videtur ⁊
tpalia ſūt: ⁊ imagīes eorꝫ famelica cogitacōe
lambūt Et o ſi fatigēꝛ in edia ⁊ dicāt Qs oñ
dit nob̄ bō. Et dicam⁹ ⁊ audiāt Signtū ē ſup
nos lumē vult⁹ tui dn̄e Nō ei lumē nos ſu
mus qd̄ illuīat oēm hoīeꝫ veientē in hūc mū
dū: ſꝫ illuīamꝛ a te: vt q̄ fuim⁹ aliqn̄ tenebre
ſim⁹ lux in te O ſi vidēnt intnū etnū: qd̄ ego
qꝛ guſtauerā. frēdebā: qm̄ nō ei⁹ poterā oñdeꝛ
ſi afferrēt ad me coꝛ in oculꝭ ſuis foꝛis ad te: ⁊

dicēt Qs oñdit nob̄ bõ. Ibi em̄ m̄ erat⁹ erā
intu⁹ in cubili vbi ꝯpūct⁹ erā: vbi ſacrificauerā
mactās vetuſtatē meā· ꝛ ichoata meditacōe
ꝛ̄nouacōi⁹ mee ſperās in te: vbi m̄ dulceſcē ce
peras ꝛ dederas leticiā in corde meo Et excla-
mabā legēs h̄ foris: ꝛ agnoſcēs ītus Nec vo
lebā mlṫiplicari terenis bonis deuorās tpa. ꝛ de
uorat⁹ tpalib⁹: cū hrē̄m in etna ſimplicitate
alid frumentū. ꝛ vinū ꝛ oleū Et clamabā in
ꝯſequēti verſu: clamoꝛe alto cordis mei O in
pace· o in idipm̄: o q̄d dixit obdormiā· ꝛ ſōp
nū capiā. Qm̄ q̄s reſiſtet nob: cū fiet ſmo q̄
ſcṗtus ē abſorta ē mors in victoria. Et tu es
idipm̄ valde q̄ nō mutaris: ꝛ in te req̄es obli
uiſcē⁹ laboꝝ oīm: qm̄ null⁹ ali⁹ tecū· ꝫ nec alia
ad mlṫa adipiſcē q̄ nō ſūt qd tu: ꝫ tu dn̄e ſin
gulari in ſpe ꝯſtituiſti me· Legebā ꝛ ardebā:
nec iueniebā q̄d facerē ſurdis mortuis ex q̄b⁹
fuerā peſtis latrator amar⁹ et cecus aduſus
lrās de melle celi melleas. ꝛ de lūie tuo luino
ſas: ꝛ ſup inimicis ſcṗture hui⁹ tabeſcebā: qñ
recordabar oīa dierū illoꝝ feriatorū· ¶ Sꝫ
nec oblitus ſū nec ſilebo flagelli tui aſpitatē:
ꝛ mīe tue mirabilē celeritatē Doloꝛe dētiū tūc ex
cruciabar me Et cū tm̄ ingueſcēt vt nō valerē
loq̄: aſcēdit ī cor meū āmonere oēs meos q̄ ade
rāt vt depcarē te ꝓ me deū ſalutis oīmode:

et ſcripſi h̄ in cera. dedi eis vt legerent. Mox
vt genua ſupplici affctū fiximꝰ: fugit dolor ille
Sʒ q̄s dolor: aut quō fugit? Expaui fateor dn̄e
ds meꝰ: nihil eñ tale ab ineūte etate exptus
fueram. Et inſinuati ſūt m̄ in pfūdo nutus tui:
et gaudēs in fide laudaui nomē tuū: et ea fides
me ſecurū eē nō ſinebat de p̄teritis pctīs: q̄ m̄ p
bapt̄mū tuū remiſſa nōdū erāt. ¶ Renūciaui
pactis vindemial feriis vt ſcolaſticis ſuis me
diolanēſes vēditorē vboꝝ aliū puiderēt: qꝛ et
ego tibi ſuire delegiſſē: et illi pfeſſioni p̄ diffi
cultate ſuſpirādi ac dolore pectoris nō ſufficē
rem. Et inſinuaui p lrās antiſtiti tuo viro ſcō
ambroſio p̄ſtinos errores meos et pn̄s votū
meū: vt monēt q̄d m̄ potiſſimū de libris tuis
legēdū eſſʒ. q̄ pcipiēde tāte grē paratior aptior
qʒ fierē. At ille iuſſit yſayā prophetā: credo
qꝛ p̄ ceteris euāgelij vocacōisqʒ gētiū ſit p̄nū
ciator aptior. Verūptn̄ ego p̄mā huiꝰ lcionē
nō ītelligēs totūqʒ talē arbitrās: diſtuli repe
tendū exercitatior in dn̄ico eloq̄o. Inde vbi tps
aduenit q̄ me nomē dare opteret: relicto rure
mediolanū remeauimꝰ. ¶ Placuit et alipio
renaſci in te. mecū iā induto hūilitate ſacrīs
tuis ꝯgrua: et fortiſſi° domitore corpis vſʒ ad
ytaliciū ſolū glaciale nudo pede obterēdū in
ſolito auſu. ¶ Adiūximꝰ eē nob puerū adeo

datū ex me natū carnalit̄ de pccō meo: tu bn̄ feceras eū Annorꝫ erāt ferme xv: ⁊ igenio p̄ueī ebat mltos grues ⁊ doctos viros Munera tua tibi ↄfiteor d̄s meꝰ creator oīm: ⁊ mltū potēs r̄formare nr̄a deformia Nā ego in illo puero p̄ter delictū nil hēbā Qd̄ ei ⁊ nutriebat a nob ī disciplīa tua. tu īspirauerās nob: nullꝰ aliꝰ Munera tua tibi ↄfiteor Est lib nr̄ q̄ īscribi d̄ mgr̄o ip̄e ibi mecū loq̄ Tu ſcis illiꝰ eē ſēſa oīa q̄ īserūt ibi ex p̄ſoā colloqtoīs mei: cū eēt in ānis xvi mlta eiꝰ alia mīrabilia expt͛ꝰ ſū Horrebi mī erāt illd̄ ingeniū Et q̄s p̄ret te taliū miraclorꝫ opifex: Cito de t̄ra abstuliſti vitā eius: ⁊ ſecurior eū recordor: nō timēs q̄cq̄ pueritie nec adoleſcētie nec oīno hoī illi Sociauimꝰ eū coeuū nob in grā educādū in diſciplina tua et baptiſati ſumus: ⁊ fugit a nob ſollicitudo vite p̄terite Nec ſaciabar illis dieb dulcedie mirabili ↄſiderare altitudīem ↄſilij tui: ſup ſalutē genēis hūani Quantū fleui in ymnis et canticis tuis: ſuaue ſonātis eccl͞ie tue vocibus ↄmotus acriter Voces ille īfluebāt auribꝫ meis: et eliq̄baſ veritas tua in cor meū: et exeſtuabāt inde affectꝰ pietatis Et currebāt lacrime: ⁊ bn̄ mihi erat cū eis Nō longe cepat mediolanēſis eccl͞ia genꝰ hoc ↄſolationis ⁊ exhortacōnis celebrare: magno ſtudio

fratrū ↄcinentiū vocibꝰ ⁊ cordibꝰ Nimirum
ānus erat ā nō mlto āpliꝰ: cū iustina valētini
ani reg' puei mr̄ hoīem tuū ābrosiū pseq̄ret'
hēꝛ ſue cā: q̄ fueāt ſeducta ab arrianis Excu
babat pia plebs in ecclā: moi pata cū epō ſuo
ſuo tuo Ibi mr̄ mea āncilla tua ſollicitudīs ⁊
vigiliaꝝ pmas tenēs excubias: orōibꝰ viue
bat. Nos adhuc frigidi a calore ſpūs tui ex
citabamꝰ: cū ciuitate attonita atqꝫ turbata Tūc
ymni ⁊ pſalmi vt canerēt' ſm̄ morē orientaliū ptiū
ne ppls meroris tedio ↄtabeſcerēt īſtitutū ē ⁊ ex il
lo ī hodiernū diē rtentū: mltis iā ac pene oībꝰ
gregibꝰ tuis ⁊ p cetera orbꝭ imitātibꝰ Tūc me
morato ātiſtiti tuo p viſū apuiſti q̄ loco latērent
martyꝝ corpora prothaſij ⁊ geruaſij: q̄ p tot
ānos īcorrupta in theſauro ſecreti tui recōdi
deras: vn̄ oportune pmerēs ad coercēdā rabiē
femineā ſꝫ regiā Cū eñ ppalata ⁊ effoſſa dig
no cū honore trāſferrēt' ad baſilicā ābroſianā:
nō ſolū q̄s īmūdi vexabāt ſpūs ↄfeſſis eiſdē
demoībꝰ ſanabant': veꝝ etiā q̄dā plres ānos
cecus ciuis ciuitatiqꝫ notiſſimꝰ cū ppli tumultuā
tis letitie cām q̄ſiſſꝫ atqꝫ audiſſꝫ. exiliuit: eoqꝫ
ſe vt ducerēt ſuū ducē rogauit Quo pductꝰ īpe
trauit admitti: vt ſudario tāgerēt feretꝝ p̄cioſe
ſe in ↄſpcū tuo mortis ſcōꝝ tuorū. Qd vbi fe
cit atqꝫ admouit oculis: ↄfeſtim aperti ſunt

Inde fama diſcurrēs· inde laudes tue feruent lucētes: inde illius inimicꝯ aīmꝰ ꝛ ſi ad credēdi ſanitatē nō ampliatꝰ: ꝛ pſeqndi tñ furoē ꝯpſſus eſt Grās tibi ds meꝰ Vñ ꝛ a q̊ eduxiſti rēcordatōem meā: vt h etiā ꝯfiterer tibi q̄ mḡna oblitus p̄terierā Et tñ tūc cū ita flagraret odoꝛ vngētoꝝ tuoꝝ nō currebamꝰ poſt te: ꝛ ido plus flebā int cātica ẏnoꝝ tuoꝝ olī ſuſpirās tibi ꝛ tandē reſpirās q̄ntū petat aura in domo fenea Qui habitaꝛe facis vnanimes in domo: ꝯſociaſti nobis ꝛ euodiū iuuenem ex nrō municipio· Qui cū agēs in rebꝫ militarꝫ: p̄oꝛ nob ad te ꝯuerſus eſt et baptiſatus. ꝛ relicta militia ſeculari accīctus in tua Simꝉ eramus filꝉ hitamꝰ: placito ſcō Querebamus quiſnā locus nos vtilius hrēt ſeruiētes tibi: ꝛ pariꝉ remeabamꝰ in affricā Et cū apd oſtia tiberina eēmus: mater defūcta eſt Multa p̄tereo: qꝛ multū feſtino Accipe cōfeſſiōes meas ꝛ grāꝝ actōes ds meꝰ de rebꝫ inūabilibꝫ: etiā in ſilētio Sꝫ nō p̄teribo q̄d q̄d mihi aīa ꝑtulit de illa famula tua: q̄ me ꝑturiuit ꝛ carne vt in hāc tꝑalē: ꝛ corde vt in etnā lucē naſcerer Nō eiꝰ ħ tua dicā dona in ea Neqꝫ ei ip̄a ſe fecerāt· ꝗ educauerat ſeip̄a: tu creaſti eā Nec p̄r nec mr̄ ſciebat· q̄l ex eis illa fiēt Et erudiuit eā in timoꝛe tuo ꝟga xp̄i

tui. regimē vnicā filij tui in domo fideli: bono
mēbro ecclie tue. Nec tantā erga ſuā diſcipli
nā diligentiā mrīs pdicabat. q̄ntā famule cu
iuſdā decrepite: q̄ prē ei⁹ īfantē portaueāt:
ſic dorſo grādiuſculaꝝ puellaꝝ puuli portari
ſolēt. Cui⁹ rei grā ꝛ propt̄ ſenectā ac mores
optīos in domo xpiana ſatis a dn̄is honoā
bat̄ Vn̄ et curā dn̄icaꝝ filiaꝝ ɔmiſſaꝝ ſibi di
diligent̄ gerebat: ꝛ erat in eis cohercēdis cū
opus eēt ſcā ſeueritate vehemēs: atq3 in docē
dis ſobria prudētia Nā eas pter illas horas
quib⁹ ad mēſam pntū moderatiſſiē alebātur
etiā ſi exardeſcēnt ſiti. nec aq̄m bibē ſinebat:
pcauēs ɔſuetudinē malā: ꝛ addēs v̄bū ſanū
Modo aquā bibitis: qꝛ vinū in ptāte nō ha
betis Cū āt ad maritos veneritis fcē dn̄e apo
thecaꝝ ꝛ cellarioꝝ aq̄ ſordebit: ſ3 mos potādi
pualebit Hac rōe pcipiēdi ꝛ auctoitate īpe
rādi frenabat auiditatē tenerioris etatis: et
ipam puellaꝝ ſiti formabat ad honeſtū mo
dū: vt iā nec libēt qd nō decēt Et ſubrepſeāt
tn̄ ei ſic m̄ filio famula tua narrabat: ſubrep
ſerat ei vinolētia Nā cū de moē tanq̄ puella
ſobria iuberet̄ a pntib⁹ de cupa vinū depro
mē: ſūmiſſo poculo q̄ deſup ptz Priuſq̄ in la
gūculā fūdēt merū p̄moib⁹ labris ſorbebat
exiguū: qꝛ nō poteāt āpli⁹ ſenſu recuſāte Nō

em̄ vlla temulēta cupidie faciebat h̄:ꝫ q̄buſ
dā ſupfluētibꝫ etatis exceſſibꝫ·q̄ ludicrisꝰ mo
tibꝫ ebulliūt·ꝛ in pueilibꝫ āīs maioꝝ pōdē
p̄mi ſolēt Itaqꝫ ad illd̄ modicū q̄tidiana mo
dica addēdo qm̄ q̄ modica ſpnit paulati deci
dit·in eā ꝯſuetudinē lapſa eāt:vt ꝓpe iā ple
nos mero calicłos ī hiant̄ hauriēt Ubi tūc ſa
gax anus:ꝛ vehemēs illa ꝓhibicō:Nūq̄d va
lebat aliq̄d adūſuꝰ latentē morbū:n̄ tua me
dicīa dn̄e vigilarꝫ ſup nos:abſēte prē ꝛ mrē
ꝛ nutrioibꝫ tu pn̄s q̄ creaſti.q̄ vocasꝰ q̄ eē p p̄
poſitos hoīes boī aliq̄d agis ad aīaꝝ ſalutē:
q̄d tu egiſti ds meꝰ: Un̄ creaſti:vn̄ ſanaſti:
nōne ꝓtuliſti duꝝ ꝛ acutū ex alta aīa ꝯuiciū
tanq̄ medicīale ferꝝ ex occultis ꝓuiſiōibꝫ tu
is:ꝛ vno ictu putredinē illā p̄cidiſti: Ancilla
ei cū q̄ ſolebat accedē ad cupā litigās cū dn̄a
minoē vt fit ſola cū ſola obiecit h̄ crimē ama
riſſiā inſultacōe:vocās me ribibulā Q° illa ſti
mulo pcuſſa reſpexit feditatē ſuā:ꝯfeſtiqꝫ dā
nauit atqꝫ exuit Sic aīci adulātes puūt:ſic
inimici litigātes plerūqꝫ corrigūt Nec tu q̄d
p eos agis:ꝫ qd ipi voluerūt retribuis eis Il
la ei irata exagitaē appetiuit mioꝛē dn̄aꝫ ꝛ nō
ſauaē:ꝛ ido clāculo·ā qꝛ ita eas inueneāt lo
cus ꝛ tps litis:ā ne forte ꝛ ipa piclitaret̄ qd
tā ſero ꝓdidiſſꝫ Aut tu dn̄e rcōr celitū et tre
noꝝ ad vſus tuos ꝯtorq̄ns ꝓfūda torrētis

fluxum ſeculoꝝ ordinans turbulentū: etiā de alterius aīe inſania ſanaſti alterā ¶ Nec q̄ſq̄ꝫ cum h̄ aduīit potētie ſue tribuat: ſi vͦbo eius alius corrigat quē vult corrigi. Educata ita qꝫ pudice ac ſobrie potiuſqꝫ a te ſubdita pn tibꝫ. q̄ꝫ a pntibꝫ tibi: vbi pleīs ānis nubilis fc̄a eſt. trādita viro ſuiuit veluti dn̄o: et ſategit eū lucri tibi loq̄ns illi moibꝫ ſuis: q̄bꝫ eā pulcrā faciebas et reuerēter amabilē atqꝫ mirabilē viro Ita aūt tolerauit cubilis iniurias vt nullā de hac re cum marito hrēt vnq̄ꝫ ſimultatē Expectabat em̄ miaꝫ tuā ſup eū vt in te credēs caſtificaret Erat vͦo ille p̄terea ſic̄ beniuolē tia p̄cipuus: ita ira feruidꝰ Sꝫ nouerat h̄ nō reſiſtē irato viro: nō tm̄ fcō ſꝫ ne verbo quidē. Iā vero refracto et quieto cū optunū viderat rōeꝫ fc̄i ſui reddebat: ſi forte incōſideratiꝰ ille ꝯmotus fuerat ¶ Deniqꝫ cū matrone multe quaꝝ viri māſuetiores erāt plagaꝝ veſtigia. etiā de honeſtata facie gererēt. int amica col loq̄a ille arguebāt maritoꝝ vitā: h̄ eaꝝ lin guā veluti p iocū grauit āmonēs ex q̄ illas ta bulas q̄ mrīmoniales vocāt recitai audiſſēt tanq̄ꝫ inſtrumēta quibꝫ ācille fcē eēnt depu tare debuiſſent: ꝑinde memoēs ꝯdicōis ſup bire aduſus dn̄os nō oportē Cūqꝫ mirarent ille ſcientes q̄ꝫ ferocē ꝯiugē ſuſtineret nunq̄ꝫ

fuiſſe auditū á aliq̄ iudicio claruiſſe ꝙ patri
ciꝰ cecideit vxorē· á ꝙ a ſe iuicē vł vnū diē do
meſtica lite diſſenſeint ⁊ cām faīliarit̄ q̄rerēt
docebat illa īſtitutū ſuū quod ſup̄ memoraui
Que obſ͛uabāt expte ğtulabāᷓ: q̄ nō obſ͛
uabāt ſubiecte vexabanť Socrū etiā ſuā pͦ
ſuſurrijs malaꝝ āci̇llarū aduerſus ſe irritatā
ſic vicit obſequijs pſeuerās tolleántia ⁊ mā
ſuetudine: vt illa vltro filio ſuo medias lin-
guas famularū ꝓdēt. q̄bꝫ inter ſe et nurum
pax domeſtica turbaṫ expeteretqꝫ vindictā
Itaqꝫ poſtea q̄m ille ⁊ matri obtemperans
et curās familie diſciplinam· et cōcordie ſu-
orum ꝯſulens ꝓditas ad prodētis arbitriū
verberibꝫ coercuit: promiſit illa talia p̄mia de
ſe ſperare debē quecūqꝫ de ſua nuru ſibi quo
placerꝫ mali aliq̄d loquētur: nullaqꝫ iam au
dente memoꝛábili int̄ ſe beniuolētie ſuauitate
vixerūt Hoc q̄ꝫ illi bono mācipio tuo in cuiꝰ
vtēo me creaſti ds meꝰ miſcdia mea munus
grāde dōueás: ꝙ int̄ ſe diſſidenteſ atqꝫ diſcoꝛ
des q̄ſlibꝫ aīas vt poterat tā ſe p̄bebat pacifi
cam. vt cū ab vtqꝫ mlta de īuicē audiēt ama
riſſima. q̄lia ſolꝫ eructaē turgēs atqꝫ īdigeſta
diſcordia· qn̄ p̄nti amice de abſēte inimica p a
cida colloq̄a crudelitaſ exaltaᷓ odioꝝ: nl tn̄ al
teri de alteá ꝓdēt niſi qd ad eas recōſiliādas

valeret· Paruū hoc bonū mihi videret᷑ niſi turbas īnumerabiles triſtis experiret neſcio qua horrēda peſtilētia pccōꝝ latiſſime puagāte·nō ſolū iratorū inimicoꝝ iratis inimicis dcā prodē ꝫ etiā q̄ nō dcā ſūt addē:cum ɔtra aīo hūa° parū eē dēat inimicicias hoīm nec excitaē nec augē male loq̄n°:niſi eaꝰ extiguē eē bn̄ loq̄ndo ſtudueit:q̄lis illa eāt docēte te mgr̄o intīo in ſcola pectois Demiqꝫ etiā virū ſuū iā in extrema vita tpali eiꝰ lucrata ē tibi: nec in eo iā fideli planxit:qd in nondū fideli toleraueāt Erat etiā ſerua ſuorū tuoꝝ Quiſquis eoꝝ noueāt eā multū in ea laudabat ꝛ honorabat ꝛ diligebat te:qꝛ ſētiebat pn̄tiā tuā in corde eiꝰ ſcē ɔūſacōis fructibꝫ teſtibꝫ· Fueāt em̄ viriꝰ vxor viri:mutuā vicē pntibꝫ reddideāt Domū ſuā pie tractaueāt in opibꝫ bonis teſtīoniū hēbat Nutrierat filios:toti ens eos pturiēs q̄ciens abs te deuiare cerne bat Poſtremo dn̄e nob oībꝫ q̄ ex munē tuo ſinis loq̄ ſeruis tuis q̄ an̄ dormicōez eiꝰ in te iam ɔſociati viuebamꝰ pcepta grā paptiſmi tui.ita curā geſcit q̄ſi omēs genuiſſꝫ: ita ſerui uit quaſi ab omibꝫ genita fuiſſet. Imminēte autē die quo ex hac vita erat exitura quem diem tu noueras ignorātibꝫ nob:puenerat vt credo pcurāte te occult tuis modis vt ego

et ipſa ſoli ſtaremus incũbentes ad q̃ndã fe
neſtrã: vnde ortus ĩtra domũ que nos hĕbat
ꝓſpectabat illic apd oſtia tyberina: vbi r̃mo
ti a turb poſt lõgi itineris laborẽ inſtauraba
mus nos nauigacõni. Colloq̃bam⁹ ergo ſoli
valde dulcit: ⁊ p̃terita obliuiſcẽtes in ea que
ante ſũt extẽti q̃rebam⁹ int nos apd p̃ñtem
veritatẽ qd tu es. qual futura eſſ vita eterna
ſcõꝝ: q̃m nec ocul⁹ vidit nec auris audiuit nec
in cor hoĩs aſcẽdit Sz inhiabam⁹ ore cordis
in ſupna fluẽta fõtis tui fontis vite. q̃ ẽ apd
te: vt ĩde p captu nrõ aſpſi quoq̃ mõ rẽ tantã
cogitarẽm⁹ Cũq3 ad eũ finẽ ſermo pduceret
vt carnaliũ ſenſuũ delcãtio q̃ntalibꝫ in q̃nta
libꝫ luce corpea p̃ illius vite iocũditate non
ꝯparacõe ſz ne ꝯmẽoracõe quidẽ digna videre:
erigẽtes nos ardẽtioẽ affcũ in idipm pambu
lauim⁹ g̃dati cũcta corpalia ⁊ in ipm celũ vñ
ſol et luna ⁊ ſtelle lucent ſup terrã Et adhuc
aſcẽdebam⁹ interius cogitãº loq̃ndo ⁊ mirãdo
opa tua: ⁊ venim⁹ in mẽtes nrãs ⁊ trãſcẽdim⁹
eas: vt attigẽm⁹ regionẽ vbertatis indeficiẽ
tis vbi paſcis iſrl inetnũ veritatis pabulo: ⁊
ibi vita ſapia ẽ p quã fiũt oĩa iſta ⁊ q̃ fuerũt
⁊ q̃ futuá ſũt: ⁊ ipa nõ fit ſz ſic eſt vt fuit ⁊ ſic
ſp eit Quĩ potĩ⁹ fuiſſe ⁊ futuꝝ eẽ nõ eſt in ea:
ſz ſolũ eẽ: q̃m etna ẽ Nã fuiſſe ⁊ futuꝝ eẽ nõ ẽ

eternū· Et dum loquim᷑ ⁊ inhyamꝰ illi atti
gimus eā modice toto ictu cordis et ſuſpira-
uimus: ⁊ reliquimꝰ ibi religatas ꝓmitias ſpi
ritus et remeauimꝰ ad ſtrepitū oris nr̄i: vbi
verbū ⁊ incipit᷑ ⁊ finit᷑ Et q̄d ſimile verbo tuo
dn̄o nr̄o: in ſe ꝑmanēti ſine vetuſtate atq; in
nouāti oīa. Dicebamꝰ g° ſi cui ſileat tumul
tus carnis ſileant fantaſie terre ⁊ aquarū ⁊
aeris: ſileāt et poli: ⁊ ip̄a ſibi aīa ſileat ⁊ trā-
ſeat ſe nō ſe cogitādo Sileāt ſompnia ⁊ yma
gīarie reuelacōes: oīs ligua ⁊ oē ſignū ⁊ q̄cq̄d
trāſeundo fit Si cui ſileat oīno: qm̄ ſi quis au
diat dicūt hec oīa nō ip̄a nos fecimꝰ: ſ; fecit
nos qui manet in eternū Hijs dcīs ſi iam ta
ceant· qm̄ erexerūt aurē in eum qui fecit ea·
et loquat᷑ ip̄e ſolꝰ nō ꝑ ea ſ; ꝑ ſeipſū: vt au-
diamꝰ verbū eius nō ꝑ linguā carnis neq; ꝑ
vocē angeli nec ꝑ ſonitū nubis nec ꝑ enigma
ſilitudinis: ſ; ꝑ ip̄m quē in hijs amamꝰ. ip̄m
ſine hijs audiamꝰ. Sic nūc extēdimꝰ nos ra
pida cogitacōe· attigimꝰ etnā ſapiaz ſup oīa
manentē: ſi ꝯtinuet᷑ h. ⁊ ſubtrahā² alie viſio
nes lōge īparis gn̄is· ⁊ h vna rapiat ⁊ abſor
beat. ⁊ recōdat i intiora gaudia ſpcātorē ſuū:
vt tal' ſit ſēpitna vita q̄le fuit h momēᵐ ītelli
gētie cui ſuſpirauimꝰ: nōne h ē int᷑ in gaudiū
dn̄i tui. Et iſtud qn̄. An cū oēs reſurgemꝰ: ſ;

non oēs īmutabimur? Dicebam⁹ talia: et ſi
non iſto mō ⁊ hijs verb: tu dn̄e tu ſcis ꝙ illo
die cū talia loq̄remur ⁊ mūd⁹ iſte nob intra
v̄ba vileſcēt cū delc̄tatioīb⁹ oīb⁹ ſuis Tūc ait
illa. Fili q̄ntū ad me attiet: nulla re iā delcoꝛ
in hac vita Quid h faciā adhuc ⁊ cur h ſim
neſcio: iam ꝯſūpta ſpe hui⁹ ſcl̄i Vnū eāt ꝓpt
qđ in hac vita aliq̄ntū immorari cupiebā: vt
te xp̄ianū catholicū viderē ꝑuſq̄m morerer.
Cumulati⁹ h mihi d̄s meu̾ p̄ſtitit: vt te etiā
ꝯtēpta felicitate trena ſeruū eius videā Qđ
h facio? Ad hec ei q̄d reſpōderī nō ſatis rco
lo: cū interea vix intra q̄nq₃ dies ā nō multo
ampli⁹ decubuit febrib⁹ Et cū egrotaēt q̄dā
die defcm aīe paſſa eſt: ⁊ paululū ſubtracta
a p̄ntib⁹ nos ꝯcurrim⁹ ſ₃ cito rddita ē ſenſui
Et aſpexit aſtāte̾ me ⁊ frēm meū: ⁊ ait nob
q̄ſi q̄rēti ſilis Vbi erā? Deinde nos intuēs me
roꝛe ac tonitos: ponetis h inq̄t mrēm vr̄am
Ego ſilebā ⁊ fletū frenabā: frat āt me⁹ q̄ddā
locutus eſt: q̄ eā nō pegre ſ₃ in pr̄ia defūgi tā
q̄m felici⁹ optaēt Q° audito illa vultu anxio
reūberās eū ocul̄ qđ talia ſapēt atq₃ īde me
ītuēs. vide ait q̄d d̄t Et mox ambob⁹. ponite
inquit h coꝛpus vbicūq₃ nihil vos eius cura
ꝯturbet: tm̄ illud vos rogo: vt ad dn̄i altare
memīeitis mei vbi fueitis. Cūq₃ hāc ſentētiā

vbi fueritis Cūq3 hanc ſentētiā verbis quib9
poteāt explicaſſʒ ↄticuit: ⁊ igraueſcēte morbo
exercebat᷑ Ego vͦ cogitās dona tua dꝰs īui
ſibil' que īmittis in corda fideliū tuoꝝ ⁊ ꝓue
niūt īde fruges āmirabiles. gaudebā ⁊ grās
agebā tibi: recolēs qđ nouerā quāta cura ſp
eſtuaſſʒ de ſepulchro qđ ſibi ꝓuiderat ⁊ ꝑpa
uerat iux̄ corpꝰ viri ſui. Q2 ei valde ↄcordit
vixerāt id eē volebat vt ē aīmꝰ hūanꝰ mīus
capax dīnoꝝ adiūgi ad illā felicitatē: ⁊ ↄme
moraī ab hoīb9 ↄceſſū ſibi eē pꝰ trāſmarinā
pegrinacōez: vt ↄiūcta tra amboꝝ ↄiugū tra
tegē² Qñ āt iſta inanitas pleītudie boītatis
tue ceperat ī eiꝰ corde nō eē neſciebā: ⁊ letabar
admirans ꝙ ſic m̄ appuiſſʒ Qūqm̄ ⁊ in illo
ſmōe nrō ad feneſtrā cū dixit iā q̄d h facio:
nō appuit deſiderarē in pr̄ia mori Audiui eē
poſtea ꝙ iā cū hoſtijs eēmꝰ cū q̄buſdā aīcis
meiˢ mr̄na fiducia colloq̄ba² q̄dā die de ↄtē
ptu vite hꝰ ⁊ bono mortis vbi ipē nō aderā:
illiſq3 ſtupētib9 virtutē fēie quā tu dederās ei
q̄rētib9 vtꝝ nō formidarʒ tā lōge a ſua cīitate
corpuˢ relinquē: nihil inq̄t lōge eſt dō: neq3
timēdū eſt ne ille nō agnoſcat in fine ſcli vn̄
me rſuſcitʒ Ergo de nono egtudiˢ ſue q̄nq̄ge
ſimo ⁊ ſexto āno etatis ſue triceſiº ⁊ tcio eta-
tis mee: aīa illa rligioſa ⁊ pia corpe ſoluta ē

premebã oculos eius: ⁊ ꝯfluebat in precor
dia mea meſtitudo ingẽs: ⁊ trãſfluebat in la
crimas Ibidẽqȝ oculi mei violẽto aĩ ĩpio ĩſor
bebãt fontẽ ſuũ vſqȝ ad ſiccitatẽ: ⁊ in tali lu-
ctamĩe valde male m̃ erat Tu vero vbi effla
uit extremũ ſpũm puer a dõ datus exclama
uit in planctũ: atqȝ ab oĩbꝫ nob cohercitus
tacuit Hoc mõ etc meũ q̃ddã puerile qd labe
bat in fletus iuuenili voce cordis cohercebat:
⁊ tacebat Neqȝ em̃ decẽ arbitrabamꝰ funꝰ
illd q̃ſtibꝫ lacrimoꝝ gemitibuſqȝ celebrare: q̃a
hijs plerũqȝ ſolz deplorari q̃dã miſeria morie
tiũ: aut q̃ſi oĩmoda extictio. At illa nec miſere
moiebatꝰ nec oĩo moiebat: h̃ ⁊ documtis moꝝ
eiꝰ ⁊ fide nõ ficta rõibuſqȝ certis tenebamꝰ.
Qd erat ergo qd intus m̃ grauit dolebat: niſi
ex ꝯſuetudine ſimul viuẽdi dulciſſima ⁊ cariſ
ſima repẽte dirupta vulnus recẽs. Gratula-
bar quidẽ teſtimonio eius: q in ea ipa vltĩa
egritudine obſequijs meis iterblandiẽs ap
pellabat me piũ: ⁊ ꝯmemorabat grãdi dile
ctionis affcũ nunq̃ ſe audiſſe ex ore meo ia
culatũ durũ in ſe aut ꝯtumelioſũ ſmonẽ. Sȝ
tamen quid tale deus meus qui feciſti nos.
Quid cõpabile habebat honor a me delatꝰ
illi: ⁊ ſuitꝰ ab illa mihi. Qm̃ itaqȝ deſerebar
tã magno eius ſolatio ſauciabatꝰ aĩa mea: ⁊

quaſi dilaniabat᷑ vita q̄ vna fcā erat ex mea ⁊ illius. Cohibito ergo a fletu illo puero pſalteriū arripuit euodi⁹: ⁊ cantare cepit pſalmū Cui rn̄debam⁹ oīs dom⁹ Miſericordiā ⁊ iudiciū cantabo tibi dn̄e Audito āt q̄d age²: conuenerūt m̄lti frēs ac religioſe feīe Et de more ill᷑ q̄rū officiū erat. fun⁹ curātib⁹: ego in pte vbi decent̄ poterā cū eis q̄ me nō deſerēdū eē cenſebat. q̄d tpi eāt cgruū diſputabā Eoqꝫ momēto v̄itatis mitigabā cruciatū tibi notū: ill᷑ ignorātib⁹ ⁊ intēte audiētib⁹: ⁊ ſine ſenſu dolois me eē arbitrātib⁹. At ego in aurib⁹ tuis vbi eoꝝ nullus audiebat īcrepabā mollicīē affcs mei: ⁊ cſtrīgebā fluxū meroꝛis Cedebat qꝫ m̄ paululū: rurſuſqꝫ īpetu ſuo fereba²; nō vſqꝫ ad eruptionē lacīmaꝝ nec vſqꝫ ad vult⁹ mutacōeꝫ ſ; ego ſciebā q̄d corde p̄merē Et qꝛ mihi vehement̄ diſplicebat tm̄ in me poſſe ſ; hūana. q̄ ordine debito ⁊ ſorte cdicōnis nrē accidere neceſſe eſt. alio dolore dolebā dolorē meū: et duplici triſticia macerabar. Cū ecce corp⁹ elatū eſt: imus redim⁹ ſine lacīmis Nā neqꝫ in eis p̄cib⁹ q̄s tibi fudim⁹ cū offerret᷑ p ea ſacīficiū p̄cij nr̄i iā iux̄ ſepulchꝝ poſito cadauē p̄uſq̄ꝫ deponeret᷑ ſic illic fieī ſolꝫ. nec in eis g° p̄cib⁹ fleui: ſ; toto die ḡuit in occult to meſtus erā Et mēte turbata rogabā te vt

poterã q̄ ſanares dolorẽ meũ: nec faciebas:
credo ꝯmẽdãs mẽorie mee vl' h̄ vno docume
to oĩs cõſuetudis vinculũ etiã adũſus mentẽ q̄
iã nõ fallaci ṽbo paſcit' Viſũ etiã m̄ ẽ vt irẽ la
uatũ: q̄ audierã inde balnei' nomẽ inditũ. qꝛ
greci balaniõ dixerit: q̄ anxietatẽ pellat ex
aĩo Ecce et h̄ ꝯfiteor miſcdie tue pr̄ orphãoꝝ:
qm̄ laui: et tal' erã q̄lis ꝑuſq̄ lauiſſẽ Neqꝫ ei ex
ſudauit d' corde meo meroi' amaritudo Deĩde
dormiui et euigilaui: et nõ ꝑua ex pte mitiga-
tum inueni dolorẽ meũ: atqꝫ vt erã in lcõ meo
ſol'. recordat' ſũ ṽidicos ṽſus ãbroſij tui Tu
enĩ creator d's oĩm. poliqꝫ rcõr veſtiẽs diẽ de
coro luĩe. noctẽ ſopois grã: artus ſolutos vt
quies reddat labois vſui mẽteſqꝫ feſſas alle
uet: luctuſqꝫ ſoluat anxios Atqꝫ inde paula
tim reducebã in priſtinũ ſenſũ. ancillã tuã ꝯũ
ſationẽqꝫ eius piã in te. et ſcẽ in nos blandã
atqꝫ morigerã: q̄ ſubito deſtitut' ſũ Et libuit
flere in ꝯſpcũ tuo de illa et ꝓ illa: de me et pro
me. Et dimiſi lacrimas q̃s ꝯtinebã vt efflue
rent q̃ntũ vellẽt ſubſternẽs eas cordi meo: et
requieuit in eis: qm̄ ibi erãt aures tue. nõ cuiuſ
q̃m hois ſupbe inťpretãtis ploratũ meũ Et
nũc dñe cõfiteor tibi in litteris: legat qui vo
let: et interpretet' vt volet et ſi peccatũ inue
nerit fleuiſſe me matrem exigua parte hore.

matrē oculis meis interi mortuā· que me mľ
tos ānos fleuerat vt oculꝭ tuis viuerē: nō irri
deat· ꝫ potiꝰ si ē grādis caritate. ꝓ pccīs meis
fleat ipē ad te prēm oīm frēm xp̄i tui Ego āt
iam ſanato corde. ab illo vulnē in q̄ poterat
redargui carnalꝭ affcūs· fūdo tibi d̄s nr̄ ꝓ illa
famula tua lōge aliud lacrimaꝝ genꝰ: qd̄ ma
nat de ꝯcuſſo ſpū ꝯſideracōe piculorū oīs aīe
que in adā moritˀ Qm̄q̄ illa in xp̄o viuificata
etiā nondū carne ſoluta ſic vixerit vt laudetˀ
nomē tuū in fide moribuſqꝫ eiꝰ: nō tn̄ audeo
dicē ex q̄ eā p bapm̄ū regenerāſti nullū v̄bū ex
iſſe ab ore eius ꝯtra p̄ceptū tuū Et dictū eſt
a veritate filio tuo Si q̄s dixerit frī ſuo fatue:
reus erit gehēne ignis· Et ve etiā laudabili
vite hoīm: ſi remota miſc̄dia diſcutias eā· Qꝛ
v̄o nō exq̄ris delicta vehement: fiducialit ſpa
mus aliquē apud te locū inuenire indulgētie
Quiſquis āt tibi enūat v̄a merita ſua: q̄d tibi
enūat n̄ mūera tua· o ſi ꝯgnoſcāt ſe oēs hoīes:
ꝛ qui gl̄iatˀ in dn̄o gl̄ietˀ Ego itaqꝫ laus mea
ꝛ vita mea deꝰ cordis mei· ſepoſitis pauliſꝑ
bonis eius actibꝰ· pro q̄bus tibi gaudēs gra
tias ago: nūc pro pccīs mrīs mee dep̄cor te·
exaudi me p vulnerū noſtroꝝ medicinā que
pepēdit in ligno: ꝛ ſedēs ad dexterā tuā te int
pellat ꝓ nob Scio em̄ eā miſericorditꝰ optā·

et ex corde dimiſiſſe debita debitoribꝫ ſuis: di
mitte illi ⁊ tu debita ſua: ſi q̃ ꝯtraxit etiam ꝑ
tot ãnos poſt aquã ſalutis Dimitte dñe: di
mitte obſecro: nec ĩtres cũ ea in iudiciũ Sup
exaltet mĩa iudiciũ: qm̃ eloq̃a tua vera ſũt: ⁊
ꝓmiſiſti miſcdiaꝫ miſericordibꝫ Q̃d vt eẽnt
tu dediſti eis q̃ miſerebeis cui miſertus eris: ⁊
miſcdiaꝫ p̃ſtab cui miſericors fueis Et credo
iam feceris qd te rogo: ſꝫ volũtaria oris mei
approba dñe. Nãqꝫ illa ĩminente die reſolu
tionis ſue nõ cogitauit ſuũ corpus ſũptuoſe
ꝯtegi aut ꝯdiri aromatibꝫ: aut monumentũ
electum ꝯcupiuit: aut curauit ſepulchrũ pa
trium. Non iſta mãdauit nobis: ſꝫ tm̃modo
memoriã ſui ad altare tuum fieri deſiderauit.
cuiꝰ nullius diei p̃termiſſiõe ſeruierat: vnde
ſciret diſpẽſari victimã ſanctã qua deletũ eſt
cyrographũ qd eát ꝯtrariũ nobis: qua triũ
phatus eſt hoſtis ꝯputans delicta noſtra et
querẽs quid obiciat: et nihil inueniẽs in illo
in quo vincimus Qui ei refundet innocentẽ
ſanguinẽ? Quis ei reſtituet preciũ quo nos
emit: vt nos offerat ei? Ad cuiꝰ precij nr̃i ſa
cramentũ: ligauit ãcilla tua aĩam ſuã vinculo
fidei. Nẽo a ꝓtectõe tua dirũpat eã: nõ ſe int
ponat nec vi nec ĩſidijs leo ⁊ draco Neqꝫ eñ
reſpondebit illa nihil ſe debẽ nec ꝯuincat. et

obtineaꝛ ab accuſatore callido: ꝗ reſpōdebit dimiſſa debita ſua ab eo cui nemo reddet qđ pro nobꝭ nō debēs reddidit Sit ergo in pace cū viro ante quē nulli ⁊ poſt quē nulli nupta eſt: cui ſeruiuit fructū tibi affēns cū tolerātia vt eū ꝙ lucrareꝛ tibi Et inſpira dn̄e ds meꝰ inſpira ſeruis tuis frībꝰ meis: filijs tuis dn̄is meis· quibꝰ ⁊ corde ⁊ voce ⁊ litteriˢ ſeruio: vt quotqͣt hec legerint meminerint ad altaē tuū monice famule tue· cū patricio quondā eius ꝯiuge: ꝑ quorū carnē introduxiſti me in hāc vitā queadmodū neſcio· Meminerint autē affectu pio parentū meoꝝ in hac luce tranſitoria· ⁊ fratrū meorū ſub te patre in matre catholica· ⁊ ciuiū meorū in eternā iheruſalē: cui ſuſpiāt peregrinacō populi tui ab exitu vſq; ad reditū: vt qđ a me illa popoſcit extremū· vberius preſteꝛ ei in multorū oracōnibꝰ: tā ꝑ ꝯfeſſiones q̄m ꝑ orōes meas·

❡ Explicit aurelij auguſtini ꝯfeſſionū liber nonus· ❡ Incipit decimus·

Cognoſcā te ꝯgnitor dsˢ meꝰ: cognoſcā te ſicuti ⁊ a te ꝯgnitꝰ ſū· Virtus aīe mee intra in eā ⁊ coapta tibi: vt hēas ⁊ poſſideasˢ ſine macula et ruga Hec eſt mea ſpes ideo loquor: ⁊ in ea ſpe gaudeo quādo ſanū gaudeo ❡ Cetera

vero vite huius tãto minus flẽda q̃nto mag⁹
flet̃ ⁊ tãto magis flẽda· q̃nto min⁹ flet̃ in eis
Ecce eĩ veritatẽ dilexiſti: qm̃ q̃ facit eã venit ad
lucẽ Volo eã facẽ in corde meo corã te in ↄfeſ
ſiõe: in ſtilo ãt meo corã mltis teſtibꝫ· Et tibi
q̃dẽ dñe· cui⁹ oculꝭ nuda ẽ abyſſuˢ hũaͤ ↄſciẽ:
q̃d occultũ eſſꝫ in me eẽ ſi nollẽ ↄfitei tibi. Te
em̃ mihi abſcõderẽ: nõ me tibi Nũc ãt qꝺ ge
mitus me⁹ teſtis eſt diſplicẽ me mihi tu ẽful
ges ⁊ places ⁊ deſideraris ⁊ amaris: vt eru-
beſcã de me ⁊ abiciam me atqꝫ eligã te: ⁊ nec
tibi nec mihi placeã niſi de te Tibi ergo dñe
manifeſtus ſũ quicũqꝫ ſũ: ⁊ q̃ fructu tibi ↄfi-
tear dixi· Neqꝫ em̃ id ago verb carnis ⁊ voci
bus: ſꝫ verb aĩe ⁊ clamore cogitacõis quẽ no
uit auris tua Cũ em̃ malus ſũ: nĩl ẽ aliud ↄfi
tei tibi. q̃ diſplicẽ mihi Cũ vo pius ſũ: nihil
eſt aliud cõfiteri tibi· q̃ hoc nõ tribuẽ mihi:
qm̃ tu dñe benedicis iuſtũ: ſꝫ p̃us eum iuſtifi
cas impiũ Cõfeſſio itaqꝫ mea deus me⁹ in
ↄſpcũ tuo tibi tacite fit: ⁊ nõ tacite. Tacꝫ em̃
ſtrepitu: clamat affcũ Neqꝫ eĩ dico rcũ aliq̃d
hoĩbꝫ· qꝺ nõ a me p̃us audieris: ã eẽ tu aliq̃d
tale audies a me· qꝺ nõ m̃ tu p̃us dixeris Q̃d
gͦ m̃ ẽ cũ hoĩbꝫ vt audiãt ↄfeſſiões meas: q̃i
ipſi ſanatuĩ ſint oẽs lãguoẽs meos. Curioſũ
gen⁹ ad ↄgnoſcẽdã vitã alienã: deſidioſũ ad

corrigendā ſuam Quid a me querūt audire
qui ſim. qui nolūt a te audire qui ſint? Et vn̄
ſciūt cū a meipō ⁊ de meipſo audiūt. an verū
dicā: qm̄ quidē nemo ſcit hoīm quid agatur in
hoīe n̄ ſpūs hoīs q̄ in ipō eſt? Si āt a te audi
ant de ſeipſis: nō poterūt dicere mētitur dn̄s. Q'd
eſt em̄ a te audire de ſe niſi ɔgnoſcere ſe? Quis
porro ɔgnoſcit ⁊ dt falſū ē. niſi ipē mētiatur?
Sꝫ qꝛ caritas oīa credit. inter eos vtiqꝫ quos
ɔnexos ſibimet vnū facit: ego q̄ꝫ dn̄e et ſic ti
bi ɔfiteor. vt audiāt hoīes quibꝫ demōſtrare
nō poſſū an vera ɔfitear: ſꝫ credūt m̄: q̄ꝝ mihi
aures caritas apit Verūptn̄ tu medice meus in
time: q̄ fructu iſta faciā eliq̄ mihi. Nā ɔfeſſio
nes p̄teitoꝝ malorū meoꝝ. q̄ remiſiſti ⁊ texi
ſti vt beares me in te mutās aīaꝫ meā fide et
ſacrō tuo: cū leguntur ⁊ audiūtur excitant cor
ne dormiat in deſpacōe ⁊ dicat nō poſſum: ſꝫ
euigilet in amore miſcdie tue ⁊ dulcedine gra
tie tue: quo potēs eſt oīs infirmus qui ſibi p
ipām fit cōſcius infirmitatis ſue. Et delectat
bonos audire p̄teita mala eorū q̄ iam carēt
eis: nec ideo delectat q̄a mala ſunt: ſed q̄a fue
runt et nō ſunt. Quo itaqꝫ fructu dn̄e deus
meus cui cotidie cōfitetur ɔſciēcia mea ſpe mi
ſericordie tue ſecurior q̄m innocētia ſua: quo
fructo queſo etiā hominibꝫ corā te cōfiteor

per has lrās adhuc quis ego ſim· nō q̄s fue
rim? Nā illū fructū vidi: ⁊ cōmemoraui Sʒ q̄s
adhuc ſim· ecce in ipō tpe cōfeſſionū meaꝝ· et
multi h̄ noſſe cupiūt q̄ me nouerūt· ⁊ nō me
nouerūt. q̄ ex me vł de me aliq̄d audierūt: ſʒ
auris eoꝝ nō eſt ad cor meū. vbi ego ſū qui-
cunqʒ ſū? Volūt ergo audire cōfitentē me q̄d
ipē intus ſim q̄ nec oculū nec aurē nec mentē
pn̄t intēdē: credituri tn̄ volūt: nunq̄d cogni
turi? Dicit em̄ eis caritas q̄ boni ſūt nō mētiri
me de me cōfitentē: ⁊ ipa in eis credit mihi Sʒ
q̄ fructu id volūt? An cōgratulai mihi cupiūt
cum audierint q̄ntū ad te accedā munē tuo:
et orare pro me cū audierint q̄ntū retarder
pondē meo? Indicabo me talib⁹ Nō em̄ pu⁹
eſt fructus dn̄e deus me⁹ vt a multis tibi grē
agātur de nobis: et a multis rogeis pro no-
bis Amet in me fratern⁹ aīmus qđ amandū
doces: ⁊ doleat in me qđ dolēdū doces Aīm⁹
ille h̄ faciat frn̄⁹ nō extne⁹: nō filioꝝ alienoꝝ
quorū os locutū eſt vanitatē et dextera eorū
dexteā iniq̄tatis: ſʒ frn̄⁹ ille q̄ cū approbat me
gaudʒ de me. cū āt iprobat me cōtſtat᷑ ꝓ me:
q2 ſiue approbʒ ſiue iprobet diligit me· Indi
cabo me talib⁹: rēſpirēt in boī⁹ meis: ſuſpirēt in
mał meis. Bona mea īſtituta tua ſūt· ⁊ dona
tua: mala mea delicta mea ſunt ⁊ iudicia tua

Reſpirēt in illis ⁊ ſuſpirēt in hijs: ⁊ ẏ̄nus ⁊
fletus aſcendāt in ꝯſpcūm tuū de fratnis coꝛ-
dibꝫ thuribulꝭ tuis Tu āt dn̄e delcātus odoꝛe
ſcī tēpli tui miſerē mei ẜm magnā miſcđiam
tuā propꝫ nomē tuū: ⁊ neq̄qm̄ deſerēs cepta
tua· ꝯſūma impfcā mea Hic eſt fruc̄s ꝯfeſſio-
num mearū: nō q̄lis fuerim ſȝ qualꝭ ſim: vt h̄
ꝯfitear nō tm̄ coꝛā te ſecreta exultacōe cū tre-
moꝛe ⁊ ſecreto meroꝛe cū ſpe· ſȝ etiā in auribꝫ
credētiū filioꝝ hoīm. ſocioꝝ gaudij mei· ⁊ cō-
ſoꝛtum moꝛtalitatis mee. ciuium meoꝛum et
mecum peregrinoꝛū precedētium ⁊ ꝯſequen-
tium ⁊ comitū vie mee Hij ſunt ſerui tui fra-
rets mei: q̄s filios tuos eē voluiſti dn̄os me-
os: quibꝫ iuſſiſti vt ſeruiā ſi volo tecū de te vi-
uere Ex h̄ mihi v̄bū tuū parū erat ſi loq̄ndo
pcipet: n̄ ⁊ faciēdo preiret Et ego id ago fcīs
⁊ dcīs: ſub alis tuis nimis cū ingenti piculo:
niſi qꝛ ſub alis tuis tibi ſubdita eſt aīa mea:
⁊ īfirmitas mea tibi nō eſt Paruulus ſū· ſȝ vi-
uit ſp pr̄ meꝰ: ⁊ ydoneꝰ eſt mī tutoꝛ meꝰ Idē
ipe eſt em̄· q̄ genuit me ⁊ tuetur me: ⁊ tu ipe
es oīa bō mea: tu oīpotēſ q̄ mecū es: ⁊ priuſq̄
tecū ſim Indicabo ergo talibꝫ q̄libꝫ iubes vt
ſeruiā: nō quis fuerim ſȝ q̄s iam ſim: ⁊ q̄s ad-
huc ſim· Sȝ neqȝ meipm̄ diiudico· Sic itaqȝ
audiar Tu eī dn̄e diiudicas me: qꝛ ⁊ ſi nemo

ſcit hominū que ſunt hoiꝰ niſi ſpūs q̄ in ipſo
eſt·tn̄ eſt aliq̄d hoīs qd̕ nec ip̄e ſcit ſpūs qui
in ipō eſt: tu āt dn̄e ſcis eiꝰ oīa q̄ feciſti eū Ego
vero q̄uis pre tuo ꝯſpcū me deſpiciā ⁊ eſtimē
me terrā ⁊ cinerē: tn̄ aliq̄ de te ſcio qd̕ de me
neſcio Et certe videmꝰ nūc ꝑ ſpeculū in enig
mate: nondū facie ad faciē. Et ideo q̄diu pe
grinor abs te mihi ſum p̄ntior q̄ tibi: ⁊ tn̄ te
novi nullo mō poſſe violari: ego vero quibꝰ
temptacōibꝰ reſiſtē valeā quibꝰ ve nō valeā
neſcio: ⁊ ſpes eſt q2 fidel̕ es qui nos nō ſinis
tēptari ſup̄ q̄m poſſumꝰ ferre: ſʒ facis cū tēp
tacōe etiā exitū vt poſſumꝰ ſuſtinē Cōfiteor
ergo q̄d de me ſciā ꝯfitear ⁊ q̄d de me neſciā:
qm̄ ⁊ qd̕ de me ſcio te m̄ lucēte ſcio: ⁊ qd̕ ne-
ſcio tādiu neſcio· donec fiāt tenebre mee ſic
meridies ī vl̕tu tuo: nō dubia ſʒ c̄ta ꝯſciā Dn̄e
amo te: pcuſſiſti cor meū verbo tuo ⁊ amavi
te· Sʒ ⁊ celū ⁊ t̄ra ⁊ oīa q̄ in eis ſūt ecce vndi
q3 mihi dicūt vt te amē: nec ceſſant dicē oībꝰ
vt ſint inexcuſabiles Altius tā tu miſereberis
cui miſertus eris: ⁊ miam p̄ſtabis cui miſericors
fueris Alioq̄n celū ⁊ t̄ra ſurdis loquunt̕ lau
des tuas Quid āt amo cū amo te? Nō ſpēm
corpis: nec decꝰ tpis: nec candorē lucis. ecce
iſtis amicū ocul̕: nō dulces melodias ſuaviū
cantilenaꝝ oīmodaꝝ: nō florū ⁊ vngētoꝝ et

aromatũ ſuaueolentia: nõ mãna ⁊ mella: nõ mẽbra acceptabilia carnis amplexibꝰ. Nõ hͣ amo cũ amo deũ meũ: ⁊ tñ amo q̃ndã lucẽ ⁊ quandã vocẽ ⁊ q̃ndã odorem ⁊ quendã cibũ et quẽdam amplexũ cũ amo deum meũ: lucẽ vocẽ odorẽ cibũ amplexũ interioris hoĩs mei: vbi fulget aĩe mee · qd nõ capit locus: et vbi ſonat qd nõ rapit tps: ⁊ vbi olet qd nõ ſpergit flatꝰ: ⁊ vbi ſapit qd nõ minuit edacitas: ⁊ vbi heret qd nõ diuellit ſacietas. Hoc eſt qd amo: cũ deũ meũ amo. Et q̃d ẽ hͦ. Introgaui terrã: ⁊ dixit nõ ſũ · Et q̃cunqȝ in eadẽ ſũt: idẽ ꝯfeſſa ſũt. Introgaui mare ⁊ abyſſos ⁊ reptilia aĩaꝝ viuarũ: ⁊ rñderũt. Nõ ſumꝰ deus tuus: q̃re ſup nos. Interrogaui aures flabiles ⁊ inquiſiui: vniũſus aer cũ incolisꝰ ſuis fatetur. nõ ſum deꝰ. Interrogaui celũ ſolẽ lunã ſtellas: neqȝ nos ſumusꝰ deꝰ quẽ q̃ris inquiũt. Et dixi oĩbus hijs qui circũſtant fores carnis mee · dicite mihi de deo meo qd vos non eſtis: dicite mihi de illo aliquid · Et exclamauerũt voce magna: ipẽ fecit nos. Introgatio mea intẽtio mea: ⁊ reſpõſio eoꝝ ſpẽs eoꝝ. Et direxi me ad me: ⁊ dixi m̃. Tu q̃ es. Et rñdi Hõ. Et ecce corpꝰ ⁊ aĩa in me m̃ p̃ſto ſũt: vnũ exteriꝰ ⁊ alteꝝ interius. Q'd hoꝝ ẽ vñ q̃rere debui deũ meũ: quẽ iam q̃ſiuerã p corpꝰ a terra

vſq; ad celũ quouſq; potui mittere nũcioꝝ ra
dios oculoꝝ meoꝝ. Sed melius qd interi⁹.
Ei quippe renũciabãt oẽs nũcij corpoꝛales.
preſidẽti ꝛ iudicãti de reſpõſionib⁹ celi ꝛ tre.
ꝛ oĩm que in eis ſũt. dicentiũ nõ ſum⁹ deus:
et ipſe fecit nos. Homo ĩterior cognouit hec
p exterioꝛis miniſteriũ: ego ĩteior ↄgnoui h:
ego ego aĩm⁹ p ſenſus corpoꝛis mei. Interro
gaui mũdi molẽ de deo meo: ꝛ rñdit mihi.
Nõ ego ſũ: ſ; ipſe me fecit. Nõne oĩb⁹ quib⁹
integer ſenſus eſt appaꝛet hec ſpẽs. Cur nõ
oĩb⁹ eadẽ loquit̃. Aĩmalia puſilla et mḡna
vidẽt eã: ſ; itrogaꝛe nequeũt. Nõ em̃ ꝑpoſita
eſt in eis nũciãtib⁹ ſenſib⁹ iudex ratõ. Hoĩes
autẽ poſſũt itrogaꝛe vt ĩuiſibilia dei p ea q̄
facta ſũt intellcã ↄſpiciant̃. ſ; amore ſubdũ-
tur eis: ꝛ ſubditi iudicare nõ pñt. Nec reſpõ
dent iſta interrogãtib⁹ niſi iudicãtibus: nec
vocem ſuã mutãt id ẽ ſpeciẽ ſuã. ſi ali⁹ tantũ
videat. ali⁹ ãt vidẽs itroget: vt alit̃ illi appe
at alit̃ huic ſ; eodẽ mõ vtriq; appens illi mu
ta ẽ huic loq̃tur: ymo ṽo oĩb⁹ loquit̃. Sz illi
intelligũt: q̃ ei⁹ vocẽ acceptã foꝛis intus cũ ve
tate cõferunt. Veritas em̃ dicit mihi: non eſt
de⁹ tuus terra et celũ neq; õne corp⁹. Hoc di
cit eoꝝ natura. Vide. En moles mior ẽ in pte:
q̄ in toto. Iã tu melior es. tibi dico aĩa qm̄ tu

vegetas molem corpis tui p̄bens ei vitā: qđ
nullū corpus p̄ſtat corpi. Deꝰ āt tuus eſt tibi
vita eſt. Quid ergo amo cum deū meū amo?
Quis ille ſup caput aīe mee? Per ip̄az aīam
aſcēdam ad illū. Trāſibo vim meā qua hereo
corpi ⁊ vitalit̄ cōpagem eiꝰ repleo: nō ea vi
repio deū meū. Nā repiret equus et mulus
quibꝫ nō eſt intellcūs: ⁊ eſt eadē vis q̄ viuūt
etiā eorū corpa. Eſt alia vis nō ſolū qua vi-
uifico. ſꝫ etiā q̄ ſenſifico carnē meā quā michi
fabricauit dñs iubēs oculo vt nō audiat. ⁊
auri vt nō videat: ſꝫ illi p quē videā. huic per
quā audiā: ⁊ propria ſingulatī ceteis ſenſibꝫ
ſedibꝫ ſuis et officiis ſuis: q̄ diuſa p eos ago
vnus ego aīmꝰ. Trāſibo ⁊ iſtā vim meā: nam
⁊ hanc hēt equꝰ ⁊ mulus: ſentiūt em̄ etiā ip̄i
p corpꝰ. Trāſibo ergo ⁊ iſtā nature mee gra
dibꝫ aſcēdēs ad eū qui fecit me: et venio in
campos ⁊ lata p̄toria mēorie mee vbi ſūt the
ſauri īnumeābiliū imaginū de huiuſcemodi
rebus ſenſibꝫ inuectarum. Ibi recōditū eſt
quicq̄d etiā cogitamꝰ vł augēdo vł minuēdo
vel vtrūqꝫ variādo ea que ſenſus attigerit: ⁊
ſi quid aliud cōmendatū ⁊ repoſitum eſt qđ
nondū abſorbuit ⁊ ſepeliuit obliuio. Ibi qñ
ſū: poſco vt pferat̄ q̄cq̄d volo. Et q̄dā ſtatī
prodeūt: q̄dam req̄runt̄ diuciꝰ: ⁊ tanq̄m de

abſtruſioribꝫ quibuſdã receptaculiˢ eruuntᷣ Quedã cateruati ſe proruũt: ⁊ dum aliḋ petitur et queritᷣ proſiliũt in mediũ: q̃ſi dicẽtia ne forte nos ſum⁹. Et abigo ea manũ cordis a facie recordacõnis mee: donec enubiletᷣ illuḋ qḋ volo: atqꝫ in cõſpectu prodeat ex abditis Alia facilitᷣ atqꝫ impturbata ſerie ſicut poſcũtur ſuggeruntᷣ: ⁊ cedũt precedẽtia cõſequẽtibꝫ: ⁊ cedẽdo cõduntᷣ iterũ cum voluero proceſſũa: qḋ totũ fit. cũ aliquid narro memoriter. Ibi ſunt om̃ia diſtincte generatiqꝫ ſeruata q̃ ſuo queqꝫ aditu ingeſta ſũt: ſicut lux atqꝫ oẽs coloẽs formeqꝫ corporũ p oculos: p aures ãt oĩa gñ̃a ſonoꝝ· omeſqꝫ odores p aditũ nariũ· oẽs ſapoẽs p oris aditũ: ⁊ ſenſu ãt toti⁹ corpiˢ q̃d duꝝ q̃d molle· q̃d calidũ frigidũ ve· lene ȧ aſpm· g̃ue ſeu leue ſiue extn̄ſecus ſiue intn̄ſec⁹ corpi· Hec oĩa ṙcapit recolẽda cũ op⁹ ẽ ⁊ retractãdo grãdis memoĩe ṙceſſus: ⁊ neſcio q̃ ſecreti atqꝫ ĩeffabiles ſin⁹ ei⁹: q̃ oĩa ſuis q̃qꝫ foribꝫ ĩtrãt ad eã ⁊ ṙponũ² in ea Nec ip̃a tñ̃ intrãt: ꝟ reꝝ ſenſaꝝ imagĩeˢ illic p̄ſto ſũt cogitacõi remiſcẽti eas Que qũo fabricate ſũt q̃s dicꝫ: cũ appeat quibꝫ ſẽſibꝫ rapte ſint inteiuſqꝫ ṙcõditeᷤ Nã ⁊ in tenebꝭ atqꝫ in ſilẽtio dũ hito: in mẽoria mea pfero ſi volo coloẽs: ⁊ diſcerno int̄ albũ ⁊ nigrũ et

inter quos alios volo Nec icurrũt ſoni atqʒ
ꝑturbãt qđ ꝑ oculos hauſtũ ꝯſideꝛo: cũ ⁊ ipĩ
ibi ſint ⁊ q̃ſi ſeorſũ repoſiti lateãt Nã ⁊ ipõs
poſco ſi placʒ atqʒ aſſũt ilico: ⁊ q̃eſcẽte ligua
ac ſilẽte gutture canto qñ volo: imagĩeſqʒ il
le coloꝝ q̃ nihilomin⁹ ibi ſũt nõ ſe inťponãt
neqʒ iťrũpũt: cũ theſaur⁹ alius ẽtractať q̃
ĩfluit ab auib⁹ Ita cetã q̃ ꝑ ſenſus cetẽos ĩge
ſta atqʒ ꝯgeſta ſũt recoꝛdoꝛ ꝓut libʒ: ⁊ aurã
lilioꝝ diſcerno a violꝭ nihil olfaciẽs. ⁊ mel de
fruto. lene ab aſpero: nihil tñ guſtãdo neqʒ
ꝯtrectãdo ſʒ remĩſcẽdo ãtepono Intuˢ hͨ ago:
in aula ĩgẽtis mẽoꝛie mee Ibi eĩ celũ ⁊ tra et
mare mihi p̃ſto ſũt. cũ oib⁹ q̃ in eis ſentiẽ po
tui: preť illa que oblit⁹ ſum. Ibi mihi ⁊ ip̃e
occurro meqʒ recolo q̃d quãdo ⁊ vbi egerim:
quoqʒ modo cũ agerẽ affcũs fuerim Ibi ſunt
oĩa: que ſiue expta a me ſiue credita memini
Ex eadẽ copia etiã ſilitudĩeˢ reꝝ vł exptaꝝ vł
ex eis q̃s expt⁹ ſũ creditaꝝ. alias atqʒ alias
⁊ ip̃e ꝯtexo p̃teritiˢ atqʒ ex hijs etiã futuraˢ actõ
nes et euẽta ⁊ ſpes: et hͨ oĩa rurſus q̃ſi pñtia
meditoꝛ Faciã hoc aut illud dico apud me in
ip̃o ingenti ſinu animi mei pleno tot ⁊ tanta
rum rerum ymaginibus: ⁊ hoc aut illud ſe-
quetur. O ſi eſſet hoc aut illud: auertat de⁹
hoc aut illud Dico apud me iſta: ⁊ cum dico

pꝛeſto ſunt ymagines oīm que dico ex eodē
theſauro memoꝛie Nec oīno aliquid eoꝝ di
cerem:ſi defuiſſent Mg̃na iſta vis eſt memo
rie:magnanimis ds meꝰ penetrale amplū ⁊
infinitū Quis ad fūdū eius puenit? Et vis ē
h̄ aīmi mei;at qꝫ ad meā naturā ptīet:nec ego ipē
capio totū qd ſū. Ergo aīmꝰ ad hñdū ſeipm
āguſtus ē:vt vbi ſit qd fuit nō capiat:nūqd
extra ipm ac nō in ipō? Quō ergo nō capit?
Multa mihi ſup h̄ aboꝛit̃ āmiratio:ſtupoꝛ ap
p̄hendit me Et eūt hoīes admirari alta mon
tiū ⁊ ingētes fluctus maris ⁊ latiſſimos lap
ſus fluminū ⁊ oceani ambitū ⁊ giros ſydeꝝ:
⁊ relinquūt ſeipōs nec mirātur Qd cū dicerē
hec oīa non ea videbā oculis:nec tamē di-
cerem niſi mōtes ⁊ fluctus ⁊ flumīa ⁊ ſydera
que vidi ⁊ oceanū qd credidi ītus in memo
ria mea viderē: ſpacijs tamē ingētibꝰ q̃ſi fo-
ris viderē Nec ea tamē vidēdo abſoꝛbui·qñ
vidi oculis:nec ipā ſunt apud me:ſꝫ ymagi-
nes eoꝝ. Et noui quid ex quo ſenſu coꝛpoꝛis
impꝛeſſū ſit mihi:ſꝫ nō ea ſola geſtat immē-
ſa iſta capacitas memoꝛie mee· Hinc ſūt ⁊ il
la oīa que de doctrinis liberalibꝰ pcepta non
dū exciderūt q̃ſi ĩmota interioꝛi loco:nō loco
nec eoꝝ imagines ſꝫ res ipās gero Nā q̃d ſit
lr̃atura·q̃d pitia diſputādi. q̃t gña q̃ſtionū:

quicq̄d horū ſcio ſic eſt in memoria mea. vt
nō retēta imagine rem foris req̄rim: aut ſo-
nuerit ⁊ preterierit Sic vox imp̄ſſa p aures
veſtigio quo recoleret̄ q̄ſi ſonaret cū iam nō
ſonaret: aut ſicut odor dū trāſit ⁊ vaneſcit in
ventos olfactū afficit vñ traicit in memoriā
ymaginē ſui quā remiſcēdo repetam⁹: aut ſi
cut cib⁹ q̄ certe ī vētre iā nō ſapit ⁊ tñ in me
moria q̄ſi ſapit: aut ſicut aliq̄d qd corpe tan
gendo ſentit̄: qd etiā ſepatū a nobis ymagi
natur memoia Iſte quippe res non intromit
tūtur ad eā: ſʒ eaꝝ ſole imagīes mira celeitate
capiūtur ⁊ miris tanq̄ cellis reponūt̄: ⁊ mirā
biliter recordādo pferunt̄ At vero cū audio
tria genera eē q̄ſtionū. an ſit quid ſit q̄le ſit:
ſonoꝝ q̄dem quib⁹ hec verba ꝯfecta ſūt yma
gines teneo ⁊ eos p aures tñſiſſe cū ſtrepitu
ac iam nō eē ſcio: res vero ip̄as q̄ illis ſignt̄
ſonis. neqʒ vllo ſēſu corpis attigi neqʒ vſpiā
vidi p̄ter aīm meū: et in mēoria recōdidi nō
ymagines eaꝝ ſʒ ip̄as Que vnde ad me ītra
uerint: dicant ſi pñt Nā percurro ianuas oēs
carnis mee: nec īuenio qua eaꝝ ingreſſe ſint
Quippe oculi dicūt Si colorate ſūt: nos eas
nūciauim⁹ Aures dicūt Si ſonuerūt: a nob
indicate ſūt Nares dicūt Si oluerūt: p nos
trāſierūt Dicit etiā ſenſus guſtādi Si ſapor

non eſt: nihil me interroges Tactus dicit Si
corpulētū nō ē: nō ɔtrectaui Si nō ɔtrectaui
nō: indicaui Vñ ⁊ q̄ hac intrauerūt in memo
riā meā? Neſcio q̄uo Nā cū ea didici nō cre
didi alieno cordi: ſꝫ in meo recognoui et vera
eē approbaui: ⁊ ɔmēdaui ei tanq̄ ꝑponēs vñ
ꝓferrē cū vellē. Ibi ergo erāt ⁊ āteq̄ ea didi
ciſſem: ſꝫ in mēoria nō erāt Vbi ergo aut q̄re
cū dicēn² agnoui ⁊ dixi ita eſt ⁊ verꝫ ē· niſi qꝛ
iam erāt in memoia: ſꝫ tā remota ⁊ retruſa q̄ſi
in caueis abdicioibꝰ· vt niſi āmonēte aliquo
eruerent ea fortaſſe cogitare nō poſſē? Quo
circa īuenimꝰ nł eē aliđ diſcē iſta q̊rū nō ꝑ ſen
ſus haurimꝰ imagīes· ſꝫ ſine imagīibꝰ ſicuti
ſūt ꝑ ſeipām intus cernimꝰ: niſi ea q̄ paſſim
atqꝫ īdiſpoſite memoia ɔtinebat q̄ſi cogitā°
colligē atqꝫ aīaduertēdo curare: vt tanq̄ ad
manū poſita in ipā memoia vbi ſperſa ꝑ̄us
et neglecta latitabāt eē faīliari ītencōi facile
ocurrāt Et q̄ multa huiōi geſtat mēoria mea
q̄ iam inuēta ſūt· ⁊ ſic dixi q̄ſi ad manū poſita
q̄ et didiciſſe ⁊ noſſe dicim²: que ſi modeſtis
tꝑm intuall̄ recolē deſiuero: ita rurſus demer
gū² ⁊ q̄ſi in ꝑmotiora penetralia dilabū²: vt
denuo velut noua excogitāda ſint in idē iterꝫ
Neqꝫ ei ē alia regio eoꝝ ⁊ cogēda rurſus vt
ſciē poſſint· i· velut ex q̄dā diſꝑſiōe colligēda:

vnde dictū eſt cogitare Nā cogo ꝛ cogito. ſic
eſt vt ago ꝛ actito: facio ꝛ factito Verumptn̄
ſibi anim⁹ hoc verbū ꝓpe ꝯdicauit: vt nō
qđ alibi ꝫ qđ in aīo colligit̄ .i. cogit̄ cogitaī
ꝓpe iam dicat̄. Itē ꝯtinet memoīa nūoꝝ
dimenſionūqꝫ racōes. ꝛ leges īnumerabiles
quaꝝ nullā corꝑis ſenſus impſſit: qꝛ nec ipē
coloāte ſūt. aut ſonāt. aut olent aut guſtate
aut ꝯtrectate ſūt Audiui ſonos verboꝝ qui
bus ſignificant̄ cū de hiis diſſerit̄: ꝫ illi alij:
iſte autē alie ſunt. Nā illi aliter grece alit̄ la
tine ſonant: iſte vero res nec grece nec latine
ſūt: nec aliud eloqꝛoꝝ genus Vidi lineas fa
broꝝ vel etiā tenuiſſimas ſicut filū aranee: ꝫ
ille alie ſūt: nō ſunt ymagines earū q̄s mihi
nūciauit carnis oculus Nouit eas q̄ſquis ſi
ne vlla cogitacōe q̄liſcūqꝫ corꝑis intus agno
uit eas Senſi etiā nūos oīb9 corꝑis ſenſib9
q̄s nūeram⁹: ꝫ illi alij ſunt quib9 nūam⁹. nec
ymagies iſtoꝝ ſunt: ꝛ ideo valde ſūt. Rideat
me iſta dicentē q̄ nō eos vidꝫ: et ego doleā ri
dentē me Hec oīa memoīa teneo: ꝛ quoq̄ mō
ea didicerim memoria teneo: Multa eē q̄ adū
ſus h̄ falſiſſiē diſputātur audiui ꝛ mēoia te
neo: q̄ tā ꝛ ſi falſa ſūt: tn̄ ea memiſſe me non ē
falſū. Et diſcreuiſſe me int̄ illa v̄a ꝛ h̄ falſa q̄
ꝯdiaū: ꝛ h̄ memi Aliṫqꝫ nūc vido diſcernere

me iſta: alit autē memini ſepe me diſcreuiſſe
cū ea ſepe cogitarē Ergo ⁊ ītellexiſſe me ſepi⁹
iſta memini: ⁊ qđ nūc diſcerno ⁊ ītelligo re-
condo in mēoria: vt poſtea me nūc ītellexiſſe
memīerī Ergo ⁊ memiſſe me memī ſic poſtea
qȝ h̄ remīſci nūc potui: ſi recordabor vtiqȝ p
vim memoie rcordabor Affectōes q̄ȝ aī eadē
memoia ɔtinet: nō illo mō q̄ eas hȝ ipe aīm⁹
cū patit eas: ſꝫ alio multū diūſo ſic ſeſe hȝ vis
memoie Nā ⁊ letatū me fuiſſe remīſcor nō le
tus: ⁊ triſticiā meā p̄teitā recordor nō triſtis
Et me aliqn̄ timuiſſe rcolo ſine tiore: ⁊ pſtie
cupiditatis ſine cupiditate ſū memor Aliqn̄
et ecōtraio triſticiā meam trāſactā letus remi
niſcor: ⁊ triſtis leticiā Qđ mirandū nō eſt de
corpe: aliud em̄ aīmus: aliud corp⁹. Itaqȝ ſi
p̄teritū dolorē corpois gaudēs memini. non
ita mirū eſt: hic vero cū anim⁹ ſit etiā ipa me
moria Nam et cū mādam⁹ aliqđ vt memoi
ter habeat: dicim⁹ vide vt illud in aīo hēas
Et cum obliuiſcimur dicim⁹ nō fuit in aīo: et
elapſū eſt aīmo: ipſam memoriā vocātes ani
mum. Cū ergo ita ſit: q̄đ eſt h̄ qđ cū triſticiā
meā pteitā let⁹ memī. aīm⁹ hȝ leticiā ⁊ mēoia
triſticiā: letuſqȝ ē aīm⁹ ex eo qđ īeſt ei leticia
mēoria vo ex eo qđ ineſt ei triſticia triſtis nō
eſt. Num forte nō ptinet ad aīm. Quis hoc

dixerit? Nimirū ergo memoia q̈ſi venter eſt
aī Leticia vero atq̃ triſticia q̈ſi cibꝰ dulcis et
amarꝰ. Cū memoie ꝯmēdant̄ q̈ſi traiecta in
ventrē. recōdi illic poſſūt ſapere nō pn̄t Ridi-
culū eſt hͣ illis ſiīa putare: nec tn̄ ſūt oīmodo
diſſiīa Sz ecce de mēoria pfero cū dico q̄tuor
eē pturbacões aī: cupiditatē. leticiā metū tri
ſticiā Et quicq̄d de hijs diſputare potero diui
dēdo ſingla p ſpēs ſui cuiuſq̃ gn̄is. ⁊ diffinie
do: ibi īuenio q̄d dicā atq̃ inde pfero: nec tn̄
vlla eaꝝ pturbacōe pturbor: cū eaſ remiſcēo
ꝯmemoro Et āteq̄ recolerent̄ a me ⁊ retractarē
tur ibi erāt: ꝓptea inde p recordacōez potuē
depromi Forte gͦ ſic de vētre cibꝰ rumināndo:
ſic iſta de memoia recordādo pferunt̄ Cur
igit̄ in ore cogitacōis nō ſentit̄ a diſputāte hͣ
eſt a remiſcēte leticie dulcedo: vel amaritudo
meſticie? An in hoc diſſimile eſt qꝺ nō vndi
q̃ ſimile eſt? Quis eñ talia volēs loqueret̄: ſi
quotiēs triſticiā metū ve noīamꝰ totiēs merē
vel timere cogeremꝰ? Et tn̄ nō ea loquēmur:
niſi in memoia nrā. nō tm̄ ſonos noīm ſcd̄m
imagīes impſſaſ a ſenſibꝰ corpis ſz etiā rerū
ipaꝝ nociones. īueīremꝰ. q̄s nulla ianua car
nis accepimꝰ: ſz eas ipe aīmꝰ p expiētiā paſ
ſionū ſuaꝝ ſentiēs memoie ꝯmēdauit: a ipa
ſibi hͣ etiā ꝯmēdata retinuit Sed vtrum per

ymagines an nõ quis facile dixerit? Nomĩo
quippe lapidẽ· noĩo ſolẽ· cum res ipẽ nõ aſſũt
ſenſib9 meis: in mẽoia ſane mea p̄ſto ſũt ima
gines eaꝝ Noĩo dolorẽ corpis: nec m̄ adeſt
dũ nl dolꝫ· Niſi tñ adeſſꝫ dũ ymago ei9 in me
moria mea neſcirẽ q̄d dicerẽ: nec eũ in diſpu
tãdo a voluptate diſcernerẽ· Noĩo salutẽ cor
pis cũ salu9 ſũ corpe: adeſt mihi q̄dẽ res ipa
Verumptñ niſi ⁊ ymago ei9 ineſſꝫ in mẽoria
mea: nullo mõ recordarer· q̄d h9 noĩs ſignarꝫ
ſon9: nec egrotãtes agnoſcerẽt ſalute noĩata
q̄d eſſꝫ dc̄m· ñ eadẽ imago vi mẽorie teneret:
q̄uis ipa res abeſſꝫ a corpe Noĩo numeros
Quibus nũam9: en aſſunt in memoia mea
nõ imagĩes eoꝝ ꝫ ipi Noĩo imaginẽ ſol': ⁊ h
adeſt in mẽoria mea Neqꝫ eĩ imaginẽ imagĩs
ei9 ꝫ ipaꝫ recolo: ipa m̄ remĩſceti p̄ſto ẽ Noĩo
mẽoriã: ⁊ agnoſco qd noĩo Et vbi agnoſco:
niſi in ipa mẽoria? Nũ ⁊ ipa p imaginẽ ſuã
ſibi ad ẽ: ac nõ p ſeipſã? Quid cũ obliuionẽ
noĩo· atqꝫ id idẽ agnoſco: qd vñ agnoſcerẽ ñ
meminiſſẽ? Nõ eũdẽ ſonũ noĩs dico: ꝫ rẽ quã
ſignficat Quã ſi oblit9 eẽm: q̄d ille valet ſon9
agnoſcere vtiqꝫ nõ valerẽ Ergo cum memo
riam memini: per ſeipam ſibi preſto eſt ipa
memoria ¶ Cũ vero memini obliuionẽ ⁊ me
moia p̄ſto ẽ ⁊ obliuio: memoia q̄i memĩeri:

oblivio q̃m meminerī. Sȝ quid eſt oblivio:
niſi ꝓuatio memorie. Quō ergo adeſt vt eā
meminerī: qn̄ aū adeſt meminiſſe nō poſſū. At
ſi quid meminim⁹ memoia retinem⁹: oblivi
onem autē niſi meminiſſemus nequaꝙ̄ poſſe
mus audito iſto noīe rem que illo ſignificat^r
ſono agnoſcere. Memoria retinet^r oblivio.
Adeſt ergo ne obliviſcam²: que aū adeſt obli
viſcim². An ex h̄ intelligit^r nō p ſeip̄am in eē
memoie cū eam meminī⁹: ȝ p imaginē ſuā.
Quia ſi p ſeip̄aȝ p̄ſto eēt oblivio: nō vt me
miniſſem⁹. ȝ vt obliviſcemur efficeēt. Et h̄ q̄s
tandē indagabit. Quis ꝯp̄hendet quō ſit.
Ego certe dn̄e laboro ⁊ laboro h̄ in meip̄o:
factus ſum mihi terra difficultatis ⁊ ſudoris
nimij. Neqȝ eñ nūc ſcrutamur plagas celi:
aut ſyderū interualla dimetim²: vel terre li-
bramēta querim⁹. Ego ſū q̄ meminī: ego aīm⁹.
Nō tā mirū ſi a me lōge eſt: quicq̄d ego nō
ſum. Qd āt ꝓpinq̄us meip̄o mihi. Et ecce me
morie mee vis nō ꝯp̄hēdit^r a me: cū ip̄m me
nō dicā p̄ter illā. Q̄d eī dictur⁹ ſū. qn̄ m̄ certū
eſt meminiſſe me oblivionē. An dictur⁹ ſū nō
eē i mēoia mea qd meminī: an dcūr⁹ ſū ad h̄ in
eē oblivionē in mēoria mea vt nō obliviſcar.
Vtrūqȝ abſurdiſſim̄ ē. Qd illd tciū. Quo pa
cto dico imaginē oblivioīs teneī mēoria mea

non ip̄am obliuionē: cum eā memini. Quo
pacto ⁊ h̄ dicā: qñquidē cū imp̄mit᷑ rei cuiuſ
qʒ imago in memoria· prius necc̄e eſt vt aſſit
res res ip̄a vñ ymago illa poſſit ip̄rimi. Sic
em̄ kartagini᷒ memi· ſic oīm locoꝝ quibꝰ int᷑
fui: ſic facies hoīm q̄s vidi ⁊ ceteroꝝ ſenſuū
nūciata: ſic ipſi᷒ corpis ſalutē ſiue dolorē. Cū
p̄ſto eēnt iſta cepit ab eis ymagīe᷒ memoia
q̄s intuerer p̄ntes: ⁊ retractarē aīo cū illa et
abſentia r̄mimiſcerer. Si ergo p imaginē ſuā
nō p ſeip̄az in mēoria tenet᷑ obliuio: ip̄a vti-
qʒ adeāt vt ei᷒ imago capet᷑. Cū āt adeſſʒ· qūo
imaginē ſuā in mēoria ꝯſcribebat: qñ id etiā
qđ iam notatū inuenit p̄ſentia ſua delet obli
uio. Et tñ q̊cūqʒ mō licʒ ſit mod᷒ iſte incom
p̄hēſibil᷑ ⁊ inexplicabil᷑ etiā ip̄am obliuionē
meminiſſe me certus ſū: qua id qđ meminei
mus obruit᷑. Magna iſta vis eſt memorie:
neſcio quid horrendū deus me᷒· profūda et
infinita mltiplicitas: et hoc aīmus eſt: ⁊ hoc
ego ip̄e ſum. Quid ergo ſum de᷒ meus. Que
natura ſum. Varia mltimoda vita: ⁊ īmenſa
vehemēter. Ecce in memorie mee campis et
antris ⁊ cauernis īnumerabilibꝰ atqʒ innu-
merabilit᷑ plenis īnūabiliū rerū gn̄ibꝰ ſiue p
imagīe᷒ ſic oīm corpm. ſiue p p̄ntiā ſic artiū
ſiue p neſcio q̄s nocōes vł nōtiōes ſic affcōꝫ

aī q̃s ⁊ cum aīm⁹ nō patitᵉ memoīa tenet· cū in aīo ſit quicq̃d eſt in memoīa: p̄ h̾ oia diſcurro ⁊ volito. hac atq3 illac penetro ec̃ q̃ntū poſſū: ⁊ finis nuſq̃m̃ Tāta vis eſt memorie: tāta vite vis ē in hoīe viuēte mortalitᵉ Quid igitᵉ agā tu v̾a mea vita d̾s me⁹: Trāſibo ad hāc vim meā q̄ mēoria vocatᵉ: trāſibo eā: vt p̄ueniā ad te dulce lumē Quid dicis m̄: Ecce ego aſcendē̾s p̄ aīm meū ad te q̄ deſup̄ m̄ manes: trāſibo ⁊ iſtā vī meā q̄ mēoia vocatᵉ volēs te attigē vn̄ attigi potes: ⁊ inherē tibi vn̄ inherē tibi p̄t Hn̄t em̄ mēoriā ⁊ pecoā et aues: alioq̄n nō cubilia nidos ve repeterēt: nō alia mlta quib⁹ aſſueſcūt· Neq3 aſſueſcē valerēt vlli⁹ reb⁹: niſi p̄ memoriā Trāſibo ergo ⁊ memoriā: vt attingā eū qui ſepauit me a q̃drupedib⁹: ⁊ volatilib⁹ celi ſapientiorē me fecit. Trāſibo ⁊ memoriā: vt te īueniā vera ⁊ bō· ⁊ ſecura ſuauitas Et vbi te īueniā: Si p̄ter memoriā meā te īuenio: īmemor tui ſū· Et q̄uo iam īueniā te. ſi memor nō ſū tui: Perdiderāt em̄ mulier dragmā: ⁊ q̄ſiuit eā cū lucerna: ⁊ niſi memor ei⁹ eſſ3· nō inueniſſ3 eā· Cū em̄ eſſ3 inuēta vn̄ ſcir3 vtꝝ ip̄a eēt: ſi memor eius nō eēt: Mlta memī me p̄dita q̄ſiſſe: ⁊ īueniſſe· Vn̄ iſtud ſcio: q2 cū quererē aliq̃d eoꝝ· ⁊ diceretur mihi nū forte h̾ eſt· nū forte illd̾: tādiu

dicebā nō eſt: donec offerret̃ id qđ q̃rebam Cui⁹ niſi memor eēm· quicq̃d illđ eſſ ec ſi m̄ offerret̃ nō inuenirē: q2 nō agnoſcerē Et ſp ita fit: cū aliq̃d pditū querim⁹ ⁊ īuenim⁹· De rūptū ſi forte aliq̃d ab ocul̃ perit nō a mēo ria. veluti corp⁹ qđlibȝ viſibile: tenet̃ intus imago ei⁹: ⁊ q̄rit̃ donec reddat̃ aſpectui Qđ cū inuentū fueit: ex imagīe q̄ intu⁹ ē recogno ſcit̃ Nec īueniſſe nos dicim⁹ qđ pierat ſi nō agnoſcim⁹: nec agnoſcē poſſum⁹· ſi nō memi mus Sȝ h̄ pierat q̄dē ocul̃: mēoria tenebat̃· Qđ cū ipā memoīa pdit aliq̃d ſic̄ fit cū obli uiſcimur ⁊ q̄rim⁹ vt recordem²: vbi tandē q̄ri mus niſi in ipā memoīa. Et ibi ſi aliđ ꝓ alio forte offerat̃ reſpuim⁹: donec illud occurrat qđ q̄rim⁹ Et cū occurreit dicim⁹ h̄ eſt: qđ nō dicēm⁹ niſi agnoſcēm⁹· nec agnoſcerem⁹· ñ memiſſem⁹ Certe ergo obliti fueām⁹ An nō totū exciderat: ſȝ ex pte q̄ tenebat̃ ps aliq̄ q̄re bat̃. Quia ſentiebat ſe memoīa nō ſil̃ voluē qđ ſil̃ voluē qđ ſil̃ ſolebat: q̄i detrūcata ꝯſue tudīe claudicās reddi qđ deerat flagitabat. Tanq̄ ſi hō notus ſiue cōſpiciat̃ oculis ſiue cogitet̃· et nomē ei⁹ obliti req̄ram⁹: quicq̄d aliđ occurreit nō ꝯnectit̃· q2 nō cū illo cogitaī ꝯſueuit: idoq3 rēſpuit̃: donec illđ aſſit vbi ſil̃ aſſuefacta noticia nō inequaliter acquieſcat

Et vnde adeſt: niſi ex ip̄a memoria? Nam et
cum ab alio ꝯmoniti recognoſcimꝰ: inde eſt.
¶ Non em̄ q̄ſi nouū credimꝰ: ſ recordātes
approbamꝰ h̄ eē qđ dc̄m eſt Siāt penitꝰ abo
leatur ex aīo nec admoniti remiſcimur: neqȝ
em̄ oīmodo adhuc obliti ſumus qđ vł obli-
tos nos eē memimꝰ. Hº ergo nec amiſſū q̄rē
poteimꝰ: qđ oīo obliti fueimꝰ ¶ Q̄ūo gº te
q̄ro dn̄e? Cum eī q̄ro te deū meū: vitā btām
q̄ro Queřo te vt viuat aīa mea Viuit eī corpꝰ
meū de aīa mea: ⁊ viuit aīa mea de te Q̄ūo gº
queřo vitā btām: qȝ nō ē mihi donec dicā ſat
eſt illic vbi optȝ vt dicā? Q̄ūo eā queřo? Vtꝝ
ꝑ recordacōeȝ tanq̄ȝ oblitus eā ſim. oblitūqȝ
eſſe me adhuc teneā: an ꝑ appetitū diſcēdi in
cognitā ſiue q̄m nunq̄ȝ ſcieim. ſiue q̄m ſic ob
litus fueim. vt me nec oblitū eſſe meminerī?
Nōne ip̄a eſt beata vita quā oēs volunt?
Et oīo qui nolit nemo eſt Vbi nouerunt eā:
q̄ȝ ſic volūt eā? Vbi viderūt: vt amarēt eam?
Nimirū h̄emus eā: neſcio q̄ūo. Et eſt alius
quidā modꝰ quo quiſqȝ cū habȝ eā. tūc btūs
eſt: ⁊ ſunt q̄ ſpe btī ſūt Inferiore mō iſti h̄nt
eam q̄ȝ illi qui iam re ip̄a beati ſunt: ſed tamē
meliores q̄m illi qui nec re nec ſpe beati ſunt
Qui tn̄ etiā ipſi niſi aliq̄ mō h̄rēnt eā. nō ita
vellent beati eſſe: qđ eos velle certiſſimū eſt.

Neſcio q̄uo nouerūt eā: idoqȝ hn̄t eā in ne
ſcio q̄ noticia. de q̄ ſatago vtꝝ in memoia ſit:
qꝛ ſi ibi eſt. iā bti fuim⁹ aliqn̄: vtrū ſingillatī
oēs. an in illo hoīe q̄ p̄m⁹ peccauit in q̄ ⁊ oēs
mortui ⁊ de quo oēs cū miſeria nati ſum⁹. nō
queo nūc: ſȝ q̄ro vtꝝ in memoria ſit btā vita
Neqȝ em̄ amarem⁹ eā: niſi noſſemus Audi
mus nomē h̄: ⁊ oēs rem ip̄aȝ nos appetē fate
mur Nō ei ſono delcām̄ Nā cum h̄ latīe au
dit grecus nō delcā̄ qꝛ ignorat qd dictū ſit:
nos āt delcāmur. ſic etiā ille ſi grece h̄ audie
rit: qm̄ res ip̄a nec greca nec latīa eſt: cui adi
piſcēde greci latiniqȝ inhiāt ceterūqȝ liguaꝝ
hoīes Nota eſt igit̄ oīb⁹: q̄ vna voce ſi īter
rogari poſſent vtrū bti eē vellēt: ſine vlla du
bitacōne velle reſponderēt Qd nō fieret: niſi
res ip̄a cui⁹ hoc nomē eſt eorū memoia tene
retur Nunq̄d ita vt meminit kartaginē. qui
vidit? Non. Vita em̄ btā non videt̄ oculis:
quia nō eſt corpus. Nūquid ſicut memīm⁹
numeros? Nō. Hos em̄ qui habȝ in noticia:
nō q̄rit adhuc adipiſci Vitā vero beatā habe
mus in noticia: idoqȝ amam⁹ eā: ⁊ tn̄ adhuc
adipiſci eā volumus vt bti ſimus Nunq̄d ſic
memīm⁹ eloq̄ntiā? Nō Quāuis em̄ ⁊ h̄ noīe
audito recordētur ip̄aȝ rem q̄ eciā nondū ſūt
eloq̄ntes. mltiqȝ eē cupiant: vn̄ apparȝ eam

eſſe in eorū noticia: tñ p corpis ſenſus alios eloquētes aīaduertūt ⁊ delcāti ſunt: ⁊ hoc eē deſiderāt. Qua niſi ex intiore noticia nō delcārētur: neq3 h̄ eē vellent niſi delectarē̄. Utām vo vitā nullo ſenſu corpis in alijs expimur. Nunq̄ ſic meminim⁹ gaudiū. Fortaſſe ita. Nā gaudiū meū eč triſti⁹ memi: ſic vitā btā3 mih. Neq3 vnq̄ corpi⁹ ſenſu gaudiū meū vł vidi vł audiui. vł odorat⁹ ſū. vł guſtaui. ł tetigi: ſ3 expt⁹ ſū in aīo meo qñ letat⁹ ſū: ⁊ adheſit ei⁹ noticia mēorie mee. vt id remīſci valeā. aliqñ cū aſpnacōe. aliqñ cū deſideio. p eaꝝ rerū diuerſitate de quib⁹ me gauiſum eē memini. Nam et de turpib⁹ gaudio quondā pfuſus ſum: qđ nunc recordatus deteſtor atq3 exe-cror. Aliquādo de bonis et honeſtis qđ deſi-rans recolo tam et ſi forte nō aſſunt: et ideo triſtis gaudiū priſtinū recolo. Ubi ergo ⁊ qñ expt⁹ ſum vitā meam beatā: vt recorder eā. ⁊ amem ⁊ deſiderē. Nec ego tantū aut cū pau-cis: ſ3 beati prorſus oēs eē volum⁹. Qđ niſi certa noticia noſſem⁹: nō tam certa volūtate vellemus. Sed qđ eſt h̄ qđ ſi q̄rat a duob⁹ vtrū militare velit. fieri poſſ3 vt alt eorū velle ſe alter nolle reſpōdeat: ſi autē ab eis querat vtrū eſſe btī velint. fieri poſſ3 vt vterq3 ſta-tim ſine vlla dubitacōe dicat optare: nec ob

aliud iſte nolit· niſi vt bti ſint? Nū forte qm̄ alius hinc ali⁹ inde gaudet: ita ſi oēs btōs eē velle ꝯſonāt· queādmodū ꝯſonarēt ſi hꝫ iter rogarent̄ ſe velle gaudē? Atqꝫ ipm̄ gaudiū vitā btām vocāt Qd̄ ꝯ ſi alius hic· ali⁹ illinc aſſequit̄: vnū eſt tn̄ quo puenire oēs nitunt̄ vt gaudeāt Que qm̄ res eſt quā ſe exptū nō eē nemo p̄t dicē: proptea repta in memoria recognoſcit̄: qn̄ btē vite nomē audit̄. Abſit dn̄e abſit a corde ſerui tui q̄ ꝯfitet̄ tibi: abſit vt q̊cūqꝫ gaudio gaudeā btūm me putē· Eſt em̄ gaudiū qd̄ nō datur ipiis ſꝫ eis q̄ te g̃tis colūt: q̊rū gaudiū tuipe es Et ipa eſt btā vi ta: gaudē ad te· de te· ꝑpt te: ipa ē ꝯ nō altea̓ Qui āt alia putāt eē· aliud ſectant̄ gaudiū: neqꝫ ipm̄ verū: ab aliq̄ tn̄ ymagie gaudij vo luntas eoꝝ nō auu̓titur· Nō ergo certū eſt ꝙ omēs eē bti volūt: qm̄ qui nō de te gaudē vo lunt que ſola vita beata eſt: nō vtiqꝫ vitā bea tam volūt An omēs hoc volūt? Sꝫ qm̄ caro ꝯcupiſcit aduerſus ſpiritū et ſpūs aduerſus carnē vt nō faciāt qd̄ volūt cadunt in id qd̄ valēt: eoqꝫ ꝯtēti ſunt: quia illud qd̄ nō valēt nō tantū volunt quantū ſat eſt vt valeant· Nā q̄ro ab oibꝫ vtrū malūt de veritate q̄ꝫ de falſitate gaudē: tā nō dubitāt dicē de veritate ſe malle: q̄m nō dubitāt dicē btōs eē ſe velle

Btã quippe vita eſt: gaudiũ de veritate Hoc eñ eſt gaudiũ de te q̃ veritas es: ds illuiatio mea. ſalus faciei mee deus me⁹. Hãc vitam beatã oẽs volunt: hanc vitã que ſola btã eſt omes volũt: gaudiũ de veritate oẽs volunt. Multos expertus ſum q̃ velint fallere: qui ãt falli meminẽ. Vbi ergo nouerũt hanc vitam beatã: niſi vbi nouerũt etiã veritatẽ? Amant eñ ⁊ ipſam: q̃a falli nolũt. Et cũ amãt btãm vitã qd nõ eſt aliud q̃ de veritate gaudiũ: vti qʒ amant etiã veritatẽ Neqʒ amarẽt: niſi eẽt aliqua noticia ei⁹ in memoria eorũ Cur ergo nõ de illa gaudẽt? Cur nõ beati ſunt? Quia fortius occupãtur in aliis que poti⁹ eos faciũt miſeros: q̃m illud btõs qd tenuit memi nerũt Adhuc eñ modicũ lumẽ eſt in hoibꝫ: ambulẽt. ambulent. ne eos tenebre ꝯprehẽ dant Cur aũt veritas parit odiũ. et inimicus eius factus eſt hõ tuus verũ predicãs. cũ amet btã vita que nõ eſt niſi gaudiũ de veritate: niſi qꝛ ſic amat veritas. vt quicũqʒ aliud amant hoc qd amant velint eẽ veritatẽ? Et qꝛ falli nollẽt: nolũt ꝯuinci q falſi ſint Itaqʒ ꝓpt eã rem oderũt veritatẽ: quã pro veritate amant Amãt eã lucentẽ: oderũt eã redarguentẽ Qꝛ eñ falli nolũt ⁊ fallẽ volũt. amãt eã cũ ſeipſã indicat: ⁊ oderũt eam cum eoſipſos indicat.

Inde retribuet eis: vt q̄ ſe ab ea manifeſtari nolūt· et eos nolētes manifeſtet: et eis ipa nō ſit maifeſta Sic ſic etiā ſic animꝰ hūanus ec ſic cecus et languidꝰ turpis atq; indecēs latē vult: ſe āt vt lateat aliq̄d nō vult· Cōtra illi redditur vt ipe nō lateat veritatē: ipm āt veritas lateat Tamē etiā ſic dū miſer ē: veriꝰ magnus vult gaudē q̄ꝫ falſis Btūs ergo eit: ſi nulla īterpolāte moleſtia de ipa p quā vera ſūt oīa ſola veritate gaudebit ¶ Ecce q̄ntū ſpaciatus ſum in memoia mea querēs te dn̄e: et nō te inueni extra eam. Neq; em̄ aliquid de te inueni qd nō memiſſem ex quo didici te Nā ex quo didici te nō ſum oblitus tui Vbi eī inueni veritatē·ibi inueni deū meū· ipam veritatē: quā ex quo didici nō ſum oblitus Itaq; ex quo didici te manes in memoia mea: et illic te īuenio cū rmiſcor tui et delcōr in te Hec ſūt ſcē delicie mee q̄s donaſti m̄: mia tua rſpiciens pauptatē meā· Sꝫ vbi manes? In memoria mea Dn̄e vbi? Illic manes Quale cubili fabricaſti illic tibi? Quale ſc̄uariū edificaſti tibi? Tu dediſti hāc dignacōem mēorie mee·vt maneas in ea: ſꝫ in q̄ eiꝰ pte maneas h̄ ↄſidero Trāſcēdi eī ptes eiꝰ q̄s h̄nt et beſtie cū te recordarer: q̄a nō ibi te īueniebā inter imagines rerū corporaliū: et veni ad partes

eius·vbi ꝯmēdaui affectōnes animi mei: nec illic inueni te Et intraui ad ipſius aī mei ſedē que illi eſt in memoia mea·qm̄ ſui quoqꝫ me minit anim⁹.nec ibi tu eras: q̄a ſic nō es ima go corpalis.nec affectio viuentis·q̄lis eſt cū letamur·ꝯtriſtam²·cupim⁹.metuim⁹·memi nimus.obliuiſcimur·et quicq̄d huiōi eſt: ita nec ipē aīmuſ es qꝛ dn̄s de⁹ aī tu es Et ꝯmu tanť hec oīa: tu aūt incōmutabiľ manes ſup oīa: ⁊ dignatus es habitaꝛe in mēoria mea ex quo didici Et q̄d quēo quo loco ei⁹ habites: quaſi vero loca ibi ſint. Habitas certe in ea: qm̄ tui memi ex quo didici: et in ea te īuenio cum recordor te Vbi ergo te īueni vt diſcerē te. Neqꝫ em̄ iā eras in mēoria mea: pꝰus q̄m te diſcerē Vbi ergo te īueni vt diſcerē te.niſi in te ſup̄ me. Et nuſqm̄ locus ⁊ recedim⁹ ⁊ ac cedim⁹: ⁊ nuſqm̄ locus Veritas vbiqꝫ p̄ſides oībꝰ ꝯſulētibꝰ te: ſilqꝫ rn̄des oībꝰ ec̄ diuſa cō ſulētibꝰ Liquide tu ꝛ̄ſpōdes: ſꝫ nō liquide oēs audiūt Oēs vn̄ volūt ꝯſulūt: ſꝫ nō ſp qđ volūt audiūt Optiuſ miſter tuus ē·q̄ nō mag⁹ intuť h a te audire qđ ipē voluerit: ſꝫ poti⁹ h velle qđ a te audierit Sero te amaui pulchritudo tam antiq̄ ⁊ tam noua: ſero te amaui Et ecce intus eras ⁊ ego foris: ⁊ ibi te querebā: et in iſta formoſa que feciſti irruebam.defor mis

Mecum eras et tecū non erā: ea me tenebāt
lōge a te: q̄ si in te eēnt. nō eēnt Vocasti ⁊ cla
masti: ⁊ rupisti surditatē meā Coruscasti splē
duisti: ⁊ fugasti cecitatē meā Flagrasti ⁊ duxi
spūm: ⁊ anhelo tibi Gustaui: ⁊ esurio ⁊ sitio
Tetigisti me: ⁊ exarsi in pacē tuam Cū inhe
sero tibi ex oī me nusq̄ꝫ erit mihi dolor ⁊ labor
⁊ viua erit vita mea tota plena te. Nūc aūt
qm̄ quē tu iples subleuas eū: qm̄ tui plenus
nō sum oneri mihi sū. Cōtendūt leticie mee
flende cū letādis meroribꝰ: ⁊ ex q̄ pte stet vi
ctoria nescio. Ey mihi dn̄e: miserere mei. Cō
tendūt merorēs mei mali cū gaudijs bonis: ⁊
ex q̄ pte stet victoria nescio. Ey mihi dn̄e: mi
serere mei Ey m̄: ecce vulnera mea nō abscōdo.
Medicus es: eger sū Misericors es: miser sū
Nūquid nō tēptatio est vita hūana sup t̄rā?
Quis velit molestias ⁊ difficultates tolerare?
Tolerari ea iubes nō amari Nemo qd̄ tolerat
amat: et si tolerare amat Quāuis eī gaudeat
se tolerare: mauult tn̄ nō eē qd̄ tolerēt. Prospa
in aduersis desidero: adūsa in prospis timeo
Qs inē h̄ mediꝰ locus: vbi nō sit hūane vite
tēptatio? Ve prospitatibꝰ sc̄li semel ⁊ iterū: a tiore
adūsitatis: ⁊ a corruptōne letitie Ve adūsita
tibꝰ sc̄li semel ⁊ iterū ⁊ tcio: a desiderio pspita
tis. et quia aduersitas dura est: ⁊ ne frangat

tolerantiā Nūquid nō tēptatio eſt vita hūa
na ſup terra: ſine vllo interſtitio? Ideo tota
ſpes mea nō niſi in mḡna valde miſcđia tua
Da qđ iubes: ⁊ iube qđ vis. ¶ Impas nob
ↄtinētiā. Et cū ſcirē ait quidā qꝛ nemo p̄t eē
ↄtinēs niſi ds det: ⁊ hoc ip̄m erat ſapiētie ſciē
cui⁹ eſſꝫ h donū Per ↄtinentiā quippe colligi
mur ⁊ rdigim² in vnū: a q̄ in mlta defluxim⁹
Min⁹ em̄ te amat: q̄ aliq̄đ tecū amat qđ nō
ꝓpt̄ te amat. O amoꝛ q̄ ſp ardes ⁊ nūq̄m
extiguetis: caritas ds meus accēde me. Cōti
nentiā iubes Da qđ iubes: ⁊ iube qđ vis Iu
bes certe vt ↄtineā a ↄcupiſcētia carnis: ⁊ cō
cupiſcētia oculoꝝ: ⁊ ambicōne ſeculi. Iuſſiſti
a ↄcubitu ⁊ de ip̄o cōiugio melius aliq̄đ q̄m
ↄceſſiſti monuiſti. Et qm̄ dediſti factū eſt: et
anteq̄ȝ diſpēſatoꝛ ſacri tui fierē Sꝫ ad huc vi
uunt in memoia mea de qua multa locut⁹ ſū
talium rerū imagines q̄s ibi cōſuetudo mea
fixit: ⁊ ocurſant mihi vigilāti quidē carētes
viribꝫ: in ſompnis autē nō ſolum vſqꝫ ad de
lectacōnem. ſed etiā vſqꝫ ad ↄſenſionē. factū
qꝫ ſimillimū Et tm̄ valet imaginis illuſio in
aīma mea et in carne mea: vt doꝛmiēti falſa
viſa pſuadeant qđ vigilāti vera nō pn̄t. Nū
quid tūc ego nō ſū dn̄e ds meus? Et tamē tm̄
intereſt. int̄ meip̄m ⁊ meip̄m: ītra momentū

quo hinc ad ſoporē trāſeo vel huc inde retrā ſeo. Ubi eſt tūc ratio que talibꝰ ſuggeſtioībꝰ reſiſtit vigilās: et ſi res ipē īgerāᶻ incōcuſſus maneo? Nūquid clauditᶠ cū oculis: nūquid ſopitur cū ſenſibꝰ corpis? Et vn̄ ſepe etiā in ſompnis reſiſtimꝰ: nr̄iqꝫ ꝓpoſiti memoꝛeˢ at qꝫ in eo caſtiſſime pmanēteˢ nullū talibꝰ ille cebris adhibemꝰ aſſenſū? Et tn̄ tm̄ intereſt: vt cū aliter accidit euigilāteˢ ad ꝯſcīe requiē redeamꝰ: ipāqꝫ diſtātia repeamꝰ: nos nō fe ciſſe: qꝺ tamē in nobis quoq̄ mō factū eē do leamꝰ. Nūquid nō potēs eſt manꝰ tua deus omnipotēs ſanare oēs lāguores aīe mee: atqꝫ habūdantiore grā tua laſciuos motus etiam mei ſoporis extiguere? Augebis dn̄e magis magiſꝫ in me munera tua: vt aīa mea ſequatᶠ me ad te ꝯcupiſcē viſco expedita vt nō ſit rebellᶠ ſibi: atqꝫ vt in ſompniˢ etiā nō ſolū nō ppetrꝫ illas corruptelarū turpitudīes. p imagīes aīales vſqꝫ ad carnis fluxū: ſꝫ ne cō ſentiat quidē. Nā vt nihil tale vᶠ tantulū libe at. q̄ntulū poſſit nutu cohiberi eē in caſto doꝛ miētis affcū: nō tm̄ in hac vita. ſꝫ etiaꝫ in hac etate nō magnū eſt oīpotēti: q̄ vales facere ſupra quā petimꝰ et intelligimꝰ. ¶ Nō tn̄ qꝛ adhuc ſim in hoc genere mali mei dixi bono dn̄o meo: exultāˢ cū tremoꝛe i eo qꝺ dōſti m a

lugens in eo q̄d incōſumatus ſum. et ſperās
pfectuꝝ te in me miſcdias tuas vſq3 ad ple-
nariā pacē quā tecū hēbunt interiora ⁊ extei
ora mea. cū abſorpta fuerit mors in victoria
¶ Eſt alia malicia diei: que vtinā ſufficiat ei
Reficim⁹ ei̅ cotidianas ruinas corpis edēdo
⁊ bibēdo priuſq̄m eſcas ⁊ ventrē deſtruas: cū
occideris indigentiā meā ſacietate mirifica: ⁊
corruptibile h̄ indueis in corruptōe ſempit
na Nūc āt ſuauiſ eſt mihi necītas ⁊ adūſus
iſtā ſuauitatē pugno ne capiar: et cotidianū
bellū gero in ieiunijſ ſepius in ſeruitutē redi
gens corp⁹ meū: ⁊ doloēſ mei voluptate pel
lūtur Nā fames ⁊ ſitis quidā dolores ſunt:
⁊ vrunt ſicut febriſ necāt niſi alimētoꝝ medi
cina ſuccurrat. Que q̄m p̄ſto eſt ex ꝯſolacōe
munerū tuorū in quib⁹ nrē infirmitati terra
⁊ aq̄ ⁊ celū ſuiūt: calamitas delicie vocā² Hoc
me docuiſti: vt queadmodū medicamēta ſic
alimēta ſūptur⁹ accedā Sz dū ad quietē ſacie
tatis ex īdigētie moleſtia trāſeo in ip̄o trāſitu
inſidiatᷣ m̄ laque⁹ ꝯcupiē Ipē ei̅ trāſit⁹ volup
tas ē: ⁊ non ē ali⁹ q̄ trāſeatᷣ. q̊ trāſiē cogit necī
tas Et cū ſal⁹ ſit cā edēdi ⁊ bibēdi adiūgit ſe
tanq̄ pediſſeq̄ periculoſa iocūditas. et plerū
q3 preire conatur: vt eius cauſa fiat q̄d ſalu
tis cauſa me facere vel dico vł volo: nec idem

modus vtriuſq; eſt. Nã qꝺ ſaluti ſatis eſt:
delectationi parũ eſt Et ſepe incertũ fit vtrũ
adhuc nccãria corpis cura ſubſidiũ petat: an
voluptaia cupiditatis fallacia miſteriũ ſuppe
tat Ad h̄ icertũ hilareſcit infelix aĩa: et in eo
prepat excuſacõis patrociniũ gaudẽs nõ ap
parē q̃d ſatis ſit moderacõi valitudis: vt ob
tẽtu ſalutis obũbrꝫ negociũ voluptatis Hijs
tẽptacõibꝫ cotidie conor reſiſtẽ: ⁊ ĩuoco dex
terã tuaz ad ſalutẽ meã. ⁊ ad te refero eſtus
meos: qꝛ ꝯſiliũ m̃ de hac re nondũ ſtat. Au
dio vocẽ iubẽtis dei mei Nõ gueñt corda vrã
in crapula ⁊ ebrietate Ebrietas lõge eſt a me:
miſereberis ne appropiquet m̃ Crapula ãt nõ
nunq̃ ſubrepit ſeruo tuo: miſereberis vt lõge
fiat a me. Nemo em̄ p̄t eē ꝯtinẽs: niſi tu des
Multa nobis orãtibꝫ tribuis: et quicq̃d boni
ãteq̃ oremus accipim⁹ a te accipim⁹: ⁊ vt po
ſtea ꝯgnoſcerem⁹ a te accepimus. Ebrioſus
nunq̃ fui: ſed ebrioſos a te fcõs ſobrios ego
noui. Ergo a te factum eſt vt hoc non eēnt
qꝺ nunq̃ fuerunt: a quo factũ eſt vt hoc nõ
ſp eēnt qꝺ fuerũt: a q̊ etiã factũ eſt vt ſcirent
vtriq; a quo factum eſt. ¶ Audiui et aliam
vocem tuã. Poſt ꝯcupiſcẽtias tuas nõ eas:
⁊ a volũtate tua auītē Audiui ⁊ illã ex munē
tuo: quã mltũ amaui Neq; ſi mãducauerim⁹

habūdabimus: neq; ſi nō māducauerim⁹· de
erit nob̄ Hoc ē dicē Nec illa res copioſū me
faciet: nec illa erumpnoſū Audiui ⁊ alterā·
Ego em̄ didici in quib⁹ ſum ſufficiē⁹ eē: ⁊ ha
būdare noui: ⁊ penuriā pati noui Oīa poſſū:
in eo q̄ me ꝯfortat Ecce miles caſtrorū celeſti
um: nō puluis qd nos ſumus Sz memēto qz
puluis ſum⁹: ⁊ de puluē feciſti hoīez: ⁊ perie
rat ⁊ inuētus eſt Nec ille in ſe potuit: qz idē
puluis fuit· qm̄ talia dicentē afflatu tue īſpi
racōis adamaui. Omia poſſū inq̄t: in eo qui
me ꝯfortat Cōforta me: vt poſſim· Da qd
iubes: et iube qd vis Iſte ſe accepiſſe ꝯfitet̄
et qd gl'iatur in dn̄o gloiat̄ Audiui aliū ro-
gantē vt accipiat Aufer a me inq̄t ꝯcupiſcē
tias ventris Vn̄ appet ſcē ds meus te dare:
cū ſit qd ipas fieri· Docuiſti me pr̄ bone oīa
mūda mūdis: ſ; malū eē hoī q̄ p offenſiōem
māducat· ⁊ oēm creaturā tuā bonā eē nihilq;
abiciendū qd cū grāꝝ actōe pcipit̄: ⁊ qz eſca
nos nō ꝯmēdat deo: ⁊ vt nemo nos iudicz in
cibo ā in potu Et q̄ māducat nō māducantē
nō ſpnat: ⁊ q̄ nō māducat māducantē nō iu
dicet Didici h: grās tibi: laudes tibi deo meo
mgr̄o meo· pulſatoi auriū meaꝝ· illuſtratori
cord meī Eripe me ab oī tēptacōe Nō ego im
mūdiciā obſceniī ticeo: ſ; imūdiciā cupiditatis

Scio noe om̄e carnis genus qđ cibo eſt vſui
māducare p̄miſſū: helyā cibo carnis refectū:
iohannē mirabili abſtinētia p̄ditū aīalib⁹. ſ;
eſt. locuſtis in eſcā cedētib⁹ nō fuiſſe pollutū.
Et ſcio eſau lēticule ↄcupiā deceptū: ⁊ dauid
propt̄ aque deſideriū a ſeipſo rep̄henſū: ⁊ re
gem nr̄m nō de carne. ſ; de pane eē temptatū
Ideoq; ⁊ pp̄ls in heremo. nō q; carnes deſide
rauit. ſ; q; eſce deſiderio aduſus dn̄m murmu
rauit: improbari meruit In hijs tēptacōib⁹
poſitus: certo cotidie aduerſus ↄcupiſcētias
manducādi ⁊ bibēdi Nō em̄ eſt qđ ſemel p̄ci-
dere et vlterius attigere nō decernā: ſic de ↄcu
bitu potui Itaq; freni gutturis tp̄ata relaxa
tione et ↄſtrictōne tenēdi ſūt Et q̄s eſt dn̄e:
q̄ nō rapiat̄ aliq̄ntulū extra metas ncc̄itatis?
Q̄ſquis ē mḡn⁹ eſt: mḡnificz nomē tuū Ego
āt nō ſū: q; pccōr hō ſū Sz ⁊ ego magfico no
men tuū: ⁊ intpellat te pro pcc̄is meis qui vi
cit ſeculū numerās me int̄ infirma mēbra cor
poris ſui: q; ⁊ impfc̄m ei⁹ viderūt oculi tui: ⁊
in libro tuo oēs ſcribē² ¶ De illecebra odorū
nō ſatago nimis Cū abſūt non requiro: cum
aſſunt nō reſpuo: parat⁹ eis etiā ſemp carere
Ita mihi videar forſitan fallar Sunt em̄ et
iſte plangēde tenebre in quib⁹ me latz facul
tas mea q̄ in me eſt: vt aīm⁹ meus de virib⁹

ſuis ip̄e ſe intertogāˀ nō facile ſibi credendū
exiſtimet: qꝛ et qđ ineſt plerūqꝫ occultū eſt:
niſi expiētia manifeſtatᷣ Et nemo ſecurꝰ eē dꝫ
in iſta vita q̄ tota teptatio noīatᷣ: vt q̄ fieri po
tuit ex detiore melioꝛ· nō fiat etiā de meliore
deteioꝛ: vna ſpes vna fiducia vna firma pro
miſſio mīa tua· ¶ Voluptates auriū tenaciꝰ
me iplecauerāt ⁊ ſubiugauerūt: et reſoluiſti
⁊ libeáſti me. Nūc in ſonis q̄s aīant eloquia
tua. cū ſuaui ⁊ artificioſa voce cantāᷣ fateoꝛ a
liq̄ntulū acq̄eſco: nō quidē vt hereā: ꝫ vt ſur
gā cū volo Attamē cū ipꝭ ſentētijs quibꝫ vi
uunt vt admittantᷣ ad me q̄rūt in corde meo
nō nulliꝰ digtatis locū: ⁊ vix eis p̄beo ꝯgru
entē· Aliq̄n em̄ āplius m̄ videoꝛ honoīs eis
tribuē q̄ꝫ decꝫ: dū ipꝭ ſcīs dcīs ꝛligioſiꝰ ⁊ ardē
tius ſētio mouei aīos nr̄os in flāma pietatis
cū ita cātantᷣ qm̄ ſi nō ita cantarēᷣ: ⁊ oēs affe
ctus ſp̄us nr̄i ꝓ ſuaui diuſitate hrē propꝛios
modos in voce atqꝫ cantu: quoꝝ neſcio q̄ oc
culta familiaitate excitentᷣ. ¶ Sꝫ delcātio car
nis mee cui mentē eneruandū nō optet dari
ſepe me fallit: dū vōeꝫ ſenſus nō ita comitatᷣ
vt patienꝭ ſit poſterioꝛ: ꝫ tm̄ qꝛ propꝭ illam
meruit admitti· etiā p̄currē ac ducē conatur
Ita in hijs pecco nō ſentiēs: ꝫ poſtea ſentio·
Aliq̄n āt hāc ip̄am fallaciā imoderatiꝰ cauēs

erro nimia ſeueritate. ſ3 valde interdũ: vt me
los oẽ cantilenaꝝ ſuauiũ quibꝫ dauiticũ pſal
teriũ freq̃ntatꝰ ab auribꝫ meis remouei veli.
atq3 ipſius ecclie Tutiuſq3 mihi videtꝰ qđ de
alexãdrino epõ athanaſio ſepe iñ dictũ ↄme
mini: q̃ tã modico flexu vocis faciebat ſonaȇ
lectoȓẽ pſalmi: vt ꝓnũcianti vicinior eſſ3 q̃m
canẽti ¶ Verũptñ cũ reminiſcor lacrimas me
as q̃s fudi ad cantus eccĩe tue in primordijs
recupate fidei mee: ⁊ nũc ipm cũ moueor nõ
cantu. ſ3 rebꝫ q̃ cantantꝰ cũ liquida voce ⁊ ↄue
niẽtiſſima modulacõne cantãtur: magnã iſti
tuti huiꝰ vtilitatẽ rurſuˢ agnoſco Jta fluctuo
inȇ piculũ voluptatis ⁊ expimentũ ſalubrita
tis: magiſq3 adducor nõ quidẽ irretractabilẽ
ſentẽtiam ꝓferẽs cantãdi ↄſuetudinẽ appro
bare in ecclia: vt p oblectamẽta auriũ infir-
mior aĩmꝰ in affectũ pietatiˢ aſſurgat Tamẽ
cũ mihi accidit. vt me ãpliꝰ cantus q̃ꝫ res q̃
canitꝰ moueat: penaliȇ me peccare ↄfiteor: ⁊
tũc mallẽ nõ audire cantantẽ ¶ Ecce vbi ſũ.
Flete mecũ ⁊ ꝓ me flete: qui aliq̃d boĩ vobiſcũ
intus agitis. vñ fcã ꝓcedũt Nã q̃ nõ agitis:
nõ vos h̃ mouẽt Tu ãt dñe ds meus exaudi
reſpice. ⁊ vide ⁊ miſerȇ ⁊ ſana me. in cuiꝰ oculꝰ
mihi q̃ſtio faĉs ſũ: ⁊ ipã ẽ lãguor meꝰ ¶ Re
ſtat voluptas oclo ꝝ iſtoꝝ carnis mee de qua

loquar ꝯfeſſiones: q̃s audient aures templi
tui aures fr̄ne ac pie: vt ꝯcludam teptacões
ꝯcupiſcētie carnis q̄ me adhuc pulſant inge
miſcentē: ⁊ hītaculū meū qd̓ de celo est ſup-
indui cupientē Pulchras formas et varias.
nitidos ⁊ amenos coloẽs amāt oculi: nō tene
ant h̄ aīam meā: teneat eā deꝰ q̄ h̄ fecit: bona
q̄dē valde: ȝ ipē est bonū meū. nō h̄ Et tāgūt
me vigilantē totis diebꝫ: nec requies ab eis
datur mihi: ſicͭ datͬ a vocibꝫ canoīs aliqn̄ ab
oībꝫ in ſilentio Ipā em̄ regina celoꝝ lux iſta
pfūdēs cūcta q̄ c̄mimꝰ: vbivbi p diē fueo mlti
mō allapſu blādit͛ m̄ alid̓ agēti. ⁊ eā nō adū
tēti Inſinuat āt ſe ita vehement̄: vt ſi repēte
ſbtrahatͬ cū deſideio req̄ratͬ: ⁊ ſi diu abſit cō
triſtat aīm O lux quā videbat tobias. cū clau
ſis iſtiˢ ocul̓ filiū docebat viteviā. ⁊ ei p̄ibat
pede caritatis nuſq̄ errās: ā quā videbat yſa
ac p̄grauatis ⁊ optiˢ ſenectute carneiˢ luībꝫ
cū filios nō agnoſcēdo bn̄dicē ȝ bn̄dicē° ag-
noſcē meruit: ā quā videbat iacob cū ⁊ ipē p̄
grandi etate captus oculis. in filijs p̄ſignata
futuri populi genera luīnoſa corde radiauit:
et nepotibꝫ ſuis ex ioſeph deuexas miſtice.
manꝰ nō ſicut pr̄ eoꝝ fois corrigebat: ȝ ſic
ipē ītus diſcernebat īpoſuit Ipā ē lux. vna ē
et talia nō est: ⁊ vnū oēs q̄ videt ⁊ amāt eā.

At iſta corpalꝫ de qua loquebar illecebroſa
ac periculoſa dulcedine cōdit vitā ſeculi: cecis
amatoribꝰ Qui autē ⁊ de ipā laudare te no
rūt· ds creator oīm. aſſumūt eā in ẏno tuo:
nō aſſumūtur ab ea in ſompno ſuo Sic eē cu
pio Reſiſto ſeductōibꝰ oculoꝝ. ne īplicētur
pedes mei quibꝰ ingredior viam tuā: ⁊ erigo
ad te inuiſibiles oculos: vt tu euellas de la=
queo pedes meos· Tu ſubinde euellis eos:
nā illaqueantꝰ Tu nō ceſſas euellē: ego aūt
crebro hereo in vbiqꝫ ſpſis inſidijs: qm̄ nō
dormies neqꝫ dormitab᷑ q̄ cuſtodis iſrlꝫ Quā
īnūabilia varijs artibꝰ ⁊ opificijs in veſtibꝰ
calciamētis vaſis ⁊ eiuſdemodi fabricacōibꝰ
picturis eť diuſiſqꝫ figmētis atqꝫ hijs vſum
necāriū atqꝫ moderatū ⁊ piā ſigficacōeꝫ lōge
trāſgredientibꝰ addiderūt hoīes ad illecebras
oculoꝝ: foras ſeqntes qd faciūt· itus ꝛlinqn
tes a q̄ fcī ſūt: ⁊ extminātes qd fcī ſūt At ego
ds meꝰ ⁊ decꝰ meū etiā hinc tibi dico ẏmnū
⁊ ſacrifico laudē ſacificatori meo: qm̄ pulchra
traiecta p aīas in manus artificioſas ab illa
pulchritudīe veniūt q̄ ſup aīas eſt: cui ſuſpi
rat aīa mea die ac nocte Sꝫ pulchritudinū ex
teioꝝ opatores ⁊ ſectatores inde trahūt appro
bādi modū: nō āt īde vtēdi modū Et vbiqꝫ ē
⁊ nō vidēt eū· vt nō eant lōgiꝰ: vt fortitudi

ad te custodiat: nec eam spgat in delicioſa
laſſitudies ¶ Ego at h loqns atq diſcernes
etia iſtis pulchris greſſuz inecto: ſz tu euellis
dne Euellis tu: qm miſedia tua ante oculos
meos eſt Na ego capior miſeabilit. et tu euel
lis miſeicordit: aliqn no ſetiente qr ſuſpeſis
inciderā: aliqn cu dolore qr ia iheſera ¶ Huc
accedit alia forma temptacois: mltiplicius pi
culoſa. Preter em ɔcupiam carnis q ineſt in
delcatione oim ſenſuu et voluptatu. cui ſeruie
tes depereut q loge ſe faciut a te: ineſt aie p
eunde ſenſum corpis qda no ſe oblectadi in
carne ſz expiedi p carne vana et curioſa cupi
ditas. noie ɔgnicois et ſcie palliata Que qm
in appetitu noſcedi e. oculi at ſut ad ɔgnoſce-
du in ſenſibus pncipes: ɔcupia oculorum eloqo
dmo appellata e Ad oculos ei pprie vide ptinet
Vtimur at hoc vbo et in ceteris ſenſibus: cu eos
ad ɔgnoſcendu intedimus Neq em dicimus
audi qd rutilet. aut olfac qm niteat: aut guſta
qz ſpledeat: aut palpa qm fulgeat. Videi em
dicunt h oia. Dicimus at no ſolu. vide qd lu-
ceat qd ſoli oculi ſentire pnt: ſz etia vide qd
ſonet. vide qd oleat. vide qd ſapiat: vide qm
duru ſit Ideoq gnal expientia ſenſuu ɔcupi
ſcetia ſic dcm e oculorum vocat: qr videdi officiu
in quo pmatu oculi tenet. etiam ceteri ſenſus

ſibi de ſimilitudīe vſurpat aliquid ɔgnicōis
explorāt. Ex hoc aūt euidētius diſcernit᷑ q̄d
voluptatis q̄d curioſitatis agat᷑ p ſenſus: qd
voluptas pulchra·canora·ſuauia. ſapida·le
nia ſectat᷑: curioſitas āt etiā hijs ɔtraria tēp
tādi cauſa: nō ad ſubeundā moleſtiā. ſꝫ expi
endi nocēdiqꝫ libidinē Quid eñ voluptatis
habꝫ: videˀ in laniato cadaueˀ qd exhorreas?
Et tamē ſicubi iacet: ɔcurrūt vt ɔtriſtent᷑ vt
palleāt Timēt etiā ne in ſompnis ſꝫ videāt:
quaſi quiſqꝫ eos vigilātes videre coegerit: á
pulchritudinis vlla fama pſuaſerit Ita ⁊ in
ceteris ſenſibꝫ: q̄ pſequi longū eſt Et ex hoc
morbo cupiditatiꝰ in ſpectacul' exhibent᷑ queqꝫ
miracula Hic ad pſcrutāda nature ſecreta q̄
pret nos ē opata pcedit᷑: q̄ ſcire nihil pdeſt:
et nihil aliud q̄m ſcire hoīes cupiūt Hic etiā
ſi q̄d eodē pūſe ſcīe ſine p artes magicas q̄ri
tur: hinc etiā in ipā religione ds temptat᷑: cū
ſigna ⁊ pdigia flagitā²: nō ad aliquā ſalutē
ſꝫ ad ſolā expiētiā deſiderata In hac tā īmēſa
ſilua plena īſidiaꝝ ⁊ piculoꝝ. ecce tā mlta p̄ci
derī. ⁊ a meo corde diſpulerim: ſicuti donaſti
me faceˀ ds ſalutis mee Attamē qñ audeo di
cere. cū circūquaqꝫ cotidianā vitā nrām tā ml'
ta huiꝰ gñis reꝝ circūſtrepāt: qñ audeo diceˀ
nulla re tñ me ītentū fieri· ad ſpectādū ⁊ vana

cura capiēdū: Sane me iam theatra nō rapi
unt: nec curo noſſe trāſitꝰ ſyderꝝ· nec aīa mea
vnq̄m reſpōſa q̄ſiuit vmbrarꝝ: oīa ſacrilega
teſtamēta deteſtor. A te dn̄e d̄s meꝰ cui hu-
milē famulatū ac ſimplicē debeo q̄ntis mecū
machina ſuggeſtionū machinacōibꝫ agit
inimicꝰ vt ſignū aliqd̄ petam: ſʒ obſecro te ꝑ
regē noſtrū· ⁊ p̄riam ihr̄lm ſimplicē caſtā: vt
q̄madmodū a me lōge eſt ad iſta ꝯſenſio· ita
ſit ſꝑ lōge atqꝫ lōgius· Pro ſalute āt cuiuſq̄
cum te rogo: alius multū differēˢ finis ē intē
tiōis mee: ⁊ te faciēte qd̄ vis das mihi. ⁊ da
bis libēter ſeq̄ Verūptā in q̄m mltis minutiſ
ſimis ⁊ ꝯtēptibilibꝫ rebuˢ curioſitas cotidie
nr̄a temptet̄: ⁊ q̄ ſepe labamᶻ quis enūat:
Quociēs narrātes inania p̄mo quaſi tolera
mus· ne offēdamus infirmos: deniqꝫ paula
tim libēter aduertimꝰ. ¶ Canē currentē poſt
leporē· iam nō ſpecto cū in circo fit: atuero in
agro ſi caſu trāſeā auertit me fortaſſis et ab
aliqua mgn̄a cogitacōne atqꝫ ad ſe cōuertit
illa venatio nō deuiare cogens corꝑe iumēti.
ſed cordis inclinatiōe: et niſi iam mihi demō
ſtrata infirmitate mea cito āmoneas. aut ex
ipā viſiōe ꝑ aliquā ꝯſideracōez in te aſſurgē
aut totū ꝯtēpnē atqꝫ trāſiē vanꝰ hebeſco Qd
cū me domi ſedentē ſtellio muſcas captās· vl

aranea retibꝫ ſuis irruētes implicās· ſepe in
tentū facit. Nū qꝛ pua ſunt aīalia idō nō
res eadē gerit. Pergo inde ad laudandū te
creatorē mirificū atqꝫ ordinatorē rerꝫ oīm: ſꝫ
nō inde intētus eē incipio· Aliud eſt cito ſur
gere: aliud eſt nō cadere Et talibꝫ vita mea
plena eſt: ⁊ vna ſpes mea mḡna valde miſeri
cordia tua Cū eīm in huiuſcemodi rebꝫ ꝯcep
taculū fit cor noſtrū et portat copioſe vani-
tatis cateruas· hic ⁊ oracōnes nrē ſepe inter
rumpunt atqꝫ turbant: ⁊ ante ꝯſpectū tuū
dum ad aures tuas voce cordis intēdim⁹: ne
ſcio vnde irruētibꝫ nugatorijs cogitacōnibꝫ
res tāta pcidit. Nūquid etiā hoc int ꝯtēpnē
da deputabim⁹ aut aliqͩ nos reducet in ſpē
niſi tota mīa tua: qm̄ cepiſti mutare nos. Et
tu ſcis qͣnta ex pte mutaueris: qui me pmitus
ſanas a libidine vindicādi me· vt ꝓpicius ſi
as etiā ceteris oībꝫ iniqͥtatibꝫ meis ⁊ ſanes
oēs lāguores meos· et redimas de corrupcōe
vitā meā· ⁊ corones me i miſeracōe ⁊ mīa ⁊ ſa
cies in bonis deſideriū meū: qꝛ ꝯpſſiſti a timore
tuo ſupbiā meā: ⁊ māſuefeciſti iugo tuo cer-
uicē meā Et nūc porto illd ⁊ leue ē mī: qm̄ ſic
pmiſiſti ⁊ feciſti: ⁊ vere ſic erat· et neſciebā qn̄
id ſubire metuebā Sꝫ nunqͩ dn̄e q ſol⁹ ſine
typho dn̄aris qꝛ ſolus ver⁹ dꝫ es· q nō habes

dn̄e: nūquid ħ q̊ꝫ terciū temptacōnis genus
ceſſauit a me· aut ceſſare in hac tota vita p̄t·
timeri ⁊ amari velle ab hoīb⁹: nō propt̄ aliud.
ſ; vt inde ſit gaudiū· qd̄ nō eſt gaudiū? Mi-
ſera vita eſt: ⁊ feda iactātia Hic fit vl' maxīe
nō amare te: nec caſte timē te· Ideoq; tu ſup
bis r̄ſiſtis. hūilib⁹ āt das grām: ⁊ ītonas ſup
ambicōes ſcl'i: ⁊ ꝯtremūt fūdamēta montiū
Itaq; nob̄ qm̄ ꝑpt̄ q̄dā hūane ſocietatis officia
neccāriū eſt amari ⁊ timeri ab hoīb⁹: inſtat ad
uerſari⁹ vere btītudīs nr̄e· vbiq; ſpgēs in la
queis euge euge: vt dū auide colligim⁹. īcau
te capiamr ⁊ a veritate tua gaudiū nr̄m depo
nam⁹ atq; in hoīm fallacia ponam⁹ libeat
q; nos amari ⁊ timeri nō propt̄ te ſ; ꝓ te: at
q; iſto mō ſui ſiles fcōs ſecū hēat. nō ad ꝯcor
diā caritatis· ſ; ad ꝯſortiū ſupplicij qui ſtatuit
ſedē ſuā ponē ad aquilonē. vt tibi pūſa· ⁊ di
ſtorta via imitāti tenebroſi frigidiq; ſeruirēt
Nos dn̄e puſillus grex tuus ecce ſumus: tu
nos poſſide Pretēde alas tuas: ⁊ fugiam⁹ ſb
eas Gloria nr̄a tu eſto: propt̄ te amemr: ⁊ v̄bū
tuū timeat̄ in nob̄ Qui laudari vult ab hoīb⁹
vitupante te. nō defendit̄ ab hoīb⁹ iudicāte
te: nec eripiet̄ dampnāte te Cū āt nō pccōr
laudar in deſiderijs aīe ſue· nec q̄ iniq̄ geit bn̄
dicit̄. ſ; laudat̄ hō propt̄ aliqd̄ donū qd̄ de-

disti ei: at ille pl⁹ gaudꝫ sibi laudari se q̄ ipm donū hrē vñ laudat᷑: ec̄ iste te vitupante laudat᷑: ⁊ melior iā ille q̄ laudauit · q̄ iste q̄ laudatus ē · Illi eī placuit in hoīe donū dei: huic āpli⁹ placuit donū hoī⁹ q̄ dī Tēptam᷑ hijs tēptacōibꝫ cotidie dn̄e: sine cessacōe tēptam᷑ Cotidiana fornax nr̄a est hūana ligua Impe ras nob̄ et in h̄ gn̄e ɔtinētiā · Da qđ iubes et iube qđ vis Tu nosti de hac re ad te gemitū cordis mei: ⁊ flumina ocloꝝ meoꝝ Neqꝫ eī facile colligo q̄ sim ab ista peste mūdacior: et multū timeo occulta mea q̄ norūt oculi tui: mei āt nō Est em̄ qlisciīqꝫ in alijs gn̄ibꝫ tēptacōꝫ mihi facultas explorādi me: in h̄ pene nulla est Nā ⁊ a voluptatibꝫ carnis ⁊ a curiositate supuacanea ɔgnoscēdi vide q̄ntū assecut⁹ sū posse refrenaẽ aīm meū: cū eis rebꝫ careo vł volūtate vł cū hoc absunt Tūc em̄ me interrogo: q̄m magi⁹ min⁹ ve mihi molestū sit nō hrē Diuicie vẽo que ob hoc expetunt᷑: vt alicui triū istarū cupiditatū vł duabꝫ eaꝝ vł oībus seruiāt si p se discẽ nō p̄t aīm⁹ vtrū eas hn̄s ɔtēpnat · pn̄t ⁊ dimitti vt se pbꝫ: laude v̄o vt caream⁹ atqꝫ in eo expiam᷑ · qđ possumus: Nunqđ male viuēdū est tā pdite atqꝫ īmanit: vt nemo nos nouerit q̄ nō detestet᷑: Que maior demēcia dici aut cogitari potest:

At ſi bone vite bonoꝝq; opum comes ⁊ ſolz
⁊ dz eē laudatio: tā comitatū ei⁹ ꝙ ipaz bonā
vitā deſeri nō oportz Nō aūt ſentio ſine quo
eē aut equo aīo ꝗ egre poſſim: niſi cū affueit
Quid igit̄ tibi in h̄ gn̄e temptacōis dn̄e ꝯfi
teor? Q̄d niſi delcāri me laudib⁹? Sz āplius
ipā veritate ꝙ laudib⁹ Nā ſi mihi proponat̄
vtrū malim furēs. aut in oīb⁹ reb⁹ errās. ab
oīb⁹ hoīb⁹ laudari: an ꝯſtās ⁊ in veritate cer
tiſſimu⁹ ab oīb⁹ vituperari: video q̄d eligā De
rūptū nollē vt vl' augēt m̄ gaudiū cuiuſlibz
boni mei ſuffragiū oris alieī Sz auget fateor
nō ſolū: ſʒ ⁊ vituperatio minuit Et cū iſta miſe
ria mea pturbor ſubintrat mihi excuſatio: q̄
qual' ſit tu ſcis ds: nā me incertū facit Quia
em̄ nobis impaſti nō tantū ꝯtinentiā id eſt a
quib⁹ reb⁹ amorē cohibeam⁹. verūentiā iuſti
ciam. id eſt q̊ eā ꝯferam⁹: nec te tm̄ voluiſti a
nobis verumētiaz ꝓximū diligi: ſepe mihi vi
deor de ꝓnectu aut ſpe ꝓximi delcāri. cū bene
intelligētis laude delector: et rurſus eius ma
lo cōtriſtari: cum eū audio vituperare qd' aut
ignorat ꝗ bonū eſt Nā ⁊ ꝯtriſtor aliqn̄ lau-
dib⁹ meis: cū vl' ea laudāᶻ in me in q̄b⁹ m̄ ipē
diſpliceo: vl' eē bō mīora ⁊ levia pli⁹ eſtianᶻ ꝙ
eſtimāᵃ ſūt Sz rurſus vn̄ ſcio an ꝓptēa ſic affi
cior qz nolo de meipō a me diſſētiē laudatorē

meum: nō quia illius vtilitate moueor ſꝫ qꝛ
eadē bona q̄ m̄ in me placent iocūdiora mihi
ſūt· cū ⁊ alteri placēt Quodāmodo enī nō ego
laudor· cū de me ſentētia mea nō laudat᷑: qn̄
quidē aut illa laudan̄ q̄ mihi diſplicēt: aut illa
āpli⁹ que m̄ min⁹ placēt Ergo ne de ħ incert⁹
ſū mei? Ecce in te veritas video nō me laudibꝫ
meis ꝓpt̄ me· ſꝫ propt̄ ꝓximi vtilitatē moueri
oportē: ⁊ vtrū ita ſit neſcio Min⁹ mihi in hac
re notus ſū ipē q̄ꝫ tu· Obſecro te de⁹ meus et
meipm̄ mihi indica: vt cōfitear oraturis ꝓ me
frībꝫ meis qđ in me ſauciū ꝯpero· Iterū me
diligēti⁹ interrogē ſi vtilitate ꝓximi moueor in
laudibꝫ meis: cur min⁹ moueor ſi q̄ſquiſ ali⁹
iniuſte vitupet᷑ q̄ꝫ ſi ego? Cur ea ꝯtumelia mag⁹
mordeor q̄ in me q̄ꝫ q̄ in aliū eadē iniq̄tate corā
me iacit᷑? An ⁊ ħ neſcio? Etiā ne id reſtat vt
ipē me ſeducā: ⁊ verū nō faciā corā te in corde
⁊ lingua mea? Inſaniā iſtā dn̄e lōge fac a me:
et oleū pctōris mī ſit os meū ad impinguādū
caput meū· Egenus et paup ego ſum: ⁊ me
lior in occulto gemitu diſplicēs mihi· et q̄rēs
mīaȝ tuā: donec reficiat᷑ defcūs me⁹: ⁊ pficiat᷑
vſqȝ in pacem quā neſcit arrogātis oculus·
Sermo āt ore ꝓcedēs et facta que inoteſcūt
homibꝫ habēt temptacōeȝ piculoſiſſimā ab
amore laudis: qui ad ꝓuatā q̄ndā excellētiā

contrahit emēdicata ſuffragia: temptat et cū a me in me arguit᷑ · eoipō quo arguit᷑ Et ſepe hō de ipō vane glie ɔtēptu vani᷒ gliat᷑: ideo qȝ nō iam de ipō ɔtēptu glie gloiat᷑ · Nō em̄ eā ɔtēpnit cū gliat᷑ intus Et iā intus ē aliud in eodē genere teptacōnis malū quo inaneſcūt qui placēt ſibi de ſe quāuis alijs vel placeant vel diſpliceāt: nec placē affectēt ceteris ſȝ ſibi placētes multū tibi diſplicēt: nō tantū de nō bonis q̄ſi bonis verū etiā de bonis q̄ſi ſuis: aut etiā ſicut de tuis · ſȝ tanq̄m ex meritis ſuis: aut etiā ſicut ex tua grā et nō ſuo: nō tñ ſocialiter gaudētes ſȝ alijs inuidētes eam In hijs oībꝫ atqȝ huiuſcemodi picul᷑ et laboibꝫ vides tremorem cordis mei: et vulnera mea magis ſubinde ſanari a te · q̄m mihi nō infligi ſentio. Ubi nō mecū ambulaſti veritas docens quid caueā et q̄d appetā: cū ad te referrem viſa mea inferiora · que potui teqȝ cōſulerem. Luſtraui mundū foris ſenſu q̄ potui: et attēdi vitā corpis mei de me ſenſuſqȝ ipōs meos · Inde regreſſus ſū in receſſus memoie mee multiplices amplitudīes plenas miris modis copiarū innūabiliū: et ɔſideraui ⁊ expaui: et nihil eoꝝ diſcernē potui ſine te: ⁊ nl̄ eorū eē te iueni Nec egoipē inuētor q̄ paguī oīa ⁊ diſtīguē ⁊ ꝓ ſuis q̄qȝ digtatibꝫ eſtīare

conatus ſum: excipiēs alia nunciātibꝰ ſenſibꝰ
⁊ interrogās. alia mecū ↄmixta ſentiēs ipſoſqꝫ
nūcios dinoſcēs atqꝫ dinumerās: iāqꝫ in me
moīa elatiꝰ opibꝰ alia ptractās: alia recōdēs
alia eruēs Nec egoipē cū hec agerē id ē vis
mea q̄ id agebā: nec ipa eras tu: qꝛ lux tu es
pmanēs quā de oībꝰ cōſulebā. an eēnt. quid
eēnt. q̄nti pendēda eēnt Et audiebā docentē
ac iubentē: et ſepe iſtud facio h̄ me delcāt: et
ab actōibꝰ ncc̄tatis q̄ntū relaxari poſſū ad
iſtam voluptatē refugio Neqꝫ in hijs oībꝰ q̄
pcurro ↄſulēs te. īuenio tutū locū aīe mee niſi
in te q̊ colligant ſparſa mea: nec a te quicq̄
recedat ex me Et aliqn̄ ītromittis me in affcm
multū inuſitatū ītrorſus ad neſcio quā dulce
dinē: q̄ ſi pficiat in me neſcio q̄d erit: ſcio qđ
vita iſta nō eit Sꝫ recedo ī hec erūpnoſis pō
deibꝰ ⁊ reſorbeor ſolitis ⁊ teneor: ⁊ mltū fleo
ꝫ multū teneor: tm̄ ↄſuetudīs ſarcīa digna ē
Hic eſſe valeo nec volo: illic volo nec valeo:
miſer vtrobiqꝫ Jdoqꝫ ↄſideraui lāguores pec
catorū meoꝝ in cupiditate triplici: ⁊ dexterā
tuā īuocaui ad ſalutē meā. Vidi em̄ ſplēdorē
tuū corde ſaucio: ⁊ repcuſſus dixi Quis illuc
pt. Proiectꝰ ſū a facie oculoꝝ tuoꝝ Tu es vi
tas ſup oīa p̄ſidēs At ego p auaricīā meā nō
amittē te volui: ꝫ volui tecū poſſidē mēdaciū

ſicut nemo vult ita falſū dicere vt neſciat ipē quid verū ſit Jtaq3 amiſi te: q2 nō dignat9 eſt cū mēdatio poſſideri Quē inuenirē qui me recō ciliaret tibi? An eū dū mihi fuit ad āgelos? Qua prece? Quibus ſacris? Multi conātes ad te redire neq3 p ſeipōs valētes ſic audio tēp tauerūt hec et inciderūt in deſideriū curioſarū viſionū: et digni habiti ſūt illuſionibus. Elati enī te q̄rebāt doctrīe faſtu: exercētes potius q̄m tundētes pectora: et adduxerūt ſibi p ſimi tudīem cordis ſui cōſpirātes et ſocias ſupbie ſue poteſtatis aeris hui9 a quibus p potenti as magicas deciperent: querētes mediatorē p quē purgarent: et nō erat Dyabol9 enī erat trāſfigurās ſe in angelū lucis: et multū illexit ſuperbā carnē: q2 carneo corpoē ipē nō eſſet. Erant enī illi mortales et peccatoēs: tu autē dn̄e cui recōciliari ſupbe querebāt. īmortalis et ſine pc̄ō Mediator aūt inter deū et hoīes oportebat vt habēt aliq̄d ſimile dō. aliq̄d ſi mile hoībus: ne in vtroq3 hoībus ſimilis lōge eēt a deo. aut in vtroq3 deo ſimilis lōge eēt ab hoībus: atq3 ita mediator nō eēt Fallax itaq3 ille me diator q̄ p ſecreta iudicia tua ſupbia meret illudi: vnū cū hoībus hab3 id ē pctm̄. aliud vi deri vult habere cū deo: vt q̄a carnis mortali tate nō tegit. pro īmortali ſe oſtētet Sz quia

ſtipendiū peccati mors eſt: hoc habʒ ꝯmune
cum hoīb⁹ vnde ſimꝉ dāpnenꝉ in mortē. Ve
rax āt mediator quē ſecreta tua miſericordia
demōſtraſti humilib⁹. et miſiſti vt ei⁹ exēplo
etiā ipām diſceret humilitatē. mediator ille
dei ⁊ hominū homo xp̄s iħs inter mortales
pccōres ⁊ īmortalē iuſtū apparuit. mortalꝉ cū
hoīb⁹ iuſti⁹ cū dō: ⁊ qm̄ ſtipēdiū iuſticie vita
⁊ pax ē: p iuſticiā ꝯiūctā dō euacuarʒ mortē
iuſtificatoꝝ impiorū quā cū illis voluit habē
ꝯmunē. Hic demōſtratus eſt āntiquis ſanctis
vt ita ipſi p fidē futuē paſſionis ei⁹ ſicut nos
p fidē preteite ſalui fierēt In q̄ntū em̄ homo:
intantū mediator In q̄ntū aūt verbū. nō me-
dius: qꝛ eq̄lis deo. ⁊ de⁹ apud deū: ⁊ ſimꝉ cū
ſpū ſancto vn⁹ deus Quō nos amaſti pater
bone: qui filio tuo vnico nō pepciſti. ſʒ ꝓ no-
bis impijs tradidiſti eū? Quō nos amaſti:
ꝓ quib⁹ ille rapinā qui nō arbitratus eſt eē
equalis tibi factus eſt ſubditus vſqʒ ad mor
tem crucis? Vnus ille in mortuis liber pote-
ſtatē habens ponēdi aīam ſuā. ⁊ ptātem ha
bēs iterū ſumendi eā: pro nobis tibi victor
⁊ victima. ⁊ ideo victor qꝛ victima: pro nob
tibi ſacdos ⁊ ſacrificiū ⁊ idō ſacdo ſ qꝛ ſacrifi
ciū: faciē ſ tibi nos de ſuis filios: de te naſcē°
nob ſuiē° Merito ſpes valida m̄ in illo ē: q̄a

ſanabis oēs lāguoꝛes meos p eū qui ſedet ad dexterā tuā ⁊ te intpellat pro nob Alioquin deſparē Multi ⁊ em̄ ⁊ mḡni ſūt idē lāguoēs mei: mlti ſūt ⁊ magni: ꝫ amplioꝛ eſt medicina tua Potuim⁹ putare v̄bū tuū ē motū eē a ↄiūctōne hoīs ⁊ deſpare de nob: niſi caro fiēt et hītarꝫ in nob Cōterritus pctīs meis ⁊ mole miſerie mee agitauerā in coꝛde meditatuſqꝫ fueram fugā in ſolitudinē: ꝫ ꝓhibuiſti me ⁊ cōfirmaſti me dicēs Jdo xp̄s pro oīb moꝛtu⁹ eſt: vt q̄ viuūt iā nō ſibi viuāt· ꝫ ei q̄ pro ipſ moꝛtuus eſt Ecce dn̄e iacto in te curā meā vt viuā: ⁊ ↄſiderābo mirabilia de lege tua Tu ſcis impiciā meā ⁊ infirmitatē meā: doce me ⁊ ſana me Jlle tuus vnicus in q̄ ſūt oēs theſauri ſapiēcie ⁊ ſciē abſcōditi: redemit me ſanguīe ſuo· Nō calūpniētur mihi ſupbi: qm̄ cogito p̄ciū meū· ⁊ māduco ⁊ bibo ⁊ erogo: ⁊ paup cupio ſaturari ex eo int illos qui edūt et ſaturant: ⁊ laudāt dn̄m q̄ requirūt eū

Explicit ↄfeſſionū bti auguſtini ep̄i liber decimus Jncipit vndecimus

Nunquid dn̄e cum tua ſit eternitas ignoras q̄ tibi dico: aut ad tp̄s vides qd fit in tpe? Cur g° tibi tot rerū narracōes digero? Nō vtiqꝫ vt p me noueris ea: ꝫ affectū meū excito in te

et eoꝛū qui hec legūt: vt dicamus oēs. mag
nus dn̄s ⁊ laudabilꝭ valde. Jam dixi ⁊ dicā:
amoꝛe amoīs tui facio iſtud Nā ⁊ oram⁹ et
tn̄ vitas ait: nouit pr̄ veſter q̄d vob̄ opus ſit
ꝑuſq̄m petatis ab eo Affectū ergo nr̄m pate
facim⁹ in te. ɔfitēdo tibi miſeiaꝝ nr̄as ⁊ mias
tuas ſup nos: vt liberes nos oīo qm̄ cepiſti:
vt deſinamus eē miſeri in nobis et btificem²
in te: qm̄ vocaſti nos vt ſimus paupes ſpū.
⁊ mites ⁊ lugētes ⁊ eſuriētes ac ſiciēteꝝ iuſti
ciam ⁊ miſericoꝛdes ⁊ mūdi coꝛdeꝝ ⁊ pacifici
Ecce narraui tibi multa que potui. ⁊ q̄ volui:
qm̄ tu pꝛioꝛ voluiſti vt cōfiterer tibi dn̄o deo
meo qm̄ bonus es: qm̄ in ſeculū miſcd̄ia tua.
Qn̄ āt ſufficio lĩgua calami enūciaꝛe oīa hoꝛ
tamēta tua ⁊ oēs terroꝛes tuos ⁊ ɔſolacōes et
gubernacōnes: quib⁊ me ꝑduxiſti predicare
verbū. ⁊ ſacr̄mentū tuū diſpēſaꝛe ꝑplo tuo. Et
ſi ſufficio h̄ enūciare ex oꝛdine: tūc caro mihi
valet ſtille tp̄m Et olim inardeſco meditaī in
lege tua ⁊ in ea tibi ɔfiteri inſcietiā ⁊ impiciā
meā: ꝑmoꝛdia illuīacōis tue. et reliq̄as tene
braꝝ meaꝝ: q̄uſ deuoreꝛ a foꝛtitudīe īfirmi
tas Et nolo vt in alid̄ diffluāt hoꝛe q̄s īuenio
liberas a necc̄itatib⁊ reficiēdi coꝛpis ⁊ itentōis
aīe: et ſeruitutis quā debem⁹ hoīb⁊: ⁊ quā nō
debem⁹ ⁊ tn̄ reddim⁹. Dn̄e ds meus intende

oꝛationi mee ⁊ miſericoꝛdia tua exaudiat deſi
deriū meū: qm̄ nō mihi ſoli eſtuat· ſꝫ vſui vlt
eē frīne caritati: et vides in coꝛde meo qꝛ ſic ē:
vt ſacrificē tibi famulatū cogitacōis ⁊ ligue
mee Et da qđ offerā tibi Inops eī ⁊ paup̄ ſū:
tu diues in oēs inuocātes te q̄ ſecur⁹ curā nrī
geris Circūcide ab oī temeitate oīqꝫ mēdatio
interioꝛa ⁊ exterioꝛa labia mea Sint caſte deli
cie mee ſcp̄ture tue: nec fallar in eis nec fallā
ex eis Dn̄e attēde ⁊ miſerē: dn̄e ds meus lux
cecoꝝ· ⁊ v̄tus infirmoꝝ ſtatiqꝫ lux vidētiū ⁊
virtus foꝛtiū· attēde aīaꝫ meā: ⁊ audi clamā
tem de pfūdo Nā niſi aſſint ⁊ i pfūdo aures
tue: q̄ ibimus ⁊ clamabim⁹: Tuus eſt dies ⁊
tua nox: ad nutum tuū momēta trāſuolant·
Largire inde ſpaciū meditacōnib⁹ nrīs in ab
dita leg⁹ tue: neqꝫ adūſus pulſātes claudas
eā Neqꝫ eīm fruſtra ſcribi voluiſti tot pagiaꝝ
opaca ſecreta: á nō hn̄t ille ſilue ceruos ſuos
recipiētes ſe in eas ⁊ reſumētes ⁊ ābulātes ⁊
paſcentes recūbentes ⁊ ruminātes O dn̄e p
fice me: ⁊ reuela m̄ eas Ecce vox tua gaudiū
meū: vox tua ſup affluētiū voluptatū Da qđ
amo Amo eī: ⁊ h̄ tu dediſti Nec dō tua deſeás
nec herbā tuā ſicientē ſpnas Cōfitear tibi q̄c
q̄d iuenéo in libris tuis: ⁊ audiā vocē laudis
⁊ tibi viuam· et ꝯſiderē miabilia de lege tua:

abuſq; in p̃ncipio in quo feciſti celū ⁊ terrā· vſq; ad regnū tecū ppetuū ſācte ciuitatis tue Dñe miſerere mei: ⁊ exaudi deſideriū meum Puto ei q̄ nō ſit de t̃ra: nō de auro ⁊ argēto ⁊ lapidibꝫ aut decoris veſtibꝫ·aut honoribꝫ et ptātibꝫ.aut voluptatibꝫ carnis·neq; de neceſſarijs corpi·⁊ huic vite pegrinacōis nr̄e: que oīa nobis apponunt̄ querētibꝫ regnū et iuſticiā tuā Vide dñe ds meꝰ: vn̄ ſit deſideriū meū Narrauerūt mihi iniuſti delectacōes: ſʒ nō ſicut lex tua dñe Ecce vnde eſt deſiderium meū·Vide pr̄ aſpice ⁊ vide ⁊ approba: ⁊ placeat in ꝯſpcū miſc̄die tue īuenire me grām an̄ te: vt apiant̄ pulſanti m̄ interiora ſermonū tuoꝝ Obſecro p dn̄m noſtrū ih̄m xp̄m filiū tuū virū dextere tue filiū hoīs quē ꝯfirmaſti tibi mediatorē tuū ⁊ nr̄m: p quē nos q̄ſiſti nō q̄rentes te.q̄ſiſti āt vt q̄rēmꝰ te: verbū tuū p qđ feciſti oīa·in quibꝫ et me: vnicū tuū p quē vocaſti in adoptionē p̄plm credētiū in q̊ ⁊ me Per eū te obſecro q̄ ſedet ad dexterā tuā ⁊ te interpellat p nob: in q̊ ſūt oēs theſauri ſapie ⁊ ſcie abſcōditi Ipm q̄ro in libris tuis Moyſes de illo ſcp̄ſit hoc ipē ait.hoc veritas ait Audiā ⁊ itelligā: quō in p̃ncīo feciſti celū ⁊ t̃rā Scpſit hoc moiſes: ſcp̄ſit ⁊ abijt Trāſiuit hic ad te: neq; em̄ nūc eſt ante me Nā ſi eſſʒ: tenerē eū. ⁊

rogarem eū· ⁊ p te obſecrarē vt mihi iſta pā
deret: et pberē aures cordis mei ſonis erūpē
tib9 ex ore e9 Et ſi hebrea voce loq̄ret: fruſtra
pulſaret ſenſū meū: nec inde mentē meā q̄cq̄
tāgēt Si āt latie: ſcirē q̄d dicēt Sȝ vn̄ ſcirē an
verū diceret? Q d ⁊ ſi h̄ ſcirē: nū ab illo ſcirē?
Int9 vtiqȝ m̄ int9 in domicilio cogitacōi9 nec
hebrea nec greca nec latīa nec barbara v̄itas
ſine ois ⁊ ligue orgaīs ſine ſtrepitu ſillabaꝝ
dicēt· veꝝ dt: ⁊ ego ſtatī ct9 ꝯfidēt illi hoī tuo
dicerē· veꝝ dicis Cū g° illū īterogaē nō poſ
ſim: te q̄ plen9 v̄a dixit v̄itas rogo. te d9 me9
rogo: parce pcc̄is meis Et q̄ illi ſuo tuo dediſti
h̄ dicē: da ⁊ m̄ h̄ ītelligē Ecce ſūt celū ⁊ tra:
clamāt q̄d fcā ſūt: mutā² eī atqȝ variant Q cq̄
āt fcm nō eſt· ⁊ tn̄ eſt· nō ē in eo q̄cq̄ q an̄ nō
eāt: q̄d ē mutai atqȝ vaiai Clamāt eē q ſeipā
nō fecerīt· ido ſum9 qz fcā ſum9: nō g° eram9
anteq̄ eēmus vt fieri poſſem9 a nob Et vox
dicentiū· eſt ipā euidētia Tu ergo dn̄e feciſti
ea qui pulcher es· pulchra ſunt eīn: qui bo-
nus es bona ſunt eīn: qui es ſunt eīn Nec ita
pulchra ſunt. nec ita bona ſunt· nec ita ſunt
ſicut tu cōditor eorū: quo ꝯpata. nec pulchra
ſunt nec bō ſūt· nec ſunt Scim9 hec grās tibi:
⁊ ſciēcia noſtra ſcīe tue ꝯpata ignorantia eſt·
Quō aūt feciſti celū ⁊ terrā: ⁊ que machina

tam grandis opationis tue? Nō em̄ ſicut ho
mo artifex formās corp⁹ de corpe: arbitratu
aīe valētis imponē vtcūqȝ ſpēm quā cernit in
ſemetipa intno oculo. Et vnde h̄ valēt: niſi
qꝛ tu feciſti eā? Et īponit ſpeciē iam exiſtēti ⁊
habēti vt eſſ;: veluti tre·aut lapidi aut ligno
aut auro: aut id genus rerū cuilibȝ Et vnde
iſta eēnt: niſi tu īſtituiſſes ea? Tu fabro cor
pus·tu animū mēbris īperitatē feciſti·tu ma
teiam vnde facit aliq̄d: tu ingeniū quo artē
capiat ⁊ videat ītus q̄d faciat foris: tu ſenſū
corpis quo interp̄te traiciat ab aīmo ad ma
teriā id qđ facit et renūciet aīo q̄d factū ſit:
vt ille ītus ꝯſulat p̄ſidentē ſibi v̇itatē an bn̄
fctm̄ ſit Te laudāt hec oīa creatorē oīm Sȝ
tu quō facis ea? Quō feciſti ds̄ celū ⁊ terrā?
Nō vtiqȝ in celo neqȝ in tra: feciſti celū et trā
neqȝ ī aere ā in aquis: qm̄ ⁊ h̄ ptinēt ad celū
⁊ trā: neqȝ ī vniūſo mūdo feciſti vniūſū mūdū
qꝛ nō eāt vbi fiēt·āteq̄ꝫ fiēt vt eſſ;: nec manu
tenebas aliq̄d vn̄ facēs celū ⁊ terrā. Nā vn̄
tibi h̄ qđ tu nō feceras: vn̄ aliq̄d facēs? Qđ
em̄ eſt niſi qꝛ tu es? Ergo dixiſti ⁊ fcā ſūt: at-
qȝ in verbo tuo feciſti ea Sȝ quō dixiſti? Nū
quid illo mō quo fcā eſt vox de nube dicēs: h̄
eſt filius meus dilcūs? Illa em̄ vox acta atqȝ
tr̄ſacta ē: cepta ⁊ finita Sonuerūt ſillabe atqȝ

tranſierũt: ſecũda poſt p̄mã tercia poſt ſcd̃az
atq3 inde ex ordine donec vltĩa poſt ceteras:
ſilentiũq3 poſt vltimã Vñ clarz ⁊ eminet · qd̃
creature mot⁹ expſſit eã · ſuiẽs etne volũtati
tue: ipe tpal̃ Et hec ad tps fcã verba tua nũ
ciauit auris exterior mẽti prudẽti: cui⁹ auris
interior poſita eſt ad etnũ verbũ tuũ At illa
ↄpauit hec verba tpalr ſonãtia cũ etno in ſi
lẽtio verbo tuo: ⁊ dixit Aliud ẽ: lõge alid̃ eſt
Hec longe infra me ſũt: nec ſũt qr fugiũt et
p̄tereunt. Verbũ aũt dñi mei ſup̃ me manet
ineternũ Si ergo verb̃ ſonãtibꝰ ⁊ p̃tereũtibꝰ
dixiſti vt fiet celũ et t̃ra atq3 ita feciſti celũ et
terrã: erat iã creatuá corpal̃ ante celũ ⁊ terrã
cui⁹ motibꝰ tpalibꝰ tpalr vox illa pcurreret.
Nullũ ãt corp⁹ erat ante celũ ⁊ terrã · Aut ſi
erat: id certe ſine trãſitoia voce feceras vñ trã
ſitoriã vocẽ facẽs: qua dicẽs vt fiet celũ ⁊ t̃ra
Quicq̃d eĩ illd̃ eſſꝫ vñ tal̃ vox fiet: niſi abs te
fcm eſſꝫ oio nõ eẽt Vt g° fiet corp⁹ vñ iſta ver
ba fierẽt: q̃ verbo a te dictũ eſt. Vocas itaq3
nos ad ĩtelligẽdũ v̾bũ dñi apd̃ te deũ qd̃ ſẽ
pitne dr: ⁊ eo ſempitne dñr oia Neq3 ei finit᷑
qd̃ dicebat᷑ ⁊ dr alid̃ vt poſſint dici oia: ſꝫ ſiml̃
ac ſempiterne oia · Alioquin iam tps ⁊ mu
tatio: et nõ vera eternitas: nec vera ĩmortali-
tas. Hoc noui deus meus et grãs ago: noui

confiteoꝛ tibi dñe. Mecūqꝫ nouit et bñdicit
te: q̄ſquis ingrate nō eſt certe veritati Noui
mus dñe nouimꝰ: qm̄ inquantū quicqꝫ non
eſt qđ erat. ⁊ ē qđ nō erat: intm̄ moꝛit᷑ ⁊ oꝛit᷑
Nō ergo quicq̄m verbi tui cedit atqꝫ ſucce-
dit: qm̄ vere īmoꝛtale atqꝫ eternū eſt: et ideo
v̄bo tibi coet̄no ſil̄ ⁊ ſempit̄ne dicis oīa q̄ di-
cis. ⁊ fit quicq̄d dicis vt fiat Nec alit̄ q̄m di
cendo facis: nec tñ ſil̄ et ſempit̄na fiūt oīa q̄
dicēdo facis ¶Cur q̄ſo dñe deꝰ meꝰ vtcūqꝫ vi-
deo. ſꝫ quō id eloq̄r neſcio: niſi qꝛ oē qđ eē īci
pit ⁊ eē deſinit tūc eē incipit et tūc deſinit qñ
debuiſſe īcipe vl̄ deſinē in et̄na rōe ꝯgnoſcit᷑.
vbi nec incipit aliq̄d nec deſinit. Ipm̄ ē v̄bū
tuū: qđ et ꝑncipiū ē: q̄ ⁊ loq̄r nob̄ Sic in euā
gelio p carnem ait: ⁊ hꝫ inſonuit foꝛis auribꝯ
hoīm vt crederet᷑. ⁊ itus q̄reret᷑ ⁊ īueniret᷑ in et̄na
veritate: vbi oēs diſcipl̄os bonꝰ ⁊ ſolus magr̄
docꝫ Ibi audio vocē tuā dñe dicentē m̄: qm̄ il
le loq̄t᷑ nob̄ q̄ docꝫ nos. Qui āt nō docꝫ nos:
etiā ſi loq̄tur nō nob̄ loquit᷑ Quis poꝛro nos
docꝫ: niſi ſtabil̄ v̄itas. Qꝛ ⁊ p creaturā muta
bilē cū admonem᷑. ad v̄itatē ſtabilē ducim᷑:
vbi v̄e diſcimꝰ. cū ſtamꝰ ⁊ audimꝰ eū ⁊ gau
dio gaudemꝰ propter vocem ſpōſi: reddētes
nos vnde ſumus Et ideo ꝑncipiū: qꝛ niſi ma
neret cum erraremus: non eſſet q̄ rediremus

Cum āt redimus ab errore ꝯgnoſcēdo vtiqȝ
redimus Vt āt ꝯgnoſcamꝰ docȝ nos: qꝛ prin
cipiū eſt ⁊ loquit̄ nobis In h̄ ṗncipio feciſti
dꝰ celū ⁊ trā: in verbo tuo in filio tuo. in v̇tute
tua in ſapiēcia tua in veritate tua: miro mō di
cens ⁊ miro mō faciēs Quis ꝯprehēdet: q̄s
enarrabit? Q̄d ē illd qd īterlucȝ m̄: et pcutit
cor meū ſine leſiōe? Et inhorreſco: ⁊ īardeſco
Inhorreſco inq̄ntū diſſilis ei ſū: inardeſco in
q̄ntū ſilis ei ſū Sapiēcia ipa eſt q̄ īterlucȝ m̄:
diſcindēs nubilū meū qd me rurſus cooperit
deficientē ab ea caligine atqȝ aggere penaꝝ
mearū: qm̄ ſic īfirmatꝰ eſt in egeſtate vigor
meus vt nō ſufferā bonū meū: donec tu dn̄e q̄
ꝓpiciꝰ factus es oībꝰ iniq̄tatibꝰ meis etiā ſanes
oēs lāguores meos: qꝛ ⁊ redimes de corrup
tione vitā meā ⁊ coronab me in miſeracōe et
miſcdia et ſaciab in bonis deſideriū meū: qm̄
renouabit iuuentus mea ſic aquile Spe em̄
ſalui fc̄i ſumꝰ: ⁊ ꝓmiſſa tua ꝑ paciētiā expcā
mus Audiat te intus ſmocinantē q̄ pōt: ego
fident ex oraculo tuo clamabo Qm̄ magnifi
cata ſūt opa tua dn̄e: oīa in ſapia feciſti Et il
la ṗncipiū: ⁊ in eo ṗncīo feciſti celū ⁊ trā Nō-
ne ecce pleni ſūt vetuſtatis ſue q̄ nob dicūt q̄d
faciebat ds. āteq̄ȝ faceret celū ⁊ terrā? Si ei va
cabat inquiūt ⁊ nō opabat aliq̄d: cur nō ſic

ſemp ⁊ deinceps: queadmodū retro ſp ceſſa
uit ab opeꝛ. Si em̄ vllus motus in ꝺo nouus
extitit. ⁊ volūtas noua vt creaturā ꝯderꝫ quā
nunq̄ āte ꝯdiderat: q̄uo iam vera eternitas:
vbi oritur volūtas q̄ nō erat. Neqꝫ em̄ volū
tas dei creatura eſt· ſꝫ ante creaturā: qꝛ nō cre
aretur aliq̄d niſi creatoris volūtas p̄cederet. Ad
ip̄am ergo dei ſubſtantiā ptinet volūtas eiꝰ.
Quod ſi exortū ē aliq̄d in dei ſubſtātia qđ p̄us
nō erat: nō veraciť dicit̄ eterna illa ſubſtātia
Si āt dei voluntas ſempiťna erat: vt eſſꝫ crea
tura: cur nō ſempiťna ⁊ creatura. Qui hec di
cunt nondū te itelligūt o ſapiā dei lux mētiū
nōdū itelligūt quō fiāt q̄ p te atqꝫ in te fiūt:
⁊ conant̄ eťna ſapē: ſꝫ adhuc in p̄teritis atqꝫ
futuris rerū motibꝰ cor eoꝝ volitat: ⁊ adhuc
vanū eſt Quis tenebit illud ⁊ figet illud vt
paululū ſtet. ⁊ paululū rapiat ſplēdorē ſemp
ſtātis eťnitatis· ⁊ ꝯpet cū tp̄ibꝰ nūq̄ ſtātibꝰ
et videat eē incōpabilē: ⁊ videat lōgum tps
niſi ex mltis p̄tereuntibꝰ motibꝰ q̄ ſil extēdi nō
pn̄t lōgū nō fieri· nō āt p̄teire q̄cq̄ in eťno ſꝫ
totū eſſe p̄ſens· et videat oīe p̄teritū ꝓpelli
ex futuro· et oīe futuꝝ ex preterito ꝯſequi· et
oē p̄teritū ac futurū ab eo qđ ſp eſt pn̄s cre-
ari ⁊ excurrere. Quis tenebit cor hoīs: vt ſtet
⁊ videat· q̄uo ſtās dictet futura ⁊ p̄terita tp̄a.

nec futura nec p̄terita eternitas? Nunq̄d ma
nus mea valet hoc. aut man⁹ oris mei p lo-
quelas ait tam grandē rem? Ecce reſpōdeo di
centi. quid faciebat d̄us anteq̄m facet celū ⁊
terrā: reſpōdeo nō illud qd̓ quidā reſpōdiſſe
phibet̄ iocularit̄ eludēs q̄ſtionis violentiā:
alta inq̄t ſcrutātib⁹ parabat gehēnas Aliud
eſt videre: aliud ridē Hec nō reſpondeo Libē
tius em̄ reſpōderē neſcio qd̓ neſcio: q̄m illud
vnde irridet̄ qui alta interrogauit: ⁊ laudat̄ q̄
falſa rn̄dit Sz dico te d̓s noſter oīs creature
creatorē: ⁊ ſi celi ⁊ terre noīe oīs creatura in
telligit̄: audēter dico anteq̄ꝫ facet d̓s celū et
terrā nō faciebat aliq̄d. Si em̄ faciebat: q̄d
niſi creaturā faciebat? Et vtinā ſic ſciā quicq̄ꝫ
vtilit̄ ſcie cupio: queadmodū ſcio ꝙ nulla fie
bat creatūa. āteq̄ꝫ fiet vlla creatura At ſi cu
iuſq̄m volatik̄ ſenſus vagat̄ p imagies retro
tpm et te deū oīpotentē ⁊ oī creantē ⁊ oī te
nentē celi et t̄re artificē ab ope tāto āteq̄ꝫ id
facēs p īnūabilia ſcl̄a ceſſaſſe mirat̄: euigilet
⁊ attēdat qꝛ falſa miat̄ Nā vn̄ poterāt īnūa
bilia ſcl̄a p̄teire q̄ ipē nō feceās: cū ſis oīm ſe
culoꝝ auctor ⁊ ɔditor? Aut q̄ tpa fuiſſēt: q̄
ab˜ te ɔdita nō eēnt? Aut q̄uo p̄teiſſēt: ſi nū
q̄m fuiſſēt? Cū g° ſis opator oīm tpm: ſi fuit
aliqd̓ tps āteq̄ꝫ facē˜ celū ⁊ t̄rā: cur d̓r qd̓ ab

opere ceſſabis? Idipm em tps tu feceras: nec pteire potuerut tpa anteq faceres tpa? Si aut ante celu et terra nullu erat tps: cur qrit qd tuc faciebas? No em erat tuc vbi no eat tps: nec tu tpe tpa pcedis Alioquin no oia tpa pcederes Sz precedis oia tpa pteita cel ſitudine ſemp pntis etnitatis: et ſupnas oia futura qz et illa futura ſut et cu venerint prete rita erut: tu at idem ipſe es et ani tui no defi ciet Anni tui nec eunt nec veniut: iſti em nri et eunt et veniut ut oes veniat Anni tui oes ſil ſtant qm ſtant: nec euntes a venietibus exclu dunt qz no tnſeut: iſti at nri oes erut: cu oes no erunt Anni tui dies vnus et dies tuus no cotidie ſz hodi: qz hodiernus tuus no cedit cra ſtino: neqz em ſuccedit heſterno. Hodiernus tuus etnitas: ideo coetnu genuiſti: cui dixiſti hodie genui te Oia tpa tu feciſti: et ante oia tpa tu es: nec aliq tpe no erat tps Nullo g tpe no feceras aliqd: qz ipm tps tu feceras: et nulla tpa tibi coeterna ſunt. qz tu pmanes. At illa ſi pmanerent: no eent tepora Quid e em tepus? Quis hoc facile breuiter explica uerit? Quis hoc ad verbu de illo proferedu vl cogitacoe cophenderit? Qd at familiarius et notius in loqndo comemoramus q tps? Et itel ligimus vtiqz cu id loqmur: itelligimus etia cu

alio loq̄nte id audimus Quid eſt ergo tpˢ?
Si nemo ex me q̄rat ſcio: ſi quereñti explicare
velim neſcio: fidēter tamē dico ſcire me Qd ſi
nihil p̄teriret· nō eēt p̄teritū tpˢ: ⁊ ſi nihil ad
ueniret· non eſſet futurū tēpus: ⁊ ſi nihil eēt·
non eēt p̄ſens tempus· Duo ergo illa tēpa
preteritū ⁊ futurū quō ſunt· q̄ndo et p̄teritū
iam nō eſt et futuꝝ nondū eſt Preſens āt ſi
ſemp eēt p̄ſens. nec in p̄teritū trāſiret: iā nō
eſſ3 tempꝰ ſ3 eternitas· Si ergo p̄ns vt tēpꝰ
ſit ideo ſit· q̄a in p̄teritū trāſit· quō ⁊ h̄ eſſe di
cimus cui cauſa vt ſit· illa eſt q̄a nō erit: vt ſc3
nō vere dicamꝰ tēpus eē niſi q̄a tendit in nō
eſſe? Et tamē dicimus longū tps ⁊ breue tē
pus: neq3 hoc niſi de p̄terito aut futuro dici
mus Preteritū tēpus longū· verbi grā̄ voca
mus āte centū ānos: futuꝝ itidē longū poſt
centū ānos Breue āt tps ſit· vtpote dicimꝰ
an̄ decē dies: ⁊ breue futuꝝ poſt decē dies Sz
q̄ pacto lōgū eſt á breue qd nō ē? Pretitū ei
iā non ē: ⁊ futuꝝ nondū ē· Nō itaq3 dicamꝰ
lōgu3 ē: ſ3 dicamꝰ de p̄tito lōgū fuit· de futuō
lōgū erit Dn̄e dꝰ meꝰ lux mea: nōne ⁊ h̄ v̄itas
tua deridebit hoīe3? Qd ei lōgū fuit p̄teritū
tps· cū iā eſſ3 p̄teitū· longū fuit: an cū adhuc
eſſ3 p̄ns Tūc ei poterát eſſe longū q̄n erát qd
eſſ3 lōgū: p̄teritū vō iā nō erát: vn̄ nec lōgū eē

poterat qđ oīno nō erat Nec ergo dicam⁹ lō
gum fuit p̄teritū tp̄s: neq₃ em̄ inueniem⁹ q̄d
fuerit lōgū qn̄ ex q̄ p̄teritū eſt· nō ē: ꝫ dicam⁹
longū fuit illud pn̄s tp̄s. q2 cū pn̄s eſꝫ lōgū
erat Nondum em̄ preterierat vt non eſꝫ: et
ideo erat qđ longū eē poſſet Poſtea vero q̄m
p̄terierit: ſimꝰ ꝛ longum eē deſtitit qđ eſſe de
ſtitit Videamus ergo o aīa humana: vtrū et
pn̄s tp̄s poſſit eē lōgum Datū ei eſt tibi ſen
tire moras atq₃ metiri Quid reſpōdeb mihi?
An centū āni pn̄tes lōgū tp̄s eſt? Vide p̄us
vtrū poſſūt pn̄tes eē centū anni Si em̄ p̄m⁹
eoꝝ ānus agit: ip̄e pn̄s eſt Nonaginta vero
ꝛ noue futuri ſūt: ꝛ ideo nondū ſūt Si āt ſcđs
ānus agit: iā vn⁹ eſt p̄terit⁹· alter pn̄s. ceteri
futuri Atq₃ ita ſi medioꝝ quēlibꝫ centenarij
hui⁹ numeri ānum pn̄tem poſuerim⁹: āte illū
p̄teriti erūt· poſt illū futuri: q̄ circa centū āni
pn̄tes eē nō potuerūt Vide ſaltē vtꝝ q̄ agit
vn⁹ ipſe ſit pn̄s: ꝛ ei⁹ em̄ ſi p̄m⁹ agit mēſis:
futuri ſūt ceteri Si ſcđs: iā ꝛ p̄m⁹ p̄terijt: ꝛ reliq̄
nondū ſūt Ergo nec ānus q̄ agit: tot⁹ ē pn̄s
Et ſi nō totus ē pn̄s: nō ē ān⁹ pn̄s Duodecī eī
mēſes ānus ē Quoꝝ q̄lꝫ vn⁹ mēs q̄ agit ipſe
pn̄s ē: ceteri āt preteriti aut futuri Quāq̄ neq₃
mēſis qui agit pn̄s eſt: ꝫ vn⁹ dies ſi p̄m⁹ fu
turis ceteris: ſi nouiſſim⁹ preteritis ceteris: ſi

medioꝝ quilibȝ. int̄ p̄teritos ⁊ futuros Ecce pn̄s tpˢ qd ſolū inueniebamꝰ lōgū appellādū: vix ad vniꝰ diei ſpaciū ɔtctū ē Sȝ diſcutiamꝰ ec̄ ip̄m: qꝛ nec vnuˢ dies totꝰ ē pn̄s Nocturnis ei ⁊ diurnis hoiˢ oībꝫ xxiiij explet̄ Quaꝝ pᵃ ceteās futuās hȝ· nouiſſima p̄teitas: aliq̄ vo intiectaꝝ an̄ ſe p̄teitaˢ pꝰ ſe futuras: ⁊ ip̄a vna hora fugitiuiˢ ꝑticul' agitat̄ Q'cq̄d eiꝰ auolauit p̄teitū ē: q̄cq̄d eiꝰ r̄ſtat futuꝝ Si q̄d intelligit̄ tpis qd in nullas iam vl' minutiſſimas momētoꝝ ꝑtes diuidi poſſit· id ſolū eſt qd pn̄s dicat̄: qd tn̄ ita rapti a futuro in preteritū trāſuolat: vt nulla morula extēdatur· Nam ſi extendit̄: diuidit̄ in p̄teritū et futurum Pn̄s āt nullū habȝ ſpaciū Vbi eſt ergo tps qd longū dicamꝰ? An futuꝝ? Nō q̄dē dicimus longū eſt. q̄a nōdum eſt qd lōgum ſit: ſȝ dicimuˢ longū erit Qn̄ igit̄ erit? Si em̄ et tunc cū adhuc futuꝝ erit· non erit longū: quia q̄d ſit longū nōdum erit· Si autē tunc erit longū cum futuro qd nondū eſt eē iam cepeit. et p̄ſens factu erit vt poſſit eē qd lōgum ſit Iam ſupioribꝫ vocibꝫ clamat p̄ſens tps longū ſe eē nō poſſe· Et tn̄ dn̄e ſentimꝰ intualla tpm: ⁊ ɔpamꝰ ſibimet: ⁊ dicim̄ˢ alia longiora ⁊ alia breuiora Metimᶻ ec̄ q̄nto ſit breuiꝰ aut lōgiꝰ illud tps q̄ꝫ illud: ⁊ rn̄demꝰ

duplū eſſe hoc vl' triplū illud ăt ſimplū: aut
tm̄ h̄ eē q̄ntū illud Sȝ p̄tereūtia metim⁹ tpa
cū ſentiēdo metimur: p̄terita vō q̄ iā nō ſunt
aut futura q̄ nondū ſūt· q̄s metiri p̄t: n̄ forte
audebit q̄s dicē metiri poſſe qđ nō ē. Cū g°
p̄teit tps ſentiri ⁊ metiri p̄t: cū aūt p̄terieit:
qm̄ non ē nō p̄t Quėo pr̄ nō affirmo ds me⁹
p̄ſide m̄ ⁊ rege me Quiſnā eſt q̄ dicat m̄ non
eē tria tpa· ſic̄ puei didicim⁹ pueroſqȝ docui
mus p̄teritū p̄ns ⁊ futurū ſȝ tm̄ p̄ns: qm̄ illa
duo nō ſūt. An ⁊ ip̄a ſūt· ſȝ ex aliq̊ ꝓcedit oc
culto cū ex futuro fit p̄ns: ⁊ in aliqđ recedit oc
cultū· cū ex p̄nti fit p̄teitū. Nā vbi ea viderūt
q̄ futūa cecinerūt: ſi nondū ſūt. Neqȝ eīn p̄t
videri id qđ nō eſt Et q̄ narrāt p̄teita· nō vti
qȝ vͣa narrarēt: ſi aīo illa nō cernerēt· Que ſi
nulla eēnt: cerni oīo nō poſſēt Sūt g° ⁊ p̄te
rita ⁊ futūa Sine me dn̄e ăpli⁹ q̄rē: ſpes mea
nō ꝯturbet' intētio mea Si eī ſūt futura ⁊ p̄te
rita: volo ſcire vbi ſint· Qđ ſi nondū valeo:
ſcio tamē vbicūqȝ ſunt non ibi ea futura eſſe
aut preterita: ſȝ p̄ſentia Nam et ſi ibi futura
ſūt: nondū ibi ſunt. Si et ibi preteita ſunt:
iam ibi nō ſunt· Vbicūqȝ ergo ſunt quecūqȝ
ſunt: nō ſunt niſi p̄ſentia· Qm̄q̄m preterita
cū vera narrātur· ex memoria ꝓferūt': nō res
ip̄e q̄ p̄terierūt: ſȝ vba ꝯcepta ex imaginib9

eorū que in aīo velut veſtigia p ſenſus pre
tereūdo fixerūt. Puericia quippe mea q̄ iam
nō eſt in tpe p̄terito eſt: qḋ iam nō eſt. Yma
ginē vero ei⁹ cū eā recolo ⁊ narro in pn̄ti tpe
intueor: qꝛ ē adhuc in memoria mea Vtrū ſic
ſit cauſa etiā p̄dicādoꝝ futuroꝝ vt rerū q̄ nō
dū ſūt iā exiſtētes pn̄tent' ymagies: ꝯfiteor
ds meus neſcio Illud ſane ſcio. nos plerūqꝫ
p̄meditari futuras actiōes nr̄as: eāqꝫ p̄medi
tationē eē pn̄tem: actōeꝫ āt quā p̄meditam²
nondū eē qꝛ futura eſt Quā cū aggreſſi fueri
mus ⁊ qḋ p̄meditabam² agē cepim⁹: tūc erit
illa actio: qꝛ tūc nō futura ſꝫ pn̄s erit Quoquō
ſe itaqꝫ hēat archana p̄ſentio ſecretoꝝ videri
niſi qḋ ē nō p̄t Qḋ āt iā ē: nō futuꝝ ſꝫ pn̄s eſt
Cū ergo videri dicunt' futura. nō ipa q̄ nōdū
ſūt id eſt q̄ futura ſūt ſꝫ eoꝝ cauſe vl' ſigna for
ſitan videt². q̄ iam ſūt: ideo nō futura ſꝫ pn̄tia
ſunt. iā videtib⁹. ex quib⁹ futura p̄dicant' aīo
ꝯcepta: q̄ rurſus ꝯcepcōes iā ſūt: ⁊ eas p̄ſen
tes apḋ ſe intuent' q̄ illa p̄dicūt. Loq̄tur mihi
aliqḋ exēplū tāta rerū numoſitas Intueor au
rorā: oritur ſolē p̄nūcio Qḋ intueor pn̄s eſt:
qḋ p̄nūcio futurū Nō ſol futur⁹ q̄ iam eſt: ſꝫ
ortus ei⁹ q̄ nondū eſt Tn̄ etiā ortū ipm niſi
aīo imagiarꝫ ſic mō cū id loquor: nō eū poſſē
p̄dicare Sꝫ nec illa aurora quā in celo video

ſolis eſt ortus· q̄muis eū p̄cedat: nec illa ima
ginatio in aīo meo: q̄ duo p̄ntia cernunt᷑: vt
futur⁹ ille an̄ dicat᷑ futurū q° nondū ſūt: et ſi
nondū ſūt. nō ſūt Et ſi nō ſūt oīno videri nō
p̄nt: ſ; p̄dici p̄nt ex p̄ntib⁹ q̄ iā ſūt et vidē᷑ Tu
itaq; regnator creature tue: q̄s eſt mod⁹ q̄ do
ces aīas ea q̄ futura ſūt. Docuiſti em̄ ꝓphetas
tuos Quiſnā ille mod⁹ ē q̄ doces futura: cui fu
turū q̄cq̄ nō ē· vl' poti⁹ de futuris doces p̄ntia.
Nā qd̄ nō eſt: nec doceri vtiq; p̄t Nimis lōge
eſt mod⁹ iſte ab acie mea: īualuit ex me: nō
potero ad illū Potero āt ex te: cū dederis tu dul
ce lumē occultoꝝ oculoꝝ meorū Qd̄ āt nūc li
quet et clarū: nec futura ſūt nec preterita Nec
ꝓprie dr̄. tpa ſūt tria: p̄teritū p̄ns et futuꝝ Sed
fortaſſe ꝓprie dicē᷑· tpa ſūt tria: p̄ns de p̄titis
p̄ns de p̄ntib⁹ p̄ns de futuris Sūt ei h̄ in aīa
tria quedā et alibi ea nō video: p̄ns de p̄teri
tis memoria: p̄ns de p̄ſentib⁹ cōtuitus: p̄ſens
de futuris expectacō Si hec pmittim⁹ dicere
tria tempa video: fateorq; tria ſūt Dicat᷑ etiā
tēpora ſunt tria: p̄teritū p̄ſens et futurū ſicut
abutit᷑ cōſuetudo dicat: ecce nō curo nec reſi
ſto nec reprehēdo dū tamē intelligat᷑ qd̄ di
citur: neq; id qd̄ futurū eſt eē iam neq; id qd̄
p̄teritū eſt Pauca ſūt em̄ q̄ proprie loq̄m᷑: pl'a
non proprie: ſ; agnoſcit᷑ q̄d velim⁹ Dixi ergo

pauloante q̄ p̄tereūtia tpa metimur: vt poſ
ſim⁹ dicē duplū eē h̄ tps ad illd̄ ſimplū: aut
tm̄ h̄ q̄ntū illud: ⁊ ſi q̄d aliud de ptib⁹ tēpoꝝ
poſſum⁹ renūciaē meciēdo· Quo circa vt di⸗
cebā: p̄tereūtia metim᷑ tpa Et ſi q̄s m̄ dicat
vn̄ ſcis rn̄deā ſcio qꝛ metim᷑: nec metiri q̄ nō
ſūt poſſum⁹: ⁊ nō ſūt p̄tita vł futúa Pn̄s vo
tps q̄uo metim᷑: qn̄ nō h̄z ſpaciū? Metit᷑ g°
cū p̄terit: cū āt p̄teierit nō metit᷑ Qd em̄ me
tiat᷑ nō erit Sꝫ vn̄ ⁊ q̄ ⁊ q̊ p̄teit cū metit᷑? Vn̄
niſi ex futuro? Qua niſi p pn̄s? Quo niſi in
p̄teitū? Ex illo ergo qd̄ nondū eſt· p illud qd̄
ſpacio caret: in illd̄ qd̄ iā nō eſt Quid āt me
timur: niſi tps in aliquo ſpacio? Neqꝫ eī dicī
mus ſimpla ⁊ dupla ⁊ tripla ⁊ eq̄lia. ⁊ ſi q̄d
h̄ mō in tpe dicim⁹: niſi int̄ ſpacia tpm In q̊
ergo ſpacio metimur tps p̄teriēs? Vtꝝ in fu
turo. vn̄ p̄teit? Sꝫ qd̄ nondū eſt nō metimur
An in pn̄ti q̄ p̄teit? Sꝫ nullū ſpaciū nō meti
mur An in futuro qd̄ p̄terit? Sꝫ qd̄ iā nō eſt
nō metimur Exarſit aīm⁹ me⁹ noſſe iſtd̄ ipli
catiſſiͫ eīgma: noli claudē dn̄e dſ me⁹ boē pr̄
p xp̄m obſecro noli claudē deſideio meo iſta
vſitata ⁊ abdita q̊ min⁹ ī ea penetrꝫ: ⁊ dulceſ
cant allucēte mīa tua dn̄e Quē p̄cūctabor de
hīs? Et cui fructuoſi⁹ ꝯfitebor īpiciā meā n̄
tibi: cui nō ſūt moleſta ſtudia mea flammā⸗
tia vehement̄ in ſcp̄turas tuas? Da qd̄ amo·

amo enī: ⁊ h̄ tu dediſti. Da pr̄ qui vere noſti data bō dare filijs tuis: da qm̄ ſuſcepi ↄgnoſcere te: ⁊ labor eſt ante me donec apias Per xp̄m obſecro in noīe ei⁹ ſcī ſcōꝝ nēo mihi obſtrepat: ⁊ ego credidi propt̄ qd̄ ⁊ loq̄r Hec eſt ſpes mea: ad hāc inhio vt ↄtempler delctātiōes dn̄i Ecce veteis poſuiſti dies meos ⁊ trāſeūt: ⁊ quō neſcio Et dicim⁹ tps ⁊ tps: tpa ⁊ tpa Qm̄diu dixit h̄ ille. Qm̄diu fecit h̄ ille. Et q̄ lōgo tpe illd̄ nō vidi Et duplū tpis hēt h̄ ſillaba ad illā ſimplā breuē. Dicimus h̄ ⁊ audiuim⁹ hec: ⁊ intelligim⁹ Maīfeſtiſſima ⁊ vſitatiſſiā ſūt: ⁊ eadē rurſus nimis latēt ⁊ noua ē iuētio eoꝝ Audiui a q̄dā hoīe docto q ſol' ac lune et ſydeꝝ motus ipſa ſint tpa: ⁊ nō ānui Cur enī nō poti⁹ oīm corpoꝝ motus ſint tpa. An vero ſi ceſſarēt celi luīa ⁊ moueret' rota figuli nō eēt tp⁹ q̄ metirem' eos giros: ⁊ dicēm⁹ aut eq̄lib⁹ morulis agi. aut ſi alias tardius alias velotius moueret'. alios magis diuturnos eē alios min⁹. Aut cum hoc dicerem⁹ nō ⁊ nos in tempe loq̄ēmur. aut nō eēnt in verb̄ nr̄is alie lōge ſillabe alie breues: niſi q2 ille lōgiore tpe ſonuiſſēt. iſte breuioē. Deus dona hoīb⁹ vidē in puo ↄmunes noticia⁹ rerū puaꝝ atq3 mg̃rū Sūt ex ſydera ⁊ luiaria celi in ſignis et in tpib⁹ et

in annis ⁊ in diebꝫ. Sūt v͛o ſꝫ nec ego dx͛im
circuitū illiꝰ ligneole rote diē eſſe: nec tñ ideo
tps nō eē ille dixerit. Ego ſcire cupio vim na
turāqꝫ tpis q̃ metim̄ corpm motꝰ: ⁊ dicimꝰ
illū motū vbi grā tpe duplo eē diuturniorē
ꝙ iſtū. Nā q̃ro qm̄ dies dr̄ nō tm̄ morula ſol̾
ſup t͛rā ſm ꝙ aliđ ē dieſ aliđ nox. ſꝫ eē motꝰ
eiꝰ circuitus ab oriēte vſqꝫ ad orientē ſm ꝙ
dicimꝰ tot dies tñſierūt: cū ſuis eī noctibꝫ di
cunt tot dies nec ex̄ ꝯputā ſpacia noctiū: qm̄
ergo dies expletꝰ motu ſoliſ atqꝫ circuitu ab
oriēte vſqꝫ ad orientē: q̃ro vtꝝ motꝰ ipe ſit
dies: an mora ipa q̃ pagitꝰ: an vtrūqꝫ. Si em̄
pᵐ dies eſſꝫ: dies gᵒ eſſꝫ. eē ſi tāto ſpacio tpis
ſol curſū illū pegiſſꝫ. q̃ntū ē hoē vniꝰ. Si ſcdꝫ:
nō gᵒ eſſꝫ dies ſi ab ortu ſol̾ vſꝫ ad ortū alteꝝ
tā breuis mora eēt. ꝙ ē hoē vniꝰ: ſꝫ vicieſ ⁊ q̃t
ꝯcuirꝫ ſol vt explēt diē. Si vtrūqꝫ: nec illa ap
pellaretꝰ dies ſi hoē ſpacio ſol totū ſuū gyrū
ꝯcuirꝫ: nec ille ſi ſole ceſſāte tm̄ tpiſ p̄tirꝫ. q̃nᵒ
to pagē ſol totū ābitū de mane i mane aſſolꝫ.
Nō itaqꝫ nūc q̃rā q̃d ſit illđ qđ vocatꝰ dies: ſꝫ
q̃d ſit tps q̃ metiētes ſol̾ circuitū dicēmꝰ eū di
midio ſpacio tpis pactū minꝰ ꝙ ſolet. ſi tāto
ſpacio tpis pactuſ eſſꝫ ꝙ to pagū hore duo
decī: ⁊ vtrūqꝫ tps ꝯpantes dicēmus illđ ſim
plum ſꝫ duplū: etiā ſi aliqñ illo ſimplo aliqñ

iſto duplo.ſol ab oriēte vſq; ad orientē circu
iret Nemo ergo mihi dicat celeſtiū corpoꝝ
motus eē tpa:q2 ⁊ cuiuſdā voto cū ſol ſtetiſſꝫ
vt victor ioſue p̄liū pageret:ſol ſtabat ſ3 tps
ibat Per ſuū q̄ppe ſpaciū tpis qđ ei ſufficeret:
illa pugna geſta atq; finita ē. Video igr̄ tps
q̄ndā eē dſtīctiōe3:ſ3 video an videre mī videor
tu demōſtrab Lux v̄itas iubes vt approbē: ſi
q̄s dicat tps eſſe motū corpis.nō iubes Nā
corp9 nullū niſi in tpe moueri audio:tu dicis
Ip̄m āt corpis motū tps eē nō audio:nō tu
dicis Cū em̄ mouet᷑ corp9 tpe metior q̄diu
moueat᷑:ex q̊ moueri īcipit donec deſinat Et
ſi nō vidi ex q̊ cepit ⁊ pſeuerat moueri vt nō
videā cū deſinit nō valeo metiri:niſi forte ex
q̊ videre īcipio donec deſinē Qđ ſi diu vidđ tm̄
mō lōgū tps eē renūcio: nō āt q̄ntū ſit q2 et
q̄ntū cū dicimus collacōe dicim9: velut tm̄ h
q̄ntū illđ. ā duplū h ad illđ:⁊ ſi q̄d aliđ iſto
mō Si āt notare potuerim9 locoꝝ ſpacia.vñ ⁊
q̊ veniat corp9 qđ mouet᷑ vl ptes ei9 ſi tanq̄
in torno mouet᷑:poſſum9 dicere q̄ntū ſit tpi9 ex
q̊ ab illo loco vſq; ad illū locū motus corpis
vl ptis ei9 effcūs ē Cū itaq; aliđ ſit mot9 cor
pis.aliđ q̊ metim᷑ q̄diu ſit.q̄s nō ſentiat q̄d
horū potius tps dicendū ſit? Nā ⁊ ſi varie
corpus aliquādo mouet᷑.aliquādo ſtat non

ſolū motū eius ſ; etiā ſtatū tpe metimur: ⁊ di
cimus tm̄ ſtetit q̄ntū motū eſt. aut duplo vł
triplo ſtetit ad id qđ motū eſt: ⁊ ſi q̄d aliud
nrā dimēſio ſiue ↄphēderit ſiue exiſtimauerit
vt dici ſolʒ plus min⁹ Nō ē ergo tps corpis
mot⁹ Et ↄfiteor tibi dn̄e ignorarē me adhuc
q̄d ſit tps: ⁊ rurſus ↄfiteor tibi dn̄e ſcire me
in tpe iſta dicē ⁊ diu me iā loq̄ de tēpe: atqʒ
ipm idipm diu nō eē niſi morā tpis Quō igr̄ h̄
ſcio: qn̄ quid ſit tps neſcio. An forte neſcio:
q̄madmodū dicā qđ ſcio. Ei m̄ q̄ neſcio ſaltē
q̄d neſciā Ecce d's me⁹ corā te qr nō mētior: ſic
loquor ita ē cor meū Tu illuīab lucernā meā
dn̄e: d's me⁹ illuīa tenebras meas Nōne ↄfi
tet̄ tibi aīa mea ↄfeſſione veridica. metiri me
tpa. Ita ne deus me⁹ metior: ⁊ q̄d metiar ne
ſcio. Metior motū corpis ī tpe: itē ipm tps
nō metior. An vo corpis motū metirer q̄ diu
ſit. ⁊ q̄ diu hic illuc pueiat: n̄ tps in q̄ mouet̄
metirer. Ipm g° tps vn̄ metior. An tpe bre
uioē metim² lōgi⁹: ſic ſpacio cubiti ſpaciū trā
ſtri. Sic ei videm² ſpacō breuis ſillabe metiri
ſpaciū lōge ſillabe atqʒ id duplū dicē: ita me
tim² ſpacia carminū ſpacijs v'ſuū ⁊ ſpacia ver
ſuū ſpacijs pedū: ⁊ ſpacia pedū ſpacijs ſilla
baꝝ: ſpacia lōgaꝝ ſpacijs breuiū nō in pagi
nis Nā eo mō loca metimur: nō tpa Sʒ cum

voces pronūciando trāſeūt ⁊ dicimus longū
carmen eſt. nā tot verſibꝰ ↄtexit᷑. longi v̄ſus
nā tot pedibꝰ ↄſtāt: lōgi pedes nā tot ſillab
tēdunt᷑. lōga ſillaba nā dupla eſt ad breuē:
ſʒ neqʒ ita ↄp̄hendit᷑ certa mēſura tpis q̃ndo
quidē fieri p̄t vt amplioꝛi ſpacio tpis p̄ſonet
verſus breuioꝛ ſi p̄ductiꝰ p̄nūciet᷑: q̄ lōgioꝛ
ſi correptius Jta carmē ita pedes ita ſillaba
Jnde mihi viſū eſt nihil aliud eē tps q̄ diſtē
tionē Sʒ cuiꝰ rei neſcio: ⁊ mirū ſi nō ip̄ius aī
Quid em̄ metioꝛ obſecro ds meꝰ: ⁊ dico aut
indefinite longiꝰ ē h tps q̄ illd. aut eē definite
duplū eſt h ad illd. Tēpuſ metioꝛ ſcio: ſʒ nō
metioꝛ futuꝝ. qꝛ nōdū ē nō metioꝛ pn̄ſ qꝛ nul
lo ſpacio tēdit᷑: nō metioꝛ p̄teitū qꝛ iā nō eſt
Q̄d g° metioꝛ. An p̄terēūtia tpa nō p̄teita.
Sic eī dixerā Jnſiſte aīe meꝰ: ⁊ attēde fortit̄
Deus adiutoꝛ nr̄: ipē fecit nos: ⁊ nō ip̄i nos
Attēde vbi albeſcit v̄itas Ecce puta vox coꝛ
pis īcipit ſonaē ⁊ ſonat: ⁊ adhuc ſonat ⁊ ecce
deſinit. iāqʒ ſilētiū eſt: ⁊ vox illa p̄teita ē. ⁊ nō
eſt iā vox Futuꝝ eāt āteq̄ ſonaēt: ⁊ nō poteāt
metiri qꝛ nōdū eāt: ⁊ nūc n̄ p̄t. qꝛ iā nō ē Tūc
g° poteāt cū ſonabat: qꝛ tūc eāt q̄ meti poſſʒ:
ſʒ ⁊ tūc nō ſtabat: ibat eī ⁊ p̄teribat An ido
magꝰ poteāt Preteriēſ em̄ tendebat in aliqd
ſpaciū tpis q̄ metiri poſſʒ: qm̄ pn̄s nullū hēt

ſpaciū Si ergo tūc poterāt: ecce puta altera ce
pit ſonare: ꝛ adhuc ſonat ↄtinuato tenore Sic
vlla diſtinctōe metiam̄ eā dū ſonat: cū ei ſonare
ceſſauerit. iā p̄terita erit: ꝛ nō erit q̄ poſſit me
tiri Metiam² plane: ꝛ dicam⁹ q̄nta ſit Sʒ ad
huc ſonat: nec metiri p̄t niſi ab initio ſui q̄ ſo
nare cepit: vſqʒ ad finē q̄ deſinit Ipm quippe
interuallū metim²: ab aliq̄ initio. vʒ ad aliquē
finē Quapropt̄ vox q̄ nō dū finita ē metiri nō
p̄t: vt dicat̄ q̄ꝫ lōga vł breuis ſit: nec dici ā
eq̄lis alicui á ad aliq̄ꝫ ſimpla vł dupla vł q̄d
ad alid Cū āt finita fuerit: iā nō erit Quo pa
cto igit̄ metiri poterit? Et metimur tñ tpa: nec
ea q̄ nō dū ſūt. nec ea q̄ iā nō ſūt: nec ea q̄ nul
la mora extēdunt̄: nec ea q̄ terminos nō hn̄t Nec
futura ḡ nec p̄terita nec p̄ntia nec p̄tereuntia tpa
metimur: ꝛ metimur tñ tpa Deus creator oīm
Verſus iſte octo ſillabaꝝ breuibꝫ ꝛ lōgis alt̄
nat ſillabꝫ Quatuor itaqʒ breues p̄ma tercia q̄nta
ſeptīa ſimple ſūt ad q̄tuor lōgas: ſcdaʒ q̄rtā
ſextā octauā Hee ſingłe ad illas ſingłas du
plū hn̄t tpis. pnūcio ꝛ renūcio: ꝛ ita ē q̄ntū
ſentit̄ ſenſu maīfeſto Q̄ntū ſenſus maīfeſtus
eſt breui ſillaba lōgā metior: eāqʒ ſentio hrē
bis tm̄: ſʒ cū alta poſt alterā ſonat Si p̄or bre
uis lōga poſterior: q̄uo tenebo breuē. et q̄uo
eā lōgā metiens applicabo vt inueniā qd bis tm̄

hēat: qñ quidē lōga ſonare nō icipit niſi bre
uis ſonaē deſtiteit. Ipſā ꝗ̃ꝫ lōgā nō pñteꝫ me
tioꝛ qñ ñ finitā nō metioꝛ Ei⁹ āt finitio: ꝑtitio
ei⁹ ē Qd g° ē qd metiar. Ubi eſt quā metioꝛ
brevis: vbi ē lōga qua metioꝛ. Ambe ſonue
rūt: auolauerūt. ꝑtierūt. iā nō ſūt: ꝛ ego me
tioꝛ fidenť qꝫ rñdeo q̃ntū exercitato ſenſu fidit̄ il
lā ſimplā eē illā duplā in ſpacō ſcꝫ tpis Neqꝫ
ħ poſſū: ñ qꝛ ꝑtierūt ꝛ finite ſūt Nō g° ip̄as
q̄ iā nō ſūt: ſꝫ aliq̄d in mēoria mea metioꝛ qd
infixū manꝫ In te aīe me⁹ tpa metioꝛ: noli m̄
obſtrepē qd ē: noli tibi obſtrepē turb affcōꝫ
tuaꝝ In te inq̄ꝫ tpa metioꝛ: affcōeꝫ q̄m res ꝑt
eūtes in te faciūt. ꝛ cū ille ꝑtierit manet ip̄a
ipſā metioꝛ pñtē: nō eaˢ q̄ ꝑtierūt vt fieꝛet Ip̄aꝫ
metioꝛ: cū tpa metioꝛ Ergo ā ip̄a ſūt tpa: ā ñ
tpa metioꝛ Qd cū metim̄ ſilētia: ꝛ dicim⁹ illd
ſilētiū tm̄ tenuiſſe tpis q̃ntū illa vox tenuit.
Nōne cogitacōꝫ tēdim⁹ mēſurā vocˢ q̄i ſonarꝫ
vt aliq̄d de intuall ſilētioꝝ in ſpacio tpiˢ ēnū
ciare poſſim⁹. Nā ꝛ voce atqꝫ oꝛe ceſſāte pa
gim⁹ cogitā° carmīa ꝛ v̄ſus ꝛ q̄mcūqꝫ ſmonē
motionūqꝫ dimēſiones q̃ſlibet: et de ſpacijs
tempoꝝ quantū illud ad illud ſit renuncia
mus: nō aliť ac ſi ea ſonādo dicēm⁹. Si volu
eit aliq̄s edē lōgiuſculā vocē. ꝛ ꝯſtitueit pre
meditando q̄ꝫ longa futura ſit: egit vtiqꝫ iſte

ſpaciū tpis in ſilētio: mēorieq; cōmēdās. cepit
edē illā vocē q̄ ſonat donec ad ꝓpoſitū t̄minū
pducat̄: imo ſonuit ⁊ ſonabit Nā qd ei⁹ iā
pactū ē vtiq; ſonuit: qd āt reſtat ſonabit: at
q; ita pagit̄. dū pn̄s intētio futuꝝ in p̄teritū
traicit. de minucōe futui creſcēte p̄teito donec
cōſūmacōe futui ſit totū p̄titū Sz quō minuit̄
ā cōſui² futuꝝ qd nō dū ē. ā quō creſcit p̄teitū
qd iā nō ē. n̄ q; in aīo q̄ illd agit tria ſūt Nā
⁊ expcāt ⁊ attēdit ⁊ memīt: vt id qd attēdit
tn̄ſeat ī id qd meminit Q̄s igr̄ negat futuā
nondū ee̅: Sz tn̄ iā ē in aīo expcātio futuroꝝ
Et q̄s negat p̄tita iā nō ee̅: Sz tn̄ adhuc ē in
aīo mēoia p̄teitoꝝ Et q̄s negat pn̄s tps carē
ſpacio: q̄a in pūcto p̄terit̄: Sz tn̄ pduát attē
tio: p quā pagat abeē qd adeit Nō igit̄ lon
gū tps futuꝝ qd nō eſt: ſ; longū futuꝝ lōga
expcātio futui eſt. Neq; lōgū p̄teitū tps qd
nō eſt: ſ; longū p̄teritū. lōga mēoria p̄teiti ē
Dictur⁹ ſū canticū qd noui: āteq̄ incipiā in
totū expcātio mea tēdit̄ Cū āt cepo: q̄ntū ex
illa in p̄teitū decerpſero tēdit̄ in mēoria mea
atq; diſtēdit̄ vita hui⁹ actōis mee in mēoria
ꝓpt̄ qd dixi: ⁊ in expectacōe; ꝓpt̄ qd dcūr⁹
ſum Pn̄s tn̄ ad ē attētio mea: p quā traiciat̄
qd eát futuꝝ vt fiat p̄titū Q̄d q̄to mag⁹ agit̄
tāto breuiato expcātiōe ꝓlonga² memoria:

donec tota expectãtio ↄsumat᷑: cũ tõ illa actio fi
nita trñſieit in mẽoriã Et qđ ĩ toto cãtico h̃ in
ſinguł ꝑticuł fit· atqȝ in ſinguł ſillab eiꝰ: h̃ in
actõe lõgioꝛe cꝰ foꝛte ꝑticła ẽ illđ cãticũ: h̃ in
tõ vita hoĩs· cuiꝰ ꝑtes ſũt oẽs actões hoĩs: h̃
in toto ſcł̃o filioꝝ hoĩm: cuiꝰ ꝑtes ſũt oẽs vite
hoĩm Sȝ qm̃ melioꝛ ẽ mĩa tua ſup vitas ecce
diſtẽtio eſt vita mea: ⁊ me ſuſcepit dextra tua
in dño meo mediatoꝛe filio hoĩs int̃ te vnũ ⁊
nos mł̃tos· in mł̃tis ꝑ mł̃ta: vt ꝑ eũ apphẽdã
in q̊ ⁊ apphẽſus ſũ: ⁊ a veteꝛibꝯ diebꝯ colligar
ſeq̃ns vnũ p̄teꝛita oblitꝰ nõ ea q̃ futũa ⁊ trñſi
tura ſũt· ſȝ in ea q̃ ante ſũt. nõ diſtẽtus· ſȝ intẽ
tus Nõ ſm̃ diſtẽtionẽ· ſȝ ſm̃ intẽtiõeȝ ſeq̊r ad
palmã ſupne vocacõis: vbi audiã vocem lau
dis tue: ⁊ ↄtẽpler delcãtiõeȝ tuã nec venientẽ
nũc p̄tꝛeuntẽ Nũc v̾o ãni mei ĩgemitibꝯ: ⁊ tu
ſolaciũ meũ dñe pr̃ meꝰ etnꝰ es: at ego ĩ tpa
diſſilŋ q̊ꝝ oꝛdinẽ neſcio: ⁊ tumultuoſis vaĩe
tatibꝯ dilaĩant᷑ cogitacões mee. intĩa viſcera
aĩe mee· donec in te ↄfluã purgatꝰ ⁊ liq̃dꝰ ig
ne amoꝛis tui: ⁊ ſtabo atqȝ ſolidaboꝛ in te in
foꝛ̃e mea v̾itate tua: nec paciar q̃ſtiões hoĩm q̃
penali moꝛbo plꝰ ſitiũt q̃ȝ capiũt: ⁊ dicũt Q̃d
faciebat d᷒ ãteq̃ȝ facẽt celũ ⁊ trã: ã q̃d ei venit
in mentẽ vt aliq̃ȝ facẽt cũ antea nũq̃ȝ aliq̃ȝ fe
ceit᷑ Da illł dñe bñ cogitaꝛe q̃d dicãt: ⁊ ĩueniꝛe

quia nō dicitur nunq̄ vbi non eſt tps. Qui ergo dr nunq̄ feciſſe: q̄d aliud dicit̄ niſi nulla tpa feciſſe. Videāt itaqȝ nullū tps eē poſſe ſine creatura tua: ⁊ deſināt iſtā vanitatē loq̄. Extēdan̄ eciā in ea q̄ ante ſūt: ⁊ itelligāt te an̄ oīa tpa eternū creatorē oīm tpm: neqȝ vlla tpa tibi eē coetna: nec vllā creaturā etiā ſi eſt aliq̄ ſup̄ tpa. Dn̄e ds me⁹ q̄s ille ſinus ē alti ſecreti tui: ⁊ q̄ lōge inde me ꝓiecerīt ꝯſeq̄ntia delictoꝝ meoꝝ. Sana oculos meos: vt ꝯgaudeā luce tue. Certe ſi eſt tā grādi ſciā. et ꝑ̄ntia pollēs aīm⁹ cui cūcta p̄terita ⁊ futura ita nota ſint ſic m̄ vnū canticū notiſſimū nimirū mirabilis eſt anim⁹ iſte. atqȝ horrore ſtupendus: quippe quē ita nō lateat q̄cq̄d pactū ē quidquid relictū ſcloꝝ ē queadmodū me nō latet cātantē illd canticū. q̄d ⁊ q̄ntū ei⁹ abierit ab exordio: q̄d ⁊ q̄ntū r̄ſtet ad finē. Sȝ abſit vt tu ꝯditor vniūſitatis ꝯditor aīaꝝ ⁊ corporꝝ abſit vt ita noueis oīa futura ⁊ p̄terita: lōge tu longe mirabili⁹ lōgeqȝ ſecreti⁹. Neqȝ ei ſic nota cantātis. notūqȝ ve canticū audiētis expectacōe vocū futuraꝝ. ⁊ mēoria p̄teitaꝝ variat̄ affcūs. ſenſuſqȝ diſtēdit̄: ita tibi aliq̄d accidit incōmutabilit̄ etno. h̄ eſt v̄o etno creatori mētium. Sic g° noſti in p̄nci° celū ⁊ terrā ſine vaietate noticie tue: ita feciſti in p̄ncipio

celū ꝛ terrā sine distētiōe actōis tue Qui itelli
git ꝯfiteat᷑ tibi: ꝛ q̄ nō itelligit ꝯfiteat᷑ tibi O
q̄ꝫ excelsus es: ꝛ huiles corde sūt dom⁹ tue Tu
em̄ erigis elisos: ꝛ nō cadūt q̊ꝝ celsitu° tu es.

Explicit liber vndecim⁹ ꝯfessionū btī Au
gustini epi. Incipit duodecimus.

Multa satagit cor meū dn̄e in hac
inopia vite mee pulsatū verb sc̄e
scripture tue: ꝛ ido plerūqꝫ in ser
mone copiosa est egestas hūane
intelligētie: qꝛ pl⁹ loquit᷑ inq̄sitio q̄ꝫ iuētio:
ꝛ lōgior est peticio q̄ꝫ īpetratio: ꝛ operosior est
man⁹ pulsās q̄ꝫ sumēs. Tenem⁹ ꝓmissū: q̄s
corrūpet illd. Si ds ꝓ nob q̄s ꝯ nos. Petite
ꝛ accipietis: q̄rite ꝛ iueietis: pulsate ꝛ apiet᷑
vob. Ois em̄ q̄ petit accipit: ꝛ q̄rēs iueniet: ꝛ
pulsāti apiet᷑ Promissa tua sūt Et q̄s falli me
tuat: cū ꝓmittat vitas. Cōfiteat᷑ altitudī tue
huilitas ligue mee: qm̄ tu fecisti celū ꝛ trā h°
celū qd video trāqꝫ quā calco. vn̄ ē h̄ tra quā
porto. tu fecisti Sꝫ vbi ē celū celi dn̄o de q̊ au
diuim⁹ in voce psalmi: celū celi dn̄o terrā aūt
dedit filijs hoīm. Vbi ē celū qd nō cnim⁹: cui
tra ē h̄ oē qd cernim⁹ Hoc eī totū corpeū nō
vbiqꝫ totū ita cepit spēꝫ pulcrā in nouissimis c⁹
fūd⁹ ē tra nrā: sꝫ ad illd celū eē tre nrē celū tra ē
Et h̄ vtrūqꝫ mḡnū corp⁹ nō absurde tra ē: ad

illud neſcio quale celū qd dño est non filijs hoim. Et nimirū hec terra aut iuiſibilꝭ aut in cōpoſita: et neſcio q̄ pfūditas abyſſi ſup quā nō erat lux: qꝛ nulla ſpēs erat illi. vn̄ iuſſiſti vt ſcriberetꝭ qꝫ tenebre erāt ſup abyſſū: quid aliud q̄ꝫ lucis abſentia? Vbi em̄ lux eſſꝫ ſi eēt ſi nō ſupeſſꝫ eminēdo et illuſtrādo? Vbi gͦ lux nondū erat q̄d erat adeē tenebras: niſi abeſſe lucē? Sup itaqꝫ erāt tenebre: qꝛ ſup lux abe rat: ſic ſonus vbi nō eſt. ſilentiū eſt. Et q̄d eſt eē ibi ſilētiū: niſi ſonū ibi nō eē? Nōne tu dn̄e docuiſti hāc aīaꝫ q̄ tibi cōfitetꝭ? Nōne tu dn̄e docuiſti me qꝫ pͥuſq̄ꝫ iſtā informē materiā for mares atqꝫ diſtiguēs nō eāt aliq̄d: nō color nō figura. nō corpꝰ non ſpūs? Nō tn̄ oīo nl Erat q̄dā informitas ſine vlla ſpē Qͦd ergo vocaretꝭ: q̄ eē ſenſu tardioribꝫ vtcūqꝫ īſinuaēt niſi vſitato aliq̄ vocabulo? Quid āt in oībꝫ mūdi ptibꝫ īpiri p̄t propīquiꝰ īformitate oī mode q̄ꝫ tra et abyſſus? Minꝰ eī ſpecioſa ſūt p ſuo ḡdu īfimo q̄ꝫ ceta ſupioā plucida et lu culēta oīa Cur gͦ nō accipiā īformitatē mate rie q̄ꝫ ſine ſpē feceās vn̄ ſpecioſū mūdū facēs ita cōmode hoībꝫ ītimatā: vt appellaēꝛ tra iuī ſibilꝭ et incōpoſita? Et cū in ea q̄rit cogitacō q̄d ſēſus attigat et dīt ſibi nō ē intelligibilꝭ forā ſic vita ſic iuſticia qꝛ mateies corpm. neqꝫ ſenſi

bilis·qm̄ q̄d videat᷑·⁊ q̄d ſentiat᷑ in inuiſibili ⁊
in incōpoſita nō eſt Dū ſibi h̄ dt hūana cogi
tatio: conet᷑ eā vł noſſe ignorādo vł ignorare
noſcēdo Ego vēo dn̄e ſi totū ꝯfitear tibi ore
meo ⁊ calamo meo quicq̄d de iſta ma̅tia do-
cuiſti me cuiꝰ antea nomē audiēs ⁊ nō intelli
gēs narrātibꝫ mihi eis q̄ nō itelligerēt eā cū
ſpeciebꝫ īnūis ⁊ varijs cogitabā.⁊ ido nō eā
cogitabā: fedas ⁊ horribiles formas ꝑturba
tis ordībꝫ voluebat aīmꝰ.ſꝫ formas tn̄: ⁊ ifor
me appellabā: nō q̄d carēt forma· ſꝫ ꝙ talem
hrēt·vt ⁊ ſi apparēt·īſolitū ⁊ incōgruū: auer
ſaret᷑ ſenſus meꝰ ⁊ ꝯturbaret᷑ ifirmitas hoīs
Verū āt illd̄ q̄d cogitabā nō ꝑuacōe oīs for
me·ſꝫ ꝯpacōe formoſioꝝ erāt iforme: ⁊ ſuade
bat v̄a rō vt oēs forme q̄leſcūqꝫ reliq̄as oīo
detraherē·ſi vellē ꝓrſus iforme cogitaē: ⁊ nō
poterā Citiꝰ eī nō eē cenſebā q̄d oī fo̅r ꝑuaē
ꝙ cogitabā q̄ddā informe ⁊ nl̄ formatū: nec
nl̄ informe prope nihil Et ceſſauit mēs mea
interrogaē hinc ſpūm meū plenū imaginibꝫ
formatoꝝ corpm: ⁊ eas ꝓ arbitrio mutantē
atqꝫ vaīantē Et intēdi in ipa corpa·eorūqꝫ
mutabilitatē altiꝰ inſpexi q̄ deſinūt eē q̄d fu-
erāt ⁊ icipiūt eē q̄d nō erāt: eūdēqꝫ trāſitū de
forma in formā p informe q̄ddā fieri ſuſpi-
catuſ ſū: nō p oīo nl̄ ſꝫ noſſe cupiebā nō ſuſpi
cari. Et ſi totū tibi ꝯfiteat᷑ vox ⁊ ſtilus meus

quicq̄d de iſta q̄ſtiōe enodaſti mihi: quis le
gentiū cape dūabit? Nec ido tñ ceſſabit coꝛ
meum dare tibi honorē ⁊ canticū laudis: de
hiis q̄ dictare nō ſufficit Mutabilitas eī rerꝝ
mutabiliū ip̄a eſt capax formarꝝ oim in q̄s
mutātur res mutabiles Et h̄ q̄d eſt? Nunq̄d
aīm? Nūquid coꝛpus? Nunq̄d ſpēs aī vel
coꝛpis? Si dici poſſꝫ nl aliq̄d eſt: ⁊ nō eſt h°
eam dicerē Et tñ iā vtcūqꝫ erāt vt ſpēs capet
iſtas viſibiles ⁊ ꝯpoſitas. ⁊ vndecūqꝫ erāt q̄d
erāt: n̄ eſſꝫ abs te a q̄ ſūt oīa in q̄tūcunqꝫ ſūt?
Sꝫ tāto a te lōgi? : q̄nto diſſimi? Neqꝫ ei locis
itaqꝫ q̄ tu dñe q̄ nō es alibi aliud ⁊ alias alit:
ſꝫ idip̄m ⁊ idip̄m ⁊ idip̄m. ſcūs ſcūs ſctū dñs
ds oipotēs: in p̄ncīo qd eſt de te. in ſapīa tua
q̄ nata eſt de ſbā tua. feciſti aliq̄d de nihilo Fe
ciſti eīm celū ⁊ terrā nō de te: nā eſſꝫ eq̄le vni-
genito tuo ac p h̄ ⁊ tibi: ⁊ nullo mō iuſtū eſſꝫ:
vt eq̄le tibi eēt qd de te nō eſſꝫ Et aliq̄d p̄ter
te nō erat vñ faceres ea ds vna trinitas. ⁊ tri-
na vnitas: et ideo de nihilo feciſti celū ⁊ terrā
magnū quiddā ⁊ pūū q̄ddā: qm oipotēs et
bonus es ad faciēda oia bō: mḡnū celū ⁊ puā
terrā Tu eras: ⁊ aliud nihil vnde feciſti celū
terrā duo q̄dā: vnū prope te: alterꝝ prope nl
Vnū q̄ ſupioꝛ tu eēs: alterꝝ q̄ infeius nihil eſſꝫ
Sꝫ illd celū celi tibi dñe terrā āt quā dediſti

filijs hoim cernendā atq3 tangēdam nō erat
talis: qlē nūc cernim⁹ ⁊ tāgim⁹ Inuiſibil' em̄
erat ⁊ incōpoſita: ⁊ abyſſus erat ſup quā nō
erat lux: aut tenebre erāt ſup abiſſum id eſt
magi⁹ q̄ in abyſſo Iſta quippe abyſſus aq̄ꝝ
iam viſibiliū. et in pfūdis ſuis h3 ſpeciei ſue
lucē vtcūq3 ſenſibilē piſcibꝰ. ⁊ rēptibꝰ in ſuo
fūdo aiantibꝰ Illud āt totū prope nihil erat:
qm̄ adhuc oīo īforme erat: iā tn̄ erat qd for
mari poteāt Tu ei dn̄e feciſti mūdū de matia
īformi ⁊ īformē matiā3 de nulla re īformi q̄m
feciſti de nulla re pene nullā rē: vn̄ faceres mag
q̄ miam² filijhoīm Valde ei mābi e h celū cor
peū qd firmamēm īnt aq̄m ⁊ aquā 2° die p⁹
ɔdicōe3 luci⁹ dixiſti fiat. ⁊ ſic ē fcm: qd firma
mentū vocaſti celū. ḫ celū tre h⁹ ⁊ mai⁹ q̄ feci
ſti tcio die: dādo ſpēm viſibilē īformi mateie
quā feciſti an̄ oēm diē Iā ei fecerās ⁊ āte oēm
diē: ḫ celū celi h⁹: q2 in pncı° fecerā⁹ celū ⁊ trā
Terra āt ipā quā fecerās īformis matie⁹ eāt:
quia īuiſibil' eāt ⁊ incōpoſita. ⁊ tenebre ſup
abyſſū. de q̄ tra īuiſibili ⁊ incōpoſita de q̄ īfor
mitate de q̄ pene nihilo faceres h oīa quibꝰ
iſte mutabil' mūd⁹ ɔſtat ⁊ nō ɔſtat: in q̄ ipā
mutabilita⁹ appar3 in q̄ ſentiri ⁊ dinūari pn̄t
tpa: q̄a reꝝ mutacōibꝰ fiūt tpa: dū variant'
⁊ vertunt' in ſpē⁹ quarū materies p̄dicta eſt

terra inuiſibil' Jđo ſpūs doctoꝛ famuli tui cū
te ꝯmēoꝛat feciſſe in pᷓncı° celū ⁊ terrā: tacꝫ de
tpib9 ſilet de dieb9. Nimirū ei celū celi qđ in
pᷓncı° feciſti creatu̇a ē aliq̄ itellcūal': q̄ꝙ qm̄ ne
q̄ qm̄ tibi ẽmitati coetna: pticeps tn̄ etnitatis
tue. Valde mūbilitatē ſuā ꝑ dulcedie feliciſſiē
ꝯtēplacōis tue cohibꝫ: ⁊ ſine vllo lapſu ex q̄
fcā ē iherēdo tibi excedit oēm volubilē viciſſi
tudīē tpm. Jſta vo īfoꝛmitas tre īuiſibil' et
incōpoſite nec ip̄a ī dieb9 nu̇ata ē Vbi ei nul
la ſpēs. nullus oꝛdo: nec veit q̄cq̄ nec p̄tit Et
vbi h̄ nō fit: nō ſūt vtiqꝫ dies nec viciſſitudo
ſpacioꝝ tpaliū O vitas lumē coꝛđ mei: ec̄ te
nebre mee loq̄nt' mı Defluxi ad iſta: ⁊ obſcurá
tus ſū Sꝫ hic ec̄ hic adamaui te: erraui ⁊ rcoꝛ
dat9 ſū tui Audiui vocē tuā p9 me vt redirē: ⁊
vix audiui ꝓpt tumult9 īpacatoꝝ: ⁊ nūc ecce
redeo eſtuā' ⁊ anhelā' ad fontē tuū Nēo me
ꝓhibeat: hunc bibā ⁊ tūc viuam Nā nō ego
vita mea. Si male vixi. ex me moꝛs mihi fui:
et in te reuiuiſco Tu me alloquere: tu michi
ſermocinaꝛ Credidi libris tuis: ⁊ verba eoꝝ
archana valde. Jā dixiſti mihi dn̄e voce foꝛti
in aurē interioꝛē quia tu eternu' es ſolus ha
bēs īmoꝛtalitatē: qm̄ ex nulla ſpecie motu ve
mutaris: nec tempoꝛibus variatur voluntas
tua: quia non eſt immoꝛtalis voluntas que

alia ꝛ alia eſt Hoc in ↄſpectu tuo clarꝫ mihi: et magis magiſqꝫ clareſcat oro te: atqꝫ in ea manifeſtacōe pſiſtā ſobri⁹ ſub alis tuis. Itē dixiſti m̄ dñe voce forti in aurē intiorē qđ oēs naturas atqꝫ ſbās q̄ nō ſūt qđ tu es ꝛ tñ ſūt tu feciſti: ꝛ h̄ ſolū a te nō eſt. qđ nō eſt. motuſqꝫ volūtatis a te q̄ es. ad id qđ min⁹ ē: qꝛ tal' mot⁹ delictū atqꝫ pccm ē Et ꝙ nulli⁹ pctm̄ á tibi nocꝫ á pturbat ordinē iperij tui vl' in p°
vl' in vno. h̄ in ↄſpcū tuo clarꝫ m̄: ꝛ magiſ magiſqꝫ clareſcat oro te: atqꝫ in ea maīfeſtacōe pſiſtā ſobriuſ ſub alis tuis Itē dixiſti m̄ voce forti in aurē inteiorē ꝙ nec illa creatura tibi coetna eſt cuius volūtas tu ſolus es: teqꝫ pſeuerātiſſiā caſtitate hauriēs mutabilitatē ſuā nuſqm̄ ꝛ nunq̄ꝫ exerit. et te ſibi ſp pñte. atqꝫ toto affcū ſe tenet: nō hñs futuꝝ qđ expectet nec in p̄teitū traiciēſ qđ memineit: nulla vice vaiat' nec in tpe vlla diſtēdit' O btā ſi q̄ iſta eſt inherēdo btitudini tue btā ſepitno inhītatore te. atqꝫ illuſtratoē ſuo Nec iuenio q̄d libeti⁹ appellādū eſtimē celū celi dño. q̄ꝫ domū tuā ↄtēplantē delcātiōem tuā ſine vllo defcū egrediēdi in alid: mentē purā ↄcordiſſiē vnā ſtabilimēto pacis ſcōꝝ ſpūuꝫ. ciuiū cītatiſ tue in celeſtibꝫ ſup iſta celeſtia Vñ intelligit aīa cui⁹ pegrinatio lōginq̄ fcā eſt ſi iā ſitit tibi: ſi

iam facte sūt ei lacrime sue panis dū dicit᷑ ei
p̄ singl̄os dies vbi est d̄s tuus: si iā petit a te
vnā ⁊ hāc req̄rit: vt inhabitꝫ in domo tua p̄
oēs dies vite sue Et q̄ vita ei⁹ nisi tu. Et q̄ di
es tue n̄ etn̄itas tua. Dic āni tui q̄ nō deficiūt
qꝛ idē ipse es. Hic g° ītelligat aīa q̄ p̄t q̄ꝫ lōge
sup̄ oīa t̄pa sis etn̄⁹: qn̄ tua dom⁹ q̄ p̄egnata
nō est. q̄ꝫuis nō tibi coeterna: tn̄ indefinēter
⁊ īdeficient̄ tibi cohērendo nullā patit᷑ vicissitu
dinē t̄pm. H° in ꝯspcū tuo clarꝫ mī ⁊ mag⁹ ma
gisqꝫ clarescat oro te: atqꝫ ī hac maīfestacōe
p̄sistā sobri⁹ s̄b alis tuis. Ecce nescio q̄d infor
me in istis mutacōib⁹ reꝝ extremarū atqꝫ īfi
marū. Et q̄s dicet m̄: nisi q̄squis p̄ inania cor
dis sui cū suis fantasmatib⁹ vagat᷑ ⁊ voluit᷑.
Q's n̄ tal̄ dicꝫ m̄: q̄ꝫ de minuta atqꝫ ꝯsūpta oī
spē si sola r̄maneat īformita⁹ p̄ quā de specie
in spēm res mutabat᷑ ⁊ v̄tebat᷑ possit exhiberi
vices t̄pm. Omino em̄ nō p̄t: qꝛ sine vaietate
motionū nō sūt t̄pa: ⁊ nulla vaietas vbi nul
la spēs. Quib⁹ ꝯsideratis q̄ntū donas d̄s me⁹
q̄ntū ad pulsādū me excitas q̄ntūqꝫ pulsanti
api⁹ duo reppio q̄ fecisti carētia t̄pib⁹. cū tibi
neutrū coeternū sit: vnū q̄d ita formatū est.
⁊ sine vllo defcū ꝯtēplacōis sine vllo intuallo
mutacōis q̄ꝫuis mūbile tn̄ nō mutatū tua etni
tate atqꝫ incōmūbilitate p̄fruat᷑: alteꝝ q̄ ita

informe erat: vt ex q̄ forma in quā formā vł
motiõis vel ſtatõis mutaret q tpi ſubderetur
nõ hrēt Sz h vt informe eſſz nõ reliq̄ſti: qm̄
feciſti añ oẽm diẽ in pͥncipio celū ⁊ terrā Hec
duo q̄ dicebā: tra āt īuiſibił eāt ⁊ incõpoſita:
⁊ tenebre ſup abyſſū Quibꝰ verb inſinuat
informitas vt gradati excipiā q oĩmodā ſpẽi
p̄uacõez nec tñ ad nl puētiõez cogitaẽ nõ pñt
vñ fiẽt alteꝝ celū ⁊ tra viſibił atqz ꝯpoſita et
aq̄ ſpecioſa· ⁊ q̄cq̄d deinceps in ꝯſtitucõe hꝰ
mūdi nõ ſine diebꝰ fcm ꝯmẽorat: qz talia ſūt
vt in eis agant viciſſitudies tpm propt ordi
natas ꝯmutacões motionū atqz formaꝝ Hoc
interim ſentio deus meꝰ: cū audio loquentē
ſcripturā tua in pͥncipio fecit deꝰ celū et terrā
terra āt erat inuiſibił ⁊ incõpoſita. ⁊ tenebre
erant ſup abyſſum· neqz ꝯmẽorantē quoto
die feceris h: ſic interī ſētio propt illd celū celi
celū itellectuale vbi eſt intellectus noſſe ſimł nõ
in enigmate nõ p ſpeculū· ſz ex toto in maiſe
ſtacõe facie ad faciē: nõ mõ h mõ illud ſz qd
dcm eſt· noſſe ſił ſine vlla viciſſitudie tpm et
ꝓpt īuiſibilē atqz icõpoſitā trā ſine vlla viciſ
ſitudie tpm q̄ ſolz hrē mõ h ⁊ mõ illd: qz vbi
nulla ſpēs nuſq̄ eſt h aut illd· Propt duo h
p̄mitꝰ formatū ⁊ peitus informe· illd celū. ſz
celum celi· hoc vero terrā. ſz trām viſibilem ⁊

incōpoſitā: ꝓpter duo hec interī ſentio ſine
ꝯmemoracōne dierū dicere ſcṗturam tuam·
in pͥncipio fecit deꝰ celū ⁊ terrā Statī quippe
ſubiecit: quā terram dixerit· Et qᵭ ſecūdo die
ꝯmemoratꝰ factū firmamentū ⁊ vocatū celū:
inſinuat de q̄ celo pͥus ſine diebꝫ ſermo locu-
tus ſit Mira profūditas eloquiorū tuorum:
quorū ecce ante nos ſupficie blandiēs puul
Sed mira profūditas deus meꝰ: mira profū
ditas. Horror eſt intēdere in eam: horror ho
noris: et tremor amoris· Odi hoſtes eius ve
hementer· O ſi occidas eos de gladio bis a
cuto: ⁊ nō ſint hoſtes eius Sic em̄ amo eos:
occidi ſibi vt viuant tibi Ecce autē alij nō re
prehēſoēs ſed laudatores libri geneſeos nō
inquiūt hoc voluit in hijs verbis intelligi ſpi
ritus dei qui p moyſen famulū eius iſta con-
ſcripſit: nō hoc voluit intelligi qᵭ tu dicis: ſꝫ
aliud qᵭ nos dicimus· Quibꝰ ego te arbi-
tre deus omniū noſtrorū ita rſpōdeo· Num
dicetis falſa eē que mihi veritas voce forti in
aurē interiorem dicit de vera eternitate crea-
toris: q nequaq̄ eiꝰ ſubſtātia p tēpora varie
tur· nec eiꝰ volūtas extra eius ſubſtantiā ſit:
Unde nō eſt apud eū modo velle hoc· modo
velle illud: ſed ſemel et ſimul et ſemp velle oīa
que vult non iterum et iterū· neqꝫ nunc iſta

nūc illa: nec velle poſtea quod nolebat. aut
nolle quod volebat prius: quia talis volun
tas mutabil' eſt. et om̄e mutabile eternū nō
eſt: deus aūt noſter eternus eſt Itē qđ mihi
dicit in aurem interiorem expectatio rer̄ ven
turarum fit contuitus cum venerint: idemq;
cōtuitus fit memoria cū preterierūt Omnis
porro intentio que ita variatur mutabil' eſt.
et omne mutabile eternum non eſt: deus au
tem noſter eternus eſt Hec colligo atq; con
iungo: et inuenio deum meū eternum nō ali-
qua noua voluntate condidiſſe creaturam:
nec ſcientiam eius trāſitorium aliquid pati.
Quid ergo dicitis contradictores? An falſa
ſunt iſta? Non inquiunt Quid illud? Nun
q̄d falſū eſt oēm naturā formatā materiā ve
formabilē nō eſſe niſi ab illo qui ſumme bo-
nus eſt quia ſumme eſt. Neq; hoc negam⁹
inquiunt Quid igitur? An illud negatis ſub
limem quandā eē creaturam tam caſto amoē
coherentem deo vero et vere eterno: vt quā-
uis ei coeterna nō ſit. in nullā tamen tempo
rum varietatē et viciſſitudinem ab illo ſe r̄ſol
uat et defluat. ſed in ei⁹ ſolius veriſſima contē
placōne requieſcat? Quoniam tu deus dili-
genti ti te quātum precipis oſtendis ei te et
ſufficis ei: et ideo non declinat a te nec ad ſe.

Nec eſt domus dei in terrena nec vlla celeſti
mole corpea: ſed ſpiritalis ⁊ ꝑticeps eternita
tis tue qꝛ ſine labe ĩeternū ſtat· Statuiſti em̄
eā in ſeculū· ⁊ in ſclm̄ ſcli: preceptū poſuiſti ⁊
non preteibit Nec tn̄ tibi deo coeterna: quo
niam non ſine initio: facta eſt em̄· Nam ⁊ ſi
non ĩuenim⁹ tempus ante illā: prior quippe
omniū creata eſt ſapiēcia: nec vtiqꝫ illa ſapi
encia tibi de⁹ noſter patri ſuo coequalis pla
ne coeterna et equalis et ꝑ quā creata ſunt
om̄ia· et in quo principio feciſti celū et terrā:
ſed profecto ſapiēcia que creata eſt ĩtellectu-
alis natura ſcilicꝫ que contemplacōne lumi-
nis lumen eſt Dicitur em̄ et ip̄a quāuis crea
ta ſapiēcia Sed quantū intereſt inter lumen
qd illuminat et quod illuminat᷑· tantū inter
eſt ſapienciā que creat ⁊ iſtā que creata eſt:
ſicut ĩter iuſticiam iuſtificantē et iuſticiā que
iuſtificacōne facta eſt· Nam et nos dicti ſu-
mus iuſticia tua Ait em̄ quidā ſeruus tuus:
vt nos ſimus iuſticia dei in ip̄o· Ergo quia
prior omniū creata eſt ſapiencia quedā que
creata eſt· mens rationalis et intellectualis
caſte ciuitatis tue matris noſtre que ſurſum
eſt et libera eſt· ⁊ eterna in celis Quibꝰ celis:
niſi qui te laudant celi celorū qꝛ hoc eſt celū
celi dn̄o: Et ſi nō inuenim⁹ tēpus ante illam

quia ⁊ creaturā tempis antecedit que prior
oīm creata eſt: ante illā tamē eſt ipſius crea-
toris eternitas a quo facta ſumpſit exordiū:
q̄uis nō tēpois q̄a nondū erat tēpus: ipſius
tamē ɔdicōis ſue Vnde iſta eſt abs te deo no
ſtro vt aliud ſit plane q̄ tu ⁊ nō idipm̄: qm̄
et ſi nō ſolum ante illam. ſ; nec in illa inueni
mus temp⁹ q̄a eſt ydonea faciem tuā ſemp
videre. nec vſpiam deflectit̄ ab ea quo fit vt
nulla mutacōne variet: ineſt ei tamen ipſa
mutabilitas vnde tenebreſceret ⁊ frigeſceret:
niſi amore grādi tibi coherēs tanq̄ ſemp me
ridies luceret et ferueret ex te. O dom⁹ lumi
noſa ⁊ ſpecioſa dilexi decorē tuum: ⁊ locū ha
bitacōnis glorie dn̄i mei fabricatoris ⁊ poſ
ſeſſoris tui: tibi ſuſpiret peregrinatio mea et
dico ei q̂ fecit te vt poſſideat ⁊ me in te: q₂ fe
cit ⁊ me Erraui ſic̄ ouis pdita: ſ; in humeris pa
ſtois mei ſtructoris tui ſpero me reportai tibi
Q̄d dicitis m̄ q̂s alloquebar cōtradictores:
qui tamē et moyſen piū famulū dei et libros
eius oraculo ſancti ſpūs creditis? Eſt ne iſta
domus dei nō quidē d̄o coetna ſ; tn̄ ſcd̄m mo
dum ſuū eterna in celis: vbi vices temporū
fruſtra queritis. q₂ non īuenietis ſupgredit̄
eīm oēm diſtenciōez ⁊ oē ſpaciū etatis volubi
le: cui ſp inherere deo bonū eſt? Eſt inquiūt

Quid igitur ex hijs qui clamauit cor meum
ad deum meū: vt audiret interius vocem lau
dis eius? Quid tandem falſum eſſe contēdi
tis? An q̄a erat informis materies: vbi prop
ter nullam formā nullus ordo erat? Vbi au-
tem nullus ordo erat: nulla eſſe viciſſitudo tē
porum poterāt? Et tamen hoc pene nihil in
quantū non omnino nihil erat: ab illo vtiqȝ
erat a quo eſt quicquid eſt: quod vtcūqȝ ali
quid eſt. Hoc quoqȝ aiūt nō negamus. Cū
hijs em̄ volo coram te aliquid colloqui deus
meus: qui hec om̄ia que intus in mente mea
nō tacet veritas tua vera eſſe cōcedunt Nam
qui hec negant latrent quantū volunt et ob
ſtrepant ſibi: ꝑſuadere conabor vt q̄eſcāt: et
viā prebeāt ad ſe verbo tuo. Qd ſi noluerint
et repulerint me. obſecro d̄s meꝰ ne tu ſileas
a me: tu loquere in corde meo veraciter Solus
em̄ ſic loqueris. vt dimittā eos foris ſufflātes
in puluerē et excitātes terrā in oculos ſuos:
et intrē in cubile meū et cantē tibi amatoria:
gemens inenarrabiles gemitus in ꝑegrina-
tione mea et recordās iheruſalem extēto in
eam ſurſum corde. ihrlm patriā meā. ihrlm
mrēm meā: te ſup eā regnatorē. illuſtratorē.
prēm. tutorē. maritū: caſtas et fortes delicias
et ſolidum gaudiū. et om̄ia bona ineffabilia

ſimul oĩa: quia vnũ ſumũ ⁊ veꝝ bonũ· Et nõ
auertar: donec in eius pacē matris cariſſime
vbi ſunt ꝑmitie ſpũs mei· vñ iſta mihi certa
ſunt· colligaſ totũ qđ ſum diſperſiõe ⁊ defor
mitate hac: et conformes atq; cõfirmes ine
ternum deus meꝰ miſcđia mea. Cũ hijs aũt
qui cũcta illa que vera ſunt falſa eē nõ dicũt
honorãtes et in culmine ſequẽde auctoitatis
nobiſcũ ꝯſtituẽtes· illã p ſanctũ moyſen edi
tam ſanctã ſcripturã tuam· et tamẽ nobis ali
quid ꝯtradicũt: ita loquor Tu eſto dſ noſter
arbiter: inter ꝯfeſſiões meas et ꝯtradictões
eorũ Dicũt em̄ ꝙuis v̉a ſint h̾. nõ ea tñ duo
moyſes intuebaṫ cũ ṙuelãte ſpũ dicerꝫ in ꝑn
cipio fecit dſ celũ ⁊ terrã: nõ celi noĩe ſpirita
lem vel intellectualē illã creaturã ſemp faciē
di ꝯtẽplantē ſignificauit: nec terre noĩe ĩfor
mem materiã Quid igitᷣ: Qđ nos dicimus
inquiũt hoc ille vir ſenſit: hoc verbis iſtis lo
cutus eſt Quid illđ eſtᷣ: Noĩe aiũt celi ⁊ tre
totũ iſtũ viſibilē mundũ ꝑus vniuſaliter et
breuiter ſignificaē voluit: vt poſtea digerēt
dieꝝ enũacõe q̃ſi articulatī vniũſa q̄ ſcõ ſpũi
ſic placuit enũciare Tales quippe hoĩes erãt
rudis ille pp̄ls atq; carnalꝭ cui loq̄baṫ: vt eis
opa di nõ n̄ ſola viſibilia ꝯmẽdãda iudicarꝫ
Terrã vo inuiſibilē ⁊ incõpoſitã tenebroſãq;

abyſſū· vñ ꝯſeq̄nter oſtēdit̄ ꝑ illos dies fcā atqꝫ diſpoſita eē cuncta iſta viſibilia q̄ nota ſunt oīb:nō incōgruent̄ infor̄mē iſtā mate riem intelligendā eē ꝯſentiūt· Quid ſi dicat alius eandē informitatē ꝯfuſionēqꝫ materie celi ⁊ terre noīe ꝓus īſinuatā:ꝗ ex ea mūdꝰ iſte viſibil̄ cū oīb natuis q̄ in eo maīfeſtiſſiē apparēt q̄ celi ⁊ terre noīe ſepe appellari ſolꝫ ꝯditus atqꝫ ꝑfcūs eſt. Q̄d ſi dicat ⁊ aliꝰ celū ⁊ terrā īuiſibilē q̄dē viſibilēqꝫ naturā nō īde cent̄ appellatā Ac ꝑ h̄ vniūſaꝫ creaturā quā fecit in ſapīa id ē in ꝑncipio dꝰ huiuſcemodi duob vocabul̄ eē ꝯp̄hēſam: verūptn̄ q̄a nō de ipſa ſb̄a dei ꝫ ex nihilo cūcta facta ſūt q̄a nō ſūt idip̄m qđ dˢ ⁊ ineſt q̄dā mutabilitas oīb ſiue māe āt ſic̄ etna domꝰ di. ſiue mutē² ſic̄ aīa hoīs et corpꝰ·cōem oīm rex īuiſibiliū viſibiliūqꝫ mateiem adhuc informē. ꝫ certe formabilē vñ ſiēt celū ⁊ tra. i· īuiſibil̄ atqꝫ vi ſibil̄ iā vtqꝫ formata creatūa hꝫꝰ noīb enū ciatā quib appellare² tra īuiſibil̄ ⁊ incōpoſita ⁊ tenebre ſup abyſſū ea diſtīctōe vt tra īuiſi bil̄ ⁊ incōpoſita ītelligat̄ maties corpal̄ añ q̄litatē forme:tenebre āt ſup abyſſū ſpirital̄ maties añ cohibicōeꝫ q̄i fluētis īmoderacōis et añ illuīacōeꝫ ſapie. Eſt adhuc qđ dicat ſi q̄s aliꝰ velit nō ſcꝫ iā ꝑfcās atqꝫ formataꝝ iuui

ſibiles viſibileſqꝫ naturas celi ⁊ terre nomīe
ſignari cū legit' in pn̄cipio fecit ds celū ⁊ trā:
ꝫ ipſam adhuc informē inchoacōez rerū for
mabilē creabilēqꝫ materiā hijs noīb9 appel
latā: qd' i ea iā eēnt iſta ꝯfuſa nō dū q̄litatib9
formiſqꝫ diſticta q̄ nūc iā diſgeſta ſuis ordi
nib9 vocāt' celū ⁊ tra: illa ſpūalis h' corpalis crea
tura. Quib9 oīb9 auditis ⁊ ꝯſideratis: nolo
verb' ꝯtēdē. Ad nl' ei vtile ē: niſi ad ſubūſiōez
audiētiū. Ad edificacōez āt bō eſt lex ſi q̄s ea
legittie vtat': qꝛ finis e9 ē caritas de corde puro
⁊ ꝯſcīa bona ⁊ fide nō ficta. Et novi magr nr̄
in quib9 duob9 p̄ceptis totā legē ꝓphāſqꝫ ſuſ
pēdeit. Que mihi ardent ꝯfitēti ds me9 lumē
oculorū meoꝝ in occulto q̄d mihi obeſt: cū di
uerſa in hijs verb' intelligi poſſint q̄ tn̄ vera
ſint. Quid inq̄m mihi obeſt: ſi aliud ego ſen
ſero q̄ ſenſit ali9 eū ſenſiſſe q̄ ſcripſit. Omes
q̄dē q legim9 nitim' h' īdagare ā ꝯprehēdē:
qd voluit ille quē legim9. Et cū eū veridicū cre
dim9: nihil qd falſum eē vl' novim9 vl' puta
mus. audem9 eū exiſtimare dixiſſe. Dū ergo
q̄ſqꝫ conat' id ſentire in ſcp̄tuis ſcīs qd in eis
ſenſit ille q̄ ſcp̄ſit: q̄d mali eſt ſi h' ſentiat qd
tu lex oīm veridicoꝝ mētiū oñdis verꝫ eē. ec ſi h'
nō ſenſit ille quē legit: cum et ille verꝫ nec ta
mē hoc ſenſerit. Verum eſt eñ dñe feciſſe te

celū et terrā: et verū eſt eē ꝑncipiū ſapienciā
tuā· in q̄ feciſti oīa ¶ Itē verū eſt ꝙ mūd⁹ iſte vi
ſibil' hēt mḡnas ptes ſuas celū ⁊ trām: breui
ꝯplexiōe fcāꝝ oīm ꝯditarūqꝫ natūraꝝ Et veꝝ
eſt ꝙ ōne mutabile īſinuat noticie nrē q̄ndā
informitatē: q̄ formā capitur q̄ mutat' ⁊ v'tit'
Veꝝ ē nulla tpa ꝑpeti ꝙ ita cohēt forme in-
cōmutabili: vt q̄uis ſit mutabile nō mutet'.
Verū eſt informitatē q̄ ꝑpe nl eſt: vices tpm
hrē nō poſſe Veꝝ eſt ꝙ vn̄ ſit aliq̄d ꝑt q̄dā
gn̄e locucōis hrē iā nomē ei⁹ rei q̄ inde fit: vn̄
potuit vocai celū ⁊ tra q̄lꝫ informitas vn̄ fcm
eſt celū ⁊ tra Verū eſt oīm formatoꝝ nihil eē
informi vicini⁹: q̄ terrā ⁊ abyſſū Verū eſt ꝙ
nō ſolū creatū atqꝫ formatū· ſꝫ etiā q̄cq̄d crea
bile atqꝫ formabile eſt tu feciſti: ex q̊ ſūt oīa
Verū eſt oē qd ex informi format' ꝑus eē
informe: deīde formatū Ex hiis oībꝫ veris de
quibꝫ nō dubitāt q̊rū īteriori oculo tali vidē
donaſti· ⁊ q̄ moyſen famuluz tuū in ſpū v'itatis
locutū eē īmobilr credūt: ex hiis oībꝫ aliud ſibi
tollit· q̄ dt in ꝑnci° fecit ds celū ⁊ trā. i. in v'bo
ſuo ſibi coetno fecit ds ītelligibilē atqꝫ ſenſi
bilē vl' ſpūalē corpalēqꝫ creaturā: aliud q̄ dt
in ꝑncipio fecit de⁹ celū ⁊ terrā· id ē in verbo
ſuo ſibi coetno fecit deus vniūſam iſtā molē
corpei mūdi hui⁹ cū oībꝫ q̄s ꝯtinet maīfeſtis

notiſq; naturis: alid q̄ dt in pncipio fecit ds
celū ⁊ terrā. i. in vbo ſuo ſibi coeťno fecit deꝰ
īformē matiam creatūe corpal. vbi ↄfuſū ad
huc erāt celū ⁊ t̃ra q̄ nūc iā diſtīcta atq; fōrta
in iſtiꝰ mūdi mole ſentimꝰ: aliud q̄ dt. in pn
cipio fecit ds celū et terrā. id ē in ipō exordio
faciēdi atq; opandi fecit ds īformē materiā
ↄfuſe hñtem celū ⁊ terrā. vñ formata nūc emi
nēt ⁊ apparēt cū oib q̄ in eis ſūt Jtē qd atti-
net ad intellcm vboꝝ ſeq̄ntiū ex illis oib veris
alid ſibi tollit q̄ dt t̃ra āt erāt īuiſibil ⁊ incōpo
ſita ⁊ tenebre erāt ſup abyſſū. i. icorpabile il
lud qd fecit ds. adhuc materies erāt corpeaꝝ
rerū informis. ſine ordine ſine luce: aliud q̄
dicit t̃ra āt erat īuiſibilis ⁊ incōpoſita. ⁊ tene
bre erāt ſup abyſſum. id eſt hoc totū qd celū ⁊
t̃ra appellatū eſt adhuc īformis ⁊ tenebroſa
materies erat. vñ fiēt celū corpeū ⁊ terra cor
porea: cū oib que in eis ſūt corpeis ſenſib
nota: aliud q̄ dicit terra āt erat inuiſibil et in
cōpoſita et tenebre erāt ſup abyſſum id ē hoc
totū qd celū ⁊ terra appellatū eſt adhuc īfor
mis ⁊ tenebroſa materies erāt vñ fiēt celū ītel
ligibile qd alibi dicit celū celi. ⁊ terra ſcz oīs
natura corpea: ſub q̄ noīe intelligat ec hoc celū
corpeū. i. vñ fiēt oīs inuiſibil viſibiliſq; crea
tura: aliud qui dicit terra aūt erāt inuiſibilis

et incõpoſita et tenebre erãt ſup abyſſũ: non illã iformitatẽ noĩe celi ⁊ tre ſcptura appellauit ꝗ iã erat inqt ipa iformitas quã terrã inuiſibilẽ ⁊ incõpoſitã tenebroſãqȝ abyſſũ noĩauit: de q̃ celũ ⁊ terrã deũ feciſſe ṗdixerat· ſpiritalẽ ſcȝ corpalẽqȝ creaturã: aliđ q̃ dicit t̃ra ãt erat iuiſibiꝉ ⁊ incõpoſita ⁊ tenebre erãt ſup abyſſũ·i· informitas q̃dã iã materies erat vñ celũ ⁊ terrã deũ feciſſe ſcptura ṗdixit: totã ſcȝ corpeã mũdi molẽ in duas maxĩas ptes ſuperiorẽ atqȝ inferiorẽ diſtributã cũ oĩbꝰ q̃ in eis ſũt vſitatis notiſqȝ creatuis Cũ ei duabꝰ iſtis extremis ſentẽtijs reſiſtẽ q̃ſq̄ ita tẽptauerit ſi nõ vultis hãc informitatẽ matie celi et t̃re noĩe appellatã videri: erat gͦ aliq̃đ qđ nõ fecerat đs vñ celũ ⁊ terrã facẽt: neqȝ ei ſcptura narr̃uit q̄ iſtã materiẽ đs fecerit ñ vt itelligamꝰ eã celi ⁊ t̃re ã ſoliꝰ t̃re vocabulo ſignificata· cũ dicẽ² in pncĩͦ fecit đs celũ ⁊ terrã· ⁊ id qđ ſequitur· t̃ra ãt erat iuiſibiꝉ ⁊ incõpoſita: q̄uiˢ informẽ materiã ſic placuerit appellaẽ nõ tñ itelligimꝰ niſi eã quã fecit đs· in eo qđ ſcriptũ ẽ· fecit celũ ⁊ terrã: rñdebũt aſſertoẽs duaꝝ iſtarũ ſñiaꝝ q̃s extremas poſuimꝰ· ã illiꝰ· ã illiꝰ cũ ꝗ audierit: ⁊ dicẽt informẽ q̃dẽ iſtã materiã nõ negamꝰ a đo fcãm a q̊ ſũt oĩa bona valde: qꝛ ſic dicimꝰ ãpliꝰ bonũ eſſe qđ

creatū atqꝫ formatū eſt. ita fatemur min⁹ bo
nū eē ꝙ fcm̄ ē creabile atqꝫ foꝛ̄bile ꝫ tn̄ bonū
nō āt ꝯmēoꝛaſſe ſcꝑturā ꝙ hāc iformitatē fe
cerit ds ſic̄ alia mlta nō ꝯmēoꝛauit: ſic̄ cheru
byn ⁊ ſeraphyn et q̄ apl's diſticte ait. ſedes.
dn̄acões. ꝑncipatus. ptātes: q̄ tn̄ oia deū fe-
ciſſe maifeſtū ē Aut ſi eo qd dcm̄ ē fecit celū
⁊ trā. ꝯphēſa ſūt oia: q̄d de aquis dicim⁹ ſup
q̄s ferebat' ſpūs dei. Si ei tra noiata ſil' itelli
gunt': qūo iā tre noie mateie' infoꝛmis acci
pit': qn̄ tā ſpecioſas aq̄s videmus Aut ſi ita
accipit': cur ex eadē infoꝛmitate ſcriptū ē fcm̄
firmamentū ⁊ vocatū celū: neqꝫ ſcꝑtū eſt fcās
eē aq̄s. Nō ei adhuc ifoꝛmes ſūt ⁊ iuiſe: q̄s
ita decora ſpecie fluē cernim⁹ Aut ſi tūc acce-
perūt iſtā ſpēm cū dixit ds' ꝯgreget' aq̄ q̄ eſt
ſub firmamē°. vt ꝯgregatio ſit ipā firmatio:
q̄d rn̄debit' de aq̄s q̄ ſup firmamēm ſūt qꝛ ne
qꝫ ifoꝛmes tā honoꝛabilē ſedē accipe meruiſ
ſent: nec ſcꝑtū ē q̄ voce foꝛmate ſūt. Vn̄ ſi ali
q̄d geneſ taciut deū feciſſe ꝙ tn̄ deū feciſſe nec
ſana fides nec cert⁹ ābigit itellc̄s nec iō vlla
ſobꝛia doctrīa dicē audebit iſta' aq̄s coetnas
do qꝛ i li° geneſeos ꝯmēoꝛatas q̄dē audim⁹
vbi āt fcē ſint nō iuenim⁹: cur nō infoꝛmē q̄ꝫ
illā materiē quā ſcꝑtura ħ trā iuiſibilē ⁊ incō
poſitā tenebroſamqꝫ abyſſū appellat docēte

veritate intelligam⁹ ex dō factā eē de nihilo: idoq₃ illi nō eē coetnā q̄uis ubi fcā ſit omiſeit enūciaē iſta narratio. Hijs g° auditis atq₃ ꝑ ſpcās ꝑ captu īfirmitatis mee quā tibi ꝯfiteor ſciēti dō meo: duo video diſſēſionū gn̄a obori poſſe cū aliqd a nūcijs ꝟatibꝫ ꝑ ſig̃ enūciatꝰ: vnū ſi de ꝟitate rerū: alterꝫ ſi de ipſius q̄ ānūciat volūtate diſſēſio ē. Alit eī q̄rim⁹ de creature ꝯdicōe qd verꝫ ſit: alit āt qd in hijs verb moyſes egregi⁹ domeſtic⁹ fidei tue ītelligē lectorē atq₃ auditorēq₃ volueit. In illo pͦ gn̄e diſcedāt a me oēs q̄ ea q̄ falſa ſūt ſe ſciē arbitrantꝰ: in h itē altéo diſcedāt a me oēs q̄ ea q̄ falſa ſūt moyſen dixiſſe arbitrantꝰ. Coiūgar āt ilꝭ dn̄e in te. ⁊ delecter cū eis in te q̄ ꝟitate tua paſcūtꝰ in latitudīe caritatis: ⁊ accedam⁹ ſil ad ꝟba libri tui ⁊ q̄ram⁹ ī eis volūtatē tuā ꝑ volūtatē famli tui: c⁹ calamo diſpēſaſti ea Sꝫ q̄s nr̄m ſic īueniet eā int tā mlta verba q̄ in illis verbis alit atq₃ alit intellcā ſ ocurrūt querētibꝫ: vt tam fidenter dicat hoc ſenſiſſe moyſen. atq₃ hoc in illa narracōe voluiſſe intelligi. q̄m fident dicit hoc verū eſſe. ſiue ille hoc ſenſeit ſiue aliud. Ecce em̄ deus me⁹ ego ſeru⁹ tuus. qui voui tibi ſacrificium cōfeſſionis in hijs lr̄is et oro vt ex mīſericordia tua reddā tibi vota mea: ecce ego q̄ fident dico in

tuo verbo incōmutabili oīa te feciſſe īuiſibilia ⁊ viſibilia Nunq̄d tā fident dico·nō alid̓ q̄ꝫ ħ attēdiſſe moyſen cū ſcribēt ī p̄nci° fecit d̓s ce lū ⁊ t̄rā: Q̄ꝛ nō ſic in tua v̓itate ħ certū vido: ita in eꝰ mēte video id eū cogitaſſe·cū ħ ſcbēt Potuit eī cogitaꝛ̄ in ipō faciēdi exordio cū di cēt in p̄nci°: potuit ⁊ celū ⁊ t̄rā ħ loco nullā iā formatā pfcāmqꝫ naturā. ſiue ſp̄italē ſiue corpalē·ꝫ vtrāqꝫ īchoatā ⁊ adhuc informē velle ītelligi Vid̓o q̄ppe vē potuiſſe dici q̄cq̄d hoꝝ dicēꝛ·ꝫ q̄d hoꝝ in hijs verb̄ ille cogita uerit nō ita video: q̄ꝫ uis ſiue aliq̄d hoꝝ ſiue aliq̄d alid̓ qd̓ a me ꝯmēoratū n̄ ē tātꝰ vir ille mēte ꝯſpexeit cū ħ v̓ba pmēt. veꝝ eū vidiſſe apteqꝫ id enūciaſſe nō dubitē Nēo iā m̄ mo leſtus ſit dicēdo m̄·nō ħ ſēſit moyſes qd̓ tu di cis: ꝫ ħ ſenſit qd̓ ego dico Si eī m̄ dicēt vn̄ ſcis ħ ſēſiſſe moiſen qd̓ de hijs verb̄ eiꝰ eloq̄ris eq̄ aīo ferre d̓ērē ꝫ: ⁊ rn̄dēm fortaſſe q̄ ſupiꝰ rn̄di vl̓ aliqn̄ vberiꝰ ſi eſſꝫ durior Cū v̓o d̓t nō ħ ille ſēſit qd̓ tu dicis ꝫ qd̓ ego dico: neqꝫ tn̄ negat qd̓ vtꝫqꝫ nr̄m d̓t vtrūqꝫ veꝝ eē O vita paupm d̓s meꝰ·in cuiꝰ ſinu nō eſt ꝯdictō: plue mihi mitigacōes in cor vt pacient tales ferā: q̄ nō mihi hoc dicūt. q̄ꝛ d̓ini ſūt ⁊ in corde famuli tui viderūt qd̓ dicūt: ꝫ q̄a ſupbi ſūt nec noue runt moyſi ſententiā·ꝫ amāt ſuā: nō q̄a vera

eſt ſ; quia ſua eſt Alioquin ⁊ aliã verã parit͛
amarent: ſic͞ ⁊ ego amo qđ dicũt quãdo ver̄
dicũt: nõ qꝛ ipſoꝝ eſt ſ; qꝛ verũ eſt: ⁊ iđo iam
nec ipſõꝝ eſt· q̃a ver̄ eſt Si ãt ideo amãt illud
qꝛ ver̄ ē· iã ⁊ ipſõꝝ ē· ⁊ meũ eſt: qm̄ in ꝯmune
oĩm eſt veritatis amatoꝝ Illud ãt qđ ꝯtẽdũt
nõ h̄ ſenſiſſe moyſen· qđ ego dico ſ; qđ ipſi di
cũt· nolo· nõ amo: qꝛ ⁊ ſi ita eſt· tñ iſta teme
ritas nõ ſcie ſ; audacie eſt: nec viſuˢ ſ; typh⁹
eam pepeit· Ideo qꝫ dñe tremẽda ſũt iudicia
tua: qm̄ veritas tua nec mea eſt· nec illius aut
illius: ſ; oĩm noſtrũ quos ad eiuˢ ꝯmunionẽ
publice vocas: terribiliter ammonẽs nos vt
eam nolim⁹ habere priuatã ne priuemur ea·
Nam quiſquis id qđ tu omibꝰ ad fruẽdum
ꝓponis ſibi prop̄e vendicat ⁊ ſuũ vult eẽ qđ
oĩm eſt. a ꝯmuni propellit͛ ad ſua: hoc eſt a
veritate ad mendaciũ Qui em̄ loquit͛ mẽda
ciũ: de ſuo loquit͛ Attẽde iudex optie đs: ip̄a
v̾itas attẽde q̃d dicã ꝯtradictoi huic attẽde:
coꝛam te em̄ dico ⁊ coꝛã fr̄ibꝰ meis q̃ legittie
vtunt͛ lege vſq; ad finẽ caitatis: attẽde ⁊ vide
q̃d ei dicã ſi plac; tibi Hãc ei vocẽ huic refe͛o
fr̄naz ⁊ pacificã: ſi ambo videm⁹ ver̄ eẽ qđ di
cis· ⁊ ambo videm⁹ ver̄ qđ dico: vbi q̃ſo id vi
dem⁹? Nec ego vtiq; in te. nec tu in me: ſ; ãbo
in ip̄a q̃ ſup̄ mẽteˢ nr̄as ē incõmutabili v̾itate

Cū ergo de ipā dn̄i dī nr̄i luce non ɔtēdam⁹: aut de pxi cogitaco̅e ɔtēdim⁹: quā ſic vidē nō poſſum⁹ vt videt' incōmūbil' vitas: qn̄ ſi ipē moyſes appuiſſʒ nob atqʒ dixiſſʒ h̄ cogitaui: nec ſic eā videm⁹. ſʒ credēmus. Nō itaqʒ ſup quā ſcptū ē vnus ꝑ alīo iflet' adūſus alteꝝ Diligamus dn̄m deū nr̄m ex toto corde ꝛ ex tō aīa ex tota mēte nr̄a: ꝛ pximū nr̄m ſic noſ metipōs Propt̄ q̄ duo p̄cepta caitatis ſēſiſſe moyſen q̄cq̄d in ill' libris ſenſit niſi credeim⁹ mēdacē. faciem⁹ deū: cū de aīo ɔſerui alit̄ q̄m ille docuit opiam². Iā vide q̄ ſtultū ſit in tāta copia veriſſiāꝝ ſniaꝝ q̄ de illis verb erui pn̄t temē affirmaē q̄ eaꝝ moyſes potiſſimū ſen ſeit: et pnicioſ ɔtētioīb ipāʒ offēdē caitatē: ꝑpt q̄ dixit oīa cui⁹ dcā conamur exponē Et tū̄ ego d̄s me⁹ celſitudo h̄ūilitatis mee. ꝛ req̄ es laboīs mei. q̄ audis ɔfeſſiones meas ꝛ di mittis pc̄tā mea. qm̄ tu m̄ p̄cipis vt diligam pximū meū ſic meip̄m: nō poſſū min⁹ credē de moyſē fideliſſi° famulo tuo q̄m m̄ optarē ac deſideraē̄m abs te muneis dari. ſi tpe illo natus eēm quo ille. eoqʒ loco me ɔſtituiſſes. vt p ſeruitutē cordis ac ligue mee lrē ille di ſpēſarē²: q̄ tāto p⁹ eēnt oīb gētib ꝑ futūe: ꝛ p vniūſū orbē tāto auctoitatis culmie oīm falſaꝝ ſupbarūqʒ doctriaꝝ verba ſupature.

Vellē quippe ſi tunc ego eēm moyſes ex eadē
nāq; maſſa oēs venim⁹: ⁊ q̄d ē hō niſi qꝛ me
mor es ei⁹: vellē g° ſi tūc ego eēm qd ille· ⁊ m̄
abs te geneſeos liber ſcribēd⁹ adiūgeret talē
m̄ eloq̄ndi facultatē dari· ⁊ eū texēdi ſmoīs
modū: vt neq; illi q̄ nōdū q̄rūt ītelligē que-
admodū creat d̄s· tanq̄ excedētia viēs ſuas
dcā recuſarēt. ⁊ illi q̄ h̄ iā pn̄t in q̄mlib; verā
ſniaz cogitādo veniſſent: eā nō p̄tmiſſā in pau
cis verb tui famli repirēt: ⁊ ſi ali⁹ aliā vidiſſ;
in luce v̄itati⁹ nec ipā in eiſdē verb ītelligēda
deeſſ; Sic ei fōs in puo loco vberior ē. pluribuſ;
riuis in ampliora ſpacia fluxū miſtrat. q̄ q̄lz
eoꝝ riuorū qui p mlta locoꝝ ab eodē fōte de
ducit: ita narratio diſpēſatoi⁹ tui ſermocina
turis plib⁹ ꝓfutura. puo ſermoīs modulo ſca
tet fluēta liquide veritatis: vn̄ ſibi q̄ſq; veꝝ qd
de hijs reb⁹ p̄t· h illud ille illd p lōgiores lo
quelaꝝ anfract⁹ trahat Alij eī cū h v̄ba le
gūt vl audiūt· cogitāt deū q̄ſi hoiēz· ā q̄i ali-
quā molē imēſa p̄dita ptāte· nouo q̄dā ⁊ t̄pē
tino placito extra ſeipāz tanq̄ locis diſtātib⁹
feciſſe celū ⁊ terrā: duo mḡna corpa· ſup̄ ⁊ in
fra· quib⁹ oīa ꝯtinerētur· Et cū audiūt dixit
d̄s fiat illd et fcm eſt illd: cogitāt v̄ba cepta
⁊ finita ſonātia tempoibus atq; tranſeuntia
poſt quorū trāſitū ſtati exiſtē qd iuſſū eſt vt

exiſterꝫ: ⁊ ſi q̃d forte aliud h̔ mō ex familiaꝛi
tate carnis opiatᷣ In quibꝰ adhuc puulꝰ aīa
libꝰ dū iſto hūilio gn̉e v̓boꝝ tāq̄ mr̄no ſinu
eoꝝ geſtatᷣ īfirmitas: ſalubrit̓ edificatᷣ fides
q̄ ꝯtūhēant et teneāt deū feciſſe oēs naturas
q̄s eoꝝ ſēſus miábili vaietate circūſpicit: q̄ꝝ
ſi q̄ſpiā q̄ſi vilitatē doctoꝝ aſpnatꝰ ex̄ nut̓to
rias cunas ſupba ībecillitate ſe extēdeit: heu
cadet miſere Dn̄e deꝰ miſeréꝛ: ne īplumē pullū
ꝯculcēt q̄ trāſeūt viā: ⁊ mitte āgelū tuū q̄ eū
r̓ponat ī nido vt viuat donec volꝫ Alij v̓o q̄bꝰ
h̔ v̓ba nō iā nidꝰ ſꝫ opaca frutecta ſūt· videt
in eis latētesꝰ fructꝰ ⁊ volitāt letātes: ⁊ garriūt
ſcrutātes: ⁊ carpūt eos Videt ei cū v̓ba legūt
vl̓ audiūt tua deꝰ et̓na ⁊ ſtabili pmāſiōe cun
cta p̄terita ⁊ futuá tpa ſupari: nec tn̄ q̄cq̄ eē
tpalꝰ creatuꝛé qd̓ tu nō feceris: cuiꝰ volūtas q̄a
id ē qd̓ tu . nulloᵒ mutata vl̓ q̄ antea nō fuiſſꝫ
exorta volūtate feciſti oīa: nō de te ſimilitudiem
tuā formā oīm· ſꝫ de nihilo diſſimilitudinē īfor
mē. q̄ formaretᷣ p ſimilitudinē tuā. ⁊ recurrēs in te
vnū· p captu ordiato q̄ tūcuiqꝫ reꝝ ī ſuo gn̉e
datū ē· vt fierēt oīa bō valde: ſiue maneāt circa
te ſiue g̃dati remotioē diſtātia p tpa et loca
pulcr̄s narracōes faciāt á paciantᷣ Videt h̔ et
gaudet in luce veritatis tue q̄ntulū h̓ valet Et
aliꝰ eoꝝ intēdit in id qd̓ dictū eſt in p̓ncipio

fecit ds ⁊ reſpicit ſapienciã pͣncipiũ qꝛ et lo=
quitur ipa nob: alii itidẽ intẽdit in eadẽ vͦba
⁊ pͣncipiũ ītelligit exordiũ rerũ ꝯditaꝝ. ⁊ sic
accipit in principio fecit. ac si diceretur pͣmo
fecit: atqꝫ in eis qui intelligunt in principio
ꝙ in ſapiencia feciſti celũ ⁊ trã alii eorũ ipm
celũ ⁊ terrã creabilẽ materiẽ celi ⁊ tre sic eſſe
credit ꝯgnoiatã: alii iã formatas diſtictaſqꝫ
natúas: alius vnã formatã eãdẽqꝫ ſpiritalẽ
celi noie aliã informẽ corpal matie tre noie
Qui ãt ītelligũt in noibꝫ celi ⁊ tre adhuc in
formẽ materiã de q̃ formaret celũ ⁊ trã: nec
ipi vno mõ id ītelligũ: ſꝫ alius vñ ꝯſũmaret
intelligibil ſensibiliſqꝫ creatúa: alius tm̃ vñ
ſensibil moles iſta corpea sinu grãdi ꝯtinẽs
pſpicuas promptaſqꝫ naturas Nec illi vno
mõ q̃ iã diſpositas digeſtaſqꝫ creaturas celũ
⁊ terrã vocai hꝫ loco credũt: ſꝫ alius inuisibilẽ
atqꝫ visibilẽ: alii ſolã visibilẽ: in q̃ luiosũ celũ
ſuſpicim. ⁊ terrã caligiosã ⁊ queqꝫ in eis ſũt
At ille q̃ nõ alit accipit in pͣncipio fecit ꝙ si
diceret pͦ fecit nõ hꝫ quõ veracit intelligat
celũ ⁊ terrã: nisi materiã celi ⁊ tre ītelligat vi
delicꝫ vniúſe id ẽ ītelligibil corpalqꝫ creatuẽ
Si em̃ iã formatã velit vniúſaꝫ: rõ ab eo q̃ri
poterit. si hꝫ pͣmo fecit ds q̃d fecerit deinceps ⁊
poſt vniúsitatẽ nõ iueniet ac p hꝫ audiet iuit

quō illđ ꝑmo ſi poſtea nihil ¶Cū vēo đt ꝑmo
informē deīde formatā nō eſt abſurdꝰ: ſi mō
eſt ydoneus diſcernē q̄d p̄cedat etn̄itate· q̄d
tpe· q̄d elcōne· q̄d origie: etn̄itate ſic̄ ds oīa:
tpe ſic̄ flos fructū: elcōne ſic̄ fructꝰ florē: ori
gine ſic̄ ſonꝰ cantū ¶In hijs q̄tuor ꝑmū ⁊ vlti-
mū q̄ ꝯmēoraui difficillīe ītelligunt̄: duo me
dia facilme ¶Nāqȝ rara viſio ē ⁊ nimis ardua
ꝯſpicē dn̄e etn̄itatē tuā ⁊ incōmutabilr muta
bilia facientē: ac p h̄ ꝑorē ¶Qͥs deīde ſic acutū
cernat aīo: vt ſine laboē mḡno dinoſcē vale
at· quō ſit ꝑor ſonꝰ q̄ꝫ cantus: ¶Idō qꝛ cantꝰ
eſt formatus ſonꝰ: ⁊ eē vtiqȝ aliquid nō for
matū p̄t: formaí āt qđ nō eſt nō p̄t ¶Sic ē ꝑor
mateies q̄m id quod ex ea fit: nō ideo prior
qꝛ ipſa efficit· cū potiꝰ fiat ne ſit ꝑor intuallo
tpis ¶Neqȝ em̄ priore tpe ſonos edimꝰ infor
mes ſine cantu ⁊ eos poſteiori tpe in formā
cātici coaptamꝰ á fingimꝰ: ſic̄ ligna quibꝫ ar
cha: vl' argentū q̄ vaſculum fabricat̄ ¶Tales
quippe matie· tpe eē p̄cedūt foꝛ̄ rex̄ q̄ fiūt ex
eis ¶At ī cantu nō ita ē ¶Cū eī cātat̄: audit̄ ſonꝰ
eiꝰ ¶Nō ꝑuˢ iformit̄ ſonat: ⁊ deīde foꝛ̄ ī cantū
¶Qđ eī ꝑᵒ vtcūqȝ ſonueit p̄teit nō ex eo q̄cq̄
reꝑeieˢ qđ ꝛ̄ſūptū arte ꝯponas: ⁊ idō cantꝰ
in ſono ſuo v̄tit̄: qꝛ ſonꝰ eiꝰ maties eiꝰ ē· ¶Idē
quippe formatᷣ vt cantꝰ ſit: et ideo ſic dicebā

prior materies ſonādi q̄ꝫ cantādi forma non
p faciēdi potētiā prior Neqꝫ em̄ ſon⁹ ē can-
tādi artifex: ſ ꝫ cantāti aīe ſubiacꝫ ex corpe de
q̄ cantū faciat⁹ nec tpe p̄or. ſil' ei cū cātu edit⁹:
nec p̄or elcōe nō em̄ potior ſon⁹ q̄ꝫ cant⁹: qn̄
quidē cantus eſt nō tm̄ ſon⁹ · verū etiā ſpecio
ſus ſon⁹. Sꝫ prior ē origine: qꝛ nō cant⁹ for
mat⁹ vt ſonus ſit: ſ ꝫ ſon⁹ formatur vt cant⁹ ſit
Hoc exēplo q̄ p̄t ītelligat materiā rex̄ p̄mo
fcām ⁊ appellatū celū ⁊ trā· qꝛ īde fcā ſūt celū
⁊ terra: nec tpe p̄o fcām qꝛ forme rex̄ exerūt
tpa. illa āt eāt īformis: iāqꝫ in tpib⁹ ſil' aīad
uertit⁹· Nec tn̄ de illa narrari aliq̄d p̄t niſi ve
lut tpe p̄or ſit cū pēdat⁹ extremior: qꝛ pfecto
melioā ſūt formata q̄ꝫ īformia: ⁊ p̄cedit⁹ etni
tate creatoīs vt eſſ ꝫ de nihilo vn̄ aliq̄d fiet In
hac diuſitate ſentētiax̄ verax̄ · ꝯcordiā paiat
ip̄a veritas: ⁊ d's nr̄ miſereat⁹ nr̄i: vt legittīe
lege vtam² p̄cepti fine pura caritate Ac p ſ ꝫ
ſi q̄s q̄rit ex me· q̄d hox̄ moyſes ille famul⁹
tu⁹ ſenſeit: nō ſūt hij ſmōes ꝯfeſſionū meax̄
ſi tibi nō ꝯfiteor neſcio: ⁊ ſcio tn̄ illas veras eē
ſnīas: exceptis carnalib⁹ de quib⁹ q̄ntū exiſti
maui locut⁹ ſū Quos tn̄ bone ſpei puulos ſ ꝫ
verba libri tui nō territāt. alta huilit ⁊ pauca
copioſe: ſ ꝫ oēs q̄s in eis verb v̄a cernē· ac dicē
fateor diligam⁹ nos īuicē pitqꝫ diligamus

te deū nr̄um fontē ꝟitatis·ſi nō vana ƺ ipaꝫ
ſitimꝰ.eūdēqꝫ famulū tuū ſcꝑtuē hꝰ diſpēſa
toꝛē ſpū tuo plenū ita honoꝛēmus:vt h̄ eū te
ꝛ̄uelāte cū h̄ ſcribe̾t attēdiſſe credamꝰ:qđ in
eiꝰ maxīe ⁊ luce ꝟitatis ⁊ frugeꝟtilitatiꝰ excel
lit Jta cū aliꝰ dixerit h̄ ſenſit qđ ego ⁊ aliꝰ imo
illđ qđ ego:ꝛ̄ligioſiꝰ me arbitroꝛ dicē Cur nō
vtrūqꝫ potiꝰ:ſi vtrūqꝫ veꝝ ē. Et ſi q̄d tciū·⁊
ſi q̄d q̄rtū ⁊ ſi q̄d oīo alid veꝝ quiſpiā in hijs
ꝟƀ vidꝫ:cur nō illa oīa vidiſſe credat̾:ꝑ quē
đs vnꝰ ſac̄s lr̄as ꝟa ⁊ diuͤſa viſuris mltoꝝ ſen
ſibꝫ tꝑauit. Ego c̄te qđ ītrepidꝰ de meo coꝛ
de ꝓnūcio.ſi ad culmē auc̄tis aliq̄d ſcb̾ēm·ſic
mallē ſcribē vt q̄d veri q̄ſqꝫ de hijs rebꝫ capē
poſſꝫ mea ꝟba ꝛ̄ſonarēt· q̄ꝫ vt vnā verā ſniaꝫ
ad h̄ aptius ponerē vt excluderē ceťas:q̄rū
falſitas me nō poſſꝫ offendē Nolo itaqꝫ đs
meꝰ tā p̄ceps eē:vt h̄ illū virū de te meruiſſe
nō credā Sēſit ille oīo in hijs verƀ atqꝫ cogi
tauit cū ea ſcribe̾t q̄cq̄ꝫ h̓ veri potuimꝰ īuenīe:
⁊ q̄cq̄ꝫ nos n̄ potuimꝰ·aͬ nō dū potuimꝰ:⁊ tn̄ ī
eis īueīri p̄t Poſtreō dn̄e q̄ đs·⁊ nō caro ⁊ ſā
guiſ:ſi q̄d hō minꝰ vidit nūq̄ꝫ ⁊ ſpm̄ tuū bonū
q̄ deducꝫ me ī t̄rā rc̄aꝫ latē potuit q̄cq̄d eās in
eis verƀ tuip̄e ꝛ̄uelaturꝰ legētibꝫ poſteis:ec̄ ſi
ille ꝑ quē dc̄a ſūt vnā foꝛtaſſis ex mltis veris
ſniam cogitauit Qđ ſi ita eſt:ſit igitꝰ illa quā

cogitauit cetiꝰ excellētioꝛ Nob̄ āt dn̄e ā ipſā
demōſtra ā q̄m placȝ alterā verā: vt ſiue nob̄
h̄ qd̄ ec̄ illi hoī tuo ſiue alid̄ ex eorūdē v̄boꝝ
occaſiōe patefacias tu tn̄ paſcas nō erroꝛ il
ludat Ecce dn̄e ds̄ meꝰ q̄p mlta de paucis v̄b
q̄p mlta oro te ſcp̄ſimꝰ: q̄ nrē viēs. q̄ tpa oībꝫ
libris tuis ad iſtū modū ſufficiant. Sine me
itaqȝ breuiꝰ ī eis ɔfitei tibi ⁊ eligē vnū aliq̄d
qd̄ tu īſpiaueis veꝝ ⁊ ctū ⁊ bonū. ec̄ ſi mlta oc
currerint vbi mlta ocurrere potuerit: ea fide
ɔfeſſioīs mee. vt ſi h̄ dixēo qd̄ ſēſit miſt̄ tuꝰ:
rcē atqȝ optīe Id eī conaī me optȝ Qd̄ ſi aſſe
cutꝰ nō fuēo: id tn̄ dicā qd̄ mī p eiꝰ v̄ba tua vi
tas dicere volueit: q̄ illi q̊ȝ dixit qd̄ voluit
Explicit liber ɔfeſſionū bt̄i auguſtini epī
de verb̄ geneſ̄ ſcȝ In p̄ncipio creauit dsꝰ celū ⁊
trā ⁊ de opibꝫ ſex dieꝝ Sequit̄ lib̄. xiij. eiuſdē
de verb̄ vn̄ ſup̄ ſcȝ In p̄ncīo creauit ds̄. ⁊ reliq̄
Inuoco te ds̄ meꝰ mīa mea q̄ feci
ſti me: oblitū tui nō oblitus es In
uoco te in aīaȝ meā: q̄m p̄paraſ ad
capiēdū te. ex deſideio qd̄ īſpiāſ ei
Nūc iuocantē te ne deſeras: q̄ p̄uſq̄ iuocarē
p̄ueīſti ⁊ īſtitiſti crebreſcēs mltimodū vocibꝫ
vt audirē de lōginq̊ ⁊ ɔūtēr. ⁊ vocantē te me
iuocarē Tu eī dn̄e deleuiſti oīa mala merita
mea. ne rtribuēſ maībꝫ meis ī q̄bꝫ a te defeci

a pueiſti oia bō meita mea vt ētribueꝰ maibꝫ tuis q̄bꝫ me feciſti: qꝛ a p̄uſq̄ eſſē tu eás Nec erā cui p̄ſtaēs vt eē3: a tn̄ ecce ſū ex boitaᵉ tua p̄uemiēte totū h̄ qđ me feciſti Et vn̄ me feciſti. Neq3 ei eguiſti me: á ego tal̄e bonū ſū q̄ tu ad iuueis ds meꝰ: nō vt tibi ſic p̄uiā q̄i me fati geis in ageº· á ne mioꝛ ſit ptāꝰ tua careꝰ obſe q̄o meo: neq3 vt ſic te colā: q̄i trā vt ſis iaultꝰ ſi nō te colā ʒ vt p̄uiā tibi a colā te: vt de te m̄ bn̄ ſit· a q̄ m̄ ē vt ſim cui bn̄ ſit Ex plemitudie q̄ppe boitatiꝰ tue creatuá tua ſb̄ſiſtit: vt bonū qđ tibi n̄l pđeſt. nec de te eq̄le tibi eſſʒ: tn̄ qꝛ ex te fieri potuit nō deeſſʒ Q̄'d ei te pmeruit celū a tra: q̄ feciſti in p̄ncᵒ. Dicāt q̄d te pmeruerīt ſpitalꝰ coꝛpalꝰq3 naťa q̄s feciſti i ſapīa tua: vt inde pēdént eē ichoata a iformia q̄q3 in gn̄e ſuo vl̄ ſpitali vl̄ coꝛpali eūtia in imodéacōe3 a lōginq̄ diſſilitudinē tuā: ſpitale iformie p̄ſ tātiꝰ q̄ ſi fōrtū coꝛpꝰ eſſʒ: coꝛpale āt infoꝛme p̄ſtātiꝰ q̄ ſi oio n̄l eſſʒ: atq3 ita pēdent in tuo v̄bo iformia n̄ p idē v̄bū ruocarē² ad vnitatē tuā a fōrē²: a eēnt abs te vno te ſūmo bono vniúſa bō valde Q̄'d te pmeruerātvt eēnt ſal tē iformia: q̄ neq3 h̄ eēnt n̄ ex te. Q̄'d te pme ruit matieꝰ coꝛpalꝰ vt eſſʒ ſaltī iuiſibilꝰ a icōpo ſita: qꝛ neq3 h̄ eſſʒ n̄ qꝛ feciſti eā. Jđo q3 te qꝛ nō eát pmereri vt eſſʒ nō poteát Aut q̄d te

ꝓmeruit inchoatio creature ſpiritalꝭ vt ſaltē tenebroſa fluitarꝫ ſiſꝭ abyſſo tui diſſilis: niſi p idē vbū ↄūteret ad idē a q̊ fcā ē. atqꝫ ab eo illuīata lux fiēt. q̄uis nō eq̄lit tn̄ ↄformis forme eq̄li tibi Sic ei corpi nō hꝫ ē eē qd pulchꝝ eſſe. alioq̄n deforme eē nō poſſꝫ: ita ec̄ creato ſpūi. nō idē viuē qd ſapiēt viuē: alioq̄n incōmūtaiſr ſapet Bonū āt illi ē herē tibi ſp: ne qd adeptꝰ ē ↄūſiōe aūſiōe lumē amittat: ꝛ relabatꝰ in vitā tenebroſe abiſſo ſiſꝫ Nā ꝛ nos q̄ ſm aīaꝫ creatuā ſpitalꝭ ſumꝰ. aūſi a te nrō luīe in ea vita fuimꝰ aliq̄n tenebre: ꝛ r̄liquijs obſcuitatis nrē laboāmꝰ: donec ſimꝰ iuſticia tua in vnico tuo ſic mōtes dī Nā iudicia tua fuimꝰ: ſic abyſſus mlta Qd āt in pmis cōditioībꝫ dixiſti fiat lux ꝛ fcā ē lux nō icōgruentē hoc ītelligo in creatuā ſpitali: qꝛ eāt iā q̄liſcūqꝫ vita quā illuīaēs Sꝫ ſic nō in te ꝓmeruerat vt eſſꝫ talꝭ vita q̄ illuīai poſſꝫ: ita nec cū iā eſſꝫ ꝓmeruit te vt illuīaēt Neqꝫ ei eiꝰ īformitas placēt tibi: ſi nō lux fiēt: nō exiſtēdo ſꝫ ītuendo illuīantē lucē eiqꝫ cohēndo: vt ꝛ qd cūqꝫ viuit ꝛ qd btē viuit. nō dērꝫ niſi grē tue ↄūſa p ↄmutacōeꝫ meliorē ad id qd neqꝫ in meliꝰ neqꝫ in deteiuſ ↄmutari pt qd tu ſolus es qꝛ ſolus ſimpliciē es: cui nō eſt aliud viuē alid btē viuē. qꝛ tua btitudo tu es Quid ergo tibi

deeſt ad bonū qđ tibi es eē ſi iſta vł oīo nulla
eēnt· vł īformia remanēnt·q̄ nō ex īdigētia
fecīſti. ꝫ ex plenitudie boītatis tue cohibēs at
qꝫ ꝯūtēs ad formā: nō vt tanq̄ tuū gaudiū
ꝯpleat ex eis. Perfcōꝫ tibi diſplicꝫ eoꝝ īpfcīo
vt ex te pficiāt̄ ⁊ tibi placeāt: nō āt īpfcō tan
q̄m ⁊ tu eoꝝ pfcōe pficiēdꝰ ſis Spūs ei tuus
bonꝰ ſupfēbat ſup aq̄s nō fēba ab eis tanq̄
in eis req̄eſcerꝫ: in quibꝫ em̄ req̄eſcē dr ſpūs
tuus bonꝰ hos in ſe req̄eſcē facit: ꝫ ſupfēbat
īcorruptibił ⁊ incōmutabił volūtas tua· ipā
in ſe ſibi ſufficiēs ſup eā quā feceras vitā· cui
nō ē h viuē qđ btē viuē: qꝫ viuit eē fluitās in
obſcuitate ſua. cui ēſtat ꝯūti ad eū a q̊ fca ē:
⁊ magꝰ magiſqꝫ viuē apđ fontē vite ⁊ in luīe
eiꝰ vidē lumē ⁊ pfici ⁊ illuſtrari ⁊ beari. Ecce
appet m̄ in enigmate tnitas qđ es ds meꝰ:
qm̄ tu pr̄ in ṗncipio ſapie nrē qđ ē tua ſapīa
de te nata equał tibi ⁊ coeterna id eſt in filio
tuo fecīſti celū et terrā· Et multa diximus de
celo celi. et de terra inuiſibili et incōpoſita et
de abyſſo ⁊ tenebroſa ſcđm ſpiritalis infor-
mitatis vagabūda deliquia: niſi ꝯūteret ad
eum a q̊ erat q̄liſcūqꝫ vita. ⁊ illuīacōe fiēt ſpe
cioſa vita: ⁊ eēt celū celi eꝰ qđ int̄ aquā ⁊ aq̄
poſtea fcm̄ ē Et tenebā iā prēm in dei noīe q̄
fecit h· ⁊ filiū in ṗncipij noīe in quo fecit hec

et trinitatē credēs deum meū ſicuti credebā. qrebā in eloquijs ſcīs ei⁹: et ecce ſpūs tuus ſuperebat᷑ ſup aq̄s Ecce trinitas d̄s me⁹. pr̄ et filius. et ſpūs ſcūs creator vniuſe creatuȓ Sʒ q̄ cā fueȓt o lumē veridicum tibi admoueo cor meū. ne me vana doceat. diſcute tenebras ei⁹ et dic mihi obſecro te. p mrēʒ caritatē obſecro te dic m̄ q̄ cā fuerat. vt poſt noīatū celū et terrā inuiſibilē et incōpoſitā. et tenebre ſup abyſſū tū demū ſcptuȓ tua noiareʒ ſpūm tuū an quia optebat ſic eū inſinuaȓi vt diceȓ ſupferri. Et non poſſʒ h̄ dici niſi p̄us illd̄ cmēoraret᷑. cui ſupferri ſpūs tuus poſſʒ itelligi. Nec pr̄i em̄ nec filio ſupferebat᷑: nec ſupferri rcē diceret᷑: ſi nulli rei ſupferret᷑. Pri⁹ ergo dd̄m eȓt. cui ſupferret᷑ et deīde ille quē nō optebat alit cō memoraȓi. niſi vt ſupferri diceret᷑. Cur g° alit eū inſinuaȓi nō optebat: n̄ vt ſupferri diceȓ? Iā hic ſeq̄tur q̄ p̄t itelligȇ apl̄m tuū dicentē q̄a caritas tua diffuſa ē in cordib⁹ nr̄is p ſpiritū ſcūm q̄ dat⁹ ē nob: et de ſpūalib⁹ docentē et demōſtrantē ſupemientē viā caritatis. et flectentē genua p nob ad te: vt cgnoſcam⁹ ſupeminntē ſciam caritatis xp̄i Ideoq; ab initio ſupeminēs ſupfēbaȓ ſup aq̄s Cui dicā? Quō dicā de pōdȇ cupiditatis in abruptā abyſſū: et de ſubleuacōe caritatis p ſpūm tuū qui ſup

ferebatur ſup aquas? Cui dicā? Quō dicam?
Neqȝ eñ loca ſunt quibꝰ mergimur ⁊ emer
gimus Quid ſilius: ⁊ quid diſſilius? Affcūs
ſunt: amores ſūt. Immūdicia ſpūs noſtri de
fluens inferius amore curarū et mūdicia ſācti
tatis tue attollēs nos ſupius amore ſecuritā
tis vt ſurſū corda habeam⁹ ad te vbi ſpūs
tuus ſupfert̄ ſup aquas: ⁊ veniam⁹ ad ſupe
minentē requiē cum pertrāſierit aīa nrā aq̄s
que ſunt ſine ſubſtātia. Defluxit āgelus: de-
fluxit aīa homīs: ⁊ īdicauerūt abyſſum vni
uerſe ſpiritalis creature in ꝓfūdo tenebroſo
Niſi dixiſſes ab initio fiat lux et fcā eēt lux.
et inhereret tibi oīs obediēs intelligētia cele
ſtis ciuitatis tue. et req̄ſceret in ſpū tuo. qui
ſupfertur incōmutabilit̄ ſup oīe mutabile:
alioq̄n ⁊ ipm celū celi tenebroſa abyſſuˀ eſſ
in ſe: nūc āt lux ē in dño. Nā ⁊ in ipa miſera
inq̄etudīe defluentiū ſpūuȝ. ⁊ indicātiū tene
bras ſuas nudatas veſte luīs tui. ſatis oñdis
ꝗ̄ mḡnā rōnalē creaturā feceris: cui nullo mō
ſufficit ad beatā requiē quicq̄d te minuˀ eſt:
ac p h̄ nec ipa ſibi Tu eñ ds nr̄ illuīab tene
bras nrās: ex te oriunt̄ veſtimēta nrā: ⁊ tene
bre nrē ſic̄ meridies erūt Da mī te ds meus:
redde mihi te: en amo ⁊ ſi parū eſt. amē vali
dius. Nō poſſum metiri vt ſciam q̄ntū deſit

mihi amoris ad id qd ſat ē· vt currat vita mea
in ãplexus tuos: nec auertat̃: donec abſcõdat̃
in abſcõdito vult⁹ tui Hoc tm̃ ſcio qz male m̃ ē
pret te nõ ſolũ ex me ſʒ ⁊ in meipõ: ⁊ oĩs m̃ co
pia q̃ d's me⁹ nõ eſt egeſtas eſt Nunq̃d á pr̃
á fili⁹ nõ ſupfēbat̃ ſup aq̃s: Si tanq̃ꝫ loco ſit
corp⁹: nec ſpũſſcũs Si ãt incõmutabiliſ dĩuita
tis eminẽtia ſup oẽ mutabile: ⁊ pr̃ ⁊ filius et
ſpũs ſcũs ſupfēbat̃ ſup aq̃s: Cur ergo tm̃ de
ſpũ tuo dc̃m eſt hᷓ: Cur de illo tm̃ dictũ eſt q̃i
locus ibi eẜʒ: q̃ nõ eſt locus: De q̊ ſolo dictũ
eſt qd ſit donũ tuũ: ⁊ in dono tuo reqeſcimus
Ibi te fruim²: req̃es nrã loc⁹ nr̃ Amor illuc
attollit nos: ⁊ ſpũs tuus bon⁹ exaltat huĩli-
tatẽ nrãm de portis mortis In bona volũtate
pax nob̃ eſt Corp⁹ põdē ſuo nitit̃ ad locũ ſuũ
Põd⁹ nõ ad ima tm̃ eſt: ſʒ ad locũ ſuũ Ignis
ſurſũ tẽdit: deorſũ lapis Põdeibꝫ ſuis agũ²:
loca ſua petũt Oleũ infra aquã fuſũ ſup̃ aq̃m
attollit̃: aq̃ ſup̃ oleũ fuſa· ĩfra oleũ demergit̃
Põdeibꝫ ſui' agũt̃: loca ſua petũt Min⁹ ordi
nata inq̃eta ſũt: ordĩant̃ ⁊ q̃eſcũt Põd⁹ meũ
amor me⁹: eo feror q̊cũqz feror Dono tuo ac
cẽdim² ⁊ ſurſũ ferim² ĩardeſcim⁹ ⁊ imus: aſcẽ-
dimus aſcẽſiões in corde: ⁊ cantam⁹ canticũ
g̃duũ Igne tuo· igne bono ĩardeſcim⁹: ⁊ im⁹
Qm̃ iam ſurſũ imus: Ad pacẽ iheruſalem

Olei natura h°

qm̄ iocūdat? ſū in hijs q̄ dixerūt m̄ in domū
dm̄ ibim⁹ Ibi nos collocauit volūtas bō: vt nl
velim⁹ alid q̄ ꝑmanē illic ieťnū Btā creatuā
q̄ nō nouit aliud cū eſſ ipā alid: niſi dono tuo
qd ſupfert ſup om̄e mutabile mox vt fcā eſt
attolleret nullo intuallo tpis: in ea vocacōe
q̄ dixiſti fiat lux ⁊ facta eſt lux In nob em̄ di
ſtinguit tpe q̄ tenebre fuim⁹ ⁊ lux efficim²:
in illa vero dictū eſt q̄d eſſ niſi illuiaret ⁊ ita
dcm eſt q̄ſi ꝑus fuerit fluxa ⁊ tenebroſa: vt
appareēt cauſa q̄ dictū eſt vt alit eſſ· id eſt vt
ad lumē indeficiēs ↄūſa lux eſſ Qui p̄t itelli
gat: ⁊ q̄ nō p̄t a te petat Vt q̄d m̄ moleſtus ē
q̄ſi ego illuminē vllū hoīez venientē in hunc
mundū Trinitatē oīpotentē q̄s itelligit? Et
q̄s nō loquit eā? Si tn̄ eā rara aīa q̄cūqꝫ de
illa loq̄tur. ſcit qd loquit. et ↄtendūt ⁊ dimi
cant: ⁊ nemo ſine pace vidit iſtā viſionem.
Vellē vt h̄ tria cogitarēt hoīes in ſeipſ Lōge
aliud ſūt iſta tria q̄ illa trinitas Sꝫ dico vbi
ſe exerceāt ⁊ probēt ⁊ ſentiāt q̄ lōge ſūt Dico
āt h̄ tria: eē· noſſe· velle Sū em̄ ⁊ noui ⁊ volo
Sū ſciēs et volēs: ⁊ ſcio eē me ⁊ velle vt ſim:
et volo eē ⁊ ſcire· In hijs igit trib⁹ q̄ ſit inſe
pabilis vita· ⁊ vna vita. ⁊ vna mens· et vna
eēntia· q̄ deniqꝫ inſepabilis diſtinctō ⁊ tn̄ di
ſtinctio videat qui poteſt: certe coram ſe eſt:

attēdat in ſe ⁊ videat ⁊ dicat mihi. Sed cum inuenerit in hijs aliq̄d ⁊ dixerit: non iam ſe putet īuenisse illd q̄d ſup̄ iſta incōmutabile qd ē incōmutabilr ⁊ ſcit incōmutabilr ⁊ vult incōmutabilr. Et vtꝝ ꝓpt̄ tria h̄ ⁊ ibi t̄nitas an ī ſingulꝭ h̄ tria ā trina ſinglorꝝ ſint an vtꝝ q3 miris modis ſimplr ⁊ mltiplr īfinito inſen ſibili fine q̄ eſt ⁊ ſibi notū eſt ⁊ ſibi ſufficit in incōmutabilit idip̄m copioſa mutatis mg̃ni tudine: q̄s facile cogitauerit? Quis vllo mō dixeit? Quis q̄libz mō temere ꝓnūciaueit? Procede in ꝯfeſſione fides mea: dic dn̄o deo tuo ſācte ſcē ſancte dn̄e ds meus in noīe tuo baptiſati ſum9 pr̄ ⁊ fili ⁊ ſpūs ſcē: in noīe tuo baptiſam9 pr̄ ⁊ fili ⁊ ſpūs ſcē: qꝛ ⁊ apd nos in xp̄o ſuo fecit ds celū ⁊ terrā ſpiritales ⁊ car nales ecc̄e ſue Et t̄ra nr̄ā āteq̄ʒ accipet formā doctrine eāt īuiſibil ⁊ incōpoſita ⁊ ignorātie tenebris tegebat: qm̄ pro iniq̄tate erudiſti hoīez: ⁊ iudicia tua ſic̄ multa abyſſus Sz q̄a ſpūs tu9 ſupfēbat ſup aquā nō r̄liq̄t miſeriā nr̄ām mīa ſua: ⁊ dixiſti fiat lux: pn̄iam agite appropinq̄bit ei r̄gnū celorꝝ Peītentiā agite: fiat lux. Et qm̄ ꝯturbata eāt ad noſip̄os aīa nr̄ā ꝯmēorati ſum9 tui dn̄e de t̄ra iordanis et de monte eq̄li tibi· ſ; puo ꝓpt̄ nos: ⁊ diſpliciie runt nobis tenebre nr̄ē: ⁊ ꝯuerſi ſum9 ad te

et facta eſt lux. Et ecce fuim⁹ aliqñ tenebre
nūc āt lux in dño: et tñ adhuc p fidē nondū
p ſpēm Spe em̄ ſalui fc̄i ſumus Spes āt q̄ vi
detᷣ: nō eſt ſpes Adhuc abyſſus abyſſū iuo
cat: ſ3 iā in voce cataractarꝝ tuarū Adhuc ⁊
ille q̄ dt. nō potui vob̄ loq̄ q̄ſi ſpiritalibꝫ ſ3 q̄i
carnalibꝫ. ec ipē nō dū ſe arbitratᷣ ꝯphēdiſſe:
⁊ q̄ retro oblit⁹ in ea q̄ ante ſūt extēditᷣ: ⁊ in
gemiſcit ḡuat⁹ ⁊ ſitit aīa ei⁹ ad deū viuū. q̄m
admodū ceru⁹ ad fōtes aq̄rū: ⁊ dt qñ veniā
hītaculū ſuū qd de celo eſt ſupīdui cupiēs.
Et iuocat inferiorē abyſſū dicēs Nolite ꝯfor
mai huic ſcl'o. ſ3 ᵗ̃formamī in nouitate mētis
vr̄e. ⁊ nolite pueri effici mētibꝫ ſ3 malicia puu
li eſtote vt mentibꝫ pfc̄i ſitis: ⁊ o ſtulti gala
the q̄s vos faſcinauit Sꝫ iā nō in voce ſua In
tua ei q̄ miſiſti ſpūm tuū de excelſ̄ p eū q̄ aſcē
dit in altū et apuit cataractas donoꝝ ſuorū:
vt fluīs īpetus letificarꝫ ciuitatē tuā Illi ei ſu
ſpirat ſpōſi amicus hn̄s iā ſpūs p̄micias pe=
nes eū: ſ3 adhuc in ſemetipſo īgemiſcēˢ adop
tionē: expc̄ans ṙdēptōeꝫ corpis ſui Illi ſuſpi
rat mēbꝝ eſt em̄ ſpōſe: ⁊ illi zelat amic⁹ ē em̄
ſpōſi: illi zelat nō ſibi: q2 in voce cataractarꝝ
tuaꝝ nō in voce ſua īuocat alterā abyſſū: cui
zelās timet. ne ſic̄ ſerpēs euā decepit aſtucia
ſua: ſic ⁊ eorum ſenſus corrūpantᷣ a caſtitate

que eſt in ſponſo nr̄o vnico tuo Que eſt illa ſpeciei lux: quā videbim⁹ eū ſicuti ē ⁊ trāſierit lac me q̄ m̄ fc̄e ſūt panes die ac nocte dū dr̄ m̄ co tidie vbi ē ds tuus? Et ego dico Deus meus vbi es? Ecce vbi es? Reſpiro in te paululū: cū ef⸗ fūdo ſup me aīaz meā in voce exultacōis ⁊ cō feſſiōis: ſoni feſtiuitatē celebrātis Et adhuc triſtis ē qz relabit̄ ⁊ fit abyſſus: vel poti⁹ ſētit adhuc eē ſe abyſſū Dicit ei fides mea: quā ac cēdiſti m̄ nocte an̄ pedes meos Quare triſtis es aīa mea: ⁊ q̄re cōturbas me? Spa in dn̄o: lucerna pedibꝫ tuis v̄bū e⁹: ſpa ⁊ pſeuerā donec trāſeat nox mr̄ iniq̄tatꝫ: donec trāſeat ira dn̄i: cu⁹ filij ⁊ nos fuim⁹ aliqn̄ tenebre Quaꝝ reſidua trahim⁹ in corpe propt̄ pcc̄m mortuo: donec aſpirz dies ⁊ remoueātur tenebre Spera in dn̄o Mane aſtabo tibi et cōtēplabor: ſp cōfitebor illi. Mane aſtabo tibi et videbo ſalutare vul tus mei deū meū qui viuificabit et mortalia corpa nr̄a ꝓpt̄ ſpm̄ q̄ hitat ī nob: q̄ ſup intius nr̄m tenebroſū et fluidū miſericorditer ſupfere bat̄ Vn̄ in hac peregnacōe pign⁹ accepim⁹ vt iā ſim⁹ lux dū adhuc ſpe ſalui fc̄i ſum⁹ ⁊ filij lucis ⁊ filij diei: nō filij noctis neqz tenebraꝝ qd tn̄ fuim⁹ Int̄ q̄s ⁊ nos ⁊ iſto adhuc īcerto hūane noticie tu ſol⁹ diuidis: q̄ ꝓbas corda noſtra: ⁊ vocas lucem diē ⁊ tenebras noctem

Quis nos diſcernet niſi tu. Quid aũt hẽmus
qd nõ accepim⁹ a te ex eadem maſſa vaſa in
honorẽ: ex q̃ ſũt ⁊ alia fcã in ↄtumeliã. Aut
quis niſi tu ds nr̃ feciſti nob firmamentũ au
ctoitati⁹ ſup nos in ſcp̃tura tua dĩna. Celũ ei
plicabit vt liber: ⁊ nũc ſic pellis extẽdit ſup
nos Sublimiois em̃ auctoitatis eſt tua dĩna
ſcriptuã cũ iam obierũt iſta morte illi morta
les: p q̃s eã diſpenſaſti nob Et tu ſcis dñe tu
ſcis queãdmodũ pellib⁹ ĩdueis hoĩe⁹ cũ pcõ
mortale⁹ fierẽt: vnde ſic pellẽ extẽdiſti firma
mentũ libri tui: ↄcordes v tiqȝ ſmõe⁹ tuos q̃s
p mo͞rliũ miſteriũ ſuppoſuiſti nob Nãqȝ ipa
eoꝝ morte. ſolidamẽ^m auctoitati⁹ in eloquijs
tuis p eos editis ſublimit extẽdit ſup oĩa q̃
ſubter ſũt: qd cũ h viuerẽt. nõ ita ſublimit ex
tentũ erat Nõdũ ſic pellẽ celũ extẽderas: nõ
dũ mortis eoꝝ famã vſqueq̃qȝ dilataueras.
Videam⁹ dñe celos opa digitoꝝ tuoꝝ: diſſe
rena ocul nr̃is nobilũ q̃ ſubtexiſti eos. Ibi ẽ
teſtioniũ tuũ: ſapiaȝ p̃ſtãs puul. Perfice ds
meus laudẽ tuã ex ore infantiũ ⁊ lactẽtiũ: ne
qȝ em̃ noui m⁹ alios libros ita deſtruẽs ſup-
biã: ita deſtruẽtes inimicũ ⁊ defenſorẽ. reſiſtẽ
tem recõciliacõni tue defendẽdo pctã ſua. Nõ
noui dñe nõ noui alia tã caſta eloq̃a q̃ ſic mĩ
pſuaderẽt ↄfeſſionẽ: et lenirẽt ceruicẽ meam

iugo tuo: ⁊ inuitarēt te colere gratis Intelli-
gebā eā pat̃ bone da mihi h̔ ſubter poſito: q̃ꝛ
ſubter poſitis ſolidaſti eā Sunt alie aq̄ que
ſup h̔ firmamentū credo īmortales. ⁊ a trena
corruptōe ſecrete laudēt nomē tuū: laudēt te
ſup celeſtes ꝑpli āgeloꝝ tuorū: q̄ nō op⁹ hn̄t
ſuſpicē firmamentū hoc. ⁊ legēdo ꝯgnoſcere
v̄bū tuū Vidēt eī faciē tuā ſp: ⁊ ibi legūt ſine
ſillabis tpm q̄d velit etna volūtas tua Legūt
eligunt ⁊ diligūt: ſp legūt: ⁊ nunq̄ p̄teit qđ
legunt Eligēdo eñ ⁊ diligēdo legūt ip̄az incō
mutabilitatē ꝯſilij tui Nō clauditᷣ codex eoꝝ
nec clauditᷣ liber eoꝝ: q̃ꝛ tu ip̄e illis h̔ es. ⁊ es
inetnū: q̃ꝛ ſup hoc firmamentū ordīaſti eos
q̊s fūdaſti ſup īfirmitatē infeioꝝ ꝑploꝝ: vbi
ſuſpicerēt ⁊ ꝯgnoſcēnt miaz tuā tpalr enūci-
antē te q̄ feciſti tpa. In celo eñ dn̄e miſcđia
tua: ⁊ veritas tua vſq̃ȝ ad nubes. Trāſeūt nu
bes celū eñ manet. Trāſeunt p̄dicatoēs v̄bi
tui ex hac vita in aliam vitā: ſcp̄tura v̄o tua
vſq̃ȝ in finē ſeculi ſup ꝑplos extēditᷣ Sȝ ⁊ celū
⁊ terra trāſibūt. ſermones āt tui nō trāſibūt:
qm̄ ⁊ pellꝭ plicabitᷣ ⁊ fenū ſup qđ extēdebatᷣ
cum claritate ſua p̄teiet: verbū āt tuū manet
ineternū. Qđ nunc in enigmate nubiū. ⁊ p
ſpeculū celi. nō ſicuti eſt apparet nobis: q̄a et
nos q̄uis filio tuo dilcī ſimus: nō dū appuit

qd̄ erimus Accēdit p recia carnis: ⁊ blādit⁹ eſt ⁊ inflāmauit: ⁊ currimus poſt odorē ei⁹.
Sz cū apparueit ſikes ei eimus: qm̄ videbim⁹ eū ſicuti eſt: ſicuti eſt dñe vidē nr̄m qd̄ nō dū eſt nobis Nā ſicut oīno tu es. tu ſcis ſolu⁹ q̄ es incōmutabilit: ⁊ ſcis incōmutabilit: ⁊ vis incōmutabilit: ⁊ eēntia tua eſt ⁊ vult incōmu tabilit: ⁊ volūtas tua eſt ⁊ ſcit incōmutabilit Nec videt̄ iuſtū eē corā te: vt queādmodū ſe ſcit lumē incōmutabile. ita ſciat̄ ab illuīnato incōmutabili Ideoqȝ aīa mea ſicut terra ſine aqua tibi: qꝛ ſicut ſe illūiare de ſe nō p̄t: ita ſe ſaciare de ſe nō poteſt Sic em̄ apud te fons vite: quo in luīe tuo videbim⁹ lumē Quis cō gregauit amaicātes aquas in ſocietatē vnā. Idē nāqȝ illis finis eſt tpalis ⁊ terrene felici tatis: propt̄ quā faciūt oīa: q̄muis īnumera bili varietate curarū fluctuēt Quis dñe: niſi tu qui dixiſti vt ↄgregarent̄ aque in ↄgrega tionē vnam et apparēt arida ſitiēs tibi. Q̄m tuū eſt ⁊ mare. ⁊ tu feciſti illud: ⁊ aridā terrā man⁹ tue formauer̄t Neqȝ em̄ amaritudo vo lūtatū: ȝ cōgregatio aquarū vocat̄ mare Tu em̄ coherces etiā malas cupiditates aīaꝝ: ⁊ figis limites q̄uſqȝ ꝑgredi ſinant̄. atqȝ vt in ſe ↄminuant̄ fluct⁹ eaꝝ: atqȝ ita facis maē ordīe impij tui ſup oīa At aīas ſitientes tibi

⁊ apparẽtes tibi alio fine diſtinctaˢ ſocietate
maris occulto ⁊ dulci fonte irrigas: vt ⁊ t̃ra
det fructū ſuū: ⁊ te iubẽte dño deo ſuo germi
net aĩa nr̃a opa miſcdie ſm gen⁹ ſuū diligẽs
proximū in ſubſidijs nccitatū carnaliū: hñs
in ſe ſemen ſcdm ſilitudinẽ. Qm̄ ex nr̃a ĩfirmi
tate ꝯpatim̄ ad ſubueniẽdū ĩdigẽtib⁹ ſiliter
opitulãtes queadmodū nobis vellem⁹ opẽ
ferri ſi eodẽ mõ indigẽmus: nõ tm̃ in facilib⁹
tanꝗ̃ in herba ſemiali. ſ3 etiã in ꝓtectiõe adiu
torij forti robore ſic lignū fructiferū. i. bñfi-
ciū ad eripiẽdū eū q̄ iniuriã patit̃ de manu
potẽtis: ⁊ p̃bẽdo ꝓtectõis vmbraculū valido
robore iuſti iudicij. Ita dñe. ⁊ oro te oriatur
ſicuti facis. ſicuti das hylaritatẽ ⁊ facultatẽ:
oriat̃ de t̃ra v̉itas. ⁊ iuſticia de celo reſpiciat:
⁊ fiũt in firmamẽto luiaria: frãgam⁹ eſuriẽti
panẽ noſtrū: ⁊ egenū ſine tecto inducam⁹ in
domū nr̃am. Nudū veſtiam⁹: et domeſticos
ſemis nr̃i nõ deſpiciam⁹. Quib⁹ in t̃ra natis
fructib⁹ vide q2 bonū eſt ⁊ erũpat tẽporanea
lux nr̃a: ⁊ de iſta inferiore fruge actõis in deli-
cias ꝯtẽplacõis v̉bū vite ſupius obtinẽtes
appeam⁹ ſic luiaria ĩ mũdo: cohẽrentes firma
mẽto ſcpture tue. Ibi eĩ nobiſcũ diſputas: vt
diuidam⁹ int̃ ĩtelligibilia ⁊ ſenſibilia. tãqm̃
int̃ diẽ ⁊ noctẽ. vl' int̃ aĩas. alias ĩtelligibilib⁹

alias ſenſibilibꝫ deditas: vt iam nō tu ſolus
in abdito diiudicacōnis tue ſic̄ anteq̄ꝫ fieret fir
mamentū diuidas int̄ lucē ⁊ tenebras: ſꝫ etiā
ſpiritales tui in eodē firmamē° poſiti atqꝫ di
ſtincti maīfeſtata p orbē grā tua luceāt ſup t̄rā
⁊ diuidāt int̄ diē ⁊ noctē ⁊ ſignificēt tp̄a: q̄a
vetera trāſierunt. ecce facta ſunt noua: et qꝛ
prop̄ior eſt nrā ſalꝰ q̄ꝫ cū credidimꝰ: ⁊ qꝛ nox
p̄ceſſit dies āt appropīquabit: ⁊ qꝛ bn̄dices
coronā āni tui mittēs opaios in maſſan tuā·
in q̄ ſeminādā alij laborauerūt: mittēſ etiā in
aliā ſementē cuiꝰ meſſis in fine eſt· Ita das
vota optāti: ⁊ bn̄dices ānos iuſti Tu aūt idē
ip̄e es: ⁊ in ānis tuis q̄ nō deficiūt horreum
prepas ānis trāſeūtibꝫ Eterno quippe ꝯſilio
ꝓprijs tp̄ibꝫ bona celeſtia· das ſup t̄rā· Qm̄
q̄dē alij daꝛ p ſpūm ſmo ſapīe tanq̄ꝫ luīare
maiꝰ propt̄ eos q̄ pſpicue vitatiſ luce delectāꝛ
tanq̄ꝫ in p̄ncīº diei: alij āt ſermo ſcīe ſm eūdē
ſpūm tanq̄ꝫ luīaē minꝰ: alij fides· alij donatio
curationū· alij opacōes vtutū· alij prophecia
alij diiudicatio ſpūum· alij genera liguarū: ⁊
hec oīa tanq̄m ſtelle Oīa enī hec opaꝛ vnꝰ atqꝫ
idem ſpiritus· diuidēs ꝓp̄a vnicuiqꝫ prout
vult: ⁊ faciēs apparē ſydera in manifeſtacōeꝫ
ad vtilitatē· Sermo aūt ſcīecie qua ꝯtinētur
oīa ſacramēta· q̄ variantꝛ tp̄ibꝫ tanq̄m luna·

et cetera noticia donoꝝ q̄ deinceps tanq̄ ſtel
le ɔmeorata ſūt. q̄ntū differūt ab illo cādore
ſapie q̄ gaudet p̄clāus dies: tm̄ in pn̄cı° no-
ctis ſūt Hijs em̄ ſūt nccāria quibꝰ ille prudē
tiſſim⁹ ſuus tuus nō potuit loq̄ q̄ſi ſpitalibꝰ
ſ; q̄ſi carnalibꝰ: ille q̄ ſapiaʒ loquit̄ int̄ pfcōs
Aīal āt hō tanq̄ puulus in xp̄o lactiſqʒ pota
toꝛ donec roboꝛ̄ ad ſolidū cibū. ⁊ aciē firmet
ad ſol aſpc̄m nō hēat diſertā noctē ſuā: ſ; luce
lune ſtellarūqʒ ɔtētus ſit Hec nobiſcū diſpu
tas ſapiētiſſie d̄s nr̄ in li° tuo firmamēto tuo:
vt diſcernam⁹ oīa ɔtēplacōe mirabili: q̄uis
adhuc in ſignis ⁊ in tpibꝰ ⁊ in diebꝰ ⁊ in an
nis Sʒ p̄us lauamī mūdi eſtote: aufer te ne
quiciā ab aīmis vr̄is atqʒ a ɔſpcū ocloꝝ me
oꝝum: vt appeat arida Diſcite bonū facere:
iudicate pupillo ⁊ iuſtificate viduā: vt ger-
minet t̄ra herbā pabuli ⁊ lignū fructiferū: ⁊
veite diſputem⁹ d̄t dn̄s: vt fiāt luīaria in fir
mamēto celi ⁊ luceāt ſup t̄rā. Querbat diues
ille a mgr̄o bono q̄d facēt vt vitā etnā cōſeq
ret̄: dicat ei mgr̄ bon⁹. quē putabat hoīeʒ ⁊
nl āpli⁹: bon⁹ ē āt. qꝛ d̄s ē: dicat ei vt ſi vult
venīe ad vitā ſeruet mādata Sepet a ſe ama
ritudinē malicie atqʒ neq̄cie: nō occidat non
mechet̄: nō furet̄ nō falſū teſtimoniū dicat:
vt appareat arida et germinet honorē pr̄is

et mr̄is in dilectōne proximi Feci inquit oīa.
Vn̄ ergo tāte ſpine ſi t̄ra fructifera eſt? Vade
exſtirpa ſiluoſa dumeta auaicie: vēde q̄ poſſi
des ⁊ implē frugib⁹ dando paupib⁹ ⁊ hēbis
theſaurū in cel̄· ⁊ ſequē dn̄m: ſi vis eē pfc̄us
ſociat⁹ eis int̄ q̊s loquit̄ ſapiēciā ille q̄ nouit
q̄d diſtribuat diei ac nocti· vt moris ⁊ tu: vt
fiāt ⁊ tibi luīaia in firmamē° celi qđ nō fiet n̄
fueīt illic ⁊ cor tuū: qđ itē nō fiet n̄ fueīt illuc
theſaur⁹ tuus: ſic̄ audiſti a mgr̄o bono Sȝ cō
triſtata eſt t̄ra ſteril̄: ⁊ ſpine offocauer̄t v̄bū
Vos āt genus electū infirma mūdi q̄ dimiſi
ſtis oīa vt ſeq̄remī dn̄m· ite poſt eū. ⁊ ↄfūdite
fortia: ite poſt eū ſpecioſi pedes et lucete in
firmamēto· vt celi enarrāt gloriā eius: diui-
dentes int̄ lucē pfc̄oꝝ ſȝ nondū ſicut āgeloꝝ:
et tenebras puulorū· ſȝ nō deſperatoꝝ Lucete
ſup oēm terrā: ⁊ dies ſole candē̄s eructet diei
verbū ſapiencie: ⁊ nox luna lucens annūciet
nocti verbū ſciēcie Luna ⁊ ſtelle nocti lucēt: ſȝ
nox nō obſcurauit eas: qm̄ ipē illumināt eā
pro modulo ei⁹ Ecce em̄ tanq̄ᵽ do dicēte fiāt
lumīaria in firmamēto celi· fc̄us eſt ſubito de
celo ſon⁹ q̄i ferret̄ flat⁹ vehemēs: ⁊ viſe ſūt li
gue diuiſe q̄ſi ignis q̄ ⁊ īſedit ſup vnūquēqȝ
illoꝝ: ⁊ fc̄a ſūt luīaia ī firmamē° celi v̄būvite
hn̄tia Vbiqȝ diſcurrite ignes ſc̄i ignes decoī:

vos em̄ eſtis lumē mūdi: nec eſtis ſub modio
Exaltatus eſt cui adheſiſtis: ⁊ exaltauit vos
Diſcurrite ⁊ īnoteſcite oīb⁹ gētib⁹: ↄcipiat ⁊
mare ⁊ pariat opa vr̄a: ⁊ ꝑducāt aq̄ reptilia
aīaꝝ viuarū. Separantes em̄ p̄cioſū a vili. fc̄i
eſtis os dei: ꝑ q̄s diceret Producāt aq̄ nō aīaȝ
viuā. quā tra ꝑducit: ſꝫ reptilia aīaꝝ viuaꝝ
⁊ volatilia volātia ſup trā. Repſerūt ei ſacr̄a
tua d̄us ꝑ opa ſuorū ſcōꝝ tuoꝝ int medios
fluctus tēptacōm ſcl̄i. ad ībuēdas gētes noī
tuo in bapmo tuo: et int h̄ fc̄a ſūt magnalia
mirabilia tanq̄ ceti grādes. ⁊ voces nunciorū
tuoꝝ volitātes ſup terrā iux firmamēm libri
tui: ꝓpoſito illi ſibi ad auctoritatē ſub q̄ voli
tarēt quoq; irēt Neq; em̄ ſūt loq̄le neq; ſmo
nes. quorum nō audiant voces eoꝝ: qn̄ in oēm
terrā exiuit ſon⁹ eoꝝ ⁊ in fines orbis tre v̄ba
eorū: qm̄ tu dn̄e benedicēdo mltiplicaſti hec.
Nunq̄d mencior ā mixtiōe miſceo: neq; diſtin
guo lucidas cogitacōes haꝝ reꝝ in firmamēto
celi ⁊ opa corpalia in vndoſo mari ⁊ ſb firma
mēto celi. Quaꝝ em̄ rerū noticie ſūt ſolide ⁊
tmiate ſine icremētis gn̄acōȝ tāq̄ lūia ſapie
⁊ ſcīe: earūdē reꝝ ſūt opacōes carnales mlte
ac vaie: ⁊ aliud ex alio creſcēndo mltiplicāt in
bn̄dictōe tua d̄s q̄ ↄſolatus es faſtidia ſenſuū
mortalium: vt in ↄgnicōe aī res vna multis

modis p corpis motiões figuēt᷑ atq3 dicat᷑:
aque ꝓduxerēt h̄ Sȝ in v̄bo tuo necītates alie
natoꝝ ab etnitate veritatis tue ꝑpl'oꝝ ꝓduxe
rūt h̄. ſ3 in euāgelio tuo: qm̄ ep̄e aq̄ iſta eiece
rūt q̄rū amar⁹ lāguor fuit cā vt in tuo verbo
iſta ꝓcederēt Et pulchra ſūt oīa faciēte te: et
ecce tu ienarrabilr pulchrior q̄ fecisti oīa A q̄
ſi nō eēt lapſus adā. nō diffūdēr ex vtero ei⁹
ſalſugo maris. genus hūanū ꝓfūde curioſū ꝛ
ꝓcelloſe tumidū. ꝛ iſtabilr fluidū: atq3 ita nō
op⁹ eēt vt in aq̄s mltis corpalr ꝛ ſēſibilr opa
rēr diſpēſatoēs tui miſtica fcā ꝛ dcā Sic eī m̄
nūc occurrerēt reptilia ꝛ volatilia: quib⁹ ībuti
ꝛ iniciati hoīes corpalib⁹ ſacrīs ſbditi nō vlt̄
ꝓficēnt: niſi ſpiritalr viueſcēt aīa gdu alio ꝛ
poſt inicij verbū in ꝯſūmacōez reſpicēt: ac p
h̄ in verbo tuo nō maris ꝓfūditas. ſ3 ab aq̄rū
amaritudīe tra diſtreta eiecit nō reptilia aīaꝝ
viuaꝝ ꝛ volatilia: ſ3 aīam viuā Neq3 em̄ iam
opus hab3 baptiſmo q̄ gentib⁹ op⁹ eſt ſicut
opus habebat cum aquis tegeret᷑. Nō em̄
intrat᷑ aliter in regnū celoꝝ ex illo quo inſti
tuiſti vt ſic ītret᷑: nec mḡnalia mirabiliū q̄rit
quib⁹ fiat fides Neq3 eī niſi ſig̃ ꝛ ꝓdigia vi
derit nō credit: cū iā diſticta ſit terra fidel' ab
aq̄s maris īfidelitate amaīs: ꝛ ligue in ſigno
ſūt nō fidelib⁹ ſ3 īdelib⁹ Nec iſto igit᷑ genere

volatili qđ verbo tuo ꝓduxerũt aque:opus
hẽt t̃ra quã fundaſti ſup aq̃s Jmmitte in eã
verbũ tuũ p nũcios tuos:opa em̃ eoꝝ narra
mus:ſ; tu es q̃ opaiꝰ in eis ⁊ open² aĩaȝ viuã
Terra ꝓducit eã:qꝛ t̃ra cauſa ẽ.vt h̃ agãt in
ea ſic̃ mare fuit cã vt agerẽt reptilia aĩaꝝ vi
uarũ·et volatilia ſub firmamẽto celi quibꝫ iã
t̃ra nõ indiget:q̃uis piſcẽ mãducȝ leuatũ de
ꝓfũdo. in ea mẽſa quã paſti in ↄſpcũ creden
tiũ Jdeo em̃ de ꝓfũdo leuatꝰ ẽ:vt alat aridã
⁊ auis marina ꝓgeies:ſ; tñ ſup terrã mltipli
catꝰ Pmaꝝ eiꝰ vocaĩ euãgelizãtiũ ĩfidelitaꝰ hoĩm
cauſe extitit:ſ; ⁊ fideles exhortã² ⁊ bñdicũtꝰ
ab eis mltiplicãt de die in diẽ At v̾o aĩa viua
de t̃ra ſũpſit exordiũ:qꝛ nõ prodeſt iã niſi fi-
delibꝫ ↄtinẽ ſe ab amore huiꝰ ſcli·vt aĩa eoꝝ
tibi viuat q̃ mortua erat in delicijs viuẽs:de
licijs dñe mortiferis· Nã tu puri cordis vita
les delicie Operentꝰ ergo iã in t̃ra miſtri tui·nõ
ſic̃ in aquis infidelitatiꝰ ãnunciãdo ⁊ loq̃ndo
p miacl̃a ⁊ ſacr̃a ⁊ voces miſticas:vbi intẽta
fit ignorãtia mr̃ ãmiracõis in tiore ocaultorũ
ſignoꝝ Tal̃ em̃ eſt introitꝰ ad fidẽ filijs adã
oblitis tui:dũ ſe abſcõdunt a facie tua ⁊ fiũt
abyſſus. Sȝ operentꝰ ec̃ ſic̃ in arida diſcreta a
gurgitibꝫ abyſſi et ſint forma fidelibꝫ viuẽº
corã eis ⁊ excitãdo adimitacõem· Sic em̃ nõ

tantū ad audiendū verbū ſ3 etiā faciendū au diūt: q̄rite deū ⁊ viuet aīa vrā: vt ꝓducat tra aīam viuentē Nolite ↄformari huic ſclo: ↄti nete vos ab eo Euitādo viuit aīa: q̄ appetē° morit̄ Cōtinete vos ab inani feritate ſupbie ab īertivoluptate luxuie. ⁊ a fallaci noīe ſcīe: vt ſint beſtie māſuete. ⁊ pecora edomita. ⁊ in noxij ſerpētes. Motus em̄ aīe ſūt iſti in alle goria: ſ3 faſtus elacōis ⁊ delcātio libidīs ⁊ ve nenū curioſitatis ſūt motus aīe moiture: q̄a nō ita morit̄ vt oī motu careat Qm̄ diſcedēdo a fonte vite morit̄: atq3 ita ſuſcipit̄ a p̄tere unte ſclo ⁊ ↄformat̄ ei Verbū āt tuū de⁹ fōs vite etne ē ⁊ nō p̄terit: idoq3 in v̄bo tuo cohi bet̄ ille diſceſſus dū d̄r nob̄ nolite ↄformari huic ſeculo: vt ꝓducat tra in fōte vite aīam viuentē. in v̄bo tuo p euāgeliſtas tuos: aīa3 ↄtinentē imitādo imitatōēs xp̄i tui. h̄ ē ei ſ̄m genus: qm̄ emulatio viri ab amico eſt Eſtote inq̄t ſic ego: qm̄ et ego ſic vos. Ita erāt in aīa viua beſtie bone: ⁊ māſuetudine actōis Mā daſti em̄ dicēs In māſuetudīe opa tua pfice: atq3 ab oī hoīe diligeis Et pecora bō neq3 ſi māducauerit abundātia: neq3 ſi nō māduca uerint egētia Et ſ̄pētes boni nō pnicioſi ad nocendū ſ3 aſtuti ad cauendū: et tm̄ exploraā tes tpalem naturā q̄ntū ſufficit: vt p ea q̄ fcā

ſunt intellecta ↄſpiciat̃ eternitas. Seruiūt em̄
rationi ħ aīalia: cū a ꝓgreſſu mortifero cohi
bita viuūt: ⁊ bona ſūt Ecce em̄ dn̄e d̄s noſter
creator nr̄ cū cohibite fuerit affcōes ab amore
ſecli quibꝰ moriebam̄ male viuēdo · ⁊ cepeit
eē aīa viuēs bene viuēdo ↄpletūq; fueit v̄bū
tuū qd̄ p apłm tuū dixiſti. nolite ↄformari
huic ſeculo: ↄſequit̃ ⁊ illud qd̄ adiūxiſti ſtati
⁊ dixiſti · ſ; reformamī in nouitate ſenſus vrī:
nō iam ſm̄ genus tanꝙ imitantes p̄cedentē
ꝓximū · ⁊ ex hoīs melioꝛ auctoītate viuētes
Neq; eī dixiſti fiat hō ſm̄ genus: ſ; faciamꝰ
hoīem ad imaginē et ſilitudtudinē nr̄am: vt
nos ꝓbemꝰ q̄ ſit volūtas tua Ad hoc em̄ ille
diſpēſator tuus gn̄ans p euāgeliū filios ne
ſp puulos hrēt q̊s lacte nutriret · et tanꝙ nu
trix fouēt. r̄formamī inq̄t in nouitate mētis
vrē: ad ꝓbādū q̄ ſit volūtas dī: qd̄ bonū ⁊ bn̄
placitū ⁊ pfc̄m Ideoq; nō dicis fiat hō ſ; faci
amus hoīe; nec dicis ſm̄ genꝰ: ſ; ad imaginē
ad ſilitudinē nr̄am Mēte quippe renoautꝰ ⁊
ↄſpiciēs itellcām v̄itatē tuā · hoīe demōſtratoꝛe
nō īdiget vt ſuū genꝰ imitet̃: ſ; te demōſtrāte
ꝓbat ipē q̄ ſit volūtas tua: qd̄ bonū ⁊ bn̄pla
citū et pfc̄m · Et facis eum iam capacē vidē
trinitatē vnitatis ⁊ vnitate trinitatis: ideoq;
płalit dc̄o · Faciamꝰ hoīe; · ſinglarit tm̄ īfert̃ ⁊

fecit deus hominē: et pluraliṫ dicto ad imagi
nem nr̄am. ſingulariṫ inferṫ ad imaginē dei.
Ita hō renouatᷣ in agnicōe dei ſm imaginē
eius q̄ creauit eū: et ſpiritalˀ effcs iudicat oīa
q̄ vtiqꝫ iudicāda ſūt: ipē āt a nemine iudicatᷣ
Qd̄ āt iudicat oīa: h̄ eſt ꝙ hēt ptātē piſciū
maris et volatiliū celi et oīm pecoꝝ et ferarū et
oīs tre et oīm repētiū q̄ repūt ſup terrā Hoc
em̄ agit p mētis ītellectū: p quē pcipit q̄ ſūt
ſpūs dei Alioq̄n hō in honore poſitꝰ nō ītel
lexit: ꝯpatꝰ ē et iumētiſ inſenſatis: et ſilis fcūs
eſt illis Ergo in eccl̄ia tua ds nr̄ ſm grām tuā
quā dediſti ei qm̄ tuū ſumꝰ figmentū: nō ſolū
q̄ ſpiritaliṫ p̄ſūt. ſ; etiā hij q̄ ſpitaliṫ ſubdūᷣ eis
q̄ p̄ſunt. maſculū em̄ et feminā feciſti hoiem:
hoc mō in grā tua ſpiritali vbi ſcd̄m ſexū cor
poris nō eſt maſculus et femīa q̄a nec iudeꝰ
nec grecꝰ neqꝫ ſeruꝰ neqꝫ liber: ſpitales ergo
ſiue qui p̄ſunt ſiue q̄ obtpant ſpiritaliṫ iudi
cant nō de ꝯgnicōibꝰ ſpiritalibꝰ q̄ lucēt in fir
mamēto Nō ei optꝫ de tā ſublimi auctoitate
iudicare: neqꝫ de ipſo libro tuo etiā ſi q̄d ibi
nō lucꝫ: qm̄ ſūmittimꝰ ei nr̄m intellectū: certū
qꝫ habemꝰ etiā qd̄ clauſū eſt aſpectibꝰ nr̄is
recte veraciterqꝫ dictū eē. Sic em̄ homo licꝫ
iam ſpiritalis et renouatus in agnicōnem dī
ſcd̄m ymaginē eius qui creauit eū: factor tñ

y z

legis debz eſſe non iudex Neqz de illa diſtin-
ctōe iudicat ſpiritaliū videlicz atqz carnaliū
hoīm. qui tuis ōs noſter ocul' noti ſūt. et nul
lis adhuc nobis apparuerūt opibꝫ. vt ex fru
ctibꝫ eoꝝ ɔgnoſcamus eos: ſꝫ tu dn̄e iam ſcis
eos et dimiſiſti et vocaſti in occulto anteq̄ȝ fiet
firmamentū: neqz de turbidis h' ſeculi pp̄lis
tanq̄ȝ ſpiritual' hō iudicat Quid em̄ ei de hijs
qui foris ſūt iudicare: ignorāti quis inde ventu
rus ſit in dulcedinē grē tue. et q̄s in ppetua
impietatis amaritudie remāſurus. Ideoqz
homo quē feciſti ad imaginē tuā nō accepit
ptātem lumiariū celi. neqz ipius occulti celi.
neqz diei ac noctis q̄ ante celi ɔſtitucōez voca
ſti: neqz ɔgregacōnis aquaꝝ qđ eſt mare: ſꝫ
accepit ptātem piſciū maris et volatiliū celi.
et oīm pecoꝝ. et oīs terre: et oīm repētiū que
repunt ſup terrā Judicat em̄ et approbat qđ
recte. improbat āt qđ perperā inueneit: ſiue
in ea ſolempnitate ſacroꝝ quibꝫ initiant' q̄s
pueſtigat in aq̄s mltis miſcđia tua: ſiue in ea
q̄ ille piſcis exhibet' quē leuatū de pfūdo tra
pia ɔmedit: ſiue in v̄boꝝ ſignis vocibuſqz ſb
iectis auctoītati libri tui. tanq̄ȝ ſub firmamē°
volātibꝫ iterp̄tā°. exponēdo. diſſerēdo. diſpu
tādo. bn̄dicē° atqz iuocā° te ore erūpētibꝫ at
qz ſonātibꝫ ſignis: vt reſpōdeat pp̄ls amen.

Quibus oib⁹ vocib⁹ corpaliter enūciandis
cauſa eſt abyſſus ſeculi ⁊ cecitas carnis: que
cogitata nō pñt videri: vt opus ſit inſtrepē
in aurib⁹ Ita q̄uis mltiplicent̄ volatilia ſup
terrā ex aquis tñ originē ducūt Iudicat etiā
ſpiritalꝰ approbādo qđ rectū. īprobādo āt qđ
perperā iuenerit in opib⁹ moribuſq₃ fideliū: ⁊
elemoſinis tanq̄ tra fructifera ⁊ aīa viua: mā
ſuetis affectionib⁹ in caſtitate in ieiunijs in
cogitacōib⁹ pijs de hijs q̄ p ſenſū corpis pci
piunt̄ De hijs em̄ iudicare nūc dr: in quib⁹
⁊ ptātez corrigēdi hʒ Sʒ q̄d ē h ⁊ q̄le miſteriū
eſt: Ecce bñdicis hoies o dñe: vt creſcāt ⁊ mł
tiplicent̄ ⁊ īpleant terrā Nihil ne nob ex h
īnuis vt ītelligam⁹ aliq̄d: Cur nō ita bñdixe
ris lucē quē vocaſti diē: nec firmamentū celi
nec luīaria. nec ſydera nec terra nec mare: Di
cerem te ds nr̄ q̄ nos ad imaginē tuā creaſti
dicerē te h donū bñdictōis hoi ꝓprie voluiſſe
largiri: niſi h mō bñdixiſſes piſces ⁊ cetos vt
creſcerēt ⁊ mltiplicarent̄ ⁊ īplerent aq̄s maris:
et volatilia mltiplicarent̄ ſup terrā. Itē dicerē
ad ea rerū genera ptinere benedictōez hāc q̄
gignēdo ex ſemetipſis ꝓpagāᵗ ſi eā repirē in
arbuſtis ⁊ frutectis ⁊ in pecorib⁹ tre. Nūc āt
nec herb ⁊ lignis dc̄m ē nec beſtijs ⁊ ſᵖpētib⁹
creſcite ⁊ mltiplicamini: cum hec q₃ oīa ſicut

piſces et aues et hoĩes gignẽdo augeãtur ge nuſqꝫ cuſtodiãt Quid igit̃ dicã lumẽ meum veritas: qꝛ vacat hoc q̃a inanit ita dictũ eſt? Nequaq̃ p̃r pietatis: abſit vt h̃ dicat ſeru⁹ verbi tui Et ſi ego nõ intelligo q̃d h̃ eloquio ſignifices: vtant̃ eo meli⁹ meliores id eſt ĩtelligentiões q̃ ego ſum: vnicuiqꝫ quantũ ſapẽ dediſti deus me⁹. Placeat aũt et ↄfeſſio mea corã oculis tuis: q̃ tibi ↄfiteor credẽ me dñe nõ in caſſum te ita locutũ eſſe: neqꝫ ſilebo qđ lcõnis hui⁹ occaſio ſuggeit Verꝝ eſt em̃: nec video quid ĩpediat ita me ſentiẽ dcã figũata librorũ tuorꝝ. Noui em̃ m̃ltiplicit̃ ſignificari p corpus qđ vno mõ mẽte intelligit̃: et multiplicit̃ mẽte ĩtelligi. qđ vno modo p corpus ſignificat̃ Ecce ſimplex dilectio dei et ꝓximi. q̃ m̃ltiplicibꝫ ſacris et ĩnũabilibꝫ liguis. et in vnaquaqꝫ ligua ĩnũabilibꝫ locucõm modis corpalr̃ enunciat̃: ita creſcũt et multiplicant̃ fetus aq̃rꝝ Attẽde iterꝝ q̃ſquis hec legis: ecce qđ vno mõ ſcp̃tuã offert et vox pſonat. in p̃n cipio dˢ fecit celũ et terrã: nõne multipl̃r ĩtelligitur? Nõ erroꝝ fallacia ꝫ verarũ intelligẽ tiarum generibꝫ ita creſcunt et multiplicãtur fetus hoĩm Itaqꝫ ſi naturas ĩpas rerũ nõ al logoice ꝫ ꝓprie cogitem⁹: ad oĩa q̃ de ſemĩbꝫ gignũ͛ ↄuenit v̉bũ creſcite et m̃ltiplicamini.

Si aūt figurate poſita iſta tractam⁹· q̄d poti⁹ arbitror intēdiſſe ſcripturā q̄ vtiqȝ nō ſupuacue ſol' aq̄tiliū ⁊ hoim fetib⁹ iſtā bn̄dictōem attribuit: īuenim⁹ q̄dē mltitudines ⁊ in creatuis ſpiritalib⁹ ⁊ corpalib⁹ tanq̄ in celo ⁊ in tra: ⁊ in aīm⁹ iuſtis ⁊ iniq̄s tanq̄ in luce ⁊ in tenebris: ⁊ in ſc̄is auctoib⁹ p q̄s lex miſtrata eſt tāq̄ in firmamēto q̄d ſolidatū ē int' aquā ⁊ aquā ⁊ in ſocietate amaricantiū pplo⁊ tanq̄ in mai: ⁊ in ſtudio pia⁊ aīa⁊ tanq̄ in arida: ⁊ in opib⁹ miſc̄die ſ̄m pn̄tē vitā tāq̄m in herbis ſemīalib⁹ ⁊ lignis fructifeis: ⁊ ī ſpitalib⁹ donis maīfeſtatis ad vtilitatē ſic in luīnarib⁹ celi ⁊ in affc̄ōnib⁹ formatis ad tpantiā tanq̄ in aīa viua In hijs oīb⁹ nācīſcim² mltitudies ⁊ vbertates ⁊ īcremēta: ſ̄ q̄d ita creſcat ⁊ mltiplicet' vt vna res mltis modi⁹ enūciet'· ⁊ vna enūciatio mlti⁹ modis ītelligat' nō īuenim⁹: niſi in ſignis corpalr editis ⁊ reb⁹ ītelligibilr excogitatis Sig̃ corpalr edita gn̄acōes aq̄rū propt' nccāria⁹ cās carnal' ꝓfūditatis res āt ītelligibilr excogitatas gn̄acōe⁹ hūanas ꝓpt rōnis fecūditatē intelligim⁹: ⁊ ideo credim⁹ vtriqȝ horū gn̄i dictū eē abs te dn̄e· creſcite ⁊ multiplicamini In hac em̄ benedictiōne cō ceſſam nobis a te poteſtatē ac facultatē accipio ⁊ multis modis enūciare q̄d vno modo

intellectū tenuerim⁹: ⁊ multis modis intelli
gere qᵭ obſcure vno mō enūciatū legeimus
Sic implent̄ aq̄ maris q̄ nō mouent̄ mihi va:
rijs ſignificacōibꝫ: ſic ⁊ fetibꝫ hūanis īplet̄ ⁊
terra: cui⁹ auiditas apparʒ in ſtudio ⁊ dn̄at̄ ei
ratio Volo ec̄ dicē dn̄e ds me⁹ qᵭ me ꝯſeq̄ns
tua ſcꝑtura ꝯmonet: ⁊ dicā nec verebor· Vera
em̄ dicā: te mihi īſpirāte qᵭ ex eis verb̄ volui:
ſti vt dicerem Neqʒ em̄ alio ꝑter te inſpirāte
credo me verū dicē: cū tu ſis veritas: oīs āt hō
mēdax Et iᵭo q̄ loquit̄ mēdatiū: de ſuo loq̄
Ergo vt verꝫ loq̄r: de tuo loquor· Ecce dediſti
nob̄ in eſcā om̄e ſemē ſatiuū: ſeminās ſemen
qᵭ eſt ſup oēm t̄rā: ⁊ oē lignū qᵭ hʒ in ſe fru
ctū ſeminis ſatiui. Nec nob̄ ſolꝫ: ſʒ et oībꝫ auibꝫ
celi ⁊ beſtijs terre atqʒ ſerpētibꝫ Piſcibꝫ āt ⁊
cetis mag̃nis nō dediſti hec Dicebam⁹ em̄ eis
terre fructibꝫ ſignificari ⁊ in allegoia figurari
opa miſericordie que hui⁹ vite necc̄itatibꝫ ex:
hibent̄ ex t̄ra fructifera Talis terra erat pius
oneſiforus cui⁹ domui dediſti miſericordiā:
qz frequēter paulū tuū refrigerauit: ⁊ cathe
nam ei⁹ nō erubuit Hoc fecerūt ⁊ frēs ⁊ tale
fruge fructificauerūt: qui qᵭ ei deerat ſupple
uerūt ex macedonia· Quomodo autē dolet
quedā ligna que fructū ei debitū nō dederūt
vbi ait· In ꝑma mea defenſione nemo mihi

affuit: ſʒ oẽs me dereliquerũt: nõ illis ĩputet̃
Jſta eṁ dent̃ eis q̃ miſtrãt doctrinã rõnalẽ p
intelligẽtias dmoꝝ miſteioꝝ: ⁊ ita eis debẽ
tanq̃ hoĩbꝫ Debẽ eis ãt ſic aĩe viue: p̃bẽtibꝫ
ſe ad imitandũ in oĩ ꝯtinẽtia. Jtẽ debent̃ eis
tanq̃ volatilibꝫ propẽ bñdcões eoꝝ q̃ multi
plicã ſup oẽm terrã: qm̃ in oẽm terrã exiuit
ſon⁹ eoꝝ. Paſcunt̃ ãt hĳs eſcis: q̃ letãtur eis
Nec illi letant̃ eis: q̃rũ dẽs vẽter eſt Neqʒ eṁ
⁊ in ill' q̃ p̃bẽt iſta ea q̃ dant fraĩs ẽ: ſʒ q̃ aĩo
dant Jtaqʒ ille q̃ deo ſuiebat nõ ſuo vẽtri. vi
deo plane vnde gaudeat vido ⁊ ꝯgratulor ei
valde Accepat eĩ a philippẽſibꝫ q̃ p epa fro
ditũ miſerãt: ſʒ tñ vñ gaudeat video Vñ aũt
gaudet inde paſcit̃: qꝛ in veritate loquẽs gaui
ſus ſũ inq̃t magnifice in dño: qꝛ tandẽ aliqñ
repullulaſtis ſapẽ ꝓ me in q̃ et ſapiebatis:
tediũ ãt hũiſtis Jſti ãt diuturno tedio mar-
cuerant: et q̃ſi exaruerũt ab iſto fructu boni
opis: et gaudet eis q̃a repullularũt: nõ ſibi
quia ei⁹ indigẽtie ſubuenerũt Jdeo ſecut⁹ ait
Non qđ deſit aliquid dico Ego eṁ didici: in
quibꝫ ſum ſufficiẽs eẽ Scio ⁊ minus hrẽ: ſcio
et habũdare. Jn omibꝫ ⁊ in oĩbus imbutus
ſum: ⁊ ſaciari et eſurire. ⁊ habũdare ⁊ penu
riam pati. Omia poſſum: in eo qui me ꝯfoꝛ
tat. Ergo in oĩbus gaudes o paule magne.

Vnde gaudes vnde paſceris homo renouate
in agnicōe3 dei ſm imaginē eius q̄ creauit te
et aīa viua tāta ɔtinētia: ⁊ ligua volatilis lo=
quens miſteria? Talib⁹ quippe aīantib⁹ iſta
eſca debet᷑ Quid eſt qđ te paſcit? Leticia? Qđ
ſequit᷑ audiam? Verūptn̄ inq̄t bn̄feciſtis cō=
municātes tribulacōni mee Hinc gaudꝫ hic
paſcit᷑: qꝛ illi bn̄fecerūt nō qꝛ eius anguſtia
relaxata ē. q̄ dicit tibi in tribulacōe dilataſti
mihi: q̄a ⁊ habūdaē ⁊ penuriā pati nouit in
te q̄ ɔfortas eū Scitis em̄ inq̄t ⁊ vos philip
penſes qm̄ in p̄ncipio euāgelij cū ex macedo
nia ſum ꝓfeċ̄s nulla mihi ecc̄a ɔmunicauit
in rōne dati ⁊ accepti niſi vos ſoli: q̄ ⁊ theſſa
lonicā ⁊ ſemel ⁊ iteꝝ vſib⁹ meis miſiſtis Ad
h̄ bona opa eos rediſſe nūc gaudet ⁊ ēpullu
laſſe letat᷑: tanq̄ reuireſcēte fertilitate agri.
Nunq̄d ꝓpt vſus ſuos: q̄a dixit vſib⁹ meis
miſiſtis? Nūq̄ propterea gaudꝫ? Nō propterea
Et h̄ vn̄ ſcim⁹? Qm̄ ipe ſequit᷑ dicēs Nō qꝛ
quero datū: ſ; requiro fructū habūdantē. Di
dici a te ds me⁹ int datū ⁊ fructū diſcernere
Datū ē res ipa quā dat q̄ impti᷑ h̄ neccaria:
veluti ē num⁹. cib⁹. pot⁹. veſtientū adiutoriū:
fructus āt bō⁊ rca volūtas datoris ē Nō ei mgr̄
bonus ait. q̄ ſuſcepit ꝓphetā tm̄. ſ; addidit in
noie ꝓphete: neq3 ait tm̄ q̄ ſuſcepit iuſtū: ſ;

addit in noīe iuſti· Ita quippe ille mercedem
propħe: iſte mercedē iuſti accipiet Nec ſolū
ait· q̄ calicē aq̄ frigide potū dederit vni ex mi
nimis meis· ſʒ addidit tm̄ ī noīe diſcipli: ⁊ ſic
adiūxit Amē dico vob: nō pdet mercedē ſuā
Datū ē ſuſcipe pphaʒ· ſuſcipe iuſtū porrigē
calicē aq̄ frigide diſcipło: fruꝰ āt in noīe pro
phete ī noīe iuſti noīe diſcipli h̄ facē Fructu
paſciꝰ helias a vidua ſciēte q̄ hoīeʒ dī paſcēt:
⁊ ppt h̄ paſcēt Per coruū āt dato paſcebat
Nec intior helias ſʒ extior paſcebat: q̄ poſſit
eē tał cibi egeſtate corrūpi Idoqʒ dicā qd̄ verū
eſt corā te dn̄e cū hoīes ideo te atqʒ infideles
q̄bꝫ iniciādis atqʒ lucrīdis nc̄caria ſūt ſacra
inicioꝝ ⁊ m̄gnalia miacłoꝝ q̄ noīe piſciū ⁊ ce
torū ſigficaī credimꝰ ſuſcipiūt corpałr ₓficiē
dos a in aliq̄ vſu pn̄tis vite adiuuādos pue
ros tuos cū id q̄re faciēdū ſit. ⁊ q̄ ptineāt ig
norēt: nec illi iſtos paſcūt· nec iſti ab ilł paſ
cunt: q̄ nec illi hec ſcā ⁊ recta volūtate opā
tur: nec iſti eoꝝ datis vbi fructū nōdum vi
dent letātur· Inde quippe aīmus paſcit vnde
letatur. Et idō piſces ⁊ ceti nō veſcunt eſcis:
q̄s nō germiat niſi iam terra ab amaritudīe
marinorū fluctuū diſtincta atqʒ diſcreta·
Vidiſti dś oīa q̄ feciſti et ecce bona valde: q̄a
⁊ nos vidimus ea ⁊ ecce omnia bona valde·

In ſingulis generib⁹ operū tuoꝝ·cū dixiſſes
vt fierēt et fcā eēnt: illud atqȝ illđ vidiſti qꝛ
bonū eſtꝫ Spēs nūaui ſcriptū eē te vidiſſe qꝛ
bonū ē qđ feciſti: ⁊ h̄ octauū ē qꝛ vidiſti oīa q̄
feciſti: ⁊ ecce nō ſolū bō·ꝫ ec̄ bona valde: tanq̄
ſimꝉ oīa Nā ſingꝉa tm̄ bona erāt: ſiꝉ āt oīa ⁊
bona valde Hoc mō dicū² ec̄ queqȝ pulchra
corpa: qꝛ lōge multo pulchri⁹ ē corp⁹ qđ ex
mēbris oīb⁹ q̄m pulchris ꝯſtat.'qm̄ ipſa mē
bra ſingꝉa q̊ꝝ ordīatiſſi° ꝯuētu ꝯpletꝰ vniūſū:
q̄uis ⁊ illa ec̄ ſingillatī pulchra ſint. Et attē
di vt inuenirē vtrū ſpēs vꝉ octies videris q̄a
bona ſūt opa tua cū tibi placuerint: et in tua
viſiōe nō īueni tpa p q̄ intelligerē qđ totiēs
videis q̄ feciſti: ⁊ dixi o dn̄e nōne iſta ſcptura
tua vera eſt·qm̄ tu verax ⁊ veritas edidiſti eā.
Cur ergo tu mihi dicis nō eē tua viſiōe tpa:
⁊ ecce ſcriptura tua mihi dicit p ſingꝉos dies
ea q̄ feciſti te vidiſſe q̄a bona ſūt Et cū ea nu
merarē: inueni quociēs adhuc tu dicis mihi
quoniā tu es deus me⁹ Et dicis voce forti in
aurē interiorē ſeruo tuo: prumpēs meā ſur-
ditatē et clamās. O hō nempe qđ ſcriptura
mea dicit ego dico et tn̄ illa tempalit dicitꝰ:
verbo autē meo eterno tēpus nō accidit: q̄a
eq̄li meā eternitate ꝯſiſtit Sic ea que vos p
ſpūm meū videtis ego video: ſicut ea q̄ vos p

UPB

ſpūm meum dicatis ego dico: atqꝫ ita cū vos tpalit̓ ea videatis nō ego tpalit̓ video: quē-admodū cū vos tpalit̓ ea dicatis nō ego tpa liter ea dico Et audiui dn̄e ds meꝰ. et elinxi ſtillā dulcedinis ex tua veritate: ꝛ intellexi qm̄ ſunt quidaꝫ quibꝰ diſpliceͭt opa tua bona: ꝛ multi eoꝝ dicūt te feciſſe neccitate ꝯpulſū ſic fabricas celoꝝ ꝛ ꝯpoſicões ſyderꝝ: ꝛ hꝫ nō de tuo ſꝫ iam fuiſſe alibi creata et aliūde que tu ꝯtraheres ꝛ ꝯpagīares atqꝫ ꝯtexeres cū de hoſtibꝰ victiꝰ mūdana menia molireis. vt ea ꝯſtrictōe deuicti adūſus te iterū rebellare nō poſſent: alia vero nec feciſſe te nec oīno cōpe giſſe ſic oēs carnes ꝛ minutiſſima queqꝫ aīan tia ꝛ quicq̄d radicibꝰ terrā tenet: ſꝫ hoſtilem mentē naturāqꝫ aliā nec abs te cōditā tibiqꝫ ꝯtrariā in iferioribꝰ mūdi locis iſta gignē at qꝫ formare. Inſani dicūt hec qm̄ nō p ſpūm tuū videͭt opa tua: nec te ꝯgnoſcūt ī eis Qui āt p ſpūm tuū videͭt ea: tu vides in eis. Ergo cū videͭt qꝛ bō ſūt tu vides q̄a bō ſūt: ꝛ q̄cūqꝫ ꝓpt̓ te placeͭt tu in eis places: et q̄ p ſpm̄ tuū placeͭt nob: tibi placeͭt ī nob Qꝰs eī ſcit hoīm q̄ ſūt hoīs: n̄ ſpūꝰ hoīs q̄ in ipo ē. Sic ꝛ q̄ di ſūt nēo ſcit: n̄ ſpūs di Nos āt inq̄t n̄ ſpm̄ hꝰ mūdi accepiꝰ. ſꝫ ſpm̄ q̄ ex do ē: vt ſciaꝰ q̄ a do dōta ſūt nob Et āmoneor vt dicā: cte nēo ſcit

que dei ſunt niſi ſpūs dei Quō ergo ſcimus ⁊
nos q̄ a deo donata ſūt nobis? Rn̄det mihi:
qm̄ q̄ p eiꝰ ſpūm ſcimꝰ. etiā ſic nemo ſcit niſi
ſpūs dei. Sic em̄ rcē dcm eſt. nō em̄ vos eſtis
q̄ loq̄mini eis q̄ in dei ſpū loq̄rent: ſic rcē dr
nō vos eſtis q̄ ſcitis eis q̄ in ſpū dei ſciūt. Ni
hilominꝰ igit recte dicit. nō vos eſtis q̄ vide
tis: eis q̄ in ſpū dei vidēt Itaqz quicq̄d in ſpū
dei vidēt nō ipi ſz ds videt qz bonū eſt Aliud
ergo eſt vt putet quiſqz malū eē qd bonū eſt
q̄les ſupdcī ſūt: alid vt qd bonū ē videat hō
qz bonū eſt. ſic mltis tua creatuā placz qz bō
eſt. quibꝰ tn̄ tu nō places in ea. vn̄ frui magꝰ
ipā q̄ te volunt: alid āt vt cū aliq̄d videt hō
qz bonū ē. ds in illo videat q̄a bonū eſt: vt ſcz
ille amet in eo qd fecit. qui nō amaret niſi p
ſpūm quē dedit: qm̄ caritas dei diffuſa eſt in
cordibꝰ nr̄is p ſpūm ſcm̄ qui datꝰ eſt nob: p
quē videmꝰ q̄a bonū eſt quicq̄d aliq̄ mō eſt.
Ab illo em̄ eſt: q̄ nō aliq̄ mō eſt. ſz qd eſt eſt
Grās tibi dn̄e Videmꝰ celū ⁊ trā ſiue corpalē
ptē ſupiorē atqz inferiorē. ſiue ſpiritalē corpa
lēqz creaturā: atqz in ornatu har ptiū quibꝰ
cōſtat vl vniūſa mūdi moles vl vniūſa oīno
creatura: videmꝰ lucē fcām diuiſamqz a tene
bris Videmꝰ firmamēm celi ſiue int ſpiritales
aq̄s ſupiōēs. ⁊ corpales īferiores pmarium

corpus mūdi: ſiue ſup hoc ſpaciū aeris qꝫ ⁊
hoc vocat᷑ celū p qd vagant᷑ volatilia celi int᷑
aq̄s q̄ vaporalit᷑ ei ſupferū² ⁊ ſerenis ec̄ nocti
bus rorāt ⁊ has q̄ in tris g̃ues fluitāt Vide-
mus ꝯgregataꝝ aq̄ꝝ ſpēm p campos maris:
⁊ aridā trā vl᷑ nudatā vl᷑ formatā vt eſſꝫ vi-
ſibil᷑ ⁊ ꝯpoſita: herbarūqꝫ atqꝫ arboꝝ mate
riē Videm⁹ lumīaria fulgē deſup: ſolē ſufficē diei
lunā ⁊ ſtellas ꝯſolari noctē: atqꝫ hijs oībus
notari ⁊ ſignificari tpa Videm⁹ humidā vſqꝫ
q̄qꝫ naturā piſcib⁹ ⁊ beluis ⁊ alitib⁹ fecūdatā:
qd aeris corpulētia q̄ volat⁹ auiū portat aq̄ꝝ
exalacōe ꝯcreſcit Videm⁹ terenis aīalib⁹ faciē
tre decorari: hoīemqꝫ ad imaginē ⁊ ſilitudinē
tuā cūctis irrōnalib⁹ aīantib⁹ ipa tua imagīe
ac ſilitudīe h̾ ē rōis ⁊ itelligētie v̾tute ꝓponi:
⁊ queadmodū in ei⁹ aīa aliud ē qd ꝯſulendo
dñat᷑. alid qd ſbdit᷑: vt obtpet: ſic viro fcām
eē. ec̄ corpal᷑r feīaꝫ: q̄ hrēt q̄dē in mēte rōnal᷑
itelligētie parē naturā· ſexu tñ corpis ita maſ
culino ſexui ſbicē²: q̄madmodū ſubicī² appe
tit⁹ actōis ad ꝯcipiēdā de rōe mētis rcē agēdi
ſollerciā Videm⁹ h̾ ſingl'a bōa ⁊ oīa bona valde
Laudēt te opa tua vt amem⁹ te: ⁊ amem⁹ te
vt laudēt te opa tua: q̄ hñt initiū ⁊ finē ex tpe
ortū ⁊ occaſū: pfcm ⁊ defcm ſpēm ⁊ p̄uacōeꝫ
Hñt ergo ꝯſequētia mane et veſperā: ptim

latēter parti euidēt De nihilo em̄ a te non
de te fca̅ ſunt: nō de re aliq̄ nō de tua vł q̄ an
tea fueit: ƺ de ɔcreata ideſt ſiƚ a te creata ma
teria: qꝛ ei⁹ informitatē ſine vlla iterpoſicōe
tpis formaſti. Nā cū aliud ſit celi ⁊ t̄re mate
ries. alid celi ⁊ t̄re ſpēs: materiē q̄dē de oīno
nihilo. mūdi āt ſpēm de informi maťia. ſiƚ tn̄
vtrūqꝫ feciſti: vt materiā forma nulla more
intercapedie ſeq̄ret. Inſpexim⁹ eciā ꝓpt q̄ꝫ
figuracōeꝫ iſta vł tali ordie fieri vł tali ordine
ſcribi voluiſti: ⁊ vidim⁹ qꝛ bō ſūt ſingla. ⁊ oīa
bona valde in verbo tuo. celū et terrā caput et
corp⁹ ecc̄ie in p̄deſtinacōe: ante oīa tpa ſine
mane ⁊ veſpe Vbi āt cepiſti p̄deſtinata tpa ꝑ
exeq̄ vt occulta maīfeſtares ⁊ incōpoſita nr̄a
ɔpones: qm̄ ſup nos erāt pctā nr̄a. ⁊ in ꝓfū-
dū tenebroſū abieramus abs te. ⁊ ſpūs tuus
bon⁹ ſupfeba² ad ſbueiendū nob in tpe op
tuno. ⁊ iuſtificaſti impios ⁊ diſtīxiſti eos ab
iniq̄s: ⁊ ſolidaſti auctoitatē libri tui int ſupio
res q̄ tibi docibiles eēnt. ⁊ iferiores q̄ eis ſub
derē² ⁊ ɔgregaſti ſocietatē ifideliū in vnā ɔſpi
racōeꝫ vt apperēt ſtudia fideliū. vt tibi opa
miſcdie perēt. diſtbuētes eciā paupib⁹ t̄renas
facultates ad acq̄renda celeſtia: ⁊ inde accē
diſti q̄dā lumiaria in firmamēto vbū vite hn̄tes
ſanctos tuos. ⁊ ſpiritalib⁹ donis p̄lata ſublimi

auctoritate fulgētes: ⁊ inde ad imbuēdas īfi
deles gētes ſacra ⁊ miracła viſibilia. voceſqꝫ
verboꝝ ſm firmamentū libri tui· quibꝯ ec̄ fide
les bn̄dicentur ex matia corꝑali ꝓduxiſti: et
inde fideliū aīam viuā ꝑ affcūs ordīatos ɔti
nentie vigore formaſti: atqꝫ inde tibi ſoli mē
tem ſubditā· ⁊ nulliꝰ auctoritatis hūane ad
imitandū indigentē renouaſti ad imaginē ⁊
ſilitudinē tuā ꝑſtātiqꝫ ītellcūi rōnabilē actōeꝫ
tanq̄ꝫ viro feminā ſubdiſti: oībuſqꝫ tuis mi-
niſterijſ ad ꝑficiēdos fideles in hac vita necc̄a
rijs ab eiſdē fidelibꝯ ad vſus tꝑales fructuo
ſa in futurū opa ꝑberi voluiſti. Hec oīa vide-
mus ⁊ bō ſūt valde: qm̄ tu ea vides in nob̄ q̄
p ſpūm q̄ ea videmꝰ ⁊ in eis te amemꝰ. dedi
ſti nobis Dn̄e deꝰ pacē da nob̄: oīa em̄ ꝑſtiti
ſti nob̄: pacē quietis· pacē ſabbati· pacē ſine
veſpa Oīs quippe iſte ordo pulcherrimꝰ rerꝝ
valde bonaꝝ modis ſuis peractis trāſiturꝰ ē: ⁊
mane quippe in eis fcm ē ⁊ veſpa Dies āt ſep
timꝰ ſine veſpa eſt nec hꝫ occaſū: qꝛ ſcīficaſti
eū ad ꝑmāſionē ſempitnā: vt id qđ tu poſt
opa tua bō valde q̄uis ea q̄etꝰ feceris reqeui
ſti ſeptio die: h̄ ploq̄tur nob̄ vox libri tui q ⁊
nos poſt opa nrā. ideo bona valde· q̄a tu no
bis ea donaſti: ſabbato vite eterne requieſ-
camus in te etiam· Tunc em̄ ſic requieſces

in nobis quēadmodū nūc oparis in nobis:
⁊ ita erit illa requies tua p nos: quēadmodū
ſunt iſta opa tua p nos. Tu autē dn̄e ſemp
oparis ⁊ ſemp requieſcis: nec vides ad tps.
nec oparis ad tempus. nec moueris ad tps
nec quieſcis ad tps: et tn̄ facis viſiones tpa
les ⁊ ip̄a tempa. ⁊ quietē ex tpe. Nos itaqꝫ
iſta que feciſti videm⁹ qꝛ ſūt: tu aūt qꝛ vides
ea ſunt. Et nos foris videmus quia ſunt. et
intus quia bona ſunt: tu aūt ibi vidiſti facta
vbi vidiſti faciēda Et nos alio tēpore ꝯmoti
ſumus ad benefaciendū poſtea q̄ ꝯcepit de
ſpiritu tuo cor noſtrū: priore aūt tempe ad
malefaciendū mouebam² deſerētes te: tu vō
deus vne bone nunq̄ ceſſaſti bene facere. Et
ſūt q̄dā bona opa nr̄a de munere quidē tuo.
ſꝫ non ſempiterna: poſt illa nos requieturos
in tua grādi ſcīficacōe ſpam⁹: tu āt ſūmū bo
nū bono nullo īdigēs ſp q̄et⁹ es: qm̄ tua q̄es
tuip̄e es. Et h̄ itelligere q̄s hoīm dabit hoī?
Quis āgelus angelo? Quis āgel⁹ homini?
A te petat. in te queātur. ad te pulſetur: ſic
ſic accipiet. ſic inuenietur. ſic apietur. Amen

Finis.

Explicit ꝯfeſſionū btī auguſtini liber xiij.
Anno dn̄i Mcccclxxxij. in pfeſto laurētij

44

18[4]

Vollst. Sepr f. M. B.

B. B.